

**HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKEELMA.**

**HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA.**

14.

1936.

Oikaisuja.

Sivu 40, rivi 8 ylh., on: niin myös 3, 4, 16; pitää olla: niin myös 3, 14, 16.

Sivu 172, rivi 5 ja 6 ylh., on: huhtikuun 4 päivänä 1920 ja marraskuun 20 päivänä 1929; pitää olla: huhtikuun 6 päivänä 1920 ja marraskuun 27 päivänä 1929.

Ajanluvunmukainen rekisteri

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1936.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1934				
Maaliskuu	16	Laki asutuslautakunnista	20	73
"	23	Asetus asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain toimeenpanosta ..	21	75
1935				
Toukokuu	6 ja 10	Menettelytapaohjeet, joita noudatetaan Helsingin kaupungin sairaaloiden ja kaupungin köyhäinhoidon välillä niihin sairaalaan pyrkijöihin nähden, jotka itse eivät kykene suorittamaan etumaksua sairaalahoidosta tahi hankkimaan hoitomaksusta vakavaraisen henkilön maksusitoumusta; köyhäinhuoltokunnan ja sairaalan hallituksen hyväksymät	85	225
Lokakuu	30	Koskelan omakotialueen tonttien yleiset luovutusehdot; kaupunginvaltuuston vahvistamat	—	249
1936				
Tammikuu	2	Helsingin kaupungin virallinen kaksikielisyyden vuosina 1936—1942; ote valtioneuvoston päätöksestä tammik. 2 p:ltä 1936 siitä, mitkä virka- ja itsehallintoalueet vuosina 1936—1942 ovat katsottavat suomen- tai ruotsinkielisiksi ja mitkä kaksikielisiksi	18	71
"	3	XIV kaupunginosan kortteleita n:ot 498 ja 506 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä	97	238
"	9	Viranhaltijalle tuleva palkka hänen erotessaan virastaan työkyvyttömyyden vuoksi; kaupunginhallituksen päätös	37	123
"	"	XIII kaupunginosan korttelia n:o 433 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä	98	238

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1936				
Tammikuu	13	Herttoniemen öljysatama-alueen rakennusjärjestys; Uudenmaan läänin maaherran vahvistama	4	21
»	17	Asetus lastentarhoista, jotka saavat valtioapua	1	1
»	»	Laki kunnallisesta huoltolautakunnasta	7	23
»	»	Lastensuojelulaki	9	28
»	»	Laki eräistä köyhäinhoitolain muutoksista ..	10	39
»	»	Laki avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta	11	40
»	»	Irtolaislaki	13	45
»	»	Laki köyhäinhoitolain 65 §:n muuttamisesta ..	14	54
»	»	Alkoholilaki	16	59
»	31	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 21 §:n muuttamisesta	2	3
»	»	XIV kaupunginosan korttella n:o 477 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä	99	239
Helmikuu	6	Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu; sisäasiainministeriön päätös	3	3
»	12	Lisäys Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssääntöihin; kaupunginvaltuuston vahvistama	5	22
»	»	Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon elävän karjan myyntiosaston käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama	6	23
»	17	Helsingin kaupungin linjavaunuaseman järjestyssääntöjen muutokset; kiinteistölautakunnan vahvistamat	86	229
»	20	Kansakoulujen vuosisijaisopettajien ja lomaviransijaisten kesä- ja sairaslomia koskevat määräykset; kaupunginhallituksen vahvistamat	39	123
»	21	Asetus kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen muuttamisesta	19	71

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetukseen	
			numero	sivu
1936				
Helmi- kuu	28	Laki tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra- alueiden lunastamisesta	22	76
Maaliskuu	4	Oppikoulutontteja luovutettaessa sovellettavat periaatteet; kaupunginvaltuuston vahvista- mat	27	113
„	6	Asetus jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa ..	24	96
„	„	Asetus tonttikirjan pitämisen johtamisesta ja valvonnasta	25	107
„	„	Valtioneuvoston päätös menettelystä tontin- mittauksessa ja tonttirekisterikartasta	26	108
„	7	V kaupunginosan kortteleita n:ot 84a ja 84b koskeva asemakaavanmuutos asemakaava- määräyksineen; sisäasiainministeriön kir- jelmä	100	239
„	9	VII kaupunginosan korttelia n:o 105 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä	101	240
„	10	Asetus tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra- alueiden lunastamisesta annetun lain toimeen- panosta	23	84
„	12	Asemakaavanmuutos koskeva IV kaupungin- osan korttelien n:ot 63 ja 66 kohdalla Yrjön- kadun yli johtavan arkaadin poistamista; sisä- asiainministeriön kirjelmä	102	241
„	„	XIV kaupunginosan korttelia n:o 525 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä	103	241
„	13	XI kaupunginosan korttelia n:o 338a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä	104	242
„	18	Rahastovekseleitä koskevat määräykset; kau- punginvaltuuston vahvistamat	28	114
„	„	Kaupungin antama sitoumus vastata erinäisistä Kiljavannummen keuhkotautiparantola osa- keyhtiön ja sen ylläpitämisen parantolan me- noista; kaupunginvaltuuston päätös	29	114
Huhtikuu	7	Taksa, jonka mukaan aluksille annetusta ve- destä kannetaan maksua; satamalautakun- nan vahvistama	41	124

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1936				
Huhtikuu	7	Ohjeet kompassintarkastuspaalun ja -poijun käyttämiseen; satamalautakunnan vahvistamat	42	124
»	8	Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 4 ja 6 §:n muutokset sekä lisäys mainittuun johtosääntöön; kaupunginvaltuuston vahvistamat	30	115
»	»	Helsingin kaupungin poliisilaitoksen suojeluosaston sairaosaston nimityksen muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	31	116
»	9	Viransijaisuuspalkkioita koskevien määräysten muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös	38	123
»	20	I kaupunginosan korttelia n:o 45 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä	105	242
»	25	XII kaupunginosan korttelia n:o 361 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä	106	243
»	27	XI kaupunginosan korttelia n:o 331 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä	107	244
»	29	Helsingin kaupungin vesijohtolaitoksen taksa; kaupunginvaltuuston vahvistama	32	116
»	»	Lisäys Helsingin kaupungin viranpitäjän eläkesäännön 4 §:ään; kaupunginvaltuuston vahvistama	33	121
»	30	Vapunpäivä kaupungin virastoissa ja laitoksissa; kaupunginhallituksen päätös	40	124
Toukokuu	2	XI kaupunginosan kortteleita n:ot 338b ja 346 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä	108	244
»	»	XIV kaupunginosan korttelia n:o 499 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä	109	245
»	8	Asetus kunnallisesta huoltolautakunnasta	8	26
»	»	Lastensuojeluasetus	12	40
»	»	Laki irtolaislain 26 ja 27 §:n muuttamisesta ..	—	50
»	»	Irtolaisasetus	15	55

VII

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä	Asetuksen	Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1936				
Toukokuu	8	Alkoholistasetus	17	68
»	13	Kaupungin pakkahuoneella olevan vaakamestarin tehtävät; kaupunginvaltuuston päätös ..	34	122
»	»	Helsingin kaupungin satamahallintotoimiston johtosäännön 2, 3, 16 ja 20 §:n muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	35	122
»	»	Kansakoulujen apukoulujen uudelleenjärjestäminen; kaupunginvaltuuston päätös	36	123
»	»	Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä päiväraha ja korvaus matkakuiluista; kaupunginvaltuuston päätös	71	198
»	»	Helsingin kaupungin sekä Imatran voima osakeyhtiön ja Etelä-Suomen voimaosakeyhtiön välinen sopimus sähkötehon ja -energian hankinnasta Helsingin kaupungin sähkölaitokselle; kaupunginvaltuuston hyväksymä	80	213
»	20	X kaupunginosan korttella n:o 291 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä	110	246
»	27	Helsingin kaupungin sairaanhoitajatakkoulun johtosääntö; lääkintöhallituksen vahvistama	43	125
»	29	Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammi-kuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta	49	131
Kesäkuu	2	Helsingin kaupunginorkesterin vuokratariffi; musiikkilautakunnan vahvistama	87	230
»	3	Palkkion vahvistaminen niille kaupunginhallituksen vuosijäsenille, jotka eivät ole kaupunginvaltuuston jäseniä, heidän saapuvilla olostaan kaupunginvaltuuston kokouksissa; kaupunginvaltuuston päätös	44	130
»	15	Lisäys Kivinokan kansanpuiston järjestyssääntöihin; kiinteistölautakunnan vahvistama ..	47	130
»	25	Aika, jona satama-alueella aluksista tapahtuva kauppa on sallittu; kaupunginhallituksen päätös	48	131
»	»	III kaupunginosan korttella n:o 49 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä	111	246

VIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1936				
Kesäkuu	28	Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot kaupungeissa ja kauppaloissa; maatalousministeriön päätös	—	198
„	29	IV kaupunginosan korttella n:o 72 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä	112	247
Heinäkuu	10	Rokotuslaki	50	133
„	„	Rokotusasetus	51	137
„	23	Työväilylaki	52	143
„	„	Asetus työväilylain toimeenpanosta	53	148
Elokuu	18	Helsingin kaupungin sekä Imatran voima osakeyhtiön ja Etelä-Suomen voimaosakeyhtiön välinen sopimus sähkötehon ja -energian hankinnasta Helsingin kaupungin sähkölaitokselle; teknillisten laitosten hallituksen ja hankkijayhtiöiden allekirjoittama	80	213
„	24	IV kaupunginosan korttella n:o 79 koskeva asemakaavanmuutos sekä mainittua korttella ja korttella n:o 80 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä	113	247
„	25	XI kaupunginosan korttella n:o 332 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä	114	248
„	26	Johan Gustaf Rosenbergin ja Lasten kesäsiirtolain rahastojen korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi; kaupunginvaltuuston päätös	45	130
„	„	Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon elävän karjan myyntiosaston käyttämisestä; kaupunginvaltuuston päätös	46	130
„	31	XXVI kaupunginosan korttelien n:ot 980—993 (Koskelan omakotialueen) asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä	115	249
Syyskuu	11	Asetus tullisäännön muuttamisesta	67	173
„	16	Helsingin kaupungin verotusvalmisteluviraston johtosääntö; kaupunginvaltuuston hyväksymä	54	153

IX

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1936				
Syyskuu	16	Helsingin verotusvalmisteluviraston tarkkailijain toimintaohjeet; kaupunginvaltuuston hyväksymät	55	158
»	»	Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	56	159
»	»	Helsingin kaupunginorkesterin johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	57	161
»	»	Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	58	162
»	»	Sielullisesti sairaiden vastaanottoaseman apulaislääkärin tehtävät; kaupunginvaltuuston päätös	59	163
»	»	Sielullisesti sairaiden huoltotoimiston ylihoitajattarenvirka; kaupunginvaltuuston päätös	60	164
Lokakuu	1	Määräykset betoni- ja rautabetonirakenteista; valtioneuvoston päätös	68	174
»	5	Koskelan omakotialueen nimen vahvistaminen; kiinteistölautakunnan päätös	—	249
»	6	Helsingin kaupungin verotusvalmisteluviraston johtosääntö; Uudenmaan läänin maaherran hyväksymä	54	153
»	»	Helsingin verotusvalmisteluviraston tarkkailijain toimintaohjeet; Uudenmaan läänin maaherran hyväksymät	55	158
»	7	Helsingin kaupungin rakennustoimiston johtosäännön 29 §:n muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	61	164
»	8	Helsingin kaupungin teurastamon määrääminen yleiseksi teurastamoksi; maatalousministeriön päätös	89	230
»	13	XII kaupunginosan korttelia n:o 388 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä	116	250
»	21	Asutuslautakunnan jäsenten ja varajäsenten lukumäärä; asutushallituksen vahvistama ..	70	198
»	28	Helsingin kaupungin revisiotoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	62	165

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1936				
Lokakuu	28	Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 28 §:n muutos ja lisäys mainittuun johtosääntöön; kaupunginvaltuuston vahvistamat	63	171
»	»	Yhteisten palomuurien rakentamista koskevien anomusten ratkaiseminen; kaupunginvaltuuston päätös	64	171
»	»	Mäkelän alueen tehdaskorttelien tonttien vuokra- aikojen pidentäminen; kaupunginvaltuuston päätös	65	172
»	»	Silmätautien osaston ja poliklinikan perustaminen Kivelän sairaalaan; kaupunginvaltuuston päätös	81	220
Marraskuu	6	Laki köyhäinhoitolain 78 §:n selittämisestä ..	66	172
»	10	XIII kaupunginosan korttella n:o 448 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä	117	250
»	11	Terveystieteiden tutkimusten laboratorion eräiden virkojen nimitysten muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	72	199
»	»	Veneerien tautien poliklinikan uudelleen järjestäminen; kaupunginvaltuuston päätös ..	73	199
»	»	Sähkötaksan alentaminen; kaupunginvaltuuston päätös	74	199
»	»	Viranhaltijan ja työntekijän oikeus saada raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapautta täysin palkkaeduin; kaupunginvaltuuston päätös	75	200
»	»	Raajarikkoisten huoltolaitos Helsingissä nimisessä laitoksessa hoidettavien kansakoulu- lasten hammashoito; kaupunginvaltuuston päätös	76	200
»	12	Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston ohjesääntö; sisäasiainministeriön vahvistama	69	193
»	14	VI kaupunginosan korttella n:o 231 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä	118	251
»	16	III kaupunginosan korttella n:o 195 koskeva asemakaavamääräys; sisäasiainministeriön kirjelmä	119	251

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1936				
Marraskuu	16	XIV kaupunginosan korttelia n:o 517 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä	120	252
„	17	III kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä	121	252
„	„	VII kaupunginosan korttelia n:o 105 koskeva asemakaavamääräys; sisäasiainministeriön kirjelmä	122	253
„	25	XI kaupunginosan korttelia n:o 335 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä	123	253
„	„	XI kaupunginosan korttelia n:o 343 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä	124	254
Joulukuu	2	Kaupungin työntekijäin alimmat tuntipalkat; kaupunginvaltuuston vahvistamat	82	220
„	3	Työttömyyshuoltotoiminnan järjestäminen; kaupunginhallituksen päätös	83	224
„	„	Työväenopistojen omien huoneistojen vuokraarvojen laskuperusteiden muuttaminen; valtionneuvoston päätös	90	231
„	4	Asetus Helsingin kaupungin yhteiskunnallisen huollon hallinnosta	77	201
„	„	Asetus eräiden kasvatusta- y. m. laitosten maksujen perimisestä	91	231
„	10	Kaupungin vakinaisia työntekijöitä varatöihin siirrettäessä noudatettava menettely; kaupunginhallituksen päätös	—	224
„	11	Helsingin kaupungin huolto-ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama	78	202
„	16	II kaupunginosan korttelia n:o 33 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä	125	254
„	„	XIII kaupunginosan korttelia n:o 416 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä	126	255

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1936				
Joulukuu	17	Irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskeminen ja tilitys, sekä niiden korvauksen maksaminen; valtioneuvoston päätös	95	234
»	»	I kaupunginosan korttelia n:o 45 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä	127	255
»	18	Laki oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun lain muuttamisesta	92	232
»	»	Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta	93	232
»	»	Asetus irtolaisasetuksen 4 §:n muuttamisesta.	94	233
»	»	X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 296a ja sen ympäristöä koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä	128	256
»	21	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisen huoltolaitosten ohjesääntö; sosialiministeriön vahvistama	79	209
»	23	Määräykset yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia maksuja laiminlyötäessä kannettavasta sakkokorosta ja perimispalkkiosta; kaupunginhallituksen päätös	84	225
»	»	Palkkasääntöön merkitsemättömien pysyväisten virkain haltijain palkkain järjestely; kaupunginhallituksen päätös	130	257
»	30	Taksa, jonka mukaan suoritetaan korvausta Helsingin kaupungin teurastamolla hylätystä lihasta, jota käytetään lihantarkastuslain 10 §:ssä mainittuun tarkoitukseen; teurastamolautakunnan vahvistama	88	230
»	»	Asetus omakotirahastosta annetun asetuksen muuttamisesta	96	235
		Tonttijaon muutokset vuonna 1936	129	257
		Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokiteluun vuonna 1936	131	261

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1936.

	Sivu
Aika, jona satama-alueella aluksista tapahtuva kauppa on sallittu	131
Alkoholistiasetus	68
Alkoholistolaki	59
Apukoulut, niiden uudelleenjärjestäminen	123
Asemakaava, XXVI kaupunginosan korttelien n:ot 980—993 (Koskelan omakotialueen)	249
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääryksiä, jotka koskevat:	
I kaupunginosan korttelia n:o 45	242, 255
II kaupunginosan korttelia n:o 33	254
III kaupunginosan korttelia n:o 49	246
III kaupunginosan korttelia n:o 51	252
III kaupunginosan korttelia n:o 195	251
IV kaupunginosan korttelien n:o 63 ja 66 kohdalla Yrjönkadun yli joh- tavan arkaadin poistamista	241
IV kaupunginosan korttelia n:o 72	247
IV kaupunginosan kortteleita n:ot 79 ja 80	247
V kaupunginosan kortteleita n:ot 84a ja 84b	239
VI kaupunginosan korttelia n:o 231	251
VII kaupunginosan korttelia n:o 105	240, 253
X kaupunginosan korttelia n:o 291	246
X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 296a ja sen ympäristöä	256
XI kaupunginosan korttelia n:o 331	244
XI kaupunginosan korttelia n:o 332	248
XI kaupunginosan korttelia n:o 335	253
XI kaupunginosan korttelia n:o 338a	242
XI kaupunginosan kortteleita n:ot 338b ja 346	244
XI kaupunginosan korttelia n:o 343	254
XII kaupunginosan korttelia n:o 361	243
XII kaupunginosan korttelia n:o 388	250
XIII kaupunginosan korttelia n:o 416	255
XIII kaupunginosan korttelia n:o 433	238
XIII kaupunginosan korttelia n:o 448	250
XIV kaupunginosan korttelia n:o 477	239
XIV kaupunginosan kortteleita n:ot 498 ja 506	238
XIV kaupunginosan korttelia n:o 499	245
XIV kaupunginosan korttelia n:o 517	252
XIV kaupunginosan korttelia n:o 525	241
Asetus, alkoholisti-	68
asutuslautakunnista annetun lain toimeenpanosta	75
eräiden kasvatus- ynnä muiden laitosten maksujen perimisestä	231
irtolais-	55
irtolaisasetuksen muuttamisesta	233
jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa	96
kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen muuttamisesta	71
kunnallisesta huoltolautakunnasta	26

	Sivu
lastensuojelu	40
lastentarhoista, jotka saavat valtionapua	1
oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta	232
omakotirahastosta annetun asetuksen muuttamisesta	235
rokotus	137
tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta an- netun lain toimeenpanosta	84
tonttikirjan pitämisen johtamisesta ja valvonnasta	107
tullisäännön muuttamisesta	173
työnvälityslain toimeenpanosta	148
valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista an- netun asetuksen muuttamisesta	131
yhteiskunnallisen huollon hallinnosta	201
Asiakirjat , niiden lähettämisestä viranomaisille postitse annetun asetuksen muutos	232
niiden lähettämisestä viranomaisille postitse annetun lain muutos	232
Asuntoalueiden lunastamislaki	76
sen toimeenpanoasetus	84
Asutuslautakunnat , asetus niistä	75
laki niistä	73
Asutuslautakunta , sen jäsenten ja varajäsenten lukumäärä	198
sen puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä päiväraha ja korvaus matkakuluista	198
Avioliiton ulkopuolella syntyneet lapset, laki niistä	40
Betonirakenteet , määräykset niistä	174
Eläkesääntö , viranhaltijain, lisäys siihen	121
Etelä-Suomen voimaosakeyhtiö , sen ja kaupungin välinen sopimus sähkö- tehon ja -energian hankinnasta sähkölaitokselle	213
Hammashoito , Raajarikkoisten huoltolaitoksessa hoidettavien kansa- koululasten	200
Herttoniemen öljysatama-alue , sen rakennusjärjestys	21
Huolto , yhteiskunnallinen, asetus sen hallinnosta	201
Huoltolaitokset , niiden ohjesääntö	209
Huoltolautakunta , kunnallinen, asetus siitä	26
laki siitä	23
Huolto-ohjesääntö	202
Imatran voima osakeyhtiö , sen ja kaupungin välinen sopimus sähkötehon ja -energian hankinnasta sähkölaitokselle	213
Irtolainen , hänen pitämisestään työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskeminen y. m.	234
Irtolaisasetus	55
sen 4 §:n muutos	233
Irtolaislaki	45
Jakolaitos kaupungissa , asetus siitä	96
Jaotuskaava , Kumpulän, sen muutos	257
Johtosääntö , kaupunginorkesterin	161
kiinteistötoimiston, sen muutokset	115, 171
musiikkilautakunnan	159
musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston	162
rakennustoimiston, sen muutos	164
revisiotoimiston	165
sairaanhoidajatarkoulun	125
satamahallintotoimiston, sen muutokset	122
verotusvalmisteluviraston	153
Järjestyssäännöt , teurastamon elävän karjan myyntiasaston	22
Kaksikielisyys , virallinen, vuosina 1936—1942	71
Kansakoululaitos , sen kustannuksista annetun lain muuttaminen	3
Kansakoulun järjestysmuoto , siitä annetun asetuksen muuttaminen ..	71

	Sivu
Kansakoulu , niiden apukoulujen uudelleenjärjestäminen	123
niiden vuosisijaisopettajien ja lomaviransijaisten lomia koskevat määräykset	123
Kasvatulaitokset , niiden maksujen periminen	231
Kaupunginhallituksen jäsenet , jotka eivät ole kaupunginvaltuuston jäseniä, heille tuleva palkkio saapuvilla olosta kaupunginvaltuuston kokouksissa	130
Kaupunginorkesteri , sen johtosääntö	161
sen vuokratariffi	230
Kieli vuosina 1936—1942	71
Kiinteistöjen rekisteröiminen kaupungissa , asetus siitä	96
Kiinteistötoimisto , sen johtosäännön muutokset	115, 171
Kiljavannummen keuhkotautiparantola , sitoumus vastata eräistä sen menoista	114
Kivelän sairaala , silmätautien osaston ja poliklinikan perustaminen siihen	220
Kivinokan kansanpuisto , lisäys sen järjestyssääntöihin	130
Kompassintarkastuspaalu ja -poiju , ohjeet niiden käyttämiseen	124
Koskelan omakotialue , sen asemakaava	249
sen nimen vahvistaminen	249
sen tonttien yleiset luovutusehdot	249
Koulutontit . Ks. Oppikoulutontit .	
Kumpula , sen jaotuskaavan muutos	257
Kunnallinen huoltolautakunta , asetus siitä	26
laki siitä	23
Köyhäinhoito , sen ja sairaalain välillä noudatettava menettely varattoman henkilön pyrkessä sairaalaan	225
Köyhäinhoitolaki , sen muutokset	39, 54
sen 78 §:n selittäminen	172
Laboratorio , terveydellisten tutkimusten, sen eräiden virkojen nimitysten muuttaminen	199
Laki , alkoholisti-	59
asutuslautakunnista	73
avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta	40
irtolais-	45
kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	3
kunnallisesta huoltolautakunnasta	23
köyhäinhoitolain eräistä muutoksista	39
köyhäinhoitolain 65 §:n muuttamisesta	54
köyhäinhoitolain 78 §:n selittämisestä	172
lastensuojelu-	28
oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun lain muuttamisesta	232
rokotus-	133
tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta	76
työnvälitys-	143
Lapset , avioliiton ulkopuolella syntyneet, laki niistä	40
Lasten kesäsiirtolain rahasto , sen korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi	130
Lastensuojeluasetus	40
Lastensuojelulaki	28
Lastentarhat , asetus niistä	1
Linjavaunuasema , sen järjestyssääntöjen muutokset	229
Musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimisto , sen johtosääntö ..	162
Musiikkilautakunta , sen johtosääntö	159
Mäkelä , sen tehdastonttien vuokra-aikojen pidentäminen	172
Ohjesääntö , huolto-	202
huoltolaitosten	209
työnvälitystoimiston	193

	Sivu
Omakotirahasto, siitä annetun asetuksen muutos	235
Oppikoulutontit, niitä luovutettaessa sovelutettava periaatteet	113
• Pakkahuone, siellä olevan vaakamestarin tehtävät	122
Palkat, palkkasääntöön merkitsemättömien pysyvien viranhaltijain ..	257
poliisilaitoksen viranhaltijain	131
työntekijäin	220
Palkkio saapuvilla olosta kaupunginvaltuuston kokouksissa niille kaupunginhallituksen jäsenille, jotka eivät ole kaupunginvaltuuston jäseniä	130
Palomuurit, yhteiset, niiden rakentamista koskevien anomusten ratkaiseminen	171
Palonkestävyys, rakennuksia ja rakennusosia luokiteltaessa	3
Periminen, kasvatustaitosten hoitomaksujen	231
Perimispalkkio, yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia maksuja laiminlyötyäessä kannettava	225
Poliklinikka, veneeristen tautien, sen uudelleen järjestäminen	199
Poliisilaitoksen suojeluosaston sairasosasto, sen nimen muuttaminen ..	116
Poliisilaitos, sen viranhaltijain palkat	131
Raajarikkoisten huoltolaitos, siinä hoidettavien kansakoululasten hammashoito	200
Rahasto, valtion omakoti-, siitä annetun asetuksen muuttaminen	235
Rahastot, Johan Gustaf Rosenbergin ja Lasten kesäsiirtolain, niiden korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi ..	130
Rahastovekselit, niitä koskevat määräykset	114
Rakennukset ja rakennusosat, niiden palonkestävyyden luokittelu	3
Rakennusjärjestys, Herttoniemen öljysatama-alueen	21
Rakennustoimisto, sen johtosäännön muutos	164
Rautabetonirakenteet, määräykset niistä	174
Revisiotoimisto, sen johtosääntö	165
Rokotusasetus	137
Rokotuslaki	133
Rosenbergin, J. G., rahasto, sen korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi	130
Sairaalat, niiden ja köyhäinhoidon välillä noudatettava menettely varattoman henkilön pyrkimässä niihin	225
Sairaanhoidajatarikoulu, sen johtosääntö	125
Sakkokorko, yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia maksuja laiminlyötyäessä kannettava	225
Satama-alue, sillä aluksista tapahtuvan kaupan aika	131
Satamahallintotoimisto, sen johtosäännön muutokset	122
Sielullisesti sairaiden huoltotoimisto, sen ylihoitajattarenvirka	164
Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema, sen apulaislääkärin tehtävät ..	163
sen nimi	116
Sähkölaitos, sopimus sähkötehon ja -energian hankinnasta sille	213
Sähkötaksa, sen alentaminen	199
• Taksa, aluksille annetusta vedestä	124
sähkö-, sen alentaminen	199
teurastamolla hylätystä lihasta, jota käytetään lihan tarkastuslain 10 §:ssä mainittuun tarkoitukseen	230
teurastamon elävän karjan myyntiosaston	23, 130
vesijohtolaitoksen	116
Tehdastontit, Mäkelän, niiden vuokra-aikojen pidentäminen	172
Terveystieteiden tutkimusten laboratorio, sen eräiden virkojen nimitysten muuttaminen	199
Teurastamo, sen elävän karjan myyntiosaston järjestyssäännöt	22
sen elävän karjan myyntiosaston taksa	23, 130
sen määrääminen yleiseksi teurastamoksi	230
sen suorittama korvaus hylätystä lihasta, jota käytetään lihan tarkastuslain 10 §:ssä mainittuun tarkoitukseen	230

Tiheät asumusryhmät, niissä olevien vuokra-alueiden lunastaminen ..	76, 84
Tontinmittaus kaupungissa, asetus siitä	96
menettely siinä	108
Tontit, niiden luovuttaminen oppikouluja varten	113
Tonttijako, siihen tehdyt muutokset v. 1936	257
Tonttikirja, sen pitämisen johtaminen ja valvominen	107
Tonttiriksterikartta	108
Tullisääntö, sen muuttaminen	173
Tuntipalkat, työntekijäin alimmat	220
Työkyvyttömyys, viranhaltijalle tuleva palkka hänen erotessaan virastaan sen vuoksi	123
Työlaitos, irtolaisen pitämisestä siinä aiheutuvien kustannusten laskeminen y. m.	234
Työntekijä, naispuolinen, hänen oikeutensa saada raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapautta täysin palkkaeduin	200
Työntekijät, heidän alimmat tuntipalkkansa	220
Työnvälityslaki	143
sen toimeenpanoasetus	148
Työnvälitystoimisto, sen ohjesääntö	193
Työttömyyshuoltotoiminta, sen järjestäminen	224
Työväenopistot, niiden omien huoneistojen vuokra-arvojen laskuperusteiden muuttaminen	231
Vaakamestari, pakkahuoneen, hänen tehtävänsä	122
Vapunpäivä, sen määrääminen vapaapäiväksi kaupungin virastoissa ja laitoksissa	124
Varatyöt, siirtyminen vakinaisista töistä niihin	224
Vekselit. Ka. Rahastovekselit.	
Veneristen tautien poliklinikka, sen uudelleen järjestäminen	199
Verotusvalmisteluvirasto, sen johtosääntö	153
sen tarkkailijain toimintaohjeet	158
Vesi, aluksille annettu, maksu siitä	124
Vesijohtolaitos, sen taksa	116
Viranhaltija, hänelle tuleva palkka hänen erotessaan virastaan työkyvyttömyyden tähden	123
hänen oikeutensa saada raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapautta täysin palkkaeduin	200
Viranhaltijat, lisäys heidän eläkesääntönsä 4 §:ään	121
Viranomaiset, asiakirjojen lähettämisestä niille postitse annetun asetuksen muutos	232
asiakirjojen lähettämisestä niille postitse annetun lain muutos	232
Viransijaisuuspalkkiot, niitä koskevien määräysten muuttaminen	123
Virat, palkkasääntöön merkitsemättömät pysyväiset, niiden palkkojen järjestely	257
sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	261
Virat ja toimet, valtion, niistä suoritettavan palkkauksen perusteista annetun asetuksen muuttaminen	131
Virkasääntö, lisäys sen 29 §:ään	200
Vuokra-alueet, niiden lunastaminen tiheissä asumusryhmissä	76, 84
Yhteiset palomuurit, niiden rakentamista koskevien anomusten ratkaiseminen	171
Yhteiskunnallinen huolto, asetus sen hallinnosta	201
Öljysatama-alue, Herttoniemen, sen rakennusjärjestys	21

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 1.

Sisälllys: 1. Asetus lastentarhoista, jotka saavat valtioapua, s. 1. —
2. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926
annetun lain 21 §:n muuttamisesta, s. 3. — 3. Rakennusten ja rakennus-
osien palonkestävyyden luokitteleminen, s. 3.

1. Asetus lastentarhoista, jotka saavat valtioapua.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 80)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 59)

Lastentarhain valtioavusta 11 päivänä marraskuuta 1927 annetun lain 4 §:n nojalla säädetään sosialiministerin esittelystä:

1 §. Jos kunnallinen tai yksityinen lastentarha tahtoo saada sellaista valtioapua, josta 11 päivänä marraskuuta 1927 annetussa laissa säädetään, antakoon siitä kirjallisen hakemuksen sosialimini-steriöön, joka sen ratkaisee.

2 §. Valtioavun saamiseksi vaaditaan sen lisäksi, mitä mainitussa laissa säädetään:

1) että lastentarhan lähintä valvontaa hoitamaan on asetettu johtokunta, jona voi toimia myöskin asianomainen lastensuojelulautakunta tai sitä vastaava kunnan viranomainen;

2) että asianomainen kaupungin- tai kunnanlääkäri on lastentarhan huoneiston sekä pihamaan tarkastanut ja tarkoitukseen hyväksynyt;

3) että lastentarhanopettajatar on suorittanut vähintään kaksivuotisen kurssin lastentarhainopettajattaria valmistavassa seminaarissa;

4) että yhden opettajattaren johdolla hoidetaan ja opetetaan enintään 25 lastentarhaan sisäänkirjoitettua lasta, ollen kuitenkin johtokunnalla oikeus poikkeustapauksissa lisätä oppilasten lukumäärä korkeintaan 35:een, jos sosialiministeriö siitä erikseen tehdystä anomuksesta on lukuvuodeksi kerrallaan tähän luvan antanut;

5) että lastentarhan jokapäiväinen työ on vähintään neljätuntinen;

6) että opettajattaren palkkaus, eläke-, loma- ja muut edut samoin kuin muidenkin lastentarhan palveluksessa olevien henkilöiden palkkaus on järjestetty tyydyttävällä tavalla;

7) että lastentarhahuoneiston vuokra on paikkakunnallisen vuokratason mukaan laskettu; sekä

8) että lastentarhalla on sosialiministeriön vahvistama ohjesääntö.

3 §. Lastentarhan ohjesäännössä tulee olla määräykset:

1) lastentarhan työohjelman yleisistä perusteista;

2) johtokunnan asettamisen perusteista;

- 3) johtokunnan tehtävistä;
- 4) siitä järjestyksestä, jossa lastentarhan palveluksessa olevat henkilöt otetaan toimiinsa ja niistä eroavat tai irtisanotaan;
- 5) lastentarhan palveluksessa olevain henkilöiden velvollisuuksista, heidän palkkauksensa perusteista ja muista eduista;
- 6) lastentarhan päivä- ja työjärjestyksestä;
- 7) lastentarhan taloudenhoidosta ja tilinpidosta; sekä
- 8) muista seikoista, jotka sosialiministeriö katsoo tarpeelliseksi saada ohjesääntöön otetuksi.

4 §. Valtioapua anoessaan on lastentarhan johtokunnan annettava sosialiministeriölle täydellinen laskelma lastentarhan tuloista ja menoista kulumassa olevana vuonna

a) viimeistään heinäkuulla, jos lastentarha tai sen osasto on uusi ja aloittaa toimintansa syyslukukauden alussa, tai

b) viimeistään helmikuun alussa, jos lastentarha on jo aikaisemmin ollut toiminnassa.

Tällaisen laskelman perusteella, sitten kuin se on tarkastettu, sosialiministeriö määrää valtioavusta maksettavaksi vuosineljänneksittäin kohtuulliseksi arvioidun osan, kuitenkin siten, että viimeisen vuosineljänneksen valtioapu määrätään suuruudeltaan ja maksetaan vasta sitten, kun johtokunta on antanut täydellisen, puheenjohtajan ja taloudenhoitajan taikka asianomaisen rahatoimiston tai kunnallislautakunnan oikeaksi todistaman tilin lastentarhan menoista ja tuloista kuluneena vuonna.

5 §. Lastentarha, joka saa valtioapua, on sosialiministeriön valvonnan ja tarkastuksen alainen ja on velvollinen sille lähettämään tilastolliset ja muut tarpeellisiksi havaitut tiedot lukukausittain ja vaadittaessa useamminkin sekä vuosikertomuksen.

6 §. Sosialiministeriö voi määrääjäksi tai kokonaan lakkauttaa valtioavun, jos ei ole otettu huomioon niitä huomautuksia ja vaatimuksia, jotka sosialiministeriö on esittänyt sen johdosta,

että lastentarhan toiminta ei ole tyydyttävä;

että lastentarhan palveluksessa oleva henkilö on tehnyt itsensä syypääksi laiminlyöntiin tai hairahdukseen toimessa;

että valtioavun saamisen ehtoja ei ole täytetty;

että valtioapua on väärinkäytetty; tai

että lastentarhan opettajattarien tai muiden toimihenkilöiden kanssa tehtyjä sopimuksia palkkauksesta tai muista eduista sekä työajasta on ilman heidän suostumustaan ja ilman sosialiministeriön hyväksymistä muutettu.

7 §. Jos lastentarhan ohjesääntöä muutetaan, on muutokselle haettava sosialiministeriön vahvistus.

8 §. Lastentarhain valtioapua koskevasta laista ja tästä asetuksesta johtuvien toimenpiteiden yleinen johto ja valvonta sekä tarkempien määräysten antaminen tämän asetuksen soveltamisesta niin myöskin erikoistapauksissa poikkeuksien myöntäminen kuuluu sosialiministeriölle.

9 §. Tällä asetuksella, joka tulee voimaan heti, kumotaan 11 päivänä marraskuuta 1927 annettu asetus lastentarhoista, jotka saavat valtioapua.

2. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 21 §:n muuttamisesta.

Annettu tammikuun 31 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 82)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 61)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 21 §, sellaisena kuin se on 11 päivänä joulukuuta 1931 annetussa laissa, näin kuuluvaksi:

21 §. Palkkaeduista, jotka luetellaan II ja III luvussa, alakansakoulun ja jatkoluokkien opettaja on velvollinen opettamaan enintään kaksikymmentäneljä viikkotuntia sekä ylä- ja supistetun kansakoulun opettaja enintään kolmekymmentä viikkotuntia. Lisäksi tulevista ylitunneista maalaiskunnan opettaja saakoon valtiolta korvausta 450 markkaa viikkotunnilta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1936.

3. Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu.

Sisäasiainministeriön päätös helmikuun 6 p:ltä 1936.

(Suomen. as.-kok. 1936 : 81)

Sisäasiainministeriö on 29 päivänä tammikuuta 1932 annetun rakennussäännön 111 §:n nojalla vahvistanut seuraavat määräykset eräiden asetuksissa sekä kunnallisissa säännöissä ja rakennusmääräyksissä käytettävien paloteknillisten nimitysten merkityksestä rakennuksia ja rakennusosia luokiteltaessa:

1 L u k u.

Yleiset määritelmät.

1 §. Rakennustoimen alalla ilmaistaan erilainen palonkestävyys nimityksillä *palonkestävä*, *paloa pidättävä*, *paloa hidastava* ja *palonarka*.

Palonkestävä rakennus ja rakennusosa luetaan A-luokkaan, paloa pidättävä B-luokkaan, paloa hidastava C-luokkaan ja palonarka D-luokkaan.

2 §. Rakennus luetaan:

A-luokkaan, jos siinä palon syttyminen ulkopuolelta ja tulen leveneminen sisäpuolella sattuvassa palossa on tehokkaasti estetty, niin että rakennuksessa oleskelevat ihmiset eivät joudu hengenvaaraan eikä siinä olevalle irtaimistolle voi koitua huomattavaa palotai vesivahinkoa;

B-luokkaan, jos siinä palon syttyminen ulkopuolelta ja tulen leveneminen sisäpuolella sattuvassa palossa on sikäli ehkäisty, etteivät rakennuksessa oleskelevat ihmiset joudu hengenvaaraan ja että palo voidaan, edellyttämällä että paikkakunnan palosuojelu on tyydyttävällä tavalla järjestetty eikä huoneistojen käyttötapa ole omiaan aiheuttamaan erikoista tulen irtipääsy- ja levenemisvaaraa, rajoittaa siihen rakennuksen osaan, jossa se on syttynyt;

C-luokkaan, jos se tosin palon sattuessa joutuu vaaraan kokonaan tai osaksi tuhoutua, mutta palolla rakennuksen etäisyyden takia muista rakennuksista sekä sen eri kerrosten ja osien eristyksestä johtuen ei kuitenkaan ole niin esteetöntä levenemismahdollisuutta, että, edellyttäen että paikkakunnan palosuojelu on tyydyttävällä tavalla järjestetty eikä huoneistojen käyttötapa ole omiaan aiheuttamaan erikoista tulen irtipääsy- ja levenemisvaaraa, rakennuksessa oleskelevien ihmisten pelastaminen olisi vaarannettu tai siellä olevan irtaimiston poistaminen ylenmäärin vaikeata; sekä

D-luokkaan, jos se käyttötapaansa takia on erikoisen altis palovaaralle taikka siinä on huomattavassa määrässä syttyviä rakennusosia tahi, vaikka sen rakennusosilla voi palosuojelun kannalta olla huomattava vastustuskyky, palo eristyksen vähäisen tehokkuuden vuoksi voi ilman sanottavaa estettä levitä koko rakennukseen tai huomattavaan osaan siitä.

3 §. Rakennusosa luetaan:

A-luokkaan, jos se syttymättä ja muodoltaan muuttumatta voi kestää rakennuksen ulko- tai sisäpuolella sattuneen palon;

B-luokkaan, jos se syttymättä voi kestää rakennuksen ulko- tai sisäpuolella sattuneen palon eikä tällöin niin nopeasti muodoltaan muutu tai luhistu, että siitä vaaraa aiheutuu;

C-luokkaan, jos se tosin on syttyvä, mutta ei palaessaan erikoisen nopeasti muodoltaan muutu tai luhistu; sekä

D-luokkaan, jos se helposti syttyy ja palaa nopeasti tai voi palossa äkkiä luhistua.

2 L u k u.

Rakennusten paloteknillinen luokittelu.

4 §. Eri luokkiin luettavien rakennusten tulee paloturvallisuuteen nähden täyttää seuraavat vaatimukset:

A-luokka.

a) *Perustus ja rakenne:*

Niin tehdyt, ettei painumisen tai muun liikkumisen johdosta tulisijoihin tai savuhormeihin synny rakoja.

b) 1. *Kantavat seinät ja pylöät, savuhormien seinämät ja sellaiset seinät, joiden tarkoituksena on rakennuksen jonkin osan eristämisen toisesta:*

Palonkestävät (5 § I A a ja c).

2. *Muunlaiset seinät:*

Ainakin paloa pidättävät (5 § I B).

3. *Ilmanvaihtohormit:*

Seinämät ainakin sellaiset paloa pidättävät, kuin 5 §:n I B 4 tai 5 kohdassa on mainittu; ne eivät saa olla yhdistetyt toisiinsa ja niiden tulee ulottua vesikaton yläpuolelle.

Keskusilmanvaihtoa järjestettäessä on hormeihin nähden noudatettava asianomaisen viranomaisen antamia erikoisohjeita.

c) *Palkit ja välipohjat:*

Palonkestävät (5 § II A a—d), kuitenkin niin, että permannon päällysteenä voi olla vaikeasti syttyvä puulaatu, kumi tai linoleumi; ullakolla palopohja palonkestävä (5 § II A e).

d) *Porrashuoneet, hissikuilut ja portaat:*

Portaat palonkestävät tai paloa pidättävät (5 § III A tai B); porrashuoneet, hissikuilut ja hissikonehuoneet ainakin paloa pidättävästi eristetyt kellaritilasta, käytävistä ja huoneistoista (5 § IV B a); porrashuoneiden ja hissikuilujen ylimmässä osassa itsestään avautuvat tai alhaalta avattavat savunpoistoluukut.

e) *Ulko-ovet:*

Ainakin paloa hidastavat (5 § IV C a).

f) *Ulkoikkunat:*

Kellarissa ja kerroksissa ainakin paloa pidättävät (5 § IV B b).

g) *Vesikatto:*

Palonkestävä tai paloa pidättävä (5 § V A tai B), paloluukulla varustettu; savupiiput vähintään 75 cm vesikaton yläpuolelle ulottuvat sekä niin tehdyt, että hyvä veto on taattu, ja saavat ne olla yhteen rakennetut vain palonkestävän rakennusosan kanssa.

h) *Lämmitys:*

Ainoastaan keskuslämmitys; kattilahuone ja siihen kuuluva polttoainesuoja eristetyt muusta rakennuksesta palonkestävillä seinillä ja varustetut omalla uloskäytävällä; hyvät ilman otto- ja poistolaitteet.

i) *Korkeus, kerrosluku, pinta-ala sekä etäisyys muista rakennuksista:*

Voimassa olevan asemakaavan tai rakennussuunnitelman ja rakennusmääräysten mukainen; etäisyys D III luokan rakennuksista ja tulenvaarallisista varastoista kuitenkin tästä voimassa olevien erityisten säännösten mukainen ja niin sovitettu, ettei synny erikoista vaaraa palon syttymiseen ulkoapäin.

j) *Yhteenrakentaminen:*

Palonkestävä rakennus saa olla rakennettu naapuritontilla olevan rakennuksen välittömään yhteyteen ehdolla, että rakennusten välinen seinä, palomuri, on palonkestävä (5 § I A) sekä metallilevyllä päällystettynä ulottuu ainakin 30 cm vesikaton yläpuolelle tai vesikatto

väliseinän molemmin puolin vähintään 50 cm leveästi on palonkestävä (5 § V A); aukosta palomuurissa on erikseen määrätty.

k) *Huoneistot ja muut huonetilat:*

Jos rakennuksen pinta-ala on yli 600 m², tulee sen sekä kellarissa että kerroksissa olla jaettu enintään 600 m² laajuisiin osastoihin palonkestävillä seinillä (5 § I A a tai b), joissa olevien ovien ja ikkunoidenkin tulee olla palonkestävät (5 § IV A a ja b), jotavastoin palonkestävästi eristetyin osaston sisällä olevat ovet ja ikkunat voivat olla paloa hidastavia (5 § IV C); kustakin palonkestävästi eristetyistä osastosta tulee olla erityinen ulospääsy porrashuoneeseen, kadulle tai pihalle.

Asuinhuoneistojen, pesu- ja leivintupien, mankelihuoneiden ja muiden sellaisten huonetilojen tulee olla palonkestävästi eristettyjä rakennuksen muista osista. Asuinhuoneistoissa saa olla vain A- ja B-luokkaan kuuluvia tulisijoja (5 § VI A ja VI B c).

Ullakkotilan käyttäminen on kielletty.

1) *Valaistus:*

Yksinomaan sähkövalaistus sekä kerroksissa että kellarissa.

m) *Maalaus ja verhoukset:*

Sellaiset, ettei rakennusosan pinta ole helposti syttyvä eikä tulen levenemistä pintaa myöten helpottava.

n) *Kiinteät palosuojelulaitteet:*

1. *Palotikkaat:*

Tarpeellinen määrä rautaisia, vähintään 40 cm levyisiä, molemmin puolin johteilla varustettuja palotikkaita, joiden askelmien väli on enintään 40 cm sekä johteet ulotetut ainakin 50 cm räystäään yläpuolelle ja räystäään kohdalta suorat sekä seinäkiinnikkeiden väli enintään 3 m.

2. *Nuohoustikkaat:*

Jos savupiipun korkeus katon harjan puolella on yli 1.2 m, tulee savupiipun olla varustettu nuohoustikkailla, jotka ovat sellaista tekoa kuin edellä palotikkaista on sanottu.

3. *Nuohouskäytävät:*

Palotikkaista kuhunkin savupiippuun, tehdyt kahdesta 5 × 10 cm (2 × 4") lankusta sekä, jos ne ovat kaltevassa asennossa, varustetut enintään 40 cm päässä toisistaan olevilla poikittaiskapuloilla.

4. *Palopostit:*

Jos paloposteja on, tulee niiden olla varustetut normaaliliittimillä sekä rakennuksen sisäpuolella lisäksi vuotoventtiileillä ja liittimen kansilla.

B-luokka.

a) *Perustus ja rakenne:*

Niin tehdyt, ettei painumisen tai muun liikkumisen johdosta tulisijoihin tai savuhormeihin synny rakoja.

b) 1. *Kantavat seinät ja pylvät sekä savuhormien seinämät:*
Palonkestävät (5 § I A a ja c).

2. *Muunlaiset seinät:*

Ainakin paloa pidättävät (5 § I B) ja huoneistojen välillä niin tehdyt, että ne tarkoin liittyvät välipohjan aluslaattaan.

3. *Ilmanvaihtohormit:*

Seinämät ainakin sellaiset paloa pidättävät, kuin 5 § I B 4 tai 5 kohdassa on mainittu; hormit eivät saa olla yhdistetyt toisiinsa, ja niiden tulee ulottua vesikaton yläpuolelle.

Keskusilmanvaihtoa järjestettäessä on hormoneihin nähden noudatettava asianomaisen viranomaisen antamia erikoisohjeita.

c) *Palkit ja välipohjat:*

Ainakin paloa pidättävät (5 § II B); puupalkkeja ei kuitenkaan saa olla kellarin katossa eikä 11 m korkeammissa rakennuksissa missään kerroksessa, ja tulee aluslaattojen aina olla palonkestävät (5 § II A b).

d) *Ullakon permanto (palopohja):*

Palonkestävä (5 § II A e).

e) *Porrashuoneet, hissikuilut ja portaat:*

Portaat palonkestävät tai paloa pidättävät (5 § III A tai B). Porrashuoneiden ylimmässä osassa ikkuna, joka voidaan rikkoa. Hissiluukusta kellariin, käytäviin tai huoneistoihin johtavat ovet ja luukut ainakin paloa pidättävät (5 § IV B a 1). Hissikuilujen ylimmässä osassa itsestään avautuvat tai alhaalta avattavat savunpoistoluukut.

f) *Ulkoikkunat:*

Kellarissa ja kerroksissa ainakin paloa hidastavat (5 § IV C b); myymälöiden ikkunat voivat kuitenkin olla yksinkertaiset.

g) *Vesikatto:*

Palonkestävä tai paloa pidättävä (5 § V A tai B). Savupiiput vähintään 75 cm vesikaton yläpuolelle ulottuvat ja niin tehdyt, että hyvä veto on taattu. Savupiippu saa olla rakennettu yhteen vain palonkestävän rakennusosan kanssa.

h) *Tulisijat:*

A- tai B-luokan (5 § VI A tai B). Kuitenkin ovat myös 5 §:n VI C b kohdassa mainitut tulisijat sallitut ehdolla, että tarpeellisia paloturvallisuusohjeita noudatetaan.

i) *Korkeus, kerrosluku, pinta-ala ja etäisyys muista rakennuksista:*

Voimassa olevan asemakaavan tai rakennussuunnitelman ja rakennusmääräysten mukaiset; etäisyys D-luokan III ryhmän rakennuksista ja tulenvaarallisista varastoista, noudattamalla siitä voimassa olevia erityisiä määräyksiä, niin sovitettu, ettei synny erikoista vaaraa palon syttymiseen ulkoapäin.

j) *Yhteenrakentaminen:*

Paloa pidättävä rakennus saa olla rakennettu naapuritontilla olevan rakennuksen välittömään yhteyteen ehdolla että rakennusten välinen seinä, palomuurri, on palonkestävä (5 § I A) sekä metallilevyllä päällystettynä ulottuu vähintään 30 cm vesikaton yläpuolelle tai vesikatto väliseinän molemmin puolin vähintään 50 cm leveästi on palonkestävä (5 § V A); aukosta palomuurissa on erikseen määrätty.

k) *Huoneistot ja muut huonetilat:*1. *Kellaritila:*

Talouuskellarit, pesutupa, silityshuone, mankelihuone, sauna ja muut sentapaiset taloussuojat talon omaa tarvetta varten sekä lämmityskeskus ja siihen kuuluva polttoainesuoja:

Tällaisten suojien muodostamien ryhmien tulee olla palonkestävillä seinillä eristetyt muista osastoista, ja niistä tulee olla suoranaisten, palo-ovilla porrashuoneista eristetty ulospääsy kadulle tai pihalle. Kattilahuoneen ja siihen kuuluvan polttoainesuojan oven tulee olla palo-ovia (5 § IV B a 1).

Muut kellarisuoja:

Niiden tulee, jos se palonkestävyyden kannalta katsotaan tarpeelliseksi, olla palonkestävillä seinillä ja ovilla toisistaan eristetyt. Jos tällaisen kellaritilan pinta-ala on suurempi kuin 600 m², tulee sen lisäksi olla sanotulla tavalla jaettu osastoihin, joiden kunkin pinta-ala on enintään mainitunsuuruinen, ja kussakin osastossa tulee olla ainakin yksi palonkestävä porrashuone palonkestävine, suoraan ulos johtavine portaineen.

Kaikissa kellarisuojoissa tulee olla tyydyttävät ilman otto- ja poistolaitteet.

Hissikonehuoneissa tulee olla palonkestävät seinät sekä palo-ovet tai ainakin toiselta puolen paloa pidättäviksi suojatut ovet (5 § IV B a 1 tai 2).

2. *Asuinhuoneistot:*

Huoneistojen ja porrashuoneiden väliset ovet ainakin paloa hidastavat (5 § IV C a) ja ikkunat, jotka eivät ole avattavia, paloa pidättävät (5 § IV B b). Tätä on noudatettava, vaikka yhtä tai useampaa asuinhuonetta samalla käytettäisiin toimistona tai muuta, paloturvallisuuden kannalta asumiseen verrattavaa työskentelyä varten.

3. *Erikoistarkoituksiin käytettävät huoneistot:*

Seuraaviin kolmeen ryhmään kuuluvia huoneistoja saa olla järjestettynä paloa pidättäviin rakennuksiin noudattamalla tässä määrättyjä erikoisohjeita ja mikäli huoneistot sen lisäksi paloturvallisuuden kannalta täyttävät seuraavat vaatimukset:

a-ryhmä. Autosuoja, myymälät, varasto- ja työhuoneet, elokuvateatterit, kahvilat, ravintolat, pienehköt yleiset kokous- ja huvitteluhuoneistot sekä muut paloturvallisuuden kannalta näiden kanssa samanlaisina pidettävät huoneistot:

Suurimmasta sallitusta pinta-alasta on noudatettava, mitä edellä on määrätty kellaritilasta, jonka pinta-ala on suurempi kuin 600 m². Huoneistojen tulee olla palonkestävillä seinillä eristetyt porrashuoneista, jotka välittävät yhteyttä asuinhuoneistoihin tahi b- ja c-ryhmän huoneistoihin. Jos porrashuone välittää yhteyttä huoneistoihin, jotka kaikki kuuluvat a-ryhmään, tulee porrashuoneen ja huoneistojen välisten ovien, olkoot huoneistot yhteisessä tai eri käytössä, olla ainakin paloa hidastavat (5 § IV C a). Porrashuoneeseen avautuvien ikkunoiden tulee aina olla palonkestävät (5 § IV A b).

b-ryhmä. Hotellit, matkustajakodit, konttori- ja sairaalahuoneistot:

Eri kerroksissa olevat huoneistoryhmät eristetyt kaikista porrashuoneistoista ainakin paloa hidastavilla ovilla (5 § IV C a) ja paloa pidättävillä ikkunoilla (5 § IV B b), jotka eivät ole avattavia. Käytävästä vähintään kaksi uloskäyntiä.

c-ryhmä. Kouluhuoneistot, julkiset kokoelmahuoneistot ja murut paloturvallisuuden kannalta näiden kanssa samanlaatuksina pidettävät huoneistot:

Jos lämmitys tapahtuu ainoastaan keskuslämmityksen avulla, voidaan yhteisessä käytössä olevia kerroksia yhdistää avoimilla portailla. Jos uunilämmitystä käytetään tai porrashuone on yhteisenä kulkuyhteytenä tämän ryhmän huoneistoihin taikka tämän ryhmän ja muunlaisiin huoneistoihin, tulee porrashuoneiden ja huoneistojen välisten ovien olla ainakin paloa hidastavia (5 § IV C a) ja ikkunoiden, jotka eivät ole avattavia, paloa pidättäviä (5 § IV B b). Huoneistoista tulee olla ainakin kaksi uloskäyntiä.

4. Ullakotila:

Jos ullakotilan pinta-ala on yli 480 m², tulee sen olla palonkestävillä seinillä (5 § I A) jaettu osastoihin, joiden kunkin pinta-ala on enintään mainitunsuuruinen. Osastojen väliseinien tulee metallilevyllä päällystettyinä ulottua vähintään 30 cm vesikaton yläpuolelle tai, jos tämä väliseinän molemmin puolin on vähintään 50 cm leveästi palonkestävä (5 § V A), vesikattoon saakka. Väliseinässä olevan aukon tulee olla varustettu palo-ovella (5 § IV B a 1).

Ullakotilaa saadaan käyttää:

vaatteiden kuivaus- ja talousirtaimiston säilytysuojina, jolloin väliseininä on, mikäli mahdollista, käytettävä rautalankaverkkoa; ruokatarvaiden säilytysuojina, jolloin suojien seinien ja kattojen tulee olla ainakin paloa pidättäviä (5 § I B 4 tai 5); sekä

varastosuojina, jolloin suojien seinien ja kattojen tulee olla palonkestäviä (5 § I A ja II A) sekä ovien paloa pidättäviä (5 § IV B a 1).

Hissikoneistoille ja paisuntasäiliöille varattujen tilojen tulee olla paloa pidättävästi eristetyt (5 § I B) ja palo-ovilla varustetut.

Porrashuoneeseen tulee olla palo-ovella varustettu uloskäynti.

Ullakon käytävän tulee olla vähintään 1.5 m leveä sekä riittävästi valaistu.

Kussakin ullakko-osastossa tulee olla vesikattoon asetettu, vähintään 60 × 60 cm suuruinen paloluukku siihen johtavine kiinteine tikkaineen.

1) Valaistus:

Sekä kerrokset että kellari ja ullakko, mikäli mahdollista, varustetut sähkövalaistuksella.

m) Maalaus ja verhoukset:

Sellaiset, ettei rakennusosan pinta ole helposti syttyvä eikä tulen levenemistä pintaa myöten helpottava.

n) Kiinteät palosuojelvarusteet:

Kuten A-luokassa.

*C-luokka.*a) *Perustus ja rakenne:*

Niin tehdyt, ettei tulisijoihin tai savuhormeihin painumisen tai muun liikkumisen johdosta synny rakoja.

b) *Seinät:*

Ulko- ja väliseinät yleensä paloa hidastavat (5 § I C). Savuhormit palonkestävät (5 § I A c). Ilmanvaihtohormien seinämät ainakin paloa pidättävät (5 § I B 3) ja niin tehdyt, että kukin hormi erillisinä ulottuu vesikaton yläpuolelle.

Keskusilmanvaihtoa järjestettäessä on hormien muodostelussa noudatettava asianomaisen viranomaisen antamia erikoisohjeita.

c) *Välipohjat:*

Ainakin paloa hidastavat (5 § II C); ullakon permanto saa kuitenkin olla vähintään 2.5 cm (1") paksusta lankusta. Jos kellaritila on kokonaan tai osaksi tarkoitettu käytettäväksi varastoimiseen tai muuhun tarkoitukseen, tulee kellarin katon olla palonkestävä (5 § II A b).

d) *Vesikatto:*

Ainakin paloa hidastava (5 § V C). Savupiiput vähintään 75 cm vesikaton yläpuolelle ulottuvat sekä niin tehdyt, että hyvä veto on taattu. Savupiippu saa olla rakennettu yhteen vain palonkestävän rakennusosan kanssa.

e) *Tulisijat:*

A-luokkaan tai B-luokan a—c ryhmään kuuluvia (5 § VI A tai VI B a—c); C-luokan tulisijoista (5 § VI C) saa rakennuksessa olla vain silitys- tai muita niihin verrattavia kaminoita, ja tulee niiden olla voimassa olevien palomääräysten mukaisesti tehdyt ja asetetut.

f) *Korkeus ja kerrosluku:*

Korkeus enintään 9 m ja kerroksia enintään kaksi.

g) *Pinta-ala:*

Yksikerroksisen enintään 440 m² ja kaksikerroksisen enintään 300 m².

h) *Yhteenrakentaminen:*

Jos paloa hidastava rakennus voimassa olevan asemakaavan tai rakennussuunnitelman mukaan saadaan rakentaa naapuriton-tilla olevan paloa hidastavan rakennuksen yhteyteen, ei näin yhdistettyjen rakennusten laajuus saa olla kunkin erikseen yli 300 m² eikä yhteensä yli 1,800 m², ja tulee rakennusten olla tontin rajalla erotetut toisistaan sellaisella palomuurilla kuin B-luokan j-kohdassa on sanottu.

i) *Etäisyys muista rakennuksista:*

Etäisyys A-, B- ja C-luokan sekä D-luokan I ja II ryhmän rakennuksista voimassa olevan asemakaavan tai rakennussuunnitelman ja rakennusmääräysten mukainen. Etäisyys D-luokan III ryhmän rakennuksista ja tulenvaarallisista varastoista, siitä voimassa olevat erityiset määräykset vartenottaen, niin sovitettu, ettei synny erikoista vaaraa palon syttymiseen ulkoapäin.

j) *Huoneistot ja muut huonetilat:*1. *Kellaritila:*

Kellariin saa olla järjestettynä osastoja, jotka käsittävät: *talousskellareita, pesutuvan, silityshuoneen, mankelihuoneen, saunan ja muita senkaltaisia taloussuojia talon omaa tarvetta varten sekä lämmityskeskukseen ja siihen kuuluvan polttoainesuojan.*

Jos taloussuojassa on tulisija, tulee seinien olla palonkestävät (5 § I A).

Kattilahuoneen ja siihen kuuluvan polttoainesuojan ovien tulee olla palo-ovia (5 § IV B a 1).

Kellariin saa olla järjestetty *autosuoja* enintään kahta moottoriajoneuvoa varten noudattamalla tästä annettuja erikoisohjeita ja ehdolla, että suoja on palonkestävillä seinillä ja katolla (5 § I A ja II A) täydellisesti eristetty muusta rakennuksesta. Myöskin *varastohuoneita* saa samoilla ehdoilla olla järjestettynä kellarikerrokseen.

Kellarissa olevasta autosuojasta ei saa olla yhteyttä yläpuolella olevaan porrashuoneeseen tai muuhun rakennuksessa olevaan huoneistoon. Jos muista kellarisuojista on järjestetty tällainen yhteys, tulee oven olla ainakin paloa pidättäväksi suojattu (5 § IV B a 2).

Kellariosastoissa tulee olla tyydyttävät ilman otto- ja poistolaitteet.

2. *Asuinhuoneistot:*

Saman porrashuoneen yhteydessä saa olla enintään kaksi huoneistoa kussakin kerroksessa, eikä kummankaan huoneiston pinta-ala saa olla yli 75 m², ellei niistä ole kahta uloskäyntiä. Porrashuoneen ja huoneistojen välillä ei saa olla ikkunaa, ja niiden välisten ovien tulee olla ainakin paloa hidastavia (5 § IV C a). Näitä määräyksiä on noudatettava, vaikka yhtä tai useampaa asuinhuonetta samalla käytettäisiin toimistona tai muuta, paloturvallisuuden kannalta asumiseen verrattavaa työskentelyä varten.

3. *Erikoistarkoituksiin käytettävät huoneistot:*

Seuraaviin kahteen ryhmään kuuluvia huoneistoja saa olla järjestettynä paloa hidastavaan rakennukseen, jos siitä annettuja erikoisohjeita on noudatettu ja huoneistot paloturvallisuuteen nähden täyttävät seuraavat vaatimukset:

a-ryhmä. Myymälät sekä niihin kuuluvat varasto- ja muut lisähuoneet, työhuoneet, elokuvateatterit, kahvilat, ravintolat, pienehköt yleiset kokous- ja huvitteluhuoneistot sekä muut paloturvallisuuden kannalta näihin verrattavat huoneistot:

Yhteyttä saman rakennuksen toisiin huoneistoihin tai niiden porrashuoneisiin ei saa olla elokuvateatterista. Jos yhteys muunlaisesta huoneistosta on järjestetty, tulee ovien olla ainakin paloa pidättäviä (5 § IV B a). Ikkunoita ei saa olla porrashuonetta vastaan tai huoneistojen välillä.

b-ryhmä. Koulu- ja sairaalahuoneistot, hotellit, matkustajakodit ja muut paloturvallisuuden kannalta näihin verrattavat huoneistot:

Kaksikerroksisissa rakennuksissa huoneistot ja porrashuoneet eristetyt toisistaan ainakin paloa hidastavilla ovilla (5 § IV C a) ja

paloa pidättävillä ikkunoilla (5 § IV B b), jotka eivät ole avattavia. Käytävistä vähintään kaksi uloskäyntiä.

4. Ullakotila:

Saadaan käyttää ainoastaan vaatteiden kuivaus- ja talousir-
taimiston säilytysuojina. Ullakolle tulee olla vesikattoon asetettu,
vähintään 60 × 60 cm suuruinen paloluukku siihen johtavine kiin-
teine tikkaineen.

k) Valaistus:

Sekä kerroksissa että kellarissa ja ullakolla, mikäli mahdollista,
sähkövalaistus.

1) Maalaus ja verhoukset:

Sellaiset, ettei rakennusosan pinta ole helposti syttyvä eikä tulen
levenemistä pintaa myöten helpottava.

m) Kiinteät palosuojausvarusteet:

Kuten A-luokassa (n kohta), kuitenkin niin, että palo- ja nuohous-
tikkaat saavat olla puiset. Jos toisen kerroksen huoneistoon johtaa
vain yksi porras, tulee huoneistoon ainakin yhden ikkunan viereen
olla kiinnitettyinä pelastustikkaat tai muu tyydyttävä pelastuslaite.

D-luokka.

Tämän luokan rakennukset jaetaan kolmeen (I, II ja III) ryh-
mään.

I. *Enintään kolmikerroksiset asuinrakennukset, joissa portaat
eivät ole paloa hidastavasti eristetyt kerroksista tai jotka eivät joltakin
muulta osalta täyty edes C-luokan vaatimuksia:*

a) Perustus ja rakenne:

Kuten A-luokassa.

b) Seinät:

Jos rakennuksen korkeus on yli 9 m, ulkoseinät palonkestävät
(5 § I A a ja b). Jos korkeus on pienempi, voivat ulkoseinät olla
muunkinlaiset. Savuhormit palonkestävät (5 § I A c).

c) Välipohjat:

Ainakin paloa hidastavat (5 § II C).

d) Vesikatto:

Ainakin paloa hidastava (5 § V C). Savupiiput vähintään 75 cm
katon yläpuolelle ulottuvat ja niin tehdyt, että hyvä veto on taattu.

e) Tulisijat:

A- tai B-luokan (5 § VI A tai B).

f) Pinta-ala:

Enintään 350 m², jos ulkoseinät ovat palonkestävät (5 § I A),
sekä enintään 250 m², jolleivät ulkoseinät ole palonkestävät.

g) Korkeus:

Enintään 13 m, jos ulkoseinät ovat palonkestävät (5 § I A), sekä
enintään 9 m, jos ne eivät ole palonkestävät.

h) Yhteenrakentaminen:

Jos ulkoseinät ovat palonkestävät (5 § I A), on yhteenrakentami-
nen sallittu samoilla ehdoilla kuin C-luokassa.

i) *Etäisyys toisista rakennuksista:*

Etäisyys A-, B- ja C-luokan sekä D-luokan I ja II ryhmän rakennuksista voimassa olevan asemakaavan tai rakennussuunnitelman ja rakennusmääräysten mukainen. Etäisyyden D-luokan III ryhmän rakennuksista ja tulenvaarallisista varastoista tulee, noudattamalla siitä voimassa olevia erityisiä määräyksiä, olla niin sovitettu, ettei synny erikoista vaaraa palon syyttymiseen ulkoapäin.

j) *Huoneistot ja muut huonetilat:*

Kellaritila kuten C-luokassa (j 1); vuokrattavat varastosuojat eivät kuitenkaan ole sallittuja.

Asuinhuoneistoja enintään kolme.

k) *Ullakotila:*

Kuten C-luokassa (j 4).

l) *Kiinteät palosuojeluvälineet:*

Kuten C-luokassa (m).

II. *Talouksrakennukset:*a) *Seinät:*

Saavat olla palonarat (5 § I D).

b) *Vesikatto:*

Ainakin paloa hidastava (5 § V C).

c) *Tulisijat:*

Sallitut ainoastaan omaa tarvetta varten käytettävissä saunoissa ja pesutuvissa.

d) *Pinta-ala:*

Enintään 300 m².

e) *Korkeus:*

Enintään 5 m.

f) *Yhteenrakentaminen:*

Tähän ryhmään kuuluva rakennus saa olla rakennettu yhteen toisen samaan ryhmään kuuluvan, naapuritontilla olevan rakennuksen kanssa, jollei rakennusten yhteinen pinta-ala ole yli 200 m².

g) *Etäisyys toisista rakennuksista:*

Kuten D-luokan I ryhmässä (i).

h) *Kiinteät palosuojeluvälineet:*

Ainakin puiset palotikkaat.

III. *Erikoistarkoituksiin käytettävät rakennukset, jotka eivät kuulu mihinkään edellä mainittuun luokkaan tai ryhmään:*

A. Suurempien henkilömäärien kokoontumispaikoiksi tarkoitettut rakennukset, joita, niiden käyttötavasta johtuen, ei voida jakaa pienempiin, tulenkestävästi eristettyihin osastoihin tai joissa säilytettävä irtaimisto aiheuttaa erikoista tulen irtipääsy- tai levenemisvaaraa, kuten kirkot, teatterit, konserttitalot, suuret yleiset kokous- ja huvittelurakennukset, näyttelyhallit ja muut näihin verrattavat rakennukset.

B. Rakennukset, joissa on suuria teollisuus- tai kaupallista käyttöä varten varattuja saleja, kuten tehdas- ja työhuoneyhdistelmät, myllyt, siilorakennukset, kirjansitomot, kirjapainot, tavara-talot ja muut näihin verrattavat rakennukset.

C. Rakennukset, joissa harjoitetaan erikoisen palo- tai räjähdysvaarallista toimintaa tai joihin varastoidaan erikoisen tulenarkoja aineita, kuten sahat, höyläämöt, lasitehtaat, valimot, polttouunit, terva-, öljy-, tali-, traani- ja vernissakeittimöt, kemialliset tehtaat, ammus- ja ruutitehtaat, sokerisulatot, öljy- ja bensiinivarastot ja puhdistamot, kaasutehtaat, metallisulattimet ja muut näihin verrattavat rakennukset.

Tämän ryhmän rakennuksiin nähden on noudatettava erityisissä laeissa, asetuksissa ja kunnallisissa säännöissä paloturvallisuudesta annettuja määräyksiä sekä niitä määräyksiä, joita asianomainen viranomainen rakennuslupaa myöntäessään ehkä lisäksi antaa. Rakennuksissa saa olla asuinhuoneistoja vain sitä henkilökuntaa varten, jonka alituinen saapuvillaolo paikalla on välttämätön, sekä konttori- ja ruokailuhuoneita, mikäli ne ovat tarpeen vaatimia. Tällaisten asuinhuoneistojen tulee olla palonkestävästi eristetyt muusta rakennuksesta sekä varustetut omalla sisäänkäynnillä. Rakennusten tulee olla tarpeen mukaan varustetut tarkoitustaan vastaavilla kiinteillä palosuojeluvälineillä, kuten hätäportailla, palotikkaililla, palokäytävillä, paloposteilla, hälytyslaitteilla, sprinklerilaitteilla, sadelaitteilla ja muilla sellaisilla välineillä.

3 L u k u.

Rakennusosien paloteknillinen luokittelu.

5 §. Rakennusosien tulee eri luokissa täyttää seuraavat vaatimukset:

I. Seinät ja pilarit.

A-luokka.

a) Kantavat seinät ja pylväät:

Seinät ja pylväät voimassa olevien rakennemääräysten mukaisesti tekokivestä muuratut tai betonista rautajykistyksin tai ilman niitä valetut taikka pylväät raudasta ja suojatut vähintään 4 cm paksulla, rautaan lujasti liitettyllä kivinepiteellä.

b) *Seinät, joita voimassa olevien rakennemääräysten mukaan ei lueta kantaviin seinäin:*

1. Poltetusta tiilestä, kalkkiahiekkatiilestä, sementtitiilestä tai vastaavanlaisesta tekokivestä muuratut, raakatyönä vähintään 13 cm paksut seinät.

2. Raakatyönä vähintään 8 cm paksut, rautajykistyksin valetut betoniseinät.

Sekä 1 että 2 kohdassa mainittuihin seinäin nähden vaaditaan, että niissä on palossa sattuvien painerasitusten ja sortumisten vastustamiseksi riittävät tuet.

c) Savuhormit:

1. Tämän pykälän VI A ja VI B b kohdassa mainittuja tulisijoja varten:

Seinäimet poltetusta tai kalkkiahiekkatiilestä. Seinämien paksuus samassa savupiipussa olevien hormien välillä vähintään 7 cm, savu-

hormien ja ilmanvaihtohormien välillä vähintään 13 cm, huoneeseen tai ullakkoon päin niinikään vähintään 13 cm sekä ulkopuolelta rapattu, ulkoilmaan ja naapuritonttiin päin, jollei yhteisestä palomuurista ole sovittu, vähintään 27 cm paksu. Jos savuhormi on syttyvän aineksen läheisyydessä, tulee seinämäpaksuuden olla vähintään 21 cm tavallista muurausta, minkä lisäksi tulee rappaus ja rautalevypäällisyys tai rappauksen sijasta ainakin 3 cm paksu hiekkakerros. Sytyvän aineksen vieressä voi seinämänä myös olla vähintään 13 cm paksu tavallinen muuraus tai betonikerros, päällystettynä vähintään 7 cm paksulla syrjätilimuurauksella tai sitä vastaavalla, paloa pidättävästä aineesta tehdyllä suojakerroksella.

2. Tämän pykälän VI B c kohdassa mainittuja tulisijoja varten:

Savuhormit kuten edellä tämän pykälän I c 1 kohdassa on määrätty sekä lisäksi sisäpuolelta verhotut neljänneskiven paksuisella, suurta kuumuutta kestäväällä muurauksella tulisijan yläpuolella olevan välipohjan ylärajaan saakka.

3. Tämän pykälän VI B a kohdassa mainittuja tulisijoja varten:

Savuhormien seinämät hormien alaosassa ainakin 6 m korkeuteen vähintään 7 cm paksusta tiilestä, jonka sulamispiste ei ole alle + 1,300° C; muurauksessa mahdollisimman ohuet saumat ja siinä käytetty laasti sellaisesta savesta, jonka sulamispiste ei ole alle + 1,600° C, sekä seinämien ympärillä vähintään 2 cm paksu ilmakerros ja tämän ulkopuolella palonkestävä seinä (tämän pykälän I A). Savuhormin näin tehdyn alaosan yläpuolella olevan osan seinämänä vähintään 27 cm paksu tilimuuraus, minkä lisäksi seinämien tulee rakennuksen sisäpuolella olevalta osaltaan olla ulkopuoleltaan rapattut. Yläosan sekä alaosan sisäkuoren välillä tulee olla vähintään 2 cm leveä rako.

Tulisijojen ja savuhormien yhdyskanavien tulee olla tehdyt kuten edellä on sanottu hormien alaosasta, kuitenkin niin, että ilmakerrosta ei vaadita ja että ulkokuoren tulee olla vähintään 27 cm paksu.

4. Sellaisten tulisijojen savuhormien ja yhdyskanavien, joita ei edellä ole erikseen mainittu, tulee tässä luokassa olla tehdyt voimassa olevien määräysten ja asianomaisten viranomaisten antamien ohjeiden mukaisesti.

Savuhormien tulee aina olla mahdollisimman pystysuorat ja helposti nuohottavat sekä mitoiltaan sellaiset, että niissä syntyy tyydyttävä veto.

B-luokka.

1. Luonnonkivistä tai raudasta tehdyt seinät ja pylväät, jotka eivät ole kantavia.

2. Ainakin 2 cm paksulla rappauksella molemmin puolin suojatut, vähintään 5 cm paksut puuseinät.

3. Vähintään 5 cm paksut puuseinät, jotka molemmin puolin ovat suojatut ainakin 2 mm paksulla asbestihuopalevyllä ja sen päällä ainakin 0.6 mm paksulla rautalevyllä, jonka saumat ovat kaksinkertaisesti kyntätyt.

N:o 3 (jatk.)

4. Vähintään 7 cm paksut syrjätiiliseinät.
5. Vähintään 5 cm paksut rapatut sementti-, kipsi- tai kalkki-massaseinät sekä näitä vastaavat laattaseinät.

C-luokka.

1. Vähintään 5 cm paksusta lankusta tai hirrestä tiivistetyin tai ponttisaumoin tehdyt seinät.
2. Molemmiin puolin rapatut lauta-, ensoniitti-, insuliitti- tai muut näitä vastaavat seinät.
3. Syttymättömät massa- ja laattaseinät, joiden paksuus on alle 5, vaan ei alle 2 cm.

D-luokka.

1. Suojaamattomat, luonnonkivestä tai raudasta tehdyt kantavat seinät ja pylväät.
2. Lautaa-, ensoniitti-, insuliitti- tai muut näitä vastaavat seinät, jotka eivät täytä C-luokan vaatimuksia.

II. Palkit ja välipohjat.

A-luokka.

a) *Palkit:*

1. Voimassa olevien rakennemääräysten mukaisesti tehdyt rautabetonipalkit ja tiilikaaret.
2. Rautapalkit, jotka on suojattu vähintään 4 cm paksulla, rautaan lujasti liittyvällä kiviainepeitteellä.

b) *Välipohjalaatat:*

Voimassa olevien rakennemääräysten mukaan tehdyt tiiliholvit ja rautabetonilaatat.

c) *Permannot:*

Aluslaatta kiviaineesta ja päällyste syttymätön.

d) *Täyteaine:*

Syttymätön.

e) *Ullakon permannot (palopohja):*

Vähintään 4 cm paksu rautabetonilaatta, jossa veden poisvalumisen edistämiseksi on kaltevuutta vähintään 1 : 100 ja joka on varustettu riittävällä määrällä ulkoseinään tehtyjä aukkoja tai syöksyputkia veden poisjohtamista varten.

B-luokka.

Välipohjat, joissa on voimassa olevien rakennemääräysten mukaiset rauta- tai puupalkit, koko välipohjan alla vähintään 2 cm paksu, rautalankaverkolla tai muutoin tehokkaasti kiinnitetty rapaus sekä syttyvän täyteaineen päällä vähintään 3 cm paksu hiekkatai muu vastaava suojakerros, jonka sekaantumisen täyteaineeseen on tarkoituksenmukaisesti estetty, sekä päällysteenä vähintään 3.2 cm (1 1/4") paksusta pontatusta lankusta tehty puupermanto.

C-luokka.

Välipohjat, joissa on voimassa olevien rakennemääräysten mukaiset puupalkit, täytteen alustana vähintään 2.5 cm (1") paksut, tiiviisti asetetut laudat ja noin 2 mm paksu pahvi- tai paperikerros sekä

päällysteenä vähintään 3.2 cm (1 1/4") paksusta pontatusta lankusta tehty puupermento.

D-luokka.

Suojelemattomat rauta- ja luonnonkivipalkit sekä muut palkit ja välipohjat, jotka eivät täytä edes C-luokan vaatimuksia.

III. Portaat.

A-luokka:

Askelmien ja tasojen kannatus palonkestävä (tämän pykälän II A a ja b); päällyste kivianetta.

B-luokka:

Askelmien ja tasojen kannatus palonkestävä (tämän pykälän II A a ja b); päällyste vaikeasti syttyvää puulaatua tai kumia.

C-luokka:

Askelmien ja tasojen kannatus suojattua rauta- tai puurakennetta (tämän pykälän II B); päällyste vähintään 5 cm (2") paksua, pontattua lankkua tai parrua.

D-luokka:

Portaat, jotka eivät täytä edes C-luokan vaatimuksia.

IV. Ovet ja ikkunat.

A-luokka:

a) *Ovet:*

Kaksi palo-ovea (tämän pykälän IV B a 1), joiden välissä on palonkestävä sulkuhuone.

b) *Ikkunat:*

Aukon suuruus enintään 2 m². Aukossa ainakin kaksi vähintään 8 mm paksua, sisään valetulla rautalankaverkolla vahvistettua lasia (lankalasia), jotka ovat reunoistaan seinän sisään muuratut.

B-luokka:

a) *Ovet:*

1. *Palo-ovet:* Karmit vähintään 5 cm (2") paksusta lankusta. Oven runkona kaksi ristiin naulattua kerrosta vähintään 2.5 cm (1") paksuja, pontattuja lautoja. Karmin ja ovien kaikki pinnat suojatut vähintään 2 mm paksulla asbestikerroksella ja sen päällä vähintään 0.6 mm paksulla rautalevykerroksella, jonka saumat ovat kaksinkertaisesti kyntätyt.

Palo-ovessa ei saa olla ikkunaa, luukkaa eikä muuta aukkoa. Oven tulee olla varustettu voimakkaalla, itsestään toimivalla sulkijalaitteella ja vankoilta saranoilla.

2. *Yhdeltä puolen paloa pidättäviksi suojatut ovet:* Ovi vankasti tehty, suojuksen alusta sileä. Karmi ja suojus kuten palo-ovessa. Ovessa ei saa olla muita aukkoja kuin pienehkö, itsestään tiiviisti sulkeutuva, metallikannella varustettu kirjelukku ja pieni, lasilla varustettu tirkistysreikä.

N:o 3 (jatk.)

b) *Ikkunat:*

Karmit ja puitteet raudasta tai vaikeasti syttyvästä puulaadusta; vähintään 8 mm paksu lankalasi.

C-luokka:

a) *Ovet:*

Puuovet, joissa on senlaatuaisia aukkoja ja enintään niin monta, kuin yhdeltä puolen paloa pidättäviksi suojatuista ovista on määrätty (tämän pykälän IV B a 2).

b) *Ikkunat:*

Tavalliset, kaksinkertaiset ikkunat.

D-luokka.

Lasiruutuiset ovet ja tavalliset, yksinkertaiset ikkunat sekä muut sellaiset ovet ja ikkunat, jotka eivät täytä edes C-luokan vaatimuksia.

V. *Vesikatot.*

A-luokka.

Kantavat osat, alusta, ulkonemat ja räystääs palonkestävät (tämän pykälän II A a ja b); päällyste syttymätön. Ikkunat palonkestävät (tämän pykälän IV A b).

B-luokka.

Räystääs kuten A-luokassa. Kattotuolit ja alusta puusta. Päällyste, myöskin ulkonemissa, rauta-, kupari- tai alumiiniumilevystä, kattotiilestä alushuopakerroksin taikka sementti-, liuskakivi-, asbestiseos- tai muista niitä vastaavista laatoista.

C-luokka.

Kattotuolit ja alusta puusta. Päällyste tiilestä ilman alushuopaa tahi asfaltti-, semptaliini- tai muusta niitä vastaavasta kattohuovasta.

D-luokka.

Vesikatot, joissa on suojaamattomat, rautaiset kannattimet taikka puu-, tuohi-, olki- tai muu herkästi syttyvä päällyste, sekä muut sellaiset katot, jotka eivät täytä edes C-luokan vaatimuksia.

VI. *Tulisijat.*

Poiketen siitä, mitä rakennusosiin nähden muuten on määrätty, jaetaan tulisijat ainoastaan kolmeen luokkaan:

A-luokka.

1. Lämmitys ajoittaista ja pääasiallisesti puulla.
2. Savukaasujen kuumuus niiden savuhormiin joutuessa enintään $+200^{\circ}\text{C}$, mutta ei niin alhainen, että hormoneissa voi muodostua kyllästysvettä tai pikeä.
3. Tulipesä ja suurimman kuumuuden alaiseksi joutuva pääkanavan osa kuten tämän pykälän I A c 3 kohdassa on määrätty.
4. Kuori kaksinkertaisesti tiivistetty. Tällaiseksi katsotaan kaksinkertainen tiiliseinä, jossa vaakasaumat menevät ristiin,

kaakeli- ja tiilikerrokset, rautalevy ja tiilikerrokset sekä muu näitä vastaava yhdistelmä.

5. Tulipesän ja kanavien järjestely sekä kuoren lämmöneristämiskyky sellaiset, ettei kuoren ulkopinnassa missään kohdassa synny niin suurta kuumuutta, että sen yhteyteen joutuva aines voi syttyä.

6. Tuli- ja tuhkapesän luukut sellaiset, ettei kekäleitä tai muita tulta sytyttäviä aineita voi puodota tai räiskehtiä ulos.

7. Nuohousluukut varustetut lämpöä eristävällä kerroksella.

8. Polttoainesäiliö ei ole sallittu.

9. Tulisija liitetty savuhormiin kaksinkertaisella, paksusta rautalevystä tehdyllä torvella, jossa levyjen välissä on vähintään 6 mm paksu asbestikerros tai muu laite, joka estää liitehormin halkeamisen uunin ehkä liikkeessa.

10. Tulisijan tulee olla niin tehty, ettei se voi kaatua.

11. Jos tulisija on alustassa kiinni, tulee tämän olla palonkestävä (tämän pykälän II A b). Jos tulisija on varustettu jaloilla, tulee sen ja permannon välin olla vähintään 5 cm sekä permannon tulisijan alla varustettu kiinteällä asbesti- ja rautalevysuojuksella.

12. Tulisijan tausta palonkestävä (tämän pykälän I A a tai b), jos tulisija on taustassa kiinni, sekä ainakin sellainen kuin tämän pykälän I B 4 tai 5 kohdassa on sanottu, jos tulisija on vähintään 3 cm päässä taustasta.

13. Tulisijan yläpuolella vapaata tilaa vähintään 25 cm.

14. Savuhormit sellaiset kuin tämän pykälän I A c 1 kohdassa on sanottu.

15. Tulisijan edessä vähintään 50 × 40 cm suuruinen metallilevy tai muu sitä vastaava suojuks.

B-luokka.

Tähän luokkaan luetaan seuraavat neljä ryhmää tulisijoja:

a) Tulisijat, kuten keskuslämmityskattilat, suuret ravintolahellat ja leipomouunit, jotka täyttävät A-luokan 4—8 kohdassa olevat määräykset, mutta joista hormoneihin tulevat savukaasut voivat olla aina + 300° C kuumia ja jotka jatkuvan lämmityksen johdosta aiheuttavat savuhormien seinämissä kovaa kuumuutta ja suuria lämpöeroja.

Tämän ryhmän tulisijojen tulee lisäksi täyttää seuraavat vaatimukset:

1. Savuhormit tämän pykälän I A c 3 kohdan mukaiset.

2. Savupiipun yläpinta päällystetty kupari- tai lyijylevyllä.

3. Seinät ja katto sinä huoneessa, jossa tulisija on, varustetut ainakin paloa pidättävällä suojuksella.

4. Huoneen permannon päällyste kiviaineesta sekä tulisijan alusta palonkestävä (tämän pykälän II A b).

b) Tulisijat, kuten saunan ja pesutuvan uunit, jotka täyttävät A-luokan 1—3, 8—10 ja 12 kohdassa olevat määräykset, mutta eivät muita A-luokan vaatimuksia, ja jotka sentähden voivat helposti

aiheuttaa läheisyydessä olevien, herkästi syttyvien aineiden syyttymisen.

Permanto siinä huoneessa, jossa tulisija on, kuten tämän luokan a-ryhmässä.

c) Avoimet, viihtyisyyttä varten tehdyt takat, joissa ajoittain poltetaan pienehköjä polttoainemääriä.

1. Se huone, jossa tulisija on, varustettu, mikäli se on tarpeen, keskuslämmitysjohdolla tai A-luokan tulisijalla.

2. Savuhormit kuten tämän pykälän I A c 2 kohdassa on määrätty.

3. Tulipesän aukon edessä suojalaite, joka estää polttoaineen putoamasta permannelle.

d) Pienet kamiinat, jotka täyttävät A-luokan 6 ja 8—15 kohdan määräykset, mutta eivät muita sanotun luokan vaatimuksia, ja joita käytetään ajoittaiseen lämmitykseen.

Tulisijassa ei saa olla räjähtämisvaaraa.

C-luokka.

Tähän luokkaan luetaan seuraavat kaksi ryhmää:

a) Kaikenlaiset lämmitys-, keitto- ja taloustulisijat, jotka eivät täytä A- eikä B-luokan vaatimuksia, kuten öljykamiinat, sentrumkamiinat, bensinikeittimet ja muut näihin verrattavat tulisijat.

b) Sellaiset työhuoneissa käytettävät tulisijat, joita lämmitetään jatkuvasti tai hyvin kuumiksi ja jotka sen takia huomattavasti kuumentavat savuhormien seinämiä, kuten silitysrautojen kuumentuskamiinat, liimakeittimet, savivalmisteiden polttouunit ja muut näihin verrattavat tulisijat.

4 L u k u.

Erinäiset määräykset.

6 §. Jos on epä tietoista, mihin luokkaan jokin rakennusosa, rakennusaine tai rakenne on luettava, määrää siitä rakennushallitus, mikäli se havaitaan tarpeelliseksi, hakijan kustannuksella toimitettujen, luotettavien tutkimusten ja kokeiden perusteella.

Viranomaisten ja rakentajien ohjeeksi tulee rakennushallituksen laatia ja julkaista luettelo niistä rakennusosista, rakennusaineista ja rakenteista, joiden luokitus on 1 momentin mukaisesti määrätty. Luettelossa on mainittava, mihin tässä päätöksessä määrättyyn luokkaan luetteloon merkitty rakennusosa, rakennusaine tai rakenne luetaan.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 2.

Sisällys: 4. Herttoniemen öljysatama-alueen rakennusjärjestys, s. 21. — 5. Lisäys Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssääntöihin, s. 22. — 6. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon elävän karjan myyntiosaston käyttämisestä, s. 23. — 7. Laki kunnallisesta huoltolautakunnasta, s. 23. — 8. Asetus kunnallisesta huoltolautakunnasta, s. 26. — 9. Lastensuojelulaki, s. 28. — 10. Laki eräistä köyhäinhoitolain muutoksista, s. 39. — 11. Laki avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta, s. 40. — 12. Lastensuojeluasetus, s. 40. — 13. Irtolaislaki, s. 45. — 14. Laki köyhäinhoitolain 65 §:n muuttamisesta, s. 54. — 15. Irtolaisasetus, s. 55. — 16. Alkoholistolaki, s. 59. — 17. Alkoholiasetus, s. 68. — 18. Helsingin kaupungin virallinen kaksikielisyys vuosina 1936—1942, s. 71. — 19. Asetus kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 71.

4. Herttoniemen öljysatama-alueen rakennusjärjestys.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistama tammikuun 13 p:nä 1936.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 23 p:nä 1935)

1 §. Herttoniemen öljysatamasta vuokralle luovutettuja varastoalueita rakennettaessa on noudatettava voimassaolevaa rakennussääntöä, yleistä rakennusjärjestystä, maaliskuun 29 päivänä 1924 annettua asetusta tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kuljetuksesta sekä tällä lainsäädäntöalalla vastedes annettavia määräyksiä ja satamajärjestystä kuin myös niitä määräyksiä, joita öljysataman rakennustarkastaja, palopäällikköä kuultuaan, antaa, ja asianomaista aluetta koskevaa vuokrasopimusta.

2 §. Varastoalueille saa, sittenkuin kaikki piirustukset on asianomaisessa järjestyksessä vahvistettu, työselitys hyväksytty ja rakennuslupa myönnetty, rakentaa naftatuotteiden ja nestemäisten polttoaineiden säiliöitä ja varastosuojia, pumppuhuoneen y. m. rakennuksia öljytuotteiden käsittelemistä varten, sellaisen rakennuksen, joka sisältää korjauspajan, autosuojia, työläisten ruokailu-, vaate- ja pesuhuoneita, sekä rakennuksen, jota ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin konttorihuoneeksi, varastoliikkeen johtajan ja sellaisten liikkeen palveluksessa olevain apulaisten ja työntekijäin asunnoiksi ja ulkokuoneiksi, joiden läsnäolo paikalla on liikkeen toiminnalle välttämätön.

3 §. Muusta kuin palonkestävästä aineesta ei rakennusta saa alueelle tehdä.

4 §. Säiliöiden rakentamisessa on sen lisäksi, mitä 1 §:ssä on sanottu, noudatettava seuraavia määräyksiä:

Säiliön suurin sallittu kuutiosisällys on 5,000,000 litraa.

Kaikki säiliöt, jotka sisältävät bensiiniä, paloöljyä tai muita samankaltaisia tulenarkoja nesteitä, on sijoitettava siten, että seuraavassa kohdassa mainittujen säiliöitä ympäröivien muurien väliin jää vähintään 4 metrin levyinen vapaa ajotie, ja huomioonottaen, että säiliö on vähintään 5 metrin päässä varastoalueen rajasta.

Kukin säiliö on ympäröitävä kestävällä, sisäpuolelta hiotulla, rautabetonista valmistetulla muurilla ja pohjalla siten, että asianomaisen säiliön nestemäärä mahtuu muurin ympäröimään tilaan. Säiliöitä ympäröivät muurit on yhdistettävä tulenkestävästä aineesta valmistetuilla silloilla tarpeellisine portaineen ja kaiteineen taikka ainakin varustettava maastosuhteisiin nähden mahdollisimman edullisesti sijoitetuilla, kivistä tai betonista tehdyillä portailla. Säiliöihin kuuluvat pumppu-, imu- ja laskujohdot sekä muut rakenteet on tehtävä palopäällikön määräysten mukaisesti.

Kaikki säiliöt, jotka sisältävät I-luokan tulenarkoja nesteitä, on varustettava asianomaisten viranomaisten hyväksymän järjestelmän mukaisilla n. s. kiinteillä vaahto- tai muilla vastaavilla sammu- tuskojeilla ja vedervalumislaitteilla.

5 §. Etäisyys säiliöstä lähimpään muunlaatuiseen rakennukseen, pumppuhuoneita lukuunottamatta, on oleva vähintään 20 metriä.

6 §. Pajaa, ahjoa tai muuta sellaista laitosta, missä avoin tuli palaa, ei saa alueelle sijoittaa ilman rakennustarkastajan ja palopäällikön lupaa.

7 §. Alue on aidattava riittävän korkealla, hyväksytyyn mallin mukaan tehdyllä aidalla.

8 §. Varastopaikkaa ympäröivällä suoja-alueella ei saa olla havupuita.

5. Lisäys Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssääntöihin.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 12 p:nä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingin kaupungin teurastamolle syyskuun 20 p:nä 1933 vahvistettuihin järjestyssääntöihin oli lisättävä näin kuuluva luku:

Elävän karjan myyntiosaston järjestyssäännöt.

1 §. Teurastamon alueella myytäväksi aiottu elävä karja, kuten naudat, lampaat, vuohet, siat ja hevoset, on, sittenkuin tarkastuseläinlääkäri on eläimet tarkastanut, vietävä teurastamon elävän karjan myyntiosastoon, kukin eläin sille osoitettuun paikkaan.

2 §. Elävän karjan myyntiosasto pidetään kaupankäyntiä varten avoimna teurastamolautakunnan määrääminä aikoina.

3 §. Myyntiaikoina on yleisöllä vapaa pääsy myyntiosastoon. Muina aikoina on ainoastaan myytävien eläinten omistajilla tai heidän apulaisillaan oikeus päästä osastoon.

4 §. Myyntiosaston käyttämisestä maksaa eläimen omistaja korvausta säädetyn taksan mukaan. Myymättä jäänyt eläin saa jäädä yöksi myyntiosastoon säädettyä navetta- ja rehumaksua vastaan.

5 §. Elävän karjan myynti muualla teurastamon alueella on kielletty.

6. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon elävän karjan myyntiosaston käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 12 p:nä 1936.

Raavas, ruhopaino yli 150 kg Smk.	16:—
»	» 80—150 » » 12:—
»	» alle 80 » » 7:—
Lammas, vuohi, pikkuvasikka »	2:—
Sika, ruhopaino yli 60 kg »	7:—
»	» alle 60 » » 4:—
Hevonen »	16:—

7. Laki kunnallisesta huoltolautakunnasta.

Annettu tammiukuun 17 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 51)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

1 §. Yhteiskunnallista huoltoa varten tulee kunnassa olla huoltolautakunta.

Kunnan valtuuston päätöksen mukaan voidaan huoltolautakunta jakaa eri osastoihin käsittelemään köyhäinhuoltoa, lastensuojelua, irtolaishuoltoa, alkoholistihuoltoa tai muuta yhteiskunnallista huoltoa koskevia asioita. Osasto voidaan jakaa jaostoihin. Osastolla ja jaostolla on, sen mukaan kuin huolto-ohjesäännössä on määrätty, oikeus käyttää huoltolautakunnan päätösvaltaa.

2 §. Huoltolautakunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään neljä muuta jäsentä, joista ainakin yhden tulee olla nainen, sekä osastoissa ja jaostoissa käsiteltäviä asioita varten tarpeellinen määrä lisäjäsentiä, jotka kaikki, samoin kuin tarpeelliset varajäsenet, kunnan valtuusto valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Jäsenten ja lisäjäsenten vaali on toimitettava erikseen. Jos jäsen tai lisäjäsenti kuolee tai eroaa toimikauden kestäessä, on uusi jäsen valittava hänen sijaansa jäljellä olevaksi ajaksi.

Lastensuojelua koskevia asioita käsittelemään on jäseneksi tai lisäjäseneksi valittava yksi koulunopettaja ja, mikäli mahdollista, yksi terveydenhoitoon perehtynyt henkilö.

Osastossa on puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, jotka huoltolautakunta valitsee jäsenistään, sekä vähintään kaksi muuta jäsentä,

jotka lautakunta määrää lisäjäsenistä ja joista ainakin yhden tulee olla nainen.

Jaostossa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään yksi jäsen, jotka lautakunta määrää osaston jäsenistä.

Lautakunnan ja sen osaston puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan vaalista on viipymättä ilmoitettava maaherralle ja asianomaisille valvontaviranomaisille.

Lautakunnan puheenjohtajan, jäsenten ja lisäjäsenten tulee saada toimestaan kunnan valtuuston määräämä kohtuullinen palkkio.

3 §. Huoltolautakunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, jäsenten, lisäjäsenten ja varajäsenten vaalikelpoisuudesta sekä valitun oikeudesta kieltäytyä tointa vastaanottamasta tai erota siitä on vastaavasti voimassa kaupungissa, mitä kunnan luottamustoimesta yleensä, ja maalaiskunnassa, mitä kunnallislautakunnasta on säädetty, kuitenkin niin, että vaalikelpoinen on ainoastaan se, joka on täyttänyt kaksikymmentäviisi vuotta. Vaalikelpoisia huoltolautakuntaan eivät kuitenkaan ole maaherra, lääninsihteeri, läänin-kamreeri, varalääninsihteeri, varalääninkamreeri, poliisilaitoksen virka- tai palvelusmies, virallinen syyttäjä eikä huoltolautakunnan alainen, toimestaan tilivelvollinen virka- tai palvelusmies.

4 §. Huoltolautakunta, sen osasto ja jaosto, on päätösvaltainen, kun vähintään kaksikolmannesta sen jäsenistä on saapuvilla. Jos jaostossa on vain kolme jäsentä, on se päätösvaltainen ainoastaan täysilukuisena. Päätökseksi tulee enemmistön mielipide tai, äänten mennessä tasan, se mielipide, johon puheenjohtaja on yhtynyt, jollei laissa ole siitä erikseen toisin säädetty.

Maalaiskunnassa on huoltolautakunnan työtapaan nähden muuten soveltuvin kohdin noudatettava, mitä kunnallislautakunnasta on säädetty. Kaupungissa vahvistakoon valtuusto tarvittaessa lautakunnan työjärjestyksen.

Kaupungin- tai kauppalanhallituksen edustajan oikeudesta ottaa osaa huoltolautakunnan ja sen osaston kokoukseen noudatettakoon, mitä siitä on erikseen säädetty. Maalaiskunnassa on kunnallislautakunnan puheenjohtajalla tai siihen valtuutetulla edustajalla oikeus olla saapuvilla huoltolautakunnan ja sen osaston kokouksessa sekä ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

5 §. Huoltolautakunnan on, siten kuin laissa ja asetuksissa säädetään ja kunnan huolto-ohjesäännössä määrätään, pidettävä huolta yhteiskunnallisen huollon toimeenpanoon kuuluvista asioista kunnassa.

Lautakunnan asiana on edustaa kuntaa ja valvoa sen oikeutta huolta koskevista asioista sekä tehdä esityksiä toimenpiteistä huollon järjestämiseksi ja toimittamiseksi.

6 §. Kunnalla tulee olla huolto-ohjesääntö, jossa tarkemmin määrätään, miten yhteiskunnallinen huolto paikallisia oloja silmälläpitäen ja muuten tarkoituksenmukaisesti on järjestettävä. Huolto-ohjesäännön hyväksyy kunnan valtuusto, ja on se alistettava sosialiministeriön vahvistettavaksi. Ohjesääntö on vahvistettava

muuttamatta tai, jos siinä havaitaan puutteellisuuksia, palautettava valtuuston uudestaan käsiteltäväksi. Samoin on meneteltävä ohjesääntöä muutettaessa.

Yhteiskunnallisen huollon eri aloja ja laitoksia varten tulee kunnalla olla huolto-ohjesääntöä täydentäviä erityisiä ohjesääntöjä, jollei näitä aloja ja laitoksia koskevia määräyksiä ole otettu huolto-ohjesääntöön. Näiden ohjesääntöjen hyväksymisessä ja vahvistamisessa noudatettakoon 1 momentin säännöksiä.

7 §. Huoltotoimintaa varten on kunta, jollei sosialiministeriö, hankittuaan asiasta maaherran lausunnon, ole myöntänyt siitä poikkeusta, jaettava piireihin, joista kukin on huoltolautakunnan yhden tai useamman jäsenen tai lisäjäsenen lähimmän valvonnan alainen. Ellei tätä piirijakoa ole huolto-ohjesäännössä vahvistettu, on valtuuston, kuultuaan huoltolautakuntaa, jako hyväksyttävä.

Avukseen voi lautakunta sille annettujen tehtävien täyttämiseksi kutsua kaitsijoiksi kunnassa asuvia, sellaiseen toimeen sopivia henkilöitä tai ottaa tarkastajia tällaisiin tehtäviin.

Ohjesäännössä voidaan huoltolautakunnalle kuuluvien valmistelu- ja toimeenpanotehtävien hoito sekä kiireellisten asiain päättäminen uskoa lautakunnan, sen osaston tai jaoston puheenjohtajalle taikka lautakunnan viran- tai toimenhaltijalle.

8 §. Huoltolautakunnan alaisen laitoksen hallintoa varten voi lautakunta, kunnan valtuuston suostumuksella, asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan johtokunnan, johon voidaan valita vähintään kaksikymmentäviisivuotias, kunnalliseen luottamustoimeen yleensä vaalikelpoinen henkilö, vaikkei hän ole kunnan jäsen.

9 §. Sosialiministeriöllä on oikeus, hankittuaan asiasta maaherran lausunnon, yhteiskunnallisen huollon tarpeen vähäisyyden vuoksi vapauttaa maalaiskunta velvollisuudesta asettaa huoltolautakunta. Tällöin on kunnallislautakunnasta ja sen kokoonpanosta lastensuojelua sekä naispuolisia irtolaisia ja alkoholisteja koskevia asioita käsiteltäessä voimassa, mitä tässä laissa on säädetty huoltolautakunnasta.

Jos pääkaupungissa tai muussa suuressa kunnassa yhteiskunnallisen huollon hallintoa ei ole mahdollista tarkoituksenmukaisesti järjestää tämän lain säännösten mukaan, voidaan niistä asetuksella säätää poikkeuksia.

10 §. Mitä 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetussa köyhäinhuolto-laissa, sellaisena kuin se osittain on muutettuna 7 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa, on säädetty köyhäinhuoltolautakunnasta, sen puheenjohtajasta ja jäsenestä, koskee vastaavasti huoltolautakuntaa, sen asianomaista osastoa tai jaostoa sekä näiden puheenjohtajaa ja jäsentä.

11 §. Pöytäkirjasta, todistuksesta ja muista asiakirjoista, joita huoltolautakunta, sen puheenjohtaja tai viran- tai toimenhaltija antaa, ei suoriteta lunastusta.

12 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

13 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937. Samalla kumotaan 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhoitolain 12, 14, 16 ja 33 §, niin myös 7, 8, 9, 10, 13 ja 17 §, sellaisina kuin nämä ovat köyhäinhoitolain muuttamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa. Ennen vuoden 1936 loppua on valittava puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja muut jäsenet sekä lisäjäsenet ja varajäsenet huoltolautakuntaan seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi.

8. Asetus kunnallisesta huoltolautakunnasta.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 202)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään kunnallisesta huoltolautakunnasta 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun lain 12 §:n nojalla:

1 §. Kunnallisen huoltolautakunnan tulee sen lisäksi, mitä siitä annetun lain 5 §:ssä on lautakunnan tehtävistä säädetty: määrätä, onko ja missä muodossa yhteiskunnallista huoltoa annettava;

annettujen säännösten ja määräysten mukaan huolehtia sen haltuun uskottujen varojen ja omaisuuden hallinnosta ja hoidosta; valmistaa vuosittain ehdotus yhteiskunnallisen huollon talousarvioksi;

huolehtia lautakunnan kirjanpidosta ja tehdä tili hallinnostaan; huolehtia sosiaaliministeriön vahvistaman tai hyväksymän kaavan mukaisen luettelon pitämisestä yhteiskunnallisen huollon alaisista henkilöistä; sekä

antaa voimassa olevien määräysten mukaan viranomaisille yhteiskunnallista huoltoa koskevat tilastolliset ja muut tiedot.

2 §. Huoltolautakunnan puheenjohtajan tulee erityisesti: huolehtia lautakunnassa käsiteltävien asiain valmistelusta ja sen päätösten toimeenpanosta sekä niiden tiedoksiannosta; huolehtia lautakunnan kirjeenvaihdosta ja pöytäkirjan pitämisestä lautakunnan kokouksissa;

ottaa vastaan lautakunnalle toimitettavat haasteet ja muut tiedonannot; sekä

itse tahi asiamiehen kautta edustaa lautakuntaa ja käyttää sen puhevaltaa tuomioistuimissa ja muiden viranomaisten luona, mikäli huolto-ohjesäännöissä ei ole toisin määrätty.

Osaston ja jaoston puheenjohtajan tulee ensisijassa huolehtia osaston ja jaoston päätösten toimeenpanosta ja tiedoksiannosta sekä kirjeenvaihdosta ja pöytäkirjan pitämisestä osaston tai jaoston kokouksissa.

Jos erityistä lastensuojeluosastoa ei ole asetettu, on huoltolautakunnan määrättävä joku jäsenistään tahi viran- tai toimenhaltijoistaan, joka erityisesti on perehtynyt lastensuojeluun, valmistamaan ja esittelemään sen alaan kuuluvat asiat.

Tarkemmat määräykset huoltolautakunnan sekä sen osaston ja jaoston puheenjohtajan ja jäsenten tehtävistä annetaan ohjesäännössä.

3 §. Huoltolautakunnan tulee tarpeen mukaan olla yhteistöiminnassa toisten kuntien huoltolautakuntien sekä muidenkin viranomaisten ja järjestöjen kanssa, joiden toiminnalla ja huoltotoiminnalla on keskinäistä yhteyttä.

4 §. Sen lisäksi, mitä kunnallisesta huoltolautakunnasta annetun lain 6 §:ssä on säädetty, tulee huolto-ohjesäännössä olla määräykset siitä,

onko ja millä tavoin lautakunta jaettava huollon eri aloihin kuuluvien asiain käsittelyä ja päättämistä varten osastoihin ja osastot jaostoihin;

onko ja missä tapauksissa jaoston päätös alistettava osaston tai osaston päätös lautakunnan vahvistettavaksi;

onko ja missä määrin lautakunnassa tahi sen eri osastoissa tai jaostoissa eri aloja koskevien asiain käsittelyssä pidettävä erillistä pöytäkirjaa;

onko lain 7 §:ssä mainittu piirijako kunnassa oleva kaikille huollon aloille yhteinen, vai onko kunta jotakin huoltoalaa varten jaettava erityisiin piireihin, ja mitkä ovat piirivalvojan tehtävät;

missä järjestyksessä ja mihin tehtäviin lautakunnan avuksi on otettava kaitsijoita taikka viran- tai toimenhaltijoita tahi muita apulaisia sekä miten ja millä edellytyksillä viran- tai toimenhaltija voidaan vapauttaa tai erottaa toimestaan sekä onko ja minkälaisen lautakunnalle kuuluvien valmistelu- ja toimeenpanotehtävien sekä kiireellisten asiain päättäminen uskottu lautakunnan, sen osaston tai jaoston puheenjohtajalle taikka viran- tai toimenhaltijalle.

5 §. Yhteiskunnallisen huollon yleinen johto ja valvonta kuuluvat sosialiministeriölle ja sen alaisille tarkastusviranomaisille sen mukaan kuin erikseen säädetään.

6 §. Jos tarkastusviranomainen huomaa kunnan huoltotoiminnassa laiminlyönnin tahi muun epäkohdan, tekköön siitä huomautuksen asianomaiselle ja neuvokoon, miten epäkohta parhaiten on poistettavissa. Jollei korjausta siten aikaansaada, tulee tarkastusviranomaisen ilmoittaa asia, sen laadun mukaan, sosialiministeriölle tai maaherralle.

7 §. Sen valvonnan ohella, josta 5 §:ssä säädetään, tulee maaherran huolehtia, että yhteiskunnallinen huolto läänin kunnissa järjestetään ja toimitetaan lain ja asetusten mukaan sekä tarkoituksenmukaisella tavalla.

Jos laiminlyöntejä tai epäkohtia yhteiskunnallisen huollon alalla kunnassa ilmenee, tulee maaherran koettaa taivuttaa asianomaiset täyttämään velvollisuutensa taikka ryhtyä muihin toimiin epäkohtien poistamiseksi.

8 §. Jos kunta kunnallisesta huoltolautakunnasta annetun lain 9 §:n 2 momentin nojalla anoo oikeutta järjestää yhteiskunnallisen huollon hallintonsa lain tai tämän asetuksen säännöksistä

poikkeavaksi, on hakemus toimitettava sosialiministeriölle ja siinä selvitettävä ne syyt, joihin hakemus perustuu, sekä sen ohella esitettävä ehdotus tarpeelliseksi asetukseksi ja huolto-ohjesäännöksi.

Jos 1 momentissa tarkoitettu hallinnon järjestely halutaan saattaa voimaan vuoden 1937 alusta lukien, on hakemus toimitettava sosialiministeriölle ennen 1 päivää syyskuuta 1936.

9 §. Maalaiskunnan, joka kunnallisesta huoltolautakunnasta annetun lain 9 §:n 1 momentin nojalla haluaa vuoden 1937 alusta lukien saada vapautuksen huoltolautakunnan asettamisesta, on sitä anottava sosialiministeriöltä ennen 1 päivää syyskuuta 1936.

10 §. Kunta on velvollinen ennen 1 päivää lokakuuta 1936 alistamaan huoltolautakunnasta annetun lain 6 §:ssä mainitut ohjesäännöt sosialiministeriön vahvistettavaksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937. Sitä on kuitenkin ennen sanottua päivää noudatettava 8, 9 ja 10 §:ssä mainituissa asioissa.

9. Lastensuojelulaki.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 52)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

1 L u k u.

Lastensuojelu ja lastensuojeluviranomaiset.

1 §. Lapsella tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka ei ole täyttänyt kuuttatoista vuotta, ja nuorella henkilöllä sellaista, joka on täyttänyt kuusitoista, vaan ei kahdeksatoista vuotta.

2 §. Lasten ja nuorten henkilöiden yhteiskunnallinen suojelu ja huolto kuuluvat lähinnä kunnille, valtion viranomaisten johdon ja valvonnan alaisena, sekä sen ohella valtiolle, niinkuin tässä laissa jäljempänä säädetään tai muutoin on säädetty.

3 §. Huoltolautakunnan on kunnassa pidettävä huolta lastensuojelun hallintoon ja toimeenpanoon kuuluvista asioista.

Maalaiskunnassa, joka on vapautettu velvollisuudesta asettaa huoltolautakunta, huolehtii lastensuojelusta kunnallislautakunta, niinkuin siitä on erikseen säädetty.

Kun kunnan valtuusto niin päättää, on lastensuojeluun kuuluvien asioiden käsittelyä varten lautakuntaan asetettava erityinen osasto siten, kuin laissa kunnallisesta huoltolautakunnasta erikseen säädetään. Sosialiministeriö voi, jos lastensuojelun tarkoituksenmukainen järjestäminen niin vaatii, hankittuaan asiasta valtuuston ja

huoltolautakunnan lausunnon, määrätä asetettavaksi erityisen lastensuojeluosaston.

Mitä tässä laissa säädetään huoltolautakunnasta, on soveltuvin kohdin voimassa lastensuojelusta huolehtivasta kunnallislautakunnasta tai sen lastensuojeluosastosta.

4 §. Huoltolautakunnan tai sen osaston kokous on lastensuojeluasioita käsiteltäessä pidettävä suljetuin ovin; kuitenkin on sosiaaliministeriön, maaherran, kaupungin- tai kauppalanhallituksen taikka kunnallislautakunnan edustajalla, asianomaisella valtion valvontaviranomaisella ja kunnan suojelevalvoijalla sekä niillä muilla lastensuojelutoimihenkilöillä, joiden läsnäolon lautakunta harkitsee tarpeelliseksi tai joille se pyynnöstä antaa siihen luvan, niin myös virallisella syyttäjällä oikeus olla siinä saapuvilla.

5 §. Huoltolautakunnan tulee tarpeen mukaan olla yhteistoinnassa muiden kuntain huoltolautakuntain kanssa sekä, mikäli mahdollista, muidenkin sellaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa, joiden toiminnalla ja lastensuojelulla on keskinäistä yhteyttä.

2 L u k u.

Lasten kotikasvatuksen tukeminen.

6 §. Huoltolautakunnan tulee järjestää tarpeellista lastenhuollon ja -kasvatuksen neuvontaa sekä ryhtyä toimenpiteisiin kunnassa lasten hoidon ja kasvatuksen alalla esiintyvien epäkohtien ehkäisemiseksi ja poistamiseksi.

7 §. Kunnan on tarpeen mukaan joko itse perustettava ja ylläpidettävä kotikasvatusta tukevia ja täydentäviä laitoksia sekä ryhdyttävä muihin sitä tarkoitaviin toimenpiteisiin, tahi avustettava sellaisia yksityisten järjestöjen tai henkilöiden perustamia laitoksia tai järjestämää toimintaa, joiden katsotaan vastaavan sanottua tarkeitusta.

3 L u k u.

Suojelutoimenpiteet.

8 §. Huoltolautakunnan tulee ryhtyä tässä luvussa mainittuihin toimenpiteisiin, jos lapsi on yhteiskunnan huollon tarpeessa sen takia,

- a) että hänen vanhempansa ovat kuolleet tai hänet hylänneet;
- b) että hän ruumiillisen sairauden, tylsämielisyyden, mielisairauden, aistivallisuuden, raajarikkoisuuden tai muun sellaisen vajavaisuuden tähden tarvitsee erityistä kodin ulkopuolella annettavaa hoitoa ja kasvatusta, jota hän ei vanhempain toimenpiteestä voi saada ja jota ei muutenkaan hänelle hankita;
- c) etteivät vanhemmat sairauden, ymmärtämättömyyden, juopouden tai muiden sellaisten syiden tai olosuhteiden takia anna hänelle tarpeellista hoitoa ja kasvatusta eikä siitä muutenkaan ole huolta pidetty;

d) että häntä kodissa pahoinpidellään tai häntä siellä uhkaa muu vaara hengen, terveyden tai siveyden puolesta; tai

e) että hän omasta tai vanhempainsa syystä rikkoo tämän lain 7 luvun säännöksiä vastaan tai laiminlyö oppivelvollisuuslain mukaisen koulunkäynnin taikka käytöksellään rikkoo koulun järjestystä vastaan eikä ole koulun kurinpitokeinoin ojennettavissa.

Lautakunnan tulee myös ryhtyä toimenpiteisiin, jos lapsi tai nuori henkilö on tehnyt rangaistavan teon, mikä hänen ikänsä tähden tai muusta syystä on jätetty syytteeseen panematta tai rankaisematta, tahi jos hän kerjää tai havaitaan muuten irtolaiseksi taikka hänet on tavattu juopuneena eikä häneen nähden ole ryhdyttävä alkoholistilaissa säädettyihin toimenpiteisiin.

9 §. Lapsi, jonka vanhemmat ovat kuolleet tai hänet hylänneet ja joka varattomuuden takia on vaarassa jäädä huoltoon ja kasvatusta vaille, on otettava huoltolautakunnan huostaan.

Muissa 8 §:ssä mainituissa tapauksissa on lautakunnan asiahaarain mukaan ryhdyttävä yhteen tai useampaan seuraavista toimenpiteistä:

a) käsiteltävä, kun kodin varattomuus näyttää olevan syynä lapsen tai nuoren henkilön epätydyttävään hoitoon tai muihin häntä koskeviin epäkohtiin, asiata köyhäinhoitoasiana;

b) annettava lapselle, nuorelle henkilölle tai hänen vanhemmilleen lautakunnan edessä tai muulla sopivalla tavalla varoitus;

c) otettava vanhempien suostumuksella lapsi tai nuori henkilö toistaiseksi lautakunnan huostaan;

d) määrättävä, että lapsi tai nuori henkilö on pidettävä sopivassa askartelussa tai hänen hyväkseen käytettävä sellaista 7 §:ssä mainittua laitosta tai ryhdyttävä muuhun sellaiseen toimenpiteeseen, joka on hänen ruumiilliseen, henkiseen ja siveelliseen hoitoonsa tarpeen; tahi

e) määrättävä lapselle tai nuorelle henkilölle suojeluvalvoja.

10 §. Suojeluvalvojaksi voidaan määrätä joku huoltolautakunnan jäsenistä taikka joku lastensuojelualalla toimivan järjestön ehdottama tai muu tähän tehtävään sopiva ja suostuva henkilö.

Suojeluvalvojan tulee tarkoin seurata valvonnanalaisen elämäntapojen, valvoa ja ohjata hänen käyttäytymistään, neuvoa, ohjeita ja toimin auttaa vanhempia valvonnanalaisen hoidossa ja kasvatuksessa sekä pitää silmällä, että he täyttävät velvollisuutensa häntä kohtaan.

Vanhemmat ovat velvolliset antamaan suojeluvalvojalle kaikki valvonnanalaisista koskevat tarpeelliset tiedot.

Ellei suojeluvalvojan ohjeita noudateta, tulee hänen siitä ilmoittaa huoltolautakunnalle tarpeellisiin toimenpiteisiin ryhtymistä varten, ja on silloin, kiireellisissä tapauksissa, lautakunnan puheenjohtaja tai lautakunnan siihen valtuuttama toimihenkilö oikeutettu antamaan väliaikaisesti 9 §:n 2 momentin d kohdassa mainitun määräyksen. Väliaikainen määräys on viivytyksettä alistettava lautakunnan hyväksyttäväksi.

11 §. Jos huoltolautakunta katsoo 9 §:n 2 momentissa mainitut toimenpiteet riittämättömiksi tai jos suojelevalvonta ei ole johtanut tarkoitettuun tulokseen, koettakoon lautakunta aikaansaada lapsen tai nuoren henkilön vanhempien tai holhoojan kanssa kirjallisen sopimuksen, jolla lapsi luovutetaan lautakunnan huostaan kodin ulkopuolella kasvatettavaksi. Sellaisella sopimuksella on yhtäläinen pätevyys ja vaikutus, kuin jos lapsen ottaminen kodin ulkopuolella kasvatettavaksi olisi tapahtunut 12 §:ssä mainitun päätöksen nojalla.

12 §. Jollei 11 §:ssä mainittua sopimusta saada aikaan, tulee huoltolautakunnan päättää, onko lapsi tai nuori henkilö otettava lautakunnan huostaan.

Kun lautakunta on päättänyt ottaa lapsen tai nuoren henkilön huostaansa, menettävät vanhemmat oikeutensa hänen hoitamiseensa ja kasvattamiseensa, ja tämä oikeus siirtyy huoltolautakunnalle.

13 §. Lapsen tai nuoren henkilön ottamista huoltolautakunnan huostaan koskeva asia on käsiteltävä sen kunnan huoltolautakunnassa, jossa vanhemmat tai se heistä asuu, jonka hoidossa lapsi tai nuori henkilö on.

Jollei kummankaan vanhemman asuinpaikkaa maassa tunneta tai jos lapsi tai nuori henkilö pysyvästi on jonkun muun kuin vanhempainsa hoidossa tai on jäänyt hoitoa vaille, on asia sen kunnan huoltolautakunnan valmistavasti tutkittava, jossa lapsi tai nuori henkilö asuu tai hoidottomana tavataan. Ellei valmistavassa tutkimuksessa ilman haitallista viivytystä saada selville, minkä kunnan huoltolautakunnan käsiteltäväksi asia 1 momentin mukaan kuuluu, päättäköön asian sen kunnan huoltolautakunta, jossa lapsi tai nuori henkilö asuu tai on tavattu.

14 §. Huoltolautakunnan käsitellessä 12 §:ssä mainittua asiaa on lautakunnan toimesta kokoukseen kutsuttava kuultaviksi lapsen tai nuoren henkilön vanhemmat, jos heidän asuinpaikkansa maassa tunnetaan, ja ne muut henkilöt, joiden hoidossa lapsi tai nuori henkilö on tai on ollut, tai annettava heille tilaisuus kirjallisesti esittää selityksensä asiassa.

Lautakunta voi tarpeen mukaan suullisesti kuulustella muitakin henkilöitä, jotka tuntevat lapsen tai nuoren henkilön oloja ja erikoisesti hänen huollontarvettaan, tai pyytää heiltä kirjallisesti niistä tietoja.

Kokouksen pöytäkirjaan on merkittävä lasta tai nuorta henkilöä koskevat henkilötiedot sekä asian päättämiseen vaikuttavat seikat.

15 §. Huoltolautakunnan tai sen osaston päätökseen lapsen huostaanottamisesta kodin ulkopuolella kasvatettavaksi vaaditaan, että vähintään kaksikolmannelta saapuvilla olevista jäsenistä äänestää toimenpiteen puolesta.

Päätös on heti julistettava lapsen vanhemmille tai, jolleivät he ole kokoukseen saapuneet, mutta heidän oleskelupaikkansa maassa tiedetään, viipymättä toimitettava heille tiedoksi oikeaksi todistetulla otteella lautakunnan pöytäkirjasta ja päätöksestä. Todistus

tiedoksiannosta ja sen ajasta on kirjoitettava sekä alkuperäiseen päätökseen että otteeseen.

16 §. Kun huoltolautakunta on päättänyt ottaa lapsen tai nuoren henkilön huostaansa, tulee saman lautakunnan panna päätös täytäntöön.

17 §. Huoltolautakunnan päätös, jolla lapsi tai nuori henkilö on määrätty otettavaksi lautakunnan huostaan, on alistettava sosialiministeriön vahvistettavaksi. Vanhemmilla, holhoojalla tai uskotulla miehellä on oikeus jättää sosialiministeriöön kirjalliset muistutuksensa päätöstä vastaan kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan, tiedoksiantopäivää lukuunottamatta.

Jos muistutuksen tekijä on tyytymätön sosialiministeriön päätökseen, voi hän hakea siihen muutosta valituksella korkeimmassa hallinto-oikeudessa, ja on valituskirjat sinne jätettävä viimeistään ennen kello kahtatoista kolmantenakymmenentenä päivänä siitä lukien, kun valittaja sai päätöksestä tiedon.

Jos huoltolautakunta katsoo, ettei sen tekemän päätöksen täytäntöönpanoa voi vaaratta siirtää tuonneemmaksi, on lautakunnalla oikeus määrätä, että päätös on alistuksesta huolimatta heti pantava täytäntöön.

18 §. Huoltolautakunnan päätöstä lapsen ottamisesta lautakunnan huostaan alköön pantako täytäntöön, kun hän on täyttänyt kuusitoista vuotta, paitsi silloin, kun päätös on aiheutunut 8 §:n 2 momentissa mainitusta syystä.

Päätöstä nuoren henkilön ottamisesta lautakunnan huostaan alköön pantako täytäntöön sen jälkeen, kun hän on täyttänyt kahdeksantoista vuotta.

19 §. Kiireellisessä tapauksessa huoltolautakunnan puheenjohtaja tai lautakunnan siihen valtuuttama toimihenkilö voi väliaikaisesti sijoittaa lapsen tai nuoren henkilön kodin ulkopuolella kasvatettavaksi.

Jos tällaiseen toimenpiteeseen on ryhdytty vanhempain suostumuksetta, on asia viivytyksettä esitettävä lautakunnan käsiteltäväksi.

4 L u k u.

Huoltolautakunnan huostassa olevien lasten huolto ja valvonta.

20 §. Kun lapsi tai nuori henkilö on otettu huoltolautakunnan huostaan, on lautakunnan huolehdittava hänen sijoittamisestaan yksityiskotiin tai lastenkotiin.

Yksityiskotiin sijoitettaessa on huoltolautakunnan ja hoitajan välillä tehtävä kirjallinen sopimus, jossa hoito- ja kasvatusvelvollisuudet tarkasti määrätään, ja on huoltolautakunnan jäsenen tai muun, lautakunnan valtuuttaman henkilön vähintään neljästi vuodessa käytävä kodissa tarkastamassa, että sopimusta noudatetaan. Milloin lapsi tai nuori henkilö on toisen kunnan huoltolautakunnan sijoittama, on tällekin lautakunnalle toimitettava edellämäinuituista tarkastuksista selostukset valvonnassa havaituista seikoista.

Huoltolautakunnan huostaan otetulle lapselle tai nuorelle henkilölle on annettava huolellinen hoito ja kasvatusta, se opetus, josta oppivelvollisuuslaissa säädetään, ja sopivaa opetusta johonkin ammattiin tai toimeen, ensi sijassa sellaiseen, johon hänellä on erityisiä taipumuksia.

Jos lautakunnan huostaan otettu lapsi tai nuori henkilö ruumiillisen sairauden, tylsämielisyyden, mielisairauden, aistivallisuuden, raajarikkoisuuden tai muun vajavaisuuden vuoksi on erityisen hoidon tarpeessa, tulee lautakunnan ryhtyä toimenpiteisiin tarkoituksenmukaisen hoidon hankkimiseksi lapselle tai nuorelle henkilölle sopivassa laitoksessa tai muualla.

Jos lapsi tai nuori henkilö 8 §:n 2 momentissa mainitusta syystä on otettu lautakunnan huostaan ja lautakunta harkitsee, ettei häntä voida tyydyttävästi kasvattaa yksityisessä kodissa tai lastenkodissa, eikä hän tarvitse tämän pykälän 4 momentissa edellytettyä hoitoa, on lautakunnan huolehdittava hänen sijoittamisestaan kasvatuslaitokseen ja, milloin on kysymys sijoittamisesta valtion kasvatuslaitokseen, alistettava asia sosialiministeriön päätettäväksi.

21 §. Huoltolautakunnan huostaan otettu lapsi tai nuori henkilö on lautakunnan holhouksen alainen, kuitenkin niin, että hänen ollessaan sijoitettuna kasvatuslaitokseen, laitoksen johtaja käyttää holhoojavaltaa, paitsi mikäli koskee holhouksenalaiselle ehkä kuuluvan omaisuuden hoitoa.

Edellisessä momentissa mainittu holhous lakkaa heti, kun lautakunnan huolenpito lapsesta tai nuoresta henkilöstä on päättynyt.

Huoltolautakunnan tulee asianomaiselle oikeudelle tehdä ilmoitus sen holhouksen alaiseksi joutuneesta lapsesta tai nuoresta henkilöstä.

5 L u k u.

Suojelutoimenpiteiden lakkaaminen.

22 §. Huoltolautakunnan päättämä, 9 §:n 2 momentin c, d ja e kohdan mukainen suojelutoimenpide lakkaa lapsen nähden hänen täytettyään kuusitoista vuotta, mutta jatkuu 8 §:n 2 momentissa edellytetyissä tapauksissa senkin jälkeen, ellei lautakunta toisin päättä. Nuoreen henkilöön nähden lakkaa edellä sanottu toimenpide hänen täyttäessään kaksikymmentäyksi vuotta, mikäli lautakunta ei katso olevan syytä sitä jo aikaisemmin lakkauttaa.

Suojeluvallonta ei kuitenkaan lakkaa, ennenkuin puoli vuotta on kulunut siitä, kun se oli päätetty järjestettäväksi.

23 §. Kun huoltolautakunnan huostaan otetun lapsen tai nuoren henkilöön ei enää katsota olevan ulkopuolella annettavan hoidon ja kasvatuksen tarpeessa, on hänen pitämisenensä lautakunnan huostassa lopetettava. Tästä päättää valtion kasvatuslaitoksen oppilaaseen nähden, johtajan esityksestä, sosialiministeriö ja muuten huoltolautakunta.

Socialiministeriön asiasta antama päätös on lopullinen, ja se on viipymättä saatettava asianomaisen huoltolautakunnan tietoon.

Lapsen, joka mainitaan 8 §:n 1 momentin a, b, c ja d kohdassa, pitäminen lautakunnan huostassa lakkaa viimeistään hänen täyttäessään kuusitoista vuotta. Jos aihetta siihen on, voi lautakunta kuitenkin päättää, että huostaanotettu lapsi on pidettävä suojeluvalvonnan alaisena enintään kolme vuotta sen jälkeen, kun lapsi on päästetty lautakunnan huostasta, ei kuitenkaan kauemmin kuin kahdeksantoista vuoden ikään asti.

Lapsen tai nuoren henkilön, joka mainitaan 8 §:n 1 momentin e kohdassa tai saman pykälän 2 momentissa, pitäminen lautakunnan huostassa lakkaa viimeistään hänen täyttäessään kaksikymmentäyksi vuotta, ei kuitenkaan aikaisemmin kuin vuoden kuluttua huostaanotosta.

Kun lapsi tai nuori henkilö päästetään lautakunnan huostasta, on lautakunnan, kun siihen on aihetta, huolehdittava, että hän saa sopivaa työtä, tarpeellisen vaatetuksen sekä, jos hänessä on ruumiinvika, sen seurausten lieventämiseksi tarpeelliset apuneuvot.

24 §. Jos nuori henkilö on mennyt avioliittoon, lakatkoot tämän lain mukaiset suojelutoimenpiteet häneen nähden.

6 L u k u.

Kasvattilasten hoidon valvonta.

25 §. Lasta, jota muun kuin huoltolautakunnan toimenpiteestä kasvatetaan yksityisessä lastenkodissa tai muun henkilön kuin vanhempainsa tai erityisesti määrätyn holhoojan luona, sanotaan tässä laissa kasvattilapiseksi. Kasvatuskodiksi sanotaan yksityistä kotia, johon kasvattilapsi on otettu, ja kasvattajaksi sitä henkilöä, joka on ottanut kasvattilapsen hoidettavakseen, sekä lastenkodin johtajaa.

Kasvattilapsena ei pidetä lasta, joka on sijoitettu koululaiskotiin taikka yksityisen henkilön luo koulunkäynnin ajaksi, lomanviettoon tai muusta tilapäisestä syystä.

Milloin erityiset syyt siihen antavat aihetta, voi huoltolautakunta päättää, että lapsi, joka oleskelee muun kuin vanhempainsa tai holhoojansa luona, mutta ei ole edellisten momenttien mukaan luettava kasvattilapiseksi, on toistaiseksi sellaisena pidettävä.

26 §. Kasvattilapsen ottamisesta on kasvattajan tehtävä ilmoitus huoltolautakunnalle kahdeksan päivän kuluessa hoitoon ottamisesta lukien.

Kasvattilapsen ottamisesta, joka on tapahtunut ennen tämän lain voimaantuloa, on tässä säädetty ilmoitus tehtävä kahden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Jos kasvatuskoti tai lastenkoti muutetaan toiseen paikkaan, on kasvattajan tehtävä siitä ilmoitus huoltolautakunnalle 1 momentissa säädetyn ajan kuluessa.

Jos kasvattilapsi on kuollut tai jos kasvattaja on jättänyt hänet luotaan, on kasvattajan neljän päivän kuluessa sen jälkeen tehtävä siitä ilmoitus huoltolautakunnalle.

Huoltolautakunta voi hakemuksesta oikeuttaa kunnassa toimivan yksityisen lastenkodin antamaan 1 ja 4 momentissa mainitut ilmoitukset kalenterikuukausittain ennen seuraavan kuukauden kahdeksatta päivää.

27 §. Kun huoltolautakunta on saanut tiedon kasvattilapsen ottamisesta kasvatuskotiin tai yksityiseen lastenkotiin, on lautakunnan, jollei se entuudestaan tarkoin tunne kotia, viipymättä toimitettava kodin tarkastus.

Huoltolautakunnan on valvottava, että kasvattilapsi saa huolellisen hoidon ja kasvatuksen, ja on valvontaan sekä selostusten antamiseen nähden soveltuvin kohdin noudatettava, mitä 20 §:n 2 momentissa siitä on säädetty.

Jos kasvatuskoti tai lastenkoti havaitaan sopimattomaksi tai siinä annettu hoito tai kasvatusta puutteelliseksi, on lautakunnan sopivin keinoin koetettava saada korjaus aikaan. Jollei tästä ole apua, on lautakunnalla oikeus velvoittaa kasvattaja palauttamaan lapsi sille, joka on velvollinen hänestä huolehtimaan. Jos tämän toimenpiteen harkitaan saattavan lapsen 8 §:ssä mainittuihin olosuhteisiin, on lautakunnalla, sen puheenjohtajalla tai sen valtuuttamalla toimihenkilöllä valta ryhtyä 9 ja 19 §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin.

28 §. Huoltolautakunnalla on oikeus kieltää sellainen henkilö tai lastenkoti kasvattilasta pitämästä, joka harkitaan siihen sopimattomaksi.

29 §. Huoltolautakunta voi antaa yhdelle tai useammalle henkilölle toimeksi lautakunnan vastuulla hoitaa 27 §:ssä tarkoitettua valvontaa, ja on heihin nähden soveltuvin kohdin voimassa, mitä 10 §:ssä suojelevalvojusta on säädetty.

7 L u k u.

Lasten suojeleminen heille sopimattomilta ansiotoimilta.

30 §. Lapsi älköön esiintyä kiertävänä laulajana, soittajana, tanssijana, voimistelutaiturina tai muussa näihin verrattavassa ansiotoimessa.

Ilman huoltolautakunnan suostumusta älköön lapsi harjoittako kaupustelua tai muuta siihen verrattavaa tointa julkisilla paikoilla, mikäli kaupustelu ei ole hänen tai hänen kotiväkensä keräämien tai viljelemien luonnontuotteiden tilapäistä myyntiä.

Lapsi tai naispuolinen nuori henkilö älköön ilman lautakunnan suostumusta myöskään olko yleisöä palvelemissa hotellissa, ravintolassa, kahvilassa tai muussa näihin verrattavassa yleisessä paikassa, ellei hänen työskentelynsä niissä tapahdu hänen vanhempainsa tai holhoojansa välittömän silmälläpidon alaisena.

Lasten ja nuorten henkilöiden työstä työnantajan lukuun sekä heidän käyttämisestään väkijuomain vähittäismyynnissä ja anniskelussa noudatettakoon, mitä siitä on erikseen säädetty.

31 §. Lautakunta älköön antako suostumustaan 30 §:n 2 ja 3 momentissa mainitun ansiotoimen harjoittamiseen, jos harkitsee sen vahingolliseksi asianomaisen siveydelle, terveydelle tai ruumiinkehitykselle.

8 L u k u.

Lastensuojelulaitokset.

32 §. Lastensuojelulaitoksia ovat valtion ylläpitämät yleiset kasvatustilat sekä sellaiset kuntien ja yksityisten ylläpitämät laitokset, jotka sosialiministeriö on tarkoitukseen hyväksynyt.

Mikäli huoltolautakunnan huostaan otettuja lapsia, joita ei ole sijoitettava kasvatustilaan, ei voida sijoittaa sopiviin yksityiskoteihin tai yksityisiin lastenkoteihin, on kunnan niitä varten ylläpidettävä lastenkotia tai oltava sellaiseen osallisena.

Lastensuojelulaitoksella tulee olla sosialiministeriön hyväksymä ohjesääntö.

33 §. Kunnallista tai yksityistä kasvatustilasta tai muuta kunnallista lastensuojelulaitosta perustettaessa tai toisin järjestettäessä on uusien rakennusten tai suurempien muutostöiden piirustuksille hankittava sosialiministeriön vahvistus.

Edellisessä momentissa tarkoitettua tilasta älköön otettako käytettäväksi, ennenkuin sosialiministeriö on sen tarkoitukseensa hyväksynyt.

Yksityisen lastenkodin, lastentarhan, lastenseimen tai muun sellaisen laitoksen avaamisesta on tehtävä ilmoitus kunnan huoltolautakunnalle.

34 §. Kunnallisen lastensuojelulaitoksen johtajan tai johtajattaren toimi on, sen tultua avoimeksi, julistettava haettavaksi. Toimihaltijan vaalille on hankittava asianomaisen valvontaviranomaisen vahvistus. Jollei vaalia vahvisteta, on toimi viipymättä julistettava uudelleen haettavaksi.

Edellisessä momentissa mainittuun toimeen hyväksyttäköön ainoastaan henkilö, joka todistettavasti omaa sellaisen toimen hoitamiseen tarpeelliset tiedot ja kokemuksen.

35 §. Lastensuojelulaitoksia valvoo sosialiministeriön määräämä viranomainen.

Yksityiset lastenkodit ja muut sentapaiset laitokset, jotka eivät ole 32 §:n 1 momentissa mainittuja, sosialiministeriön hyväksymiä laitoksia, ovat myöskin sosialiministeriön valvonnan alaisia.

9 L u k u.

Lastensuojelun kustannukset ja niiden korvaaminen.

36 §. Valtion kasvatustilaan sijoitetusta oppilaasta on suoritettava määrätyt maksut.

37 §. Kunnallisten ja yksityisten kasvatustilosten, tylsämielisten lasten ja nuorten henkilöiden hoitoa ja kasvatusta varten toimivien kunnallisten ja yksityisten tilosten sekä lastentarhain valtion-

avusta ja sellaisen ehdoista on voimassa, mitä niistä on erikseen säädetty.

38 §. Henkilölle, jonka huoltolautakunta on kutsuttanut selvitystä antamaan asiassa, mikä koskee lapsen ottamista lautakunnan huostaan, määrätkään lautakunta suoritettavaksi kohtuullisen matkakustannusten korvauksen kunnan varoista.

39 §. Kustannuksista, jotka kunnalle aiheutuvat huoltolautakunnan huostaan 8 §:n 1 momentin e kohdassa sekä 2 momentissa mainitusta syystä otetun lapsen tai nuoren henkilön kasvattamisesta muualla kodin ulkopuolella kuin valtion tai 37 §:ssä mainitussa kasvatuslaitoksessa ja joista ei ole lapsen tai nuoren henkilön vanhemmilta tai muilta elatusvelvollisilta saatu 40 §:n 3 momentissa säädettyä korvausta, korvaa valtio yhdenkolmanneksen.

Kuitenkin voi sosiaaliministeriö, harkinnan mukaan, valtion varoista määrätä kunnalle korvattavaksi enintään puolet tai, milloin erittäin painavia syitä siihen on, enemmänkin niistä menoista, jotka aiheutuvat huoltolautakunnan huostaan otetun lapsen tai nuoren henkilön ammattiopetuksesta, josta säädetään 20 §:n 3 momentissa.

40 §. Kun lapsi tai nuori henkilö otetaan huoltolautakunnan huostaan, on lautakunnan otettava talteen omaisuus, joka silloin hänelle kuuluu tai jonka hän saa lautakunnan huostassa ollessaan, sekä siitä otettava korvaus huostassapidon aiheuttamista kustannuksista, jollei lautakunta harkitse syytä olevan luopua korvauksesta tai sen osasta.

Omaisudesta ja tulosta, jonka lapsi tai nuori henkilö saa sen jälkeen, kuin huoltolautakunnan suojelutoimenpide on päättynyt, älköön korvausta otettako.

Huoltolautakunnan huostaan otetun lapsen tai nuoren henkilön aiheuttamista kustannuksista tulee lautakunnan saada korvaus lapsen tai nuoren henkilön vanhemmilta tai muilta elatusvelvollisilta, niinkuin köyhäinhuoitoaissa säädetään, ellei lautakunta katso olevan syytä luopua korvauksesta.

Milloin joku, jonka tuomion tai sopimuksen nojalla on lain määräämän elatusvelvollisuutensa täyttääkseen suoritettava elatusapua lapselle tai nuorelle henkilölle, on tämän velvollisuutensa laiminlyönyt ja huoltolautakunnan sen vuoksi on ollut pakko ottaa lapsi huostaansa, älköön lautakunta perikö 3 momentin mukaan suoritettavaa korvausta siltä vanhemmista, joka ei ole tehnyt itseänsä syy-pääksi sellaiseen laiminlyöntiin, ja tehtäköön sellaisessa tapauksessa lautakunnan pöytäkirjaan merkintä huostaanottamisen syystä ja tässä mainitusta korvausvelvollisuuden rajoituksesta.

41 §. Köyhäinhuoitolain kotipaikkaoikeutta, köyhäinhoidon korvausta rahalla tai työllä ja sellaisen hakemista sekä avustuksensaajan lähettämistä kotipaikalleen koskevat säännökset ovat soveltuvin osin voimassa niiden menojen korvaukseen nähden, jotka kunnalle aiheutuvat huoltolautakunnan huostaan otetuista lapsista ja nuorista henkilöistä 39 ja 40 §:n säännösten mukaan.

10 L u k u.

Rangaistusmääräykset.

42 §. Joka laiminlyö 26 tai 33 §:n 3 momentissa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden, rangaistakoon enintään kahdelläkymmenellä päiväsakolla.

Joka vastoin 28 §:ssä mainittua kieltoa on ottanut kasvattilapsen, rangaistakoon enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla tai, milloin asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, enintään kuuden kuukauden vankeudella.

43 §. Joka estää suojeluvalvojan toimintaa lapsen tai nuoren henkilön hyväksi tai toimitettavaa kasvattilapsen hoidon tarkastusta, rangaistakoon enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla, ellei teosta muualla ole ankarampaa rangaistusta säädetty.

44 §. Joka salaamalla lapsen tai nuoren henkilön, jota 8 tai 25 §:ssä tarkoitetaan, tai auttamalla lasta tai nuorta henkilöä poistumaan paikkakunnalta tai harhaanjohtavin ilmoituksin tahallaan on estänyt lasta tai nuorta henkilöä koskevan päätöksen täytäntöönpanoa tai asian tutkimista taikka tahallaan houkutelut tai auttanut huoltolautakunnan huostaan otettua lasta tai nuorta henkilöä poistumaan kodista tai laitoksesta, rangaistakoon, milloin teosta ei muualla laissa ole ankarampaa rangaistusta säädetty, enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla tai, asianhaaran ollessa erittäin raskauttavat, enintään kuuden kuukauden vankeudella.

45 §. Jos se, jonka huollettavana lapsi tai nuori henkilö on, sallii hänen olla 7 luvussa kielletyissä ansiotyössä, rangaistakoon enintään kahdelläkymmenellä päiväsakolla.

46 §. Tässä luvussa mainitusta rikkomuksesta älköön virallinen syyttäjä syytettä nostako, jollei asianomistaja, kasvatuslaitoksen johtaja tai huoltolautakunta ole sitä syytteen nostamista varten ilmoittanut.

11 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

47 §. Mitä tässä laissa säädetään vanhemmista, on voimassa ottovanhemmista, kun on kysymys ottolapsesta. Lapsen tai nuoren henkilön vanhemmat ovat velvolliset suorittamaan 40 §:n 3 momentin mukaisen korvauksen ainoastaan, jos ottovanhempi on kykenemätön korvausvelvollisuuttaan täyttämään.

48 §. Jos lapsesta tai nuoresta henkilöstä huolehtiminen kuuluu vain toiselle vanhemmista, erityisesti määrätylle holhoojalle tai isovanhemmille, on tässä laissa mainitut vanhempia koskevat säännökset sovellettava ainoastaan siihen, jolle huolenpito kuuluu.

49 §. Huoltolautakunta ja kasvatuslaitoksen johtaja on oikeutettu tarvittaessa saamaan maaherralta ja poliisiviranomaiselta tarpeellista virka-apua.

50 §. Milloin pappi, seurakunnan esimies, koulunopettaja, lääkäri, kättilö, poliisi tai kunnan viranomainen saa tietoonsa jonkun,

joka on lastensuojelun tarpeessa, ilmoittakoon viipymättä siitä huoltolautakunnalle.

Sellaisen ilmoituksen on jokainen muukin kunnan jäsen oikeutettu tekemään.

51 §. Huoltolautakunnan tämän lain 23, 25 ja 28 §:n nojalla tekemästä päätöksestä on asianomistajalla oikeus kirjallisesti valittaa sosialiministeriöön kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan.

Valitukseen nähden, joka tehdään lautakunnan tämän lain 38 §:n, 40 §:n 3 momentin tai 41 §:n nojalla tekemästä päätöksestä, noudatettakoon soveltuvin kohdin, mitä köyhäinlaitolaisissa on säädetty lautakunnan päätöksestä tehtävistä valituksista.

Maaherran päätökseen, joka on tehty huoltolautakunnan 38 §:n nojalla antamasta päätöksestä, ei saa hakea muutosta.

52 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

53 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

10. Laki eräistä köyhäinhuitolain muutoksista.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 54)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1097)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhuitolain 30 ja 62 § sekä muutetaan saman lain 24 ja 60 § näin kuuluviksi:

24 §. Apuatarvitseva annettakoon hoidettavaksi ainoastaan sellaiselle henkilölle, jonka huoltolautakunta toimeenpanemassaan tutkimuksessa on havainnut kykeneväksi pitämään hoidokkaasta tarpeellista huolta terveydellisesti tyydyttävässä kodissa.

Hoidolle annettaessa on sijoittamisen pysyväisyys otettava huomioon.

Julkiset hoidolleantokokoukset ovat kielletyt.

60 §. Huoltolautakunnan tulee asianomaiselle oikeudelle tehdä ilmoitus niistä henkilöistä, jotka 59 §:n mukaan ovat lautakunnan holhouksen alaisia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

11. Laki avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 56)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1213 ja kunn.as.-kok. 1927 : 68)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten, että mitä 27 päivänä heinäkuuta 1922 avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain 11, 17, 18, 20 ja 38 §:ssä, niin myös 3, 4, 16 ja 29 §:ssä, sellaisina kuin nämä ovat 9 päivänä joulukuuta 1927 annetussa laissa, on säädetty holhouslautakunnasta tai sen puheenjohtajasta, koskee vastaavasti huoltolautakuntaa tai sen lastensuojeluosastoa ja näiden puheenjohtajia. Samalla kumotaan ensiksi mainitun lain 38 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on jälkimmäisessä laissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

12. Lastensuojeluasetus.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 203)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun lastensuojelulain 52 §:n nojalla:

1 §. Huoltolautakunnan tulee seurata ja valvoa lasten hoidon ja kasvatuksen alalla vallitsevia oloja kunnassa sekä huolehtia siitä, että niille kunnassa oleskeleville lapsille ja nuorille henkilöille, jotka tarvitsevat lastensuojelulain mukaista suojelua tai huoltoa, sitä annetaan.

2 §. Jos lapsen tai nuoren henkilön omainen, holhooja tai edusmies taikka lastensuojelulain 50 §:ssä mainittu henkilö katsoo, että lapsi tai nuori henkilö on sanotussa laissa säädetyn suojelun tai huollon tarpeessa, tehkään sitä tarkoittavan ilmoituksen suullisesti tai kirjallisesti huoltolautakunnalle, sen puheenjohtajalle tai jäsenelle taikka sille, jonka lautakunta on asettanut vastaanottamaan sellaisia ilmoituksia.

3 §. Kun huoltolautakunnalle on tehty 2 §:ssä mainittu ilmoitus taikka kun lautakunta, sen jäsen tahi sen viran- tai toimenhaltija muutoin on saanut tietää sellaista, mikä näyttää vaativan lautakunnan toimenpidettä, on asiassa toimitettava alustava tutkimus, niin kuin kunnan huolto-ohjesäännössä tarkemmin määrätään.

Jos on aihetta otaksua, että lapsen tai nuoren henkilön huollon tarve johtuu ruumiillisesta sairaudesta, tylsämielisyydestä, mielisairaudesta, aistivallisuudesta, raajarikkoisuudesta tai muusta selaisesta vajavaisuudesta tahi heikkoudesta, on hänen terveyden tilastaan, mikäli mahdollista, alustavan tutkimuksen yhteydessä hankittava lääkärin lausunto.

4 §. Jolleivät vanhemmat tai muu huoltaja riittävästi huolehdi lapsen hoidosta ja kasvatuksesta, on huoltolautakunnan ryhdyttävä tarpeenmukaisiin toimenpiteisiin lapsen kotikasvatuksen tukemiseksi ja täydentämiseksi. Siinä tarkoituksessa tulee lautakunnan koettaa taivuttaa vanhempia tai huoltajaa käyttämään lapsen hyväksi lastensuojelulain 7 §:ssä tarkoitettuja laitoksia tai toimintamuotoja.

5 §. Huoltolautakunnan tulee tarvittaessa neuvoin ja ohjein auttaa lapsia ja nuoria henkilöitä ammatin valinnassa sekä sopivan ammattiopetuksen tai ansiotoimen hankkimisessa. Tätä varten on lautakunnan oltava yhteistyössä koulujen sekä myös näissä tehtävissä toimivien yhdistysten, ammattioppilaslautakunnan ja työnvälitystoimiston kanssa, mikäli niitä kunnassa on.

6 §. Jos lapsen tai nuoren henkilön vanhemmat ovat kuolleet tai hänet hylänneet, tulee holhoojan tahi sen, jonka huolenpitoon lapsi tai nuori henkilö ensiksi on joutunut, niin myös kirkkoherranviraston tai muun rekisteriviranomaisen viipymättä tehdä hänestä ilmoitus huoltolautakunnalle.

7 §. Jos lapsi tai nuori henkilö on tehnyt rangaistavan teon tahi jos hän kerjää tai havaitaan muuten irtolaisen veroiseksi taikka hänet on tavattu juopuneena, tulee poliisiviranomaisen viipymättä ilmoittaa siitä huoltolautakunnalle.

Huoltolautakunnan tulee seurata lapsen tai nuoren henkilön tekemäksi ilmoitetun rangaistavan teon tutkimista sekä olla edustettuna poliisikuulustelussa ja oikeudessa, niin myös antaa tutkintaja oikeusviranomaisille lapsesta tai nuoresta henkilöstä ja hänen oloistaan saatavissa olevat tiedot.

Jos viisitoista vuotta täyttänyt lapsi tai nuori henkilö on saanut ehdollisen tuomion tai vankilasta päästetty ehdonalaiseen vapauteen, päättäköön huoltolautakunta, onko lapsi tai nuori henkilö otettava lautakunnan huostaan vai onko häneen nähden ryhdyttävä muihin toimenpiteisiin.

Lapsen tai nuoren henkilön päästämistä ehdonalaiseen vapauteen on vankilan johtajan kirjallisesti ilmoitettava lapsen tai nuoren henkilön asuinpaikkakunnan huoltolautakunnalle.

8 §. Kun lapselle tai nuorelle henkilölle on määrättävä holhooja, tulee huoltolautakunnan lastensuojelulain 8 §:ssä mainituissa tapauksissa ja muulloinkin, kun erityistä syytä siihen on, tehdä holhouslautakunnalle ehdotus sopivan holhoojan määräämisestä lapselle tai nuorelle henkilölle.

9 §. Suojeluvalvojiksi otettakoon sellaisia henkilöitä, jotka kussakin eri tapauksessa havaitaan tehtävään sopiviksi, alköönkää samaa henkilöä määrättäkö suojeluvalvojaksi useammalle lapselle tai nuorelle henkilölle, kuin että on olemassa takeet tehtävän kunnollisesta täyttämisestä.

10 §. Nuorelle henkilölle, joka lastensuojelulain 8 §:n 2 momentissa mainitusta syystä on määrätty suojeluvalvonnan alaiseksi, annettakoon sosialiministeriön vahvistaman kaavan mukainen valvontakirja, johon valvonnanalaista koskevat ohjeet ja määräykset

on merkittävä. Valvonnanalainen on velvollinen vaadittaessa näyttämään valvontakirjan oleskelupaikkakunnan huoltolautakunnalle ja sille, jonka tehtäväksi suojeluvalvonnan alaisiksi määrättyjen silmälläpito kunnassa on annettu, sekä poliisille.

11 §. Jos lapsi tai nuori henkilö, jonka huoltolautakunta on havainnut olevan huollon tarpeessa, muuttaa pysyväisesti toiseen kuntaan, tulee lautakunnan ilmoittaa tästä uuden asuinpaikkakunnan huoltolautakunnalle ja lähettää sille tarpeelliset tiedot ja asiakirjat.

Vastaanotettuaan asiakirjat ja merkittyään lapsen tai nuoren henkilön asianomaiseen luetteloon, tulee uuden asuinpaikkakunnan huoltolautakunnan viipymättä ilmoittaa siitä kirjallisesti aikaisemman asuinpaikkakunnan huoltolautakunnalle, minkä jälkeen tämä saa poistaa lapsen tai nuoren henkilön luetteloistaan merkitsemällä niihin, mihin kuntaan lapsi tai nuori henkilö on muuttanut.

12 §. Lastensuojelulain 11 §:ssä tarkoitettu sopimus lapsen tai nuoren henkilön luovuttamisesta huoltolautakunnan huostaan on kirjoitettava sosialiministeriön vahvistaman kaavan mukaisesti ja ensi tilassa merkittävä lautakunnan pöytäkirjaan.

13 §. Kun huoltolautakunta on lastensuojelulain 12 §:ssä säädettyssä tapauksessa tehnyt päätöksen lapsen tai nuoren henkilön ottamisesta lautakunnan huostaan, tulee lautakunnan lain 17 §:n 1 momentissa mainitussa tarkoituksessa viivytyksettä lähettää päätös ja sen perusteena olleet asiakirjat sosialiministeriölle todistuksineen siitä, milloin päätöksen tiedoksiänto on toimitettu, tahi poliisiviranomaisen todistus siitä, ettei päätöstä ole voitu antaa tiedoksi lapsen tai nuoren henkilön vanhemmille, holhoojalle tai uskotulle miehelle.

Samassa lainkohdassa mainittuun muistutuskirjaan on liitettävä virallisesti oikeaksi todistettu ote siitä päätöksestä, jota vastaan muistutus tehdään, sekä ne asiakirjat, jotka muistutuksentekijä perusteikseen mainitsee.

Socialiministeriön päätös, josta lastensuojelulain 17 §:n 2 momentin mukaan saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, on valitusosoituksineen virkateitse toimitettava tiedoksi muistutuksen tekijälle.

14 §. Lasta tai nuorta henkilöä, joka on otettu huoltolautakunnan huostaan, on tarpeen vaatiessa väliaikaisesti pidettävä lastenkodissa tahi muussa hoitopaikassa, kunnes on päästy selvytyteen hänelle sopivasta huollosta.

15 §. Lastensuojelulain 20 §:n 2 momentissa mainittu sopimus on kirjoitettava sosialiministeriön vahvistaman kaavan mukaisesti.

16 §. Lapsi tai nuori henkilö sijoitettakoon hoidettavaksi ainoastaan sellaiseen terveydellisesti hyväksyttävään yksityiseen kotiin, jossa ei ole tarttuvalla asteella olevaa tautia sairastavaa henkilöä ja jonka huoltolautakunta on havainnut kykeneväksi antamaan hänelle hänen taipumuksiensa, luonteensa ja voimiensa mukaiselle kehitykselle sopivan hoidon ja kasvatuksen.

Lasta tai nuorta henkilöä yksityiskotiin sijoitettaessa on otettava huomioon, että hänelle varataan, mikäli mahdollista, hoito samassa kodissa koko huoltoajaksi.

17 §. Huoltolautakunnan jäsenen tai muun henkilön, jonka lautakunta on valtuuttanut toimittamaan lastensuojelulain 20 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tarkastuksia yksityisissä kodeissa, tulee jokaisesta tarkastuskäynnistään vuosineljänneksittäin antaa huoltolautakunnalle sosialiministeriön hyväksymän kaavan mukaisesti laadittu selostus.

18 §. Jos huoltolautakunnan huostaan otetun lapsen tai nuoren henkilön epäillään olevan lastensuojelulain 20 §:n 4 momentissa tarkoitettua erityisen hoidon tarpeessa, tulee lautakunnan, mikäli mahdollista, hankkia lääkärin lausunto sairauden tai vian laadusta sekä tarvittavasta erikoishoidosta.

19 §. Jos lapsi tai nuori henkilö on sijoitettu toiseen kuntaan yksityiskodissa hoidettavaksi, on huoltolautakunnan viipymättä ilmoitettava siitä hoitopaikkakunnan huoltolautakunnalle.

20 §. Lapsen tai nuoren henkilön sijoittamisen kodin ulkopuolella kasvatettavaksi voi huoltolautakunta toimittaa myös sellaisen lastensuojelutyössä toimivan yhdistyksen välityksellä, jonka sosialiministeriö on välittäjäksi hyväksynyt.

21 §. Lapsen tai nuoren henkilön pitämisen huoltolautakunnan määräämässä laitoshoidossa voidaan koetteeksi keskeyttää, jolloin hänet on sijoitettava laitoksen johtajan tai lautakunnan valvonnan alaiseen muuhun hoitoon taikka toimeen. Tästä päättää, johtajan esityksestä tahi sitten kuin häneltä on hankittu lausunto asiasta, huoltolautakunta.

Milloin lapsi tai nuori henkilö on otettu valtion kasvatuslaitokseen, noudatettakoon 1 momentissa säädettyyn keskeyttämiseen ja sijoittamiseen näden, mitä siitä on erikseen säädetty.

22 §. Valtion kasvatuslaitoksen johtaja on velvollinen, kun siihen on aihetta ja ainakin kerran vuodessa, tekemään sosialiministeriölle esityksen niiden lasten tai nuorten henkilöiden laitoksesta päästämistä, joiden pitäminen laitoksessa voidaan lastensuojelulain 23 §:n 1 momentin mukaan lopettaa.

Kun huoltolautakunnan huostaan otettu lapsi tai nuori henkilö on sijoitettu kunnalliseen tai yksityiseen kasvatuslaitokseen tahi erikoishoitolaitokseen, tulee lautakunnan, hankittuaan asiasta laitoksen johtajan lausunnon, ottaa kerran vuodessa tai aiheen siihen ilmaantuessa muulloinkin harkittavakseen, voidaanko lapsen tai nuoren henkilön pitäminen laitoksessa lopettaa.

Kun huoltolautakunta on päättänyt ottaa lapsen tai nuoren henkilön laitoksesta, tulee lautakunnan huolehtia, että hän sen jälkeen saa tarpeellista huoltoa sellaisissa oloissa, jotka eivät vaaranna hänen ruumiillista ja siveellistä kehitystään.

23 §. Ilmoitus, josta lastensuojelulain 26 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään, tehtäköön suullisesti tai kirjallisesti. Siinä on annettava tieto lapsen ja vanhempien täydellisestä nimestä, lapsen syntymäpaikasta ja -ajasta, sekä lapsen sijoittajasta ja sen korvauksen määräästä, joka lapsen hoidosta suoritetaan, niin myös päivästä, jolloin lapsi on vastaanotettu, sekä kasvatuskodin osoitteesta.

Kun 1 momentissa mainittu ilmoitus on tehty sekä kasvattaja ja kasvatuskoti todettu sopiviksi lapsen hoitoon ja kasvatukseen, lähetettäköön kasvattajalle ote huoltolautakunnan päätöksestä todistukseksi siitä, että ilmoitusvelvollisuus on täytetty ja koti hyväksytty ilmoitetun lapsen kasvatuskodiksi.

Lastensuojelulain 26 §:n 3 momentissa mainittu ilmoitus on, jos kasvatuskoti tai lastenkoti muutetaan toiseen kuntaan, tehtävä 1 momentissa säädetyn tavoin sekä lähtö- että tulopaikkakunnan huoltolautakunnalle, viimeksimainitulle kahdeksan päivän kuluessa kuntaan muuttamisesta lukien.

Ilmoituksista on huoltolautakunnassa pidettävä luetteloa.

24 §. Kun huoltolautakunta on lastensuojelulain 28 §:n nojalla päättänyt kieltää jotakin henkilöä tai lastenkotia kasvattilasta pitämästä, on lautakunnan, sitten kuin päätös on saanut lainvoiman, tehtävä siitä ilmoitus poliisipäällikölle.

25 §. Mitä edellä 9 §:ssä suojeluvalvoijista on säädetty, olkoon soveltuvin kohdin voimassa myös niihin valvojiin nähden, joista säädetään lastensuojelulain 29 §:ssä.

26 §. Lastensuojelulain 30 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu huoltolautakunnan suostumus on annettava kirjallisesti sosialiministeriön hyväksymän kaavan mukaisesti. Suostumuskirja on vaadittaessa näytettävä huoltolautakunnalle ja sille, jonka tehtäväksi alaikäisten kaupustelun ja työskentelyn silmälläpito kunnassa on annettu, sekä poliisille.

27 §. Hakemus, joka tarkoittaa kunnallisen tai yksityisen kasvatuslaitoksen tai muun kunnallisen lastensuojelulaitoksen hyväksymistä tarkoitukseensa, on toimitettava sosialiministeriölle.

Hakemuksessa on ilmoitettava:

laitoksen nimi, postiosoite ja omistaja;
henkilökunnan kokoonpano;
hoitopaikkojen lukumäärä; sekä
hoitopaikoista kannettavat maksut.

Hakemukseen on liitettävä:

ehdotus laitoksen ohjesäännöksi;
selvitys laitoksen toiminnan taloudellisista edellytyksistä;
selvitys laitoksen aseman ja alueen sopivaisuudesta tarkoitukseensa; sekä

täydelliset piirustukset laitoksen rakennuksista ja niiden sijoituksesta, samoin kuin käyttösuunnitelma.

28 §. Joka ylläpitää lastensuojelulain 33 §:n 3 momentissa tarkoitettua laitosta tai perustaa sellaisen laitoksen, on velvollinen kuu-kauden kuluessa lain voimaan tulemisesta tai viimeistään neljäntoista päivän kuluessa uuden laitoksen toiminnan alkamisesta lukien teke-
mään siitä kirjallisen ilmoituksen sosialiministeriölle ja huoltolautakunnalle. Ilmoituksessa on mainittava laitoksen tarkoitus, sijaitsemispaikka ja postiosoite sekä hoitopaikkojen lukumäärä ja vastuun-alainen johtaja. Ilmoitukseen on liitettävä laitoksen ohjesääntö.

29 §. Lastensuojelulain 34 §:n nojalla annettuun valvontaviranomaisen päätökseen voidaan hakea muutosta sosialiministeriöltä valituksella, joka valituksenalaisine päätöksineen ja asiakirjoineen on toimitettava ministeriölle ennen kello kahtatoista päivällä kolmantenakymmenentenä päivänä tiedoksi saamisesta lukien. Sosialiministeriön päätökseen ei saa hakea muutosta.

30 §. Tarkemmat määräykset lastensuojelulain 39 §:ssä mainittujen kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä korvauksen valtion varoista maksamisesta annetaan valtioneuvoston päätöksellä.

31 §. Kun huoltolautakunta on saanut tietää sellaisesta rikkomuksesta, josta lastensuojelulain 10 luvussa säädetään rangaistus, tulee lautakunnan, jos katsoo aihetta olevan, tehdä rikkomuksesta ilmoitus yleiselle syyttäjälle. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti, ja syyttäjälle on annettava syytteen ajamista varten tarpeellinen selvitys.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

13. Irtolaislaki.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1936.

(Muutoksineen toukokuun 8 p:ltä 1936)

(Suomen as.-kok. 1936 : 57 ja 201)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1110, 1113 ja 1114)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

1 L u k u.

Irtolaiset ja heitä koskevat toimenpiteet.

1 §. Irtolainen on tämän lain mukaan:

1) työhön kykenevä henkilö, joka toimeettomana, riittäviä elatusvaroja vailla, kuljeksi paikkakunnalta toiselle, elleivät asianhaarat osoita hänen hakevan työtä;

2) sellainen työhön kykenevä henkilö, jolla on tapana vieroksua työtä ja sen vuoksi joutuu köyhäinhoidon tarpeeseen tai tulee ylivoimaiseksi rasitukseksi toiselle henkilölle ja siten ilmeisesti saattaa tämän vaaraan joutua tarvitsemaan köyhäinhoitoa itselleen tai sille, josta hänen lain mukaan on pidettävä huolta;

3) henkilö, jolla on tapana kerjätä tai käyttää toista kerjuuseen taikka sallia, että hänen hoidossaan oleva kahdeksaatoista vuotta nuorempi henkilö kerjää; sekä

4) henkilö, joka pitämällä tapanaan hankkia tuloja hyvien tapojen vastaisilla ja siveellisesti hylättävillä keinoilla taikka muulla elämäntavallaan tuottaa ilmeistä vaaraa yleiselle järjestykselle, turvallisuudelle tai siveellisyydelle.

Irtolaisena ei kuitenkaan tämän lain mukaan käsitellä henkilöä,

joka on kahdeksaatoista vuotta nuorempi, eikä mielisairasta, tylsämielistä tai vähämielistä. Sellaista henkilöä on asianomaisen viranomaisen huollettava, niinkuin erikseen säädetään.

2 §. Irtolaista on, milloin se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, varoitettava sekä sen ohessa

1) autettava vapautumaan epäedullisesta ympäristöstä sekä hankkimaan itselleen sopiva asunto tai työpaikka;

2) toimitettava kotipaikkakuntaansa siellä käsiteltäväksi;

3) avustettava saamaan sairaala- tai muuta hoitoa, jos hän on sellaisen tarpeessa; sekä

4) tuettava ja ohjattava muilla sopivilla keinoilla säännölliseen ja kunnialliseen elämäntapaan.

Milloin on ilmeistä, että 1 momentissa mainitut toimenpiteet eivät ole riittäviä, määrättäköön irtolainen irtolaisvalvonnan alaiseksi.

3 §. Irtolaisvalvonnan alaisen tulee noudattaa hänen elämäntavastaan, asuinpaikastaan, asunnostaan tai ansiotoimestaan annettuja ohjeita.

4 §. Irtolaisvalvonta kestää yhden vuoden.

Jos valvonnanalaisena olevan henkilön elämäntavan tai hänen osoittamansa käytöksen perusteella on ilmeistä, ettei hän, vapautettuna valvonnasta, viettäisi säännöllistä ja kunniallista elämää, voidaan irtolaisvalvonnan aika pidentää enintään kahdella vuodella.

Irtolaisvalvonta voidaan lakkauttaa ennen määräaikaa, jos on todennäköistä, että valvonnanalainen ilman valvontaakin tulee elämään säännöllisesti ja kunniallisesti. Älköön valvontaa kuitenkaan ilman erityistä syytä lakkautettako, ennenkuin se on kestänyt kuusi kuukautta.

5 §. Jollei irtolaista ole irtolaisvalvonnan avulla saatu tai jos on ilmeistä, ettei häntä sen avulla saada palautetuksi säännölliseen ja kunnialliseen elämäntapaan, taikka jos irtolainen, jonka hoitamisesta muulla tavoin ei ole varmuutta, on vaaraksi itselleen tai muiden henkilökohtaiselle turvallisuudelle taikka ilmeiseksi häiriöksi yleiselle järjestykselle tai siveellisyydelle, määrättäköön hänet työlaitokseen tai pakkotyöhön.

6 §. Irtolaista, joka on havaittu pysyväisesti työhön kykenevämmäksi, älköön määrättäkö työlaitokseen tai pakkotyöhön, vaan pidettäköön hänestä huolta sen mukaan, mitä köyhäinhuololaissa on säädetty.

7 §. Irtolainen on velvollinen alistumaan asianomaisen viranomaisen määräyksestä toimeenpantavaan lääkärin tarkastukseen ja tarpeenmukaiseen hoitoon.

2 L u k u.

Laitohoito.

A. Työlaitokset.

8 §. Työlaitos on irtolaisten hoitoa varten perustettu valtion laitos taikka sellainen kunnallinen tai yksityinen laitos tai sen osasto, jonka sosialiministeriö irtolaisten työlaitokseksi hyväksyy.

9 §. Työlaitokset ovat sosialiministeriön ylimmän valvonnan alaisia. Paikallinen johto ja hoito kuuluu työlaitoksen johtajalle ja johtokunnalle.

Tarkempia määräyksiä työlaitoksen toiminnasta sekä sen sisäisestä järjestyksestä annettakoon laitoksen ohjesäännössä, joka on kunnalliselle tai yksityiselle laitokselle asianomaisen maaherran vahvistettava, hankittuaan siitä köyhäinhoidon keskusviranomaisen lausunnon, ja valtion laitokselle sosialiministeriön vahvistettava.

10 §. Työlaitoksessa hoidettakoon irtolaista siksi, kunnes on saatu perusteltua syytä olettaa, että hän tulee viettämään säännöllistä ja kunniallista elämää, kuitenkin enintään yksi vuosi taikka, jos häntä lähinnä edellisten viiden vuoden aikana jo on työlaitoksessa irtolaisuuden vuoksi hoidettu tai samana aikana pidetty pakkotyössä, enintään kolme vuotta.

Jos on todennäköistä, että hoidettava työlaitoksesta päästettynä viettää säännöllistä ja kunniallista elämää, voidaan hänet ehdollisesti päästää työlaitoksesta, ei kuitenkaan ennenkuin kolme kuukautta on kulunut siitä, kun hänet siihen otettiin.

Kun hoidettava on ehdollisesti päästetty työlaitoksesta, on hän yhden vuoden irtolaisvalvonnan alainen; ja voidaan hänet sinä aikana palauttaa takaisin työlaitokseen, ellei hän noudata annettuja määräyksiä ja ohjeita. Tällöin pidettäköön häntä työlaitoksessa vähintään kolme kuukautta ja enintään se aika, joka 1 momentissa säädettyistä pisimmistä määräajoista oli jäljellä, kun hänet sieltä ehdollisesti päästettiin.

11 §. Työlaitokseen otettu on velvollinen alistumaan laitoksen ohjesäännössä säädettyyn järjestykseen, ja tulee hänen kykynsä mukaan laitoksessa suorittaa hänelle määrättyjä töitä. Tarpeellisen valvonnan alaisena voidaan häntä pitää työssä myöskin laitoksen ulkopuolella.

Kirjeet ja muut lähetykset, mitkä työlaitokseen otetulle tulevat tai hän haluaa lähettää, tarkastaa laitoksen johtaja, joka määrää, onko ne perille toimitettava. Jos kirje on osoitettu viranomaiselle, jonka valvonnan alaisena työlaitos on, on kirjeen kirjoittaja oikeutettu sen sulkemaan, ja on kirje avaamatta lähetettävä perille.

Tulot suoritetusta työstä menevät työlaitokselle, mutta saakoon hoidettava työstään palkkiota sosialiministeriön vahvistamien perusteiden mukaan, ja olkoon palkkiosta muuten voimassa, mitä pakkotyöläisen työosuusrahasta 19 §:ssä säädetään.

12 §. Jos työlaitokseen määrätty niskoittelee tai luvatta sieltä poistuu taikka muuten rikkoo laitoksen järjestystä, meneteltäköön hänen suhteensa, niinkuin köyhäinhuololaisissa on työlaitokseen otetuista säädetty.

Jos työlaitokseen määrätty yrittää karata tai karkaa, on hänet laitokseen takaisin palautettava, ja saakoon laitoksen johtaja pyynnöstä poliisiviranomaiselta siihen tarpeellista virka-apua. Väkivallan käyttämisestä tällaisessa tapauksessa olkoon vastaavasti noudatettava, mitä vangitusta henkilöstä siinä suhteessa säädetään rikoslaisissa.

B. Pakkotyölaitokset.

13 §. Pakkotyölaitokset ovat pakkotyön suorittamista varten perustettuja ja järjestettyjä valtion laitoksia.

Pakkotyölaitokseksi voi valtioneuvosto hyväksyä myös kunnallisen työlaitoksen tai sen osaston.

14 §. Pakkotyölaitokset ovat oikeusministeriön ylimmän johdon ja valvonnan alaisia. Paikallinen johto ja hoito kuuluu laitoksen johtajalle ja johtokunnalle.

Tarkempia määräyksiä pakkotyölaitoksen toiminnasta sekä sen sisäisestä järjestyksestä annettakoon laitoksen ohjesäännössä, joka on oikeusministeriön vahvistettava.

15 § Tämän lain nojalla pakkotyöhön pantua pidettäköön siinä kaksi vuotta.

Jos pakkotyöläisen elämäntavan tai hänen osoittamansa käytöksen perusteella on ilmeistä, ettei hän, päästettynä pakkotyöstä kahden vuoden kuluttua, tulisi elättämään itseänsä kunniallisesti eikä muutoinkaan viettämään työteliästä ja säännöllistä elämää, voidaan hänen pakkotyöaikansa pidentää enintään yhdellä vuodella.

Pakkotyöläistä, joka aikaisemmin on ollut pakkotyölaitoksessa tai kärsimässä vapausrangaistusta yhteensä ainakin kuusi vuotta, pidettäköön pakkotyössä aina siihen asti, kun on saatu perusteltua aihetta olettaa, että hän vapaaksi päästyään tulee elättämään itsensä kunniallisesti sekä muutoinkin viettämään työteliästä ja säännöllistä elämää.

16 §. Jos on todennäköistä, että pakkotyöläinen päästettynä pakkotyölaitoksesta elättää itsensä kunniallisesti sekä muutoinkin viettää työteliästä ja säännöllistä elämää, voidaan hänet ehdollisesti päästää laitoksesta aikaisemminkin, kuin 15 §:ssä sanotaan, ei kuitenkaan, ellei siihen ole erikoisia syitä, ennenkuin yksi vuosi on kulunut pakkotyön alkamisesta.

Pakkotyölaitoksesta ehdollisesti päästetystä on vastaavasti voimassa, mitä työlaitoksesta ehdollisesti päästetystä 10 §:n 3 momentissa on säädetty. Irtolaisvalvonnan aika on kuitenkin kolme vuotta.

17 §. Jos pakkotyöläinen ikänsä, sairauden, ruumiinvian tai muutoin vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien takia on käynyt pysyväisesti työhön kykenemättömäksi, keskeytettäköön pakkotyön täytäntöönpano ja toimitettakoon hänet köyhäinhuotoviranomaisen huollettavaksi, niinkuin 6 §:ssä säädetään.

18 §. Pakkotyöläistä älköön pidettäkö yhdessä vankien kanssa. Pakkotyöläiset on ikänsä ja kehityksensä mukaan sekä muutoinkin siten ryhmiteltävä ja eroteltava, että turmelevaa vaikutusta heidän keskenä mahdollisuuden mukaan vältetään ja heidän siveellistä parantumistaan edistetään.

Pakkotyöläinen voidaan pitää yksinäishuoneessa, jos siihen on erityistä syytä.

19 §. Tulot pakkotyöstä menevät pakkotyölaitokselle, mutta sen pakkotyöläisen hyväksi, joka on kokonaisen kuukauden käyt-

täytynyt hyvin, merkittäköön siltä kuukaudelta työosuusrahaa oikeusministeriön määrättävien perusteiden mukaan.

Sille, joka sairauden tai muun siihen verrattavan syyn takia ei voi ansaita työosuusrahaa, merkittäköön käytöksen perusteella säästörahaa niiden ohjeiden mukaan, jotka oikeusministeriö antaa.

Työosuusrahaansa ja säästörahaansa voi pakkotyöläinen laitoksen johtajan luvalla ja välityksellä käyttää elatuksen avuksi läheisille omaisilleen sekä enintään puolet työosuusrahasta myöskin kohtuullisen mieliteon tyydyttämiseen tai mukavuuden hankkimiseen.

Jos pakkotyöläinen tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta on aiheuttanut vahinkoa laitokselle, voi johtokunta käyttää vahingon korvaamiseen hänen työosuus- ja säästörahaansa.

Työosuus- ja säästöraha alköön pakkotyön aikana menkö ulosottoon velasta, johon pakkotyöläinen sitä ennen on joutunut; mutta jos hän karkaa tahi yrittää karata, olkoon työosuus- ja säästöraha laitokselle menetetty. Jos pakkotyöläinen kuolee, maksettakoon työosuus- ja säästöraha kuolinpesälle, jos sen osakkaina on aviopuoliso, lapsia, vanhempia tai aviottomia lapsia, mutta muussa tapauksessa menkööt varat laitokselle.

20 §. Pakkotyöläisen voidaan sallia omaksi hyödykseen tehdä sellaista työtä, joka pakkotyölaitokselle soveltuu ja jota hänen tai laitoksen työvälineillä käy tekeminen. Tällöin menee laitokselle kaksikolmannelle siitä, mitä hänen työstään saadaan, sittenkuin tästä on vähennetty käytettyjen aineiden arvo.

Pakkotyöläiselle alköön merkittäkö työosuusrahaa hänen omaksi hyödykseen tekemästään työstä.

21 §. Pakkotyön täytäntöönpanossa noudatettakoon muutoin soveltuvin kohdin rangaistusten täytäntöönpanosta 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun asetuksen 2 luvun 4, 5, 6 ja 7 §:n, 8 §:n 1, 2, 3, 4 ja 5 momentin, kuten ne ovat 21 päivänä tammikuuta 1921 annetussa laissa, sekä 9, 10, 11 ja 12 §:n säännöksiä, niistä 10 §:n sellaisena, kuin se on 14 päivänä helmikuuta 1925 annetussa laissa.

Pakkotyötä voidaan tarpeellisen valvonnan alaisena teettää pakkotyölaitoksen ulkopuolellakin.

Pakkotyöläiseen sovellettakoon myös, mitä vangin oikeudesta mennä avioliittoon erikseen on säädetty.

22 §. Pakkotyöläisestä, joka yrittää karata tai karkaa pakkotyölaitoksesta tai häntä kiinniotettaessa tekee vastarintaa, olkoon voimassa, mitä siinä suhteessa rikoslaissa on säädetty vangitusta henkilöstä.

Rikoslain 16 luvun 10 ja 11 §:n, niin myös saman luvun 11 a, 11 b ja 12 §:n säännöksiä sovellettakoon vastaavissa tapauksissa, kun on kysymys pakkotyöläisestä.

3 L u k u.

Huoltoviranomaiset ja menettely.

23 §. Irtolaisten silmälläpito ja valvonta kuuluu poliisiviranomaisille ja huoltolautakunnille.

24 §. Huoltolautakunnan asiana on:

1) ryhtyä niihin toimenpiteisiin, joista 2 §:n 1 momentissa säädetään;

2) päättää irtolaisvalvonnan alaiseksi määräämisestä, valvontajan pidentämisestä tai valvonnan lakkauttamisesta ennen määräämistä, paitsi 10 §:n 3 momentissa ja 16 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa;

3) antaa irtolaiselle, joka on irtolaisvalvonnan alainen, 3 §:ssä edellytetyt tarkemmat ohjeet ja, milloin siihen on syytä, lupa asunon tai työpaikan muuttamiseen; sekä

4) tehdä maaherralle esitys työlaitokseen tai pakkotyöhön määräämisestä.

Huoltolautakunnalla on oikeus päätöksensä täytäntöönpanoa varten saada virka-apua poliisiviranomaiselta.

25 §. Poliisipäälliköllä olkoon myös oikeus tehdä esitys työlaitokseen tai pakkotyöhön määräämisestä.

26 §. Työlaitokseen tai pakkotyöhön määräämisestä päättää maaherra.

Jos maaherra hylkää esityksen työlaitokseen tai pakkotyöhön määräämisestä, palauttakoon asian tarpeellisia toimenpiteitä varten huoltolautakunnalle. Laki toukok. 8 p:itä 1936.

27 §. Työlaitokseen otetun lopullisesta päästämisestä sieltä ennen 10 §:n 1 momentissa edellytettyjen pisimpien hoitoaikojen umpeenkulumista sekä hänen ehdollisesta päästämisestään työlaitoksesta, niin myös ehdollisesti päästetyn siihen palauttamisesta päättää sosialiministeriö.

Pakkotyöajan pidentämisestä 15 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa sekä pakkotyölaitoksesta ehdollisesti päästämisestä 16 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, niin myös sieltä ehdollisesti päästetyn palauttamisesta laitokseen päättää oikeusministeriö.

Esityksen tekeminen työlaitoksesta tai pakkotyölaitoksesta päästämisestä, niin myös pakkotyöajan pidentämisestä on asianomaisen laitoksen johtokunnan asiana.

Esityksen laitoksen palauttamisesta tekee asianomainen huoltolautakunta, mutta voi sen tehdä myöskin poliisipäällikkö.

Kysymys sellaisen pakkotyöläisen pakkotyölaitoksesta päästämisestä, josta säädetään 15 §:n 3 momentissa, on otettava harkittavaksi ainakin kerran vuodessa. Laki toukok. 8 p:itä 1936.

28 §. Poliisimiehen tulee pidättää henkilö, jota todennäköisillä syillä epäillään irtolaiseksi, ja ensi tilassa toimittaa hänet poliisipäällikön kuulusteltavaksi. Huoltolautakunnan tai sen asianomaisen osaston jäsenellä sekä kaitsijalla ja paikallisella tarkastajalla olkoon myös sama oikeus ja velvollisuus kuin poliisilla, milloin poliisimiestä ei viivytyksettä tavata.

Lautakunnan tai sen asianomaisen osaston jäsenellä, kaitsijalla ja paikallisella tarkastajalla tulee, toimittaakseen pidättämisen, olla sosialiministeriön vahvistama tunnusmerkki, joka hänen on pidätettävälle vaadittaessa näytettävä.

29 §. Kuulustelussa on soveltuville kohdin noudatettava, mitä rikoksesta epäillyn kuulustelusta on säädetty. Huoltolautakunnan edustajan on oltava kuulustelussa saapuvilla, mikäli se viivytyksettä voi tapahtua ja hän sen tarpeelliseksi katsoo.

Jos kuulustelussa ilmenee, että pidätetty on katsottava irtolaiseksi, on poliisipäällikön, laskettuaan, ellei ole syytä vangitsemiseen, pidätetyn vapaaksi, viipymättä ilmoitettava asia huoltolautakunnalle asianmukaista toimenpidettä varten.

Milloin poliisipäällikkö sen nojalla, mitä kuulustelussa on käynyt selville, katsoo, että 2 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä ei ole apua, tai jos pidätetty on kahden viimeisen vuoden kuluessa ollut työlaitoksessa tai pakkotyössä tai vapausrangaistusta kärsimässä taikka jos hän on tuntematon ja kieltäytyy ilmoittamasta nimeään tai kotipaikkaansa tahi perusteltua syytä on epäillä hänen näistä seikoista antamiaan tietoja vääriksi eikä niistä voida heti muulla tavoin saada selkoa, on poliisipäällikön vangittava pidätetty ja viipymättä toimitettava asia maaherran käsiteltäväksi.

30 §. Maaherran on ensi tilassa käsiteltävä irtolaista koskeva asia sekä, milloin siihen on aihetta, kuulusteltava irtolaista, joka on vangittu, ja hankittava lääkärin lausunto hänen terveydentilastaan ja työkyvystään, niin myös tarpeen mukaan lisäselvityksiä asiaan.

Maaherra voi määrätä todistajain kuulustelun toimitettavaksi oikeudessa, milloin sellainen havaitaan tarpeelliseksi.

31 §. Esitys työlaitokseen tai pakkotyöhön määräämisestä, siihen palauttamisesta tai siitä päästämisestä taikka pakkotyöajan pidentämisestä on tehtävä kirjallisesti, ja on siinä tarpeellisine selvityksineen esitettävä ne syyt, joiden perusteella toimenpiteeseen olisi ryhdyttävä.

32 §. Jos maaherralle on tehty esitys irtolaisen määräämisestä työlaitokseen tai pakkotyöhön eikä irtolaista ole toimitettu maaherran kuulusteltavaksi, antakoon maaherra esityksen viipymättä tiedoksi sille, jota asia koskee, ja, jos tämä on holhouksen alainen, myös hänen holhoojalleen, määräyksin, että näiden on esityksen johdosta määrääjässä tiedoksisaannista annettava kirjallinen selitys, uhalla että, jos selitys laiminlyödään, asia kuitenkin ratkaistaan.

Ennenkuin 1 momentissa säädettyihin toimenpiteisiin ryhdytään, voi maaherra, jos esitys tai siihen liittyvä selvitys jossakin osassa on vaillinainen, palauttaa asiakirjat esityksen tekijälle täydennettäväksi taikka hankkia puuttuvan selvityksen muulla tavalla.

33 §. Huoltolautakunnan toimenpiteeseen, joka perustuu tämän lain 2 §:n 1 momenttiin, älköön haettako muutosta. Lautakunnan 2 §:n 2 momentin, 3 §:n, 4 §:n 2 momentin tai 39 §:n 3 momentin nojalla antamaan päätökseen tyytymätön saa siitä valittaa maaherralle; ja on valituskirjat viimeistään neljäntenätoista päivänä sen päivän jälkeen, jona valittaja sai päätöksestä tiedon, annettava lautakunnalle, liittämillä oheen valituksenalainen päätös sekä ne asiakirjat, joilla valittaja tahtoo valitustansa tukea, minkä jälkeen lautakunnan on viipymättä maaherralle lähetettävä valituskirjat omine lausuntoineen sekä lautakunnan päätöksen perusteena olevat asiakirjat.

34 §. Maaherran päätökseen valituksesta, joka on tehty huoltolautakunnan 2 §:n 2 momentin, 3 §:n, 4 §:n 2 momentin tai 39 §:n 3 momentin nojalla antamasta päätöksestä, ei saa hakea muutosta.

Muuhun maaherran päätökseen tyytymätön voi siitä valittaa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Muutoksenhakemus on annettava maaherralle viimeistään ennen kello kahtatoista kolmantenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona valittaja sai päätöksestä tiedon. Valituksenalainen päätös sekä ne asiakirjat, joilla valittaja tahtoo valitustansa tukea, on muutoksenhakemukseen liitettävä. Irtolaisen, jota säilytetään vankilassa, sallittakoon samassa ajassa antaa valituskirjansa vankilan johtajalle, jonka on viipymättä lähetettävä ne maaherralle.

Valituksesta vaatikoon maaherra, milloin syytä siihen on, asianosaisten selitykset ja lähettäköön sitten viipymättä valituskirjat omine lausuntoineen korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

Edellä 2 momentissa mainittua valitusoikeutta älköön kuitenkaan olko esityksen tehneellä poliisipäälliköllä.

35 §. Huoltolautakunnan 3 §:n nojalla antamaa päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, ellei maaherra toisin määrää.

Maaherran päätöksestä tehty valitus ei estä päätöksen täytäntöönpanoa, jos maaherra päätöksessään on niin määrännyt.

36 §. Tämän lain nojalla annetun päätöksen täytäntöönpano olkoon rauennut, ellei sitä ole aloitettu kolmen vuoden kuluessa päätöksen antamisesta, jos sanottu päätös muutoksenhausta huolimatta voidaan panna täytäntöön, mutta muussa tapauksessa samassa ajassa siitä, kuin päätös on saanut lainvoiman, tahi, milloin täytäntöönpano on keskeytynyt, ellei sitä ole jatkettu kolmen vuoden kuluessa keskeytymisestä lukien.

37 §. Jos se, joka on irtolaisena vangittu taikka pantu työlaitokseen tai pakkotyöhön, joutuu kärsimään kahta vuotta pitempää vapausrangaistusta, rautkoon tämän lain mukaisten toimenpiteiden käsittely tai niiden täytäntöönpano.

Milloin henkilö, jota 1 momentissa tarkoitetaan, asetetaan syytteen rikoksesta, jonka takia hänet on pidätettävä tutkimusvankina, tahi joutuu enintään kahdeksi vuodeksi kärsimään vapausrangaistusta, keskeytettäköön tämän lain mukaisten toimenpiteiden käsittely tai niiden täytäntöönpano tutkimusvankeus- ja rangaistusajaksi, ja toimitettakoon irtolainen tämän ajan kuluttua vangittuna maaherran edelleen käsiteltäväksi, ja harkitkoon maaherra tällöin, mikä vaikutus tutkimusvankeudella tai rangaistuksella on oleva tämän lain mukaiseen seuraamukseen.

4 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

38 §. Irtolaisena vangitun voi maaherra tai poliisipäällikkö tutkimuksen ajaksi määrätä säilytettäväksi työlaitoksessa tai muussa kunnallisessa laitoksessa, jos todennäköisillä perusteilla voidaan

olettaa, ettei vangittu yritä välttää sitä seuraamusta, jonka alaiseksi hän tämän lain mukaan saattaa joutua.

Mitä 34 §:ssä on säädetty vankilan johtajasta, sovellettaisiin myöskin työlaitoksen tai muun kunnallisen laitoksen johtajaan.

39 §. Jokainen, joka kunnassa asuu tai oleskelee, on velvollinen saapumaan huoltolautakunnan tai sen osaston kokoukseen ja antamaan tietoja asiasta, joka tämän lain perusteella on lautakunnan tutkittavana, kun hän lautakunnan jäsenen tai lautakunnan siihen määräämän muun henkilön kautta todistajan läsnäollessa on vähintään neljä päivää ennen saanut ilmoitettua asiaa varten sinne kutsun.

Jos näin kutsuttu jää ilman laillista estettä tulematta, saakoon lautakunta poliisiviranomaisilta virka-apua poisjääneen noutamiseksi.

Henkilölle, jota 1 momentin nojalla on huoltolautakunnassa kuulusteltu, määrätköön lautakunta suoritettavaksi kohtuullisen matkakustannusten korvauksen.

40 §. Irtolaisista on pidettävä keskusrekisteriä sen mukaan, kuin siitä asetuksella säädetään.

41 §. Kustannukset tämän lain nojalla annettavasta virka-avusta sekä irtolaisena vangitun henkilön kuljetuksesta, hänen säilyttämisestään tutkimuksen aikana vankilassa taikka työlaitoksessa tai muussa kunnallisessa laitoksessa ja hänen toimittamisestaan maaherran määräyksestä kotipaikkakuntaansa, niin myös irtolaisen pitämisestä pakkotyölaitoksessa ja maaherran hankkiman 30 §:n 1 momentissa tarkoitetun lääkärin lausunnon hankkimisesta on suoritettava valtion varoista.

Oikeudessa toimitettuun todistajain kuulusteluun viranomaisen määräyksestä saapuneelle suoritettakoon korvaus yleisistä varoista noudattaen, mitä on säädetty korvauksen antamisesta yleisistä varoista todistajille virallisen syytteen alaisissa rikosasioissa.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainitut kustannukset jäävät valtion vahingoksi.

Kustannusten suorittamisesta, jotka poliisilaitokselle aiheutuvat irtolaisen pidättämisestä, säilyttämisestä ja kuulustelemisesta, noudatettakoon, mitä poliisilaitosten menoista on erikseen säädetty.

Irtolaisen pitämisestä valtion työlaitoksessa aiheutuvista kustannuksista, luettuina hoitopäivien mukaan, on sen kunnan, jossa irtolainen on otettu tässä laissa säädetyn käsittelyn alaiseksi, korvattava valtiolle yksikolmannes. Saman perusteen mukaan valtion on asianomaiselle kunnalle korvattava kaksikolmannesta kunnalliseen tai yksityiseen työlaitokseen sijoitetun irtolaisen pitämisestä siellä aiheutuvista kustannuksista. Työlaitoksen päiväkustannus hoidokkia kohden on valtioneuvoston päätöksellä määrättävä. Tarkemmat määräykset näiden kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä korvausten maksamisesta annetaan valtioneuvoston päätöksellä. Siitä irtolaisen hoitokustannusten osasta, mikä jää asianomaisen kunnan vahingoksi, on kunta oikeutettu hakemaan korvausta, niin kuin seuraavassa momentissa säädetään.

Muiden tämän lain mukaisten toimenpiteiden aiheuttamien kus-

tannusten suorittamisesta ja niiden korvaamisesta olkoon vastavasti noudatettava, mitä köyhäinhoidon antamisesta ja korvaamisesta on säädetty, kuitenkin niin, että nämä kustannukset on ainoastaan 2 §:n 1 momentissa mainitussa tapauksessa työllä korvattava.

42 §. Irtolaisuutta koskeva asia, joka ennen tämän lain voimaantuloa on pantu vireille, käsiteltäköön sen mukaan, kuin tässä laissa säädetään, kuitenkin niin, että, jos haetaan muutosta päätökseen, joka ennen lain voimaantuloa on annettu, muutoksenhaun suhteen on noudatettava vanhempaa lakia.

Ennen tämän lain voimaantuloa irtolaisuudesta annettu varoitus käyköön 2 §:n 1 momentissa säädetystä toimenpiteestä sekä yleinen työ, jossa irtolainen on ollut, pakkotyöstä.

Päätös, jolla joku ennen tämän lain voimaantulemista on määrätty yleiseen työhön, pantakoon täytäntöön pakkotyönä. Yleiseen työhön määrättyä saa pakkotyössä pitää enintään päätöksessä mainitun ajan.

Pakkotyö voidaan tämän lain voimaantultuakin toistaiseksi, kunnes pakkotyölaitoksia on riittävä määrä perustettu, panna täytäntöön vankilassa.

43 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella, mikäli ei tässä laissa ole toisin säädetty.

44 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937. Samalla kumotaan 2 päivänä huhtikuuta 1883 irtolaisista ja niiden kanssa menettelemisestä annettu asetus ja samana päivänä erinäistä vaarinotoista irtolaisten kanssa menettelemisestä annettu julistus sekä yleisestä vaivaishoidosta 17 päivänä maaliskuuta 1879 annettu asetus, mikäli se koskee kerjäämistä, ynnä niitä muuttavat säännökset, rikoslain 20 luvun 10 §:n 3 momentti ja kaikki muut tämän lain kanssa ristiriidassa olevat säännökset.

Milloin tätä ennen annetussa säännöksessä viitataan johonkin nyt kumottuun lainkohtaan, on tämän lain vastaavaa säännöstä sovellettava, ja koskekoon se, mitä yleisestä työstä on sanottu, pakkotyötä.

14. Laki köyhäinhoitolain 65 §:n muuttamisesta.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 59)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1097)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhoitolain 65 § näin kuuluvaksi:

65 §. Jos työlaitokseen otettu henkilö osoittaa laiskuutta tai niskoittelua tai luvatta poistuu laitoksesta taikka muuten rikkoo laitoksen järjestystä, on laitoksen johtajalla valta ojentaa häntä, paitsi 64 §:n 1 momentissa mainitulla tavalla, pitämällä häntä korpissa enintään seitsemän päivää.

Milloin ankarampi kurinpitorangaistus harkitaan tarpeelliseksi, voi laitoksen johtokunta määrätä rikkojan koppiin enintään neljäksitoista päiväksi sekä menettämään laitoksessa ansaitsemansa palkan tai osan siitä.

Kopissa pitämiseen voidaan yhdistää muonan vähennys enintään kahdeksi päiväksi. Koppina älköön käytettävä pimeää yksinäishuonetta.

Ellei rikkoja ota ojentuakseen laitoksen käytettävissä olevista kurinpitorangaistuksista, ilmoittakoon laitoksen johtokunta asian maaherralle, joka, hankittuaan asiaan tarpeellisen selvityksen, voi määrätä rikkojan pidettäväksi pakkotyölaitoksessa, niinkuin irtolaislaissa säädetään.

Jos työvelvollinen yrittää karata tai karkaa työlaitoksesta, on hänet siihen takaisin palautettava, ja saakoon laitoksen johtaja pyynnöstä poliisiviranomaiselta siihen tarpeellista virka-apua. Väkivallan käyttämisestä tällaisessa tapauksessa olkoon vastaavasti noudatettava, mitä vangitusta henkilöstä siinä suhteessa säädetään rikoslaissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

15. Irtolaisasetus.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 204)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain 43 §:n nojalla:

1 §. Irtolaiselle, joka irtolaislain 2 §:n 2 momentin nojalla on määrätty irtolaisvalvonnan alaiseksi, annettakoon sosialiministeriön vahvistaman kaavan mukainen valvontakirja, johon valvonnanalaista koskevat, lain 3 §:ssä edellytetyt ohjeet ja määräykset on merkittävä. Valvonnanalainen on velvollinen vaadittaessa näyttämään valvontakirjan oleskelupaikkakunnan huoltolautakunnalle ja sille, jonka tehtäväksi irtolaisvalvonnan alaisiksi määrättyjen silmälläpito kunnassa on annettu, sekä poliisille.

Jos irtolaisvalvonnan alainen aikoo muuttaa asumaan toiseen kuntaan, pyytäköön siihen huoltolautakunnan suostumuksen. Jos suostumus annetaan, tulee lautakunnan tehdä siitä merkintä valvontakirjaan ja ilmoitus uuden asuinpaikkakunnan huoltolautakunnalle sekä lähettää tälle irtolaisvalvonnan jatkamista varten tarpeelliset tiedot ja asiakirjat.

2 §. Jos irtolaisvalvonnan alainen on huoltolautakunnan luvatta poistunut asuinpaikkakunnaltaan, pyytäköön lautakunta poliisipäälliköltä virka-apua valvonnanalaisen palauttamiseksi.

Milloin irtolaisvalvonnan alainen on huoltolautakunnan luvatta poistunut asuinpaikkakunnaltaan eikä hänen olinpaikkaansa tiedetä,

voidaan hänen palauttamisekseen antaa lautakunnan pyynnöstä etsintäkuulutus, niin kuin köyhäinhuitolain nojalla työvelvollista henkilöä koskevasta etsintäkuulutuksesta on säädetty.

3 §. Jos irtolaisuudesta epäiltynä pidätetyn tai irtolaislain 2 §:ssä tarkoitetun huollon alaisen irtolaisen arvellaan olevan mielisairaana, tylsämielisen tai vähämielisen tahi pysyväisesti työhön kykenemättömän, tulee poliisipäällikön tai huoltolautakunnan, hankittuaan tarpeelliseksi katsotun lääkärin lausunnon, viipymättä huolehtia siitä, että pidätetty tai irtolaishuollon alainen saa tarpeellista muuta huoltoa; ja on irtolaislain mukaisen huollon tällöin katsottava päättyneen.

4 §. Hakemus, joka tarkoittaa kunnallisen tai yksityisen laitoksen tahi sen osaston hyväksymistä irtolaisten työlaitokseksi, on toimitettava sosialiministeriölle. Jos hakemus tarkoittaa laitoksen tai sen osaston hyväksymistä pakkotyölaitokseksi, toimitettakoon se oikeusministeriölle.

Hakemuksessa on ilmoitettava:
 laitoksen nimi, postiosoite ja omistaja;
 henkilökunnan kokoonpano;
 hoitopaikkojen lukumäärä; sekä
 hoitopaikoista kannettavat maksut.

Hakemukseen on liitettävä:

ehdotus laitoksen ohjesäännöksi, johon on otettava määräys siitä, että laitoksen johtajan vaali on alistettava asianomaisen tarkastusviranomaisen hyväksyttäväksi, sekä että johtaja on irtisanottava, milloin asianomainen ministeriö katsoo olevan syytä sitä vaatia;
 selvitys laitoksen toiminnan taloudellisista edellytyksistä;
 selvitys laitoksen aseman ja alueen sopivaisuudesta tarkoitukseen, varsinkin silmälläpitäen karkaamisen estämistä;
 täydelliset piirustukset laitoksen rakennuksista ja niiden sijoituksesta, samoin kuin käyttösuunnitelma; sekä
 selvitys hoidettavien työmahdollisuuksista.

5 §. Irtolaisten työlaitoksen johtajan tulee sosialiministeriön määräämin väliajoin ministeriölle ilmoittaa vapaina olevien hoitopaikkojen lukumäärä.

6 §. Työlaitokseen määräämistä koskeva päätös on maaherran toimesta pantava täytäntöön. Maaherran tulee, ennen kuin täytäntöönpanoon ryhdytään, hankkia sosialiministeriöltä tieto siitä, mihin työlaitokseen irtolainen voidaan toimittaa.

7 §. Jos vangittu taikka työlaitokseen tai pakkotyölaitokseen määrätty irtolainen karkaa, voidaan hänen laitokseen saattamisekseen tai palauttamisekseen poliisipäällikön tai laitoksen johtajan pyynnöstä antaa etsintäkuulutus, niin kuin köyhäinhuitolain nojalla työvelvollista henkilöä koskevasta etsintäkuulutuksesta on säädetty.

8 §. Jos työlaitokseen tai pakkotyölaitokseen määrätty yrittää karata tai karkaa laitoksesta, tulee johtajan laitoksen henkilökunnan tai poliisiviranomaisten avulla ryhtyä toimenpiteisiin hänen palauttamisekseen laitokseen.

9 §. Milloin työlaitokseen tai pakkotyölaitokseen otettu irtolainen ikänsä, sairauden, ruumiinvian tai muutoin vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien takia on käynyt pysyväisesti työhön kykenemättömäksi taikka tullut mielisairaaksi, tylsämieliseksi tai vähämieliseksi, alistakoon laitoksen johtokunta, hankittuaan lääkärin lausunnon hänen terveydentilastaan, asianomaisen ministeriön harkittavaksi, onko irtolaishuolto häneen nähden lopetettava ja hänet toimitettava asianomaisen viranomaisen huollettavaksi.

Pakkotyölaitoksen johtokunnan asiana on alistaa oikeusministeriön ratkaistavaksi kysymys sellaisen pakkotyöläisen laitoksesta päästämisestä, josta säädetään irtolaislain 15 §:n 3 momentissa.

10 §. Kun irtolainen on päätetty päästää työlaitoksesta tai pakkotyölaitoksesta, tulee laitoksen johtajan viipymättä kirjallisesti ilmoittaa päätöksestä sille viranomaiselle, jonka esityksestä irtolainen on määrätty laitokseen, niin myös sen kunnan huoltolautakunnalle, johon irtolainen laitoksesta päästyään asettuu asumaan, ja saman paikkakunnan poliisipäällikölle.

11 §. Irtolaislain 27 §:n 4 momentissa mainitun esityksen tekeminen kuuluu sen kunnan huoltolautakunnalle tai sen paikkakunnan poliisipäällikölle, missä työlaitoksesta tai pakkotyölaitoksesta ehdollisesti päästetty oleskelee.

12 §. Irtolaislain 28 §:n 2 momentissa mainitun tunnusmerkin antaa huoltolautakunnan hakemuksesta asianomainen poliisipäällikkö maksutta.

Hakemukseen on liitettävä henkilötodistus ja valokuva siitä henkilöstä, jolle tunnusmerkkiä pyydetään, sekä selvitys siitä, että hän on huoltolautakunnan tai sen asianomaisen osaston jäsen, kait-sija tai paikallinen tarkastaja.

Tunnusmerkkejä toimittaa poliisipäällikölle pyynnöstä sosialiministeriö.

13 §. Huoltolautakunnan on jokaisen kalenterivuoden alussa pöytäkirjanotteella poliisipäällikölle ilmoitettava se tai ne henkilöt, joita vuoden kuluessa voidaan tarvittaessa kutsua olemaan huoltolautakunnan edustajana läsnä niissä pidätettyjen kuulusteluissa, joista mainitaan irtolaislain 29 §:ssä.

Huoltolautakunnan edustajaksi naispuolisten irtolaisten kuulusteluihin määrättäköön nainen.

14 §. Poliisipäällikön on kirjallisesti tehtävä irtolaislain 29 §:n 2 momentissa mainittu ilmoitus huoltolautakunnalle ja liitettävä siihen poliisi-kuulustelupöytäkirja, pidätettyä koskeva kirkkoherranviraston tai muun rekisteriviranomaisen todistus ja rikosrekisterinote, niin myös muut asiassa kertyneet asiakirjat.

Milloin poliisipäällikkö irtolaislain 29 §:n 3 momentin nojalla saattaa asian maaherran käsiteltäväksi, tulee poliisipäällikön maaherralle toimittaa edellisessä momentissa mainitut asiakirjat sekä, jos paikkakunnalla on lääkäri, tämän lausunto irtolaisen terveydentilasta, niin myös kaikki sellaiset tiedot irtolaisesta ja hänen oloistaan, jotka asiaa viivyttämättä voidaan hankkia.

15 §. Milloin irtolaislain 30 §:n 2 momentissa tarkoitetun todistajain kuulustelun toimittaminen oikeudessa havaitaan tarpeelliseksi, määrätköön maaherra, missä oikeudessa kuulustelu on toimitettava. Irtolaiselle sekä, jos hän on holhouksenalainen, myös hänen holhoojalleen on varattava tilaisuus olla kuulustelussa saapuvilla.

16 §. Huoltolautakunnan päätös, josta irtolaislain 33 §:n mukaan saa valittaa maaherralle, on, jollei sitä ole lautakunnan kokouksessa asianomaiselle julistettu, pöytäkirjanotteella valitusosoituksiin toimitettava tiedoksi sille, jota päätös koskee, sekä, jos hän on holhouksenalainen, myös hänen holhoojalleen. Pöytäkirjanotteeseen on kirjoitettava todistus tiedoksiannosta ja päivästä, jolloin se on tapahtunut.

Jos päätös on huoltolautakunnan kokouksessa julistettu asianomaiselle tiedoksi, on siitä tehtävä merkintä pöytäkirjaan.

17 §. Maaherran päätös, josta irtolaislain 34 §:n mukaan saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, on valitusosoituksiin virkateitse toimitettava tiedoksi sen kunnan huoltolautakunnalle, jossa irtolainen on pidätetty. Lautakunnalla on oikeus valittaa maaherran päätöksestä silloinkin, kun päätös on annettu poliisipäällikön esityksen perusteella.

18 §. Jos huoltolautakunta valittaa maaherran päätöksestä, johon irtolainen on tyytynyt, katsottakoon päätöksen täytäntöönpanon alkaneen siitä päivästä, jolloin irtolainen on ilmoittanut tyytyvänsä päätökseen.

19 §. Milloin irtolaislain mukaiset toimenpiteet ovat sanotun lain 37 §:n 2 momentissa mainitusta syystä keskeytyneet, toimitetkoon irtolainen keskeytysajan kuluttua sen maaherran edelleen käsiteltäväksi, jonka käsiteltävänä hän oli ollut tai joka oli määrännyt irtolaisen työlaitokseen tai pakkotyölaitokseen. Vankilan johtajan tulee tällöin maaherralle lähettää lausunto irtolaisen käytöksestä vankilassa.

20 §. Jos työlaitoksessa tai pakkotyölaitoksessa sairastunutta irtolaista on hoidettu sairaalassa laitoksen ulkopuolella, luettakoon tämä aika hänelle hyväksi sitä aikaa määrättäessä, joka häntä lain mukaan voidaan pitää laitoksessa.

21 §. Jos maaherra tai poliisipäällikkö on irtolaislain 38 §:n mukaisesti määrännyt irtolaisena vangitun säilytettäväksi työlaitoksessa tai muussa kunnallisessa laitoksessa, olkoon irtolaisen säilyttämiseen nähden noudatettavana, mitä tutkimusvangin säilyttämisestä vankilassa on säädetty.

Ennen kuin maaherra tai poliisipäällikkö antaa edellisessä momentissa mainitun määräyksen, on laitoksen johtajalta hankittava selvitys siitä, että irtolainen voidaan ottaa laitoksessa säilytettäväksi, sekä päivämaksun määrästä.

22 §. Mitä irtolaislain 41 §:n 4 momentissa on säädetty irtolaisen pidättämisestä, säilyttämisestä ja kuulustelemisesta poliisilaitokselle aiheutuneista kustannuksista, noudatettakoon myös

lääkärin lausunnon hankkimisesta irtolaisen terveydentilasta poliisilaitokselle aiheutuneisiin kustannuksiin nähden.

23 §. Kunnan tai kuntain liiton, jonka omistamassa laitoksessa irtolaisena vangittua on irtolaislain 38 §:n mukaisesti säilytetty, tulee kultakin vuosineljännekseltä sitä lähinnä seuraavan kuukauden kuluessa lähettää maaherralle laskut säilytyskustannuksista.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

16. Alkoholistilaki.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 60)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 27)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

I L u k u.

Alkoholistit ja heitä koskevat toimenpiteet.

1 §. Juopottelevaa elämää viettävän henkilön palauttamiseksi raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan ryhdyttäköön tässä laissa säädetyssä järjestyksessä huoltotoimenpiteisiin, jos sellainen henkilö juoppoutensa takia:

1) on vaarallinen itselleen tai muiden henkilökohtaiselle turvallisuudelle tahi ilmeiseksi häiriöksi tai pahennukseksi ympäristölleen; taikka

2) laiminlyö niiden henkilöiden elatuksen ja hoidon, joista hän lain mukaan on velvollinen pitämään huolta, tahi joutuu hänelle läheisen henkilön rasitukseksi taikka köyhäinhoidon tarpeeseen.

Sama olkoon laki, jos juopottelevaa elämää viettävään henkilöön nähden kahdentoista viimeksi kuluneen kuukauden aikana on päihtymyksen takia kolmasti tai useammin ryhdytty sellaisiin toimenpiteisiin, kuin rikoslain voimaanpanemisesta annetun asetuksen 21 §:ssä säädetään.

Edellämainittuja henkilöitä sanotaan tässä laissa alkoholisteiksi.

2 §. Huoltotoimenpiteet, joita 1 §:ssä tarkoitetaan, ovat raittiusvalvonta ja hoito yleisessä alkoholistihuoltolassa.

3 §. Ennenkuin huoltotoimenpiteisiin ryhdytään, on asianomaisesta henkilöstä ja hänen elämäntavastaan hankittava tarkka selvitys. Jos hänet havaitaan sellaiseksi, kuin 1 §:ssä on sanottu, on häntä, milloin se katsotaan tarpeelliseksi, varoitettava sekä sen ohessa:

1) opastettava ja ohjattava käsittämään juovutusjuomain käytöstä johtuva vaara sekä palaamaan raittiiseen ja säännölliseen

elämäntapaan ja liittymään yhdistykseen, jonka toiminnasta hän voi saada tukea tällaisille pyrkimyksille;

2) autettava vapautumaan epäedullisesta ympäristöstä ja hankkimaan itselleen sopiva asunto ja työpaikka;

3) kehoitettava kysymään neuvoa lääkäriltä ja noudattamaan tämän määräyksiä taikka vapaaehtoisesti menemään hoidettavaksi sopivaan laitokseen; sekä

4) muilla tarkoituksenmukaisilla ja sopivilla keinoilla tuettava ja ohjattava raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan.

4 §. Jos on osoittautunut, että 3 §:ssä mainitut toimenpiteet eivät riitä palauttamaan alkoholista raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan, taikka jos muuten on ilmeistä, että ne ovat siihen riittämättömiä, määrättäköön sellainen henkilö raittiusvalvonnan alaiseksi tai, 7 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa, yleisessä alkoholihuoltolassa hoidettavaksi.

5 §. Raittiusvalvonnan alaiseksi määrätty on velvollinen:

1) tarkoin noudattamaan hänen asuinpaikastaan, asunnostaan, työpaikastaan tai työnsä laadusta annettuja määräyksiä ja ohjeita;

2) säännöllisesti antamaan tietoja asunnostaan ja työpaikastaan;

3) täydellisesti pidättäytymään juovutusjuomista ja välttämään seuraa, jossa hän voi joutua viettelykseen käyttää niitä; sekä

4) alistumaan lääkärin tarkastettavaksi ja hoidettavaksi.

6 §. Raittiusvalvonta kestää yhden vuoden.

Jos valvonnan alaisen aikaisempaan elämään tai hänen valvonnan kestäessä osoittamaansa käytökseen katsoen näyttää ilmeiseltä, että hän, vapautettuna valvonnasta yhden vuoden kuluttua, palaisi juopottelevaan elämäntapaansa, voidaan raittiusvalvonnan aikapidentää enintään kolmeksi vuodeksi.

Raittiusvalvonta voidaan lakkauttaa ennen määräaikaa, jos on todennäköistä, että valvonnan alainen aikaisemminkin valvonnasta vapautettuna on viettävä raitista ja säännöllistä elämää. Älköön valvontaa kuitenkaan ilman erityistä syytä lakkautettako, ennenkuin se on kestänyt kuusi kuukautta.

7 §. Jos raittiusvalvonta on osoittautunut riittämättömäksi palauttamaan alkoholistin raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan, määrättäköön hänet yleisessä alkoholihuoltolassa hoidettavaksi.

Yleisen alkoholihuoltolalan on, ilman aikaisempaa raittiusvalvontaakin, määrättävä alkoholisti, joka on vaarallinen itselleen tai muiden henkilökohtaiselle turvallisuudelle, ellei ole varmuutta hänen hoidostaan muulla tavoin, ja voidaan määrätä jokainen muukin alkoholisti, jos on ilmeistä, ettei häntä ilman huoltolahoitoa saada palautetuksi raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan.

8 §. Yleisiä alkoholihuoltoloita ovat alkoholistien hoitoa varten ylläpidetyt valtion laitokset sekä sellaiset kuntien tai yksityisten ylläpitämät laitokset tai niiden osastot, jotka valtioneuvosto on hyväksynyt yleisiksi alkoholihuoltoloiksi.

Yleiset alkoholihuoltolat ovat sosialiministeriön ylimmän val-

vonnan alaiset. Paikallinen johto ja hoito kuuluu huoltolan johtajalle ja johtokunnalle.

Tarkempia määräyksiä alkoholistihuoltolan toiminnasta sekä sen sisäisestä järjestyksestä annetaan laitoksen ohjesäännössä, joka on sosialiministeriön vahvistettava.

Sosiaaliministeriön valvonnan alaisia ovat myös sellaiset alkoholistien huoltoa varten perustetut laitokset, joita ei ole hyväksytty yleisiksi alkoholistihuoltoloiksi.

9 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrättyä pidettäköön siellä yksi vuosi. Jos häntä viiden vuoden kuluessa ennen määräyksen antamista on hoidettu sellaisessa laitoksessa, pidettäköön häntä huoltolassa kaksi vuotta ja, milloin häntä viranomaisen määräyksen perusteella aikaisemmin on vähintään kolmasti huoltolassa hoidettu, mutta hän vuoden kuluessa siitä, kuin viimeksi sieltä pääsi, uudelleen on alkanut viettää juopottelevaa elämää, aina siihen asti, kuin on saatu perusteltua aihetta olettaa, että hän on viettävä raitista ja säännöllistä elämää, kuitenkin enintään neljä vuotta.

Huollettava voidaan ehdollisesti päästää huoltolasta aikaisemmin, kuin 1 momentissa sanotaan, jos on todennäköistä, että hän huoltolan ulkopuolellakin pysyy raittiina ja viettää säännöllistä elämää, taikka asianhaarat muutoin antavat siihen aihetta.

Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätty on sieltä lopullisesti tai ehdollisesti päästyään kuusi kuukautta raittiusvalvonnan alaisena. Ehdollisesti laitoksesta päästetty, jonka hoitoajasta silloin oli jäljellä enemmän kuin kuusi kuukautta, on kuitenkin koko tämän ajan raittiusvalvonnan alaisena.

Kun huollettava on ehdollisesti päästetty huoltolasta aikaisemmin, kuin 1 momentissa on säädetty, voidaan hänet jäljellä olevana aikana palauttaa takaisin huoltolaan, ellei hän vietä raitista ja säännöllistä elämää taikka noudata annettuja määräyksiä ja ohjeita. Tällöin pidettäköön häntä huoltolassa enintään se aika, mikä oli jäljellä, kun hänet sieltä ehdollisesti päästettiin.

10 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätty on velvollinen alistumaan huoltolan järjestykseen ja tekemään siellä työtä, joka tarkoituksenmukaisen hoidon kannalta katsotaan hänelle sopivaksi. Tarpeellisen silmälläpidon alaisena voidaan häntä pitää työssä myöskin laitoksen ulkopuolella.

Jos huollettava osoittaa niskoittelua tai muutoin rikkoo huoltolan järjestystä, voidaan hänen suhteensa menetellä, niinkuin köyhäinhuoltolaissa on työlaitokseen otetuista säädetty. Älköön häntä kuitenkaan määrättäkö pakkotyölaitokseen pitemmäksi ajaksi kuin enintään siihen saakka, jolloin hänet olisi ollut huoltolasta päästettävä.

Huoltolan johtajalla on oikeus, jos huollettavan tarkoituksenmukainen hoito sitä vaatii, tarkastaa ja pidättää kirjeet ja muut lähetykset, jotka huollettava aikoo lähettää tai jotka hänelle saapuvat. Jos kirje on osoitettu huoltoloita valvovalle viranomaiselle, on kirjeen kirjoittaja oikeutettu sen sulkemaan, ja on kirje avaa-matta lähetettävä perille.

Tulot suoritetusta työstä menevät alkoholistihuoltolalle, mutta voidaan huollettavalle maksaa työstään palkkiota sosialiministeriön vahvistamain perusteiden ja määräämään ehtojen mukaan.

11 §. Jos juopottelevaa elämää viettävä henkilö vapaaehtoisesti tahtoo päästä hoidettavaksi yleiseen alkoholistihuoltolaan, otettakoon hänet sellaiseen laitokseen, mikäli tilaa on, ehdolla, että hän kirjallisesti sitoutuu olemaan huoltolassa vähintään kuusi kuukautta ja että, jos tällainen henkilö on holhouksen alainen, myöskin holhooja tai uskottu mies siihen suostuu.

Mitä 9 §:n 2, 3 ja 4 momentissa sekä 10 ja 16 §:ssä on säädetty yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätystä, sovellettakoon vastaavasti myös henkilöön, joka oman sitoumuksensa perusteella on otettu tällaiseen huoltolaan.

Sellaista henkilöä voidaan vastoin hänen tahtoaankin pitää huoltolassa sitoumuksessa määrätty aika, kuitenkin enintään kaksi vuotta.

2 L u k u.

Huoltoviranomaiset ja menettely.

12 §. Alkoholistien silmälläpito ja valvonta kunnassa kuuluu huoltolautakunnalle tai, missä sellaista ei ole, kunnallislautakunnalle, niinkuin siitä on erikseen säädetty. Kunnallislautakunnasta on tällöin voimassa, mitä tässä laissa säädetään huoltolautakunnasta.

13 §. Poliisiviranomaisen on tehtävä ilmoitus jokaisesta juopuneena tavatusta henkilöstä, jonka suhteen on ryhdytty sellaisiin toimenpiteisiin, kuin rikoslain voimaanpanemisesta annetun asetuksen 21 §:ssä säädetään, sen kunnan huoltolautakunnalle, jossa juopuneena tavatun asuinpaikka on.

Poliisi- ja syyttäjäviranomaisten tulee myös ilmoittaa huoltolautakunnalle saatuaan tietoonsa muita seikkoja, joiden johdosta olisi ryhdyttävä tässä laissa säädettyihin huoltotoimenpiteisiin.

14 §. Kysymykset yleiseen alkoholistihuoltolaan määräämisestä sekä raittiusvalvonnan alaiseksi määräämisestä 18 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on maaherran ratkaistava.

Jos maaherra 1 momentissa mainittua kysymystä käsitellessään harkitsee, että alkoholistiin nähden olisi käytettävä lievempiä toimenpiteitä, kuin tehdyssä esityksessä tarkoitetaan, palauttakaan asian tarpeellisia toimenpiteitä varten huoltolautakunnalle.

15 §. Yleisestä alkoholistihuoltolasta päästämistä päättää huoltolan johtokunta. Sosialiministeriö on kuitenkin oikeutettu määräämään huollettavan päästettäväksi huoltolasta siinäkin tapauksessa, että johtokunta sitä vastustaa.

Ehdollisesti huoltolasta päästetyn palauttamisesta sinne päättää huoltolan johtokunnan esityksestä, sosialiministeriö.

16 §. Sosialiministeriöllä on oikeus määrätä, että yleiseen alkoholistihuoltolaan otettu henkilö, milloin se hoidon takia katsotaan tarpeelliseksi, on siirrettävä toiseen sellaiseen huoltolaan.

17 §. Huoltolautakunnan tulee:

1) kun sille on tehty ilmoitus tai lautakunta muuten on saanut tietoonsa, että joku kunnassa asuva tai oleskeleva henkilö viettää juopottelevaa elämää, itse tai poliisiviranomaisten avulla hankkia tästä tarkka selvitys ja sitä varten myös toimittaa tarpeellisia kuulusteluja;

2) pitää luetteloa lautakunnalle saapuneista 13 §:ssä mainituista ja muista ilmoituksista sekä lautakunnan tämän lain mukaan huollettavista henkilöistä;

3) ryhtyä 3 §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin, milloin saadun selvityksen perusteella katsotaan niihin syytä olevan;

4) tarvittaessa määrätä alkoholisti raittiusvalvonnan alaiseksi, päättää valvonta-ajan pidentämisestä ja valvonnan lakkauttamisesta ennen määräaikaa, paitsi 9 §:n 3 momentissa mainituissa tapauksissa;

5) pitää huolta raittiusvalvonnan alaisina olevista ja valvonnan asianmukaisesta täytäntöönpanosta sekä antaa 5 §:ssä edellytetyt määräykset ja ohjeet;

6) tehdä esitys alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholisti-huoltolaan; sekä

7) jos yleisestä alkoholistihuoltolasta ehdollisesti päästetty henkilö rikkoo annettuja määräyksiä ja ohjeita eikä vietä raitista ja säännöllistä elämää, ilmoittaa tästä alkoholistihuoltolan johtokunnalle.

Huoltolautakunnan päätös, joka koskee raittiusvalvonnan alaiseksi määräämistä, valvonta-ajan pidentämistä sekä 5 §:ssä edellytettyjen määräysten ja ohjeiden antamista, on pöytäkirjanotteella valitusosoituksineen toimitettava tiedoksi sille, jota päätös koskee, ja, jos tämä on holhouksen alainen, myös hänen holhoojalleen. Pöytäkirjanotteeseen on kirjoitettava todistus tiedoksiannosta ja päivästä, milloin tämä on tapahtunut.

18 §. Esityksen yleiseen alkoholistihuoltolaan määräämisestä saa, paitsi huoltolautakuntaa, maaherralle tehdä poliisipäällikkö, jonka toimialueella alkoholisti asuu tai oleskelee tai on esiintynyt juopuneena.

Jos poliisipäällikkö tai alkoholistin holhooja tai uskottu mies, aviopuoliso, isä, äiti tai ottovanhempi, lapsi tai ottolapsi, veli, sisar tai näiden holhooja tai uskottu mies on pyytänyt huoltolautakuntaa määräämään alkoholistin raittiusvalvonnan alaiseksi tahi holhooja, uskottu mies tai mainittu omainen pyytänyt tekemään maaherralle esityksen alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan, mutta lautakunta on hylännyt pyynnön taikka ei ole sen johdosta ryhtynyt pyydettyyn toimenpiteeseen, olkoon poliisipäälliköllä ja mainituilla muilla henkilöillä itsellään oikeus tehdä esitys maaherralle kysymyksessäoleviin huoltotoimenpiteisiin ryhtymisestä.

19 §. Jos alkoholisti juoppoutensa takia on itselleen tai muiden henkilökohtaiselle turvallisuudelle käynyt niin vaaralliseksi, että jo ennen toimenpidettä, joka tämän lain mukaan kuuluu maaherralle, on välttämätöntä ryhtyä tarpeellisiin turvallisuustoimenpitei-

siin hänen suhteensa, olkoon poliisiviranomaisella siihen oikeus. Ellei esitystä yleiseen alkoholihuoltolaan määräämisestä ole sitä ennen tehty, on poliisipäällikön se tällöin viipymättä tehtävä.

20 §. Esitys yleiseen alkoholihuoltolaan määräämisestä on tehtävä kirjallisesti, ja on siinä mainittava ne syyt, joiden perusteella esitettyyn toimenpiteeseen olisi ryhdyttävä. Esitystä tulee seurata rekisteriviranomaisen antama henkilötodistus, selostus huolttoa kaipaavasta ja niistä toimenpiteistä, joita on koeteltu hänen ohjaamiseen luopumaan juovutusjuoman käytöstä, sekä sitä paitsi, ellei asia huollettavan vaarallisuuden vuoksi ole erittäin kiireellinen, lääkärin lausunto, joka perustuu tämän yhden kuukauden kuluessa ennen esityksen tekemistä toimittamaan tarkastukseen.

Esityksestä, jonka poliisipäällikkö tai holhooja, uskottu mies tai omainen tekee 18 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa, on soveltuvin kohdin voimassa, mitä 1 momentissa on sanottu, kuitenkin niin, että raittiusvalvonnan alaiseksi määräämistä koskevaan esitykseen ei ole tarpeen liittää lääkärin lausuntoa. Sellainen esitys on osoitettava maaherralle ja jätettävä huoltolautakunnalle, jonka tulee viipymättä oman lausuntonsa ohella toimittaa se maaherralle.

21 §. Kun maaherralle on asianmukaisessa järjestyksessä tehty esitys yleiseen alkoholihuoltolaan määräämisestä tai raittiusvalvonnan alaiseksi määräämisestä 18 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa, toimituttakoon hän esityksen viipymättä tiedoksi sille, jota asia koskee, ja, jos tämä on holhouksen alainen, myös hänen holhoojalleen tai uskotulle miehelle määräyksin, että esityksen johdosta on määrääjän kuluessa tiedoksisaannista annettava kirjallinen selitys uhalla, että, jos se laiminlyödään, asia kuitenkin voidaan ratkaista.

Jos asia huollettavan vaarallisuuden vuoksi on erittäin kiireellinen, voi maaherra, kuulematta huollettavaa ja tämän holhoojaa tai uskottua miestä, määrätä, että huollettava on, kunnes asia lopullisesti ratkaistaan, säilytettävä yleisessä alkoholihuoltolassa, vankilassa tai muussa laitoksessa.

Milloin esityksestä saatavat tiedot ovat vaillinaiset, palauttakoon maaherra asiakirjat, ennenkuin 1 momentissa säädettyyn toimenpiteeseen ryhdytään, esityksentekijälle täydennettäviksi. Kun esityksen on tehnyt 18 §:n 2 momentissa mainittu holhooja, uskottu mies tai omainen, voidaan esitys palauttaa myös lautakunnalle, jonka tulee hankkia puuttuva selvitys.

Jos huollettavan selitys siihen antaa aihetta, toimitettakoon se esityksentekijälle tiedoksi ja sallittakoon tämän ennen asian ratkaisemista vastata selitykseen.

Maaherra voi myöskin, milloin hän sen tarpeelliseksi katsoo, hankkia poliisiviranomaisen tai lautakunnan lausunnon asiasta taikka määrätä todistajain kuulustelun toimittavaksi oikeudessa.

22 §. Ellei holhooja, uskottu mies tai omainen, joka on tehnyt esityksen raittiusvalvonnan alaiseksi määräämisestä tai yleiseen alkoholihuoltolaan määräämisestä, kolmen kuukauden kuluessa

siitä, kun hän sai asiakirjat 21 §:n 3 momentissa mainittua tarkoitusta varten, palauta niitä, raukeaa asia.

23 §. Alkoholistihuoltoa koskeva asia on maaherran kiireellisesti käsiteltävä.

Kun asia on ratkaistu, on päätös heti lähetettävä poliisiviranomaiselle, jonka, ellei hän ole esitystä tehnyt, tulee viipymättä toimittaa se esityksentekijälle. Päätöksen ohteen on liitettävä jäljennös siitä annettavaksi huollettavalle sekä, jollei lautakunta ole esitystä tehnyt, toinen jäljennös sille toimitettavaksi. Poliisiviranomaisen on saamaansa päätökseen merkittävä sen saapumispäivä. Päätökseen tai jäljennökseen, joka on toimitettava muulle asianomaiselle, on niin ikään merkittävä päivä, milloin tämä on tapah- tunut.

24 §. Huoltolautakunnan päätökseen, joka koskee 3 §:ssä mainittuihin toimenpiteisiin ryhtymistä, älköön muutosta haettako.

Lautakunnan 17 §:n 2 momentissa ja 34 §:n 3 momentissa mainittuun päätökseen tyytymätön saa siitä valittaa maaherralle. Muutoksenhakemus on viimeistään neljäntenätoista päivänä sen päivän jälkeen, jolloin valittaja sai päätöksestä tiedon, annettava lautakunnalle. Valituksenalainen päätös sekä ne asiakirjat, joilla valittaja tahtoo valitustansa tukea, on muutoksenhakemukseen liitettävä.

Lautakunnan on viipymättä maaherralle lähetettävä valituskirjat omine lausuntoineen sekä lautakunnan päätöksen perusteena olevat asiakirjat.

25 §. Maaherran 17 §:n 2 momentissa ja 34 §:n 3 momentissa tarkoitetussa asiassa antamaan päätökseen, niin myös raittiusvalvonnan alaiseksi määräämistä koskevaan päätökseen 18 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa älköön muutosta haettako.

Maaherran päätökseen, joka koskee yleiseen alkoholistihuoltolaan määräämistä, haetaan muutosta valituksen korkeimmassa hallinto-oikeudessa. Muutoksenhakemus on annettava maaherralle viimeistään ennen kello kahtatoista kolmantenakymmentenä päivänä sen päivän jälkeen, jolloin valittaja sai päätöksestä tiedon. Valituksenalainen päätös sekä ne asiakirjat, joilla valittaja tahtoo valitustansa tukea, on muutoksenhakemukseen liitettävä.

Valituksesta vaatikoon maaherra, milloin syytä siihen on, asianomaisten selitykset sekä lähettäköön viipymättä asiakirjat omine lausuntoineen korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

Edellä 2 momentissa mainittua valitusoikeutta älköön kuitenkaan olko esityksen tehneellä poliisipäälliköllä.

26 §. Huoltolautakunnan päätöstä, jota 17 §:n 2 momentissa tarkoitetaan, on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, ellei maaherra toisin määrää.

Päätös yleiseen alkoholistihuoltolaan määräämisestä, kun syynä siihen on huollettavan vaarallisuus, pantakoon täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Muissakin tapauksissa maaherra voi, kun hän katsoo sen tarpeelliseksi, määrätä, että valitus ei estä päätöksen täytäntöönpanoa.

27 §. Päätös yleiseen alkoholistihuoltolaan määräämisestä on maaherran toimesta pantava täytäntöön, kun syynä määräyksen antamiseen oli huollettavan vaarallisuus. Muissa tapauksissa on huoltolautakunnan asia huolehtia päätöksen täytäntöönpanosta.

Jos olosuhteet päätöksen antamisen jälkeen ovat niin oleellisesti muuttuneet, ettei huoltolaan toimittamista pidetä tarpeellisena, voidaan täytäntöönpanon antaa raueta.

28 §. Ellei yleisessä alkoholistihuoltolassa heti voida varata paikkaa sille, joka vaarallisuutensa vuoksi on määrätty huoltolassa hoidettavaksi, on poliisiviranomaisen tarvittaessa otettava hänet huostaansa ja maaherran huolehdittava hänen sijoittamisestaan vankilaan tai hoitamisestaan muulla sopivalla tavalla, kunnes hänelle saadaan paikka huoltolassa. Vankilaan sijoitettuna saa alkoholistihuoltolaan määrättyä kuitenkin pitää enintään kolme kuukautta.

29 §. Raittiusvalvontaa tai yleiseen alkoholistihuoltolaan määräämistä koskevan päätöksen täytäntöönpano olkoon rauennut, ellei sitä ole aloitettu kahden vuoden kuluessa päätöksen antamisesta, jos päätös muutoksenhausta huolimatta on pantavissa täytäntöön, mutta muussa tapauksessa samassa ajassa siitä, kuin päätös on saanut lainvoiman, tahi, milloin täytäntöönpano on keskeytynyt, ellei sitä ole jatkettu yhden vuoden kuluessa keskeytymisestä lukien.

30 §. Joka vapaaehtoisesti tahtoo päästä hoidettavaksi yleiseen alkoholistihuoltolaan, tehköön siitä kirjallisen anomuksen huoltolan johtajalle ja liitäköön anomukseensa 11 §:n 1 momentissa mainitun sitoumuksen, hyväksyttävän vakuuden kustannusten suorittamisesta sekä henkilötodistuksensa ja huoltolaan kuulumattoman lääkärin lausunnon, joka on annettu yhden kuukauden kuluessa sitä ennen toimitetun tarkastuksen perusteella.

31 §. Jos yleisessä alkoholistihuoltolassa hoidettava henkilö on luvatta poistunut sieltä tai viipynyt poissa kauemmin, kuin hänellä on ollut lupa, taikka jos sellaista henkilöä pidetään tutkimusvankina tahi hänet siirretään rangaistuslaitokseen kärsimään tuomittua vapausrangaistusta tai sovitettavaan sakkoa muuntorangastuksena, älköön aikaa, minkä hän sellaisesta syystä on ollut poissa alkoholistihuoltolasta, luettako hänelle hyväksi sitä aikaa määrättäessä, joka hänet voidaan huoltolassa pitää, ellei erityisiä syitä siihen ole.

Aikaan, joka yleiseen alkoholistihuoltolaan määrättyä voidaan siellä pitää, on luettava sekin aika, jona sellaista henkilöä on 21 §:n 2 momentin ja 28 §:n mukaan säilytetty vankilassa tai hoidettu muulla sopivalla tavalla.

32 §. Korkeimman hallinto-oikeuden on, jos se muuttaa päätöstä, jolla joku on määrätty yleiseen alkoholistihuoltolaan, lähetettävä jäljennös päätöksestään sosialiministeriölle, jonka tulee siinä tapauksessa, että huollettava päätöksen perusteella on otettu huoltolaan, viipymättä toimittaa jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä huoltolan johtajalle tiedoksi ja noudatettavaksi.

3 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

33 §. Tämän lain mukaan käsiteltävissä asioissa antakoot maaherrat ja poliisiviranomaiset virka-apua, kuten asunnostaan tai työpaikastaan vastoin määräyksiä poistuneen raittiusvalvonnan alaisena olevan henkilön palauttamiseksi takaisin tai sellaisen valvonnan alaisena olevan toimittamiseksi lääkärin tarkastettavaksi, milloin hän ei tahdo siihen vapaaehtoisesti alistua, niin myös yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn toimittamiseksi huoltolaan, sieltä ehdollisesti päästetyn, mutta sinne palautettavaksi määrätyn tai huoltolasta luvatta poistuneen takaisin toimittamiseksi.

34 §. Jokainen, joka kunnassa asuu tai oleskelee, on velvollinen saapumaan huoltolautakunnan kokoukseen kuulusteltavaksi tai antamaan tietoja asiasta, joka tämän lain perusteella on lautakunnan tutkittavana, kun hän lautakunnan jäsenen tai lautakunnan siihen määräämän muun henkilön kautta todistajan läsnä ollessa on vähintään neljä päivää ennen saanut ilmoitettua asiaa varten sinne kutsun.

Jos näin kutsuttu jää ilman laillista estettä tulematta, saakoon lautakunta poliisiviranomaiselta virka-apua poisjääneen noutamiseksi.

Henkilölle, joka 1 momentin nojalla on kutsuttu antamaan tietoja lautakunnan tutkittavana olevasta asiasta, määrätköön lautakunta suoritettavaksi kohtuullisen matkakustannusten korvauksen kunnan varoista.

35 §. Jos huoltoa kaipaava on sellainen, että hänet olisi asetettava holhouksen alaiseksi tai että toimenpiteisiin ryhtyminen hänen suhteensa sopivimmin kuuluu muulle viranomaiselle, tulee huoltolautakunnan tehdä asiasta ilmoitus asianomaiselle viranomaiselle.

36 §. Viranomaisten, joille alkoholistihuolto tämän lain mukaan kuuluu, on pidettävä salassa, mitä he toimessaan ovat saaneet tietää, mikäli jonkin erityisen seikan ilmoittaminen ei ole tarpeen huoltavan tai yleisen edun kannalta.

37 §. Oikeudessa toimitettuun todistajain kuulusteluun viranomaisen määräyksestä saapuneille henkilöille suoritettakoon korvaus yleisistä varoista samalla tavoin, kuin on säädetty korvauksen antamisesta yleisistä varoista todistajille virallisen syytteen alaisissa rikosasioissa. Nämä korvaukset jäävät valtion vahingoksi.

Kustannukset 19 §:ssä mainituista turvallisuustoimenpiteistä, 21 §:n 2 momentissa ja 28 §:ssä tarkoitetusta huollettavan väliaikaisesta hoidosta sekä pakkotyölaitoksessa pitämisestä 10 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa, niin myös maaherran tai poliisiviranomaisten tämän lain mukaan antamasta virka-avusta ja poliisipäällikön 20 §:ssä mainitussa tarkoituksessa hankkimasta lääkärin lausunnosta suoritetaan valtion varoista.

38 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoitokustannukset huoltolassa sekä matkasta sinne ja sieltä pois aiheutuneet kus-

tannukset on valtion kokonaan suoritettava, kun huoltolaan määräämisen syytä on ollut huollettavan vaarallisuus. Muissa tapauksissa suoritetaan hoito- ja matkakustannuksista yhden kolmanneksen se kunta, jonka huoltolautakunta on tehnyt esityksen huoltolaan määräämisestä, taikka, milloin esityksen on tehnyt poliisipäällikkö, huollettavan omainen, holhooja tai uskottu mies, se kunta, jossa huollettava asui, silloinkin esitys tehtiin.

Yleisen alkoholistihoitolan hoitomaksut vahvistaa valtioneuvosto. Tarkemmat määräykset I momentissa tarkoitettujen kustannusten laskemisesta ja tilityksestä antaa niin ikään valtioneuvosto.

39 §. Niiden kustannusten korvaamisesta, jotka 38 §:n mukaan on kunnan maksettava, sekä muiden tämän lain mukaisten toimenpiteiden kunnalle aiheuttamien kustannusten suorittamisesta ja korvaamisesta olkoon vastaavasti noudatettava, mitä köyhäinhoidon antamisesta ja korvaamisesta on säädetty.

40 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella, mikäli ei tässä laissa ole toisin säädetty.

41 §. Tämä laki tulee voimaan I päivänä tammikuuta 1937. Samalla kumotaan juopuneena tavatun henkilön huollosta eräissä tapauksissa 8 päivänä toukokuuta 1931 annettu laki.

17. Alkoholistiasetus.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 205)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun alkoholistilain 40 §:n nojalla:

1 §. Alkoholistille, joka alkoholistilain 4 §:n nojalla on määrätty raittiusvalvonnan alaiseksi, annettakoon sosialiministeriön vahvistaman kaavan mukainen valvontakirja, johon valvonnanalaista koskevat, lain 5 §:ssä edellytetyt määräykset ja ohjeet on merkittävä. Valvonnanalainen on velvollinen vaadittaessa näyttämään valvontakirjan oleskelupaikkakunnan huoltolautakunnalle ja sille, jolle raittiusvalvonnan alaisiksi määrättyjen silmälläpito kunnassa on annettu, sekä poliisille.

Jos raittiusvalvonnan alainen aikoo muuttaa asumaan toiseen kuntaan, pyytäköön siihen huoltolautakunnan suostumuksen. Jos suostumus annetaan, tulee lautakunnan tehdä siitä merkintä valvontakirjaan ja ilmoitus uuden asuinpaikkakunnan huoltolautakunnalle sekä lähettää sille raittiusvalvonnan jatkamista varten tarpeelliset tiedot ja asiakirjat.

2 §. Jos raittiusvalvonnan alainen on ilman huoltolautakunnan suostumusta poistunut asuinpaikkakunnaltaan, voi lautakunta pyytää poliisipäälliköltä virka-apua valvonnanalaisen palauttamiseksi. Jollei lautakunta pidä palauttamista tarpeellisena, tehköön muu-

tosta ilmoituksen uuden asuinpaikkakunnan huoltolautakunnalle ja lähettäköön tälle raittiusvalvonnan jatkamista varten tarpeelliset asiakirjat.

Milloin raittiusvalvonnan alainen, joka on vaarallinen itselleen tai muiden henkilökohtaiselle turvallisuudelle, on ilman huoltolautakunnan suostumusta poistunut asuinpaikkakunnaltaan, eikä hänen olinpaikkaansa tiedetä, voidaan hänen palauttamiseen antaa lautakunnan pyynnöstä etsintäkuulutus, niin kuin köyhäinhuoltolain nojalla työvelvollista henkilöä koskevasta etsintäkuulutuksesta on säädetty. Jollei valvonnanalaisen palauttamista harkita tarpeelliseksi, tulee lautakunnan ilmoittaa valvonnanalaisen poistumisesta poliisiasanomissa; ja on sen paikkakunnan poliisiviranomaisen, jossa tällainen alkoholisti tavataan, hänet heti pidätettävä sekä viipymättä toimitettava saman paikkakunnan huoltolautakunnan käsiteltäväksi. Lautakunta, jonka huoltoon alkoholisti täten on joutunut, ilmoittakoon siitä viipymättä sille huoltolautakunnalle, jonka alueelta alkoholisti on poistunut.

3 §. Hakemus, joka tarkoittaa kunnallisen tai yksityisen laitoksen tahi sen osaston hyväksymistä yleiseksi alkoholistihuoltolaksi, on toimitettava sosialiministeriölle.

Hakemuksessa on ilmoitettava:

laitoksen nimi, postiosoite ja omistaja;

henkilökunnan kokoonpano;

hoitopaikkojen lukumäärä; sekä

hoitopaikoista kannettavat maksut.

Hakemukseen on liitettävä:

ehdotus laitoksen ohjesäännöksi, johon on otettava määräys siitä, että laitoksen johtajan vaali on alistettava asianomaisen tarkastusviranomaisen hyväksyttäväksi, sekä että johtaja on irtisanottava, milloin sosialiministeriö katsoo olevan syytä sitä vaatia;

selvitys laitoksen toiminnan taloudellisista edellytyksistä;

selvitys laitoksen aseman ja alueen sopivaisuudesta tarkoitukseen, varsinkin silmälläpitäen karkaamisen ja alkoholipitoisten juomien saannin estämistä;

täydelliset piirustukset laitoksen rakennuksista ja niiden sijoituksesta, samoin kuin käyttösuunnitelma; sekä

selvitys huollettavien työmahdollisuuksista.

4 §. Joka ylläpitää alkoholistilain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua laitosta tai perustaa sellaisen laitoksen, on velvollinen kuukauden kuluessa lain voimaan tulemisesta tai viimeistään neljän-toista päivän kuluessa uuden laitoksen toiminnan alkamisesta lukien tekemään siitä kirjallisen ilmoituksen sosialiministeriölle. Ilmoituksessa, johon on liitettävä laitoksen ohjesääntö, on mainittava laitoksen sijaitsemispaikka ja postiosoite sekä hoitopaikkojen lukumäärä ja vastuunalainen johtaja.

5 §. Yleisen alkoholistihuoltolan johtajan tulee sosialiministeriön määräämin väliajoin ministeriölle ilmoittaa vapaina olevien hoitopaikkojen lukumäärä.

6 §. Ennen kuin maaherra panee täytäntöön yleiseen alkoholisti-huoltolaan määräämistä koskevan päätöksen, tulee hänen hankkia sosialiministeriöltä tieto siitä, mihin yleiseen alkoholistihuoltolaan alkoholisti voidaan toimittaa.

Milloin yleiseen alkoholistihuoltolaan määräämistä koskevan päätöksen täytäntöönpano on huoltolautakunnan asiana, tulee lautakunnan, jollei sen tiedossa ole vapaata hoitopaikkaa yleisessä alkoholistihuoltolassa, menetellä niin kuin 1 momentissa säädetään.

7 §. Kun yleisessä alkoholistihuoltolassa huollettava on päätetty ehdollisesti tai lopullisesti päästää laitoksesta, tulee laitoksen johtajan hyvissä ajoin, ennen kuin huollettava poistuu laitoksesta, kirjallisesti ilmoittaa päätöksestä sille viranomaiselle tahi yksityiselle henkilölle, jonka esityksestä huollettava on määrätty laitokseen, niin myös, raittiusvalvonnan järjestämistä varten, sen kunnan huoltolautakunnalle, johon huollettava laitoksesta päästyään asettuu asumaan, sekä saman paikkakunnan poliisipäällikölle.

8 §. Alkoholistilain 11 §:ssä mainittu sitoumus on kirjoitettava sosialiministeriön vahvistaman kaavan mukaisesti.

Sitoumus on voimassa kaikkiin niihin huoltoloihin nähden, joihin huollettava alkoholistilain 16 §:n nojalla ehkä siirretään.

9 §. Ilmoitus, joka poliisiviranomaisen on juopuneena tavatusta henkilöstä tehtävä huoltolautakunnalle, laadittakoon sosialiministeriön vahvistaman kaavan mukaiselle kortille ja lähetettäköön viipymättä sen kunnan huoltolautakunnalle, missä juopuneena tavatun asuinpaikka on.

Edellisessä momentissa mainittuja kortteja toimittaa poliisiviranomaisille tilauksesta valtioneuvoston julkaisuvarasto maksutta.

10 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määräämistä tarkoittavaan esitykseen on liitettävä selostus huoltoa tarvitsevasta ja lääkärin lausunto kirjoitettakoon sosialiministeriön vahvistaman kaavan mukaisesti.

11 §. Milloin alkoholistilain 21 §:n 5 momentissa tarkoitettua todistajain kuulustelun toimittaminen oikeudessa havaitaan tarpeelliseksi, määrätköön maaherra, missä oikeudessa kuulustelu on toimitettava. Huollettavalle sekä, jos hän on holhouksenalainen, myös hänen holhoojalleen on varattava tilaisuus olla kuulustelussa saapuville.

12 §. Jos yleisessä alkoholistihuoltolassa sairastunutta huollettavaa on hoidettu sairaalassa huoltolan ulkopuolella, luettakoon tämä aika hänelle hyväksi sitä aikaa määrättäessä, joka häntä lain mukaan voidaan pitää huoltolassa.

13 §. Yleisen alkoholistihuoltolan johtokunnan asiana on harkita ja päättää, onko erityisiä syitä siihen, että se aika, jonka huollettava alkoholistilain 31 §:n 1 momentissa mainituista syistä on ollut poissa alkoholistihuoltolasta, luetaan hänelle hyväksi sitä aikaa määrättäessä, joka häntä lain mukaan voidaan pitää huoltolassa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

18. Helsingin kaupungin virallinen kaksikielisyys vuosina 1936—1942.

Ote valtioneuvoston päätöksestä tammikuun 2 p:itä 1936 siltä, mitkä virka- ja itsehallintoalueet vuosina 1936—1942 ovat katsottavat suomen- tai ruotsinkielisiksi ja mitkä kaksikielisiksi.

(*Suomen as.-kok. 1936 : 2*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 76*)

Valtioneuvosto on, oikeusministeriön esittelystä, nojautuen 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kielilain 2 §:n 3 momenttiin, sellaisena kuin tämä lainkohta on muutettuna 5 päivänä huhtikuuta 1935 annetussa laissa, ja viimeksimainitun lain voimaantulosään-
nökseen, virallisen tilaston pohjalla määrännyt, että maan virka- ja itsehallintoalueet ovat vuosina 1936—1942 katsottava suomen- tai ruotsinkielisiksi seuraavasti:

I. Kunnat.

Uudenmaan läänissä:

Kaksikielisiä kuntia, suomi enemmistön kielenä:

a. _____

b. Ruotsinkielistä väestöä on vähemmän kuin kolmasosa kunnan väestöstä: Helsingin kaupunki, _____

19. Asetus kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 21 p:nä 1936.

(*Suomen as.-kok. 1936 : 103*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 15*)

Opetusministerin esittelystä muutetaan kansakoulun järjestysmuodosta 4 päivänä kesäkuuta 1931 annetun asetuksen 14 § näin kuuluvaksi:

14 §. Oppilaan tulee noudattaa kuria ja järjestystä sekä käyttäytyä siivosti ja moitteettomasti niin koulussa kuin sen ulkopuolellakin.

Älköön oppilas myöskään liittykö jäseneksi yhdistykseen tai muuhun yhtymään, jonka tarkoituksiin kuuluu valtiollisiin asioihin vaikuttaminen, älköönkä muutoinkaan ottako osaa valtiolliseen toimintaan koulussa tai sen ulkopuolella.

Jos oppilas ei noudata koulun järjestystä, on tottelematon tai käyttäytyy sopimattomasti taikka on tehtävissään huolimaton tai laiska tahi jos hän rikkoo tämän pykälän 2 momentin määräyksiä, voi asianomainen opettaja rangaista häntä nuhteilla, paikallaan seisottamisella, luokasta poistamisella, kotimuistutuksella tai yhtä-

jaksoisesti korkeintaan kaksi tuntia kestävällä jälki-istunnolla sekä johtokunta, jos oppilas ei ole oppivelvollinen, väliaikaisella koulusta erottamisella korkeintaan kolmeksi kuukaudeksi.

Oppilaan, joka ei ole koulun eikä kodin kurinpitokeinoin ojentavissa, voi johtokunta erottaa pysyväisesti koulusta, ellei hän ole oppivelvollinen. Viimeksimainitun suhteen on meneteltävä, kuten oppivelvollisuuslaissa ja sen täytäntöönpanoasetuksessa säädetään; kuitenkin johtokunta voi, ilmoitettuaan lapsen sanotussa tarkoituksessa viralliselle syyttäjälle, pidättää hänet koulunkäynnistä kunnes hänen suhteensa vireillepantu asia on lopullisesti ratkaistu.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 3.

Sisälllys: 20. Laki asutuslautakunnista, s. 73. — 21. Asetus asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain toimeenpanosta, s. 75. — 22. Laki tiheissä asumusrhymissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta, s. 76. — 23. Asetus tiheissä asumusrhymissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta, s. 84. — 24. Asetus jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa, s. 96. — 25. Asetus tonttikirjan pitämisen johtamisesta ja valvonnasta, s. 107. — 26. Valtioneuvoston päätös menettelystä tontinmittauksessa ja tonttirekisterikartasta, s. 108.

20. Laki asutuslautakunnista.

Annettu maallskuun 16 p:nä 1934.

(*Suomen as.-kok. 1934 : 115*)

1 §. Asutustoimintaa varten on asutushallituksen avuksi jokaiseen maalais-, kauppala- ja kaupunkikuntaan asetettava asutuslautakunta.

Asutushallituksella olkoon kuitenkin kunnan valtuuston anomuksesta valta päättää, että kunnissa, joissa asutuslautakunnalle kuuluvat tehtävät ovat vähäiset, asutuslautakunnan toimet on toistaiseksi maalaiskunnassa kunnallislautakunnan, kauppalakunnassa kauppalanhallituksen ja kaupungissa kaupunginhallituksen hoidettava. Ellei kauppalassa tai kaupungissa ole asutuslautakunnalle kuuluvia tehtäviä, voi asutushallitus, niin ikään kunnan valtuuston anomuksesta, päättää, että kunta on toistaiseksi vapautettava asutuslautakunnan toimien hoitamisesta.

2 §. Asutuslautakunnassa on puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä kaksi tai neljä jäsentä ja yhtä monta varajäsentä, jotka kaikki asetetaan kolmen kalenterivuoden ajaksi kerrallaan.

Kunnan valtuuston esityksestä asutushallitus päättää, onko asutuslautakuntaan asetettava kaksi vai neljä jäsentä.

3 §. Asutuslautakunnan jäsenet ja varajäsenet valitsee kunnan valtuusto. Jäseniksi ja varajäseniksi, joiden tulee olla asutustoimintaan tai maatalouteen perehtyneitä, on valittava puolet henkilöitä, jotka elättävät itseään kokonaan tai pääasiallisesti ruumiillisella työllä tahi jotka ovat taloudellisesti samanvertaisia, ja toinen puoli maalaiskunnassa keskikokoisen tai sitä suuremman tilan omistajia sekä kauppalassa ja kaupungissa niitä tai niihin verrattavia muita henkilöitä.

4 §. Asutuslautakunnan jäsenet, joiden kaikkien tulee olla saapuvilla, valitsevat, vanhimman jäsenen johtaessa puhetta, ulkopuoleltaan lautakunnalle puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Jos vaalissa ei kukaan saa äänten enemmistöä, on puheenjohtaja

ja varapuheenjohtaja maalaiskunnassa ja kauppalassa kihlakunnan-oikeuden sekä kaupungissa raastuvanoikeuden määrättävä, ja on vaalissa puhetta johtaneen lautakunnan jäsenen siitä viipymättä tehtävä ilmoitus oikeuden puheenjohtajalle.

Valitun puheenjohtajan on viipymättä lähetettävä asutushallitukselle ja asutustarkastajalle sekä, milloin asutuslautakunta toimii maalaiskunnassa tai kauppalassa, kihlakunnantuomarille ilmoitus asutuslautakunnan kokoonpanosta.

5 §. Vaalikelpoisuudesta asutuslautakunnan puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi ja jäseneksi tai varajäseneksi sekä valitun kieltäytymisoikeudesta ja eroamisesta olkoon voimassa, mitä kunnan valtuutetuista on säädetty. Jos vaalista tehdään valitus, olkoon valittu kuitenkin velvollinen astumaan toimeen.

6 §. Asutuslautakunta on päätösvaltainen, kun saapuvilla on puheenjohtaja ja kaksi jäsentä. Katselmukseen ottakoon osaa puheenjohtaja ja kaksi jäsentä. Asutuslautakunnassa olkoon aina saapuvilla yhtä monta jäsentä kummastakin 3 §:ssä mainitusta henkilöryhmästä. Mikäli annetut määräykset edellyttävät vain tarkastuksen toimittamista, suorittakoon sen asutuslautakunnan puheenjohtaja, jäsen tai asutusneuvoja.

7 §. Asutuslautakunnan avuksi voi kunnan valtuusto, jos katsoo sen tarpeelliseksi, ottaa asutusneuvojan. Ellei erityistä asutusneuvojaa ole valittu, on asutuslautakunnan määrättävä puheenjohtaja tai joku jäsenistä toimimaan asutusneuvojana.

8 §. Ellei toisin ole säädetty, maksetaan asutuslautakunnan puheenjohtajan palkkio valtion varoista sekä jäsenten ja asutusneuvojan palkkiot ja muut asutuslautakunnan menot kunnan varoista. Maan hankkimisesta valtiolle asutustarkoituksiin sekä valtion omistaman maan asuttamisesta johtuvista tehtävistä suoritetaan myös asutuslautakunnan jäsenten ja asutusneuvojan palkkiot valtion varoista. Palkkioiden suuruuden määrää asutushallitusta ja kunnan valtuustoa kuultuaan maatalousministeriö kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Asutuslautakunnan puheenjohtajalle, jäsenille ja asutusneuvojalle valtion varoista suoritettavan palkkion maksaa etukäteen kunta.

Yksityinen, joka tahtoo käyttää asutusneuvojan apua asutus-toimen alaan kuuluvia toimenpiteitä suunnitellessaan, suorittakoon hänelle kunnan valtuuston vahvistaman päivärahan ja matkakulujen korvauksen.

9 §. Asutuslautakunta on asutushallituksen valvonnan alainen. Lähinnä valvoo sen toimintaa maalaiskunnassa kunnallislautakunta, kauppalakunnassa kauppalanhallitus ja kaupungissa kaupunginhallitus.

10 §. Asutuslautakunnan tai, milloin kunnallislautakunta tai kauppalan- tahi kaupunginhallitus toimii asutuslautakuntana, niiden päätöksestä valitetaan, ellei toisin ole säädetty, kolmenkymmenen päivän ja Oulun läänissä kuudenkymmenen päivän kuluessa, tiedon saamisesta lukien, asutushallitukseen.

11 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta annetaan asetuksella.

12 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1934.

Täten kumotaan maalaiskuntain asutuslautakunnista 5 päivänä toukokuuta 1925 annettu laki.

21. Asetus asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain toimeenpanosta.

Annettu maaliskuun 23 p:nä 1934.

(Suomen as.-kok. 1934 : 127)

Asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain 11 §:n nojalla säädetään täten, apulaismaatalousministerin esitelmästä, seuraavaa:

1 §. Asutustoimintaa varten on asutushallituksen avuksi jokaiseen maalais-, kauppala- ja kaupunkikuntaan asetettava asutuslautakunta, ellei asutushallitus kunnan valtuuston anomuksesta toisin päätä.

2 §. Kunnan valtuuston esityksestä päättää asutushallitus, onko asutuslautakuntaan asetettava kaksi vai neljä jäsentä.

Kauppala- ja kaupunkikunnan asutuslautakunnassa on kuitenkin, ellei asutushallitus kunnan valtuuston anomuksesta toisin määrää, kaksi jäsentä ja yhtä monta varajäsentä.

3 §. Tämän asetuksen tultua voimaan on kauppala- ja kaupunkikunnan valtuuston kiireimmiten asutushallitukselle toimitettava ehdotus siitä, kuinka suuri päiväraha ja matkakulujen korvaus olisi määrättävä asutuslautakunnan puheenjohtajalle, jäsenille sekä asutusneuvojalle, jos sellainen on asutuslautakunnan avuksi otettu.

Kunakin kolmantena kalenterivuotena, ensimmäisen kerran vuonna 1936, on maalais-, kauppala- ja kaupunkikunnan valtuuston ennen lokakuun 1 päivää asutushallitukselle toimitettava ehdotus 1 momentissa mainituista palkkioista.

4 §. Asutushallituksen on oman lausuntonsa ohella lähetettävä 3 §:ssä mainitut palkkioehdotukset maatalousministeriölle palkkioiden suuruuden määräämistä varten.

5 §. Asutuslautakunnan puheenjohtajan, jäsenten ja asutusneuvojan on vuosineljänneksittäin kirjoitettava palkkiolaskunsa merkitsemällä, mihin lakiin, asetukseen tai määräykseen toimitus nojautuu. Palkkiolaskut on asutuslautakunnan kokouksessa tarkastettava. Puheenjohtajan on allekirjoitettava jäsenten ja asutusneuvojan sekä jäsenten taas puheenjohtajan hyväksytyt palkkiolaskut. Ennenkuin palkkiolaskujen määrä puheenjohtajalle, jäsenille ja asutusneuvojalle kunnan varoista suoritetaan, on palkkiolaskut maalais- ja kauppalakunnassa nimismiehen ja kaupungissa kaupunginviskaalin kuin myös kunnan puolesta tarkastettava ja hyväksyttävä.

6 §. Milloin asutuslautakunta samana päivänä käsittelee asioita, joista toisista palkkiot olisi suoritettava kokonaan valtion varoista ja toisista asutuslautakunnan puheenjohtajan palkkio valtion varoista ja jäsenten kunnanvaroista, on jäsenille maksettavat palkkiot jaettava tasan valtion ja kunnan kesken.

7 §. Palkkiolaskut, jotka 5 ja 6 §:ssä mainitaan, on kahden kuukauden kuluessa vuosineljänneksen päätyttyä esitettävä maksun saantia varten kunnalle, ja on kunnan niinkään kahden kuukauden kuluessa, edellämainitun määräajan päättymisestä lukien, lähetettävä ne palkkiolaskut, jotka joko kokonaan tai osaksi on suoritettava valtion varoista, asianomaiseen lääninkonttoriin kunnan varoista etukäteen suoritettujen palkkioiden korvaamista varten valtion varoista.

8 §. Kunnan valtuuston ehdotuksesta vahvistaa asutushallitus asutuslautakunnalle ja asutusneuvojalle ohjesäännön.

9 §. Tämän asetuksen mukaan annettavat päätökset ja muut toimituskirjat annetaan lunastuksetta.

10 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1934.

Täten kumotaan maalaiskuntain asutuslautakunnista annetun lain toimeenpanosta 5 päivänä toukokuuta 1925 ja sen 4 ja 5 §:n muuttamisesta 28 päivänä toukokuuta 1926 annetut asetukset.

22. Laki tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta.

Annettu helmikuun 28 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 120)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään täten:

1 §. Joka vuokraoikeudella hallitsee toisen omistamaa maata taajaväkisen maalaisyhdyskunnan alueella tahi rakennussuunnitelman mukaan järjestetyssä tai asutustiheydeltään siihen verrattavassa asumusryhmässä maalla taikka samanlaisella tahi asemakaavan mukaan järjestetyllä, kauppalaan kuuluvalla alueella ja joka vuokra-alueella omistaa asuinrakennuksen, jossa hän vakituisesti asuu ja jota ynnä vuokra-alueita käytetään pääasiallisesti tähän tarkoitukseen, olkoon, jos vuokrasuhde alueesta oli olemassa 12 päivänä maaliskuuta 1921 ja edelleenkin jatkuvasti joko silloisen tai uuden vuokrasopimuksen nojalla tämän lain voimaantullessa on voimassa, oikeutettu omakseen lunastamaan vuokra-alueen tai osan siitä, niinkuin jäljempänä säädetään. Sama oikeus olkoon vuokramiehellä niin ikään kaupungin omistamalla alueella, jota ei ole kaupunkiin yhdistetty, siinäkin tapauksessa, että alueen yhdistäminen kaupunkiin sen luonnollista kehitystä silmälläpitäen olisi välttämätöntä, samoin kuin sellaisella, kaupunkiin edellä sanotun päivän jälkeen yhdistetyllä alueella, jolle ennen tämän lain voimaantuloa ei ole

vahvistettu asemakaavaa tai jota kaupunki maanomistajana ei sitä ennen myöskään ole järjestänyt omakotialueeksi.

Vuokramiehellä, joka hallitsee valtion virkataloihin kuuluvain vuokra-alueiden lunastamisesta sekä virkatalojen käyttämisestä 23 päivänä huhtikuuta 1926 annetun lain 7 §:ssä tarkoitettua vuokra-alueita, olkoon oikeus tämän lain säätämin edellytyksin lunastaa vuokra-alueensa.

Jos kaupunkiin kuuluvalla alueella olevan torpan tai mäkitupa-alueen ei katsota kaupunkiasutuksen laajentuessaakaan tulevan kuulumaan asemakaavoitettavaan alueeseen, noudatettakoon sanottujen vuokra-alueiden lunastamiseen nähden, mitä vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä lokakuuta 1918 annetussa laissa sekä 10 päivänä heinäkuuta 1919, 11 päivänä kesäkuuta 1920 ja 19 päivänä toukokuuta 1925 annetuissa laeissa sanotun lain muuttamisesta on säädetty.

Lunastamisvaatimus on tehtävä ennen vuokrasuhteen päättymistä ja viimeistään yhden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

2 §. Lunastusoikeutta ei ole:

1) jos vuokramies tuomioistuimen päätöksen nojalla on vuokraoikeutensa menettänyt; sekä

2) 6 päivänä joulukuuta 1869 annetun kirkkolain 304 §:ssä mainitulla kirkon omistamalla maalla olevaan vuokra-alueeseen.

3 §. Jos valtio, kunta, seurakunta tai taajaväkinen yhdyskunta tarvitsee omistamallaan maalla olevan vuokra-alueen yleisiin tarkoituksiinsa, voidaan vuokramies velvoittaa siirtymään muualle ehdolla, että hänelle osoitetaan uusi alue, joka kohtuuden mukaan täyttää vuokramiehen asuntoalueen tarpeen ja, mikäli mahdollista, vastaa niitä etuuksia, mitä vuokramies on nauttinut.

Sama olkoon lakina, jos alueen asemakaavalaissa edellytetyn järjestelyn katsotaan vaativan, että vuokramies siirtyy uudelle alueelle.

Niin ikään voidaan vuokramies siirtää muualle, jos vuokra-alueen erottaminen olisi kantatilan tai sen kanssa yhdysviljelyksessä olevan, samalle omistajalle kuuluvan muun tilan rakennuksien tai kotiviljelyksien tarkoituksenmukaiselle sijoitukselle ja käytölle huomattavaksi haitaksi taikka jos vuokranantaja tarvitsee vuokra-alueen suunnittelemansa uuden teollisuuslaitoksen perustamista tai ennestään olevan laajentamista varten taikka jos vuokra-alue on sellaisella paikalla, jossa on erikoisia edellytyksiä teollisuuslaitoksen perustamiselle tai sillä tällaiseen tarkoitukseen käytettynä ilmeisesti on huomattavasti suurempi arvo, kuin mihin se voitaisiin arvioida, jos sitä edelleen käytettäisiin vuokramiehen asuntoalueena.

Teollisuuslaitokseen kuuluvaksi katsotaan tällöin myöskin varastopaikat, rauta- ja raitiotiet, hallinto- ja talousrakennukset, laitoksen virkailijain ja työväen asunnot sekä muut näihin verrattavat rakennukset ja laitokset.

Jos siirtomahdollisuutta ei ole tai jos siirto tulisi niin kalliiksi,

ettei se vastaisi tarkoitustaan, voidaan edellämainituissa tapauksissa lunastusoikeus kieltää, mutta on vuokranantajan tällöin lunastettava vuokramiehen omistamat rakennukset sekä korvattava vuokramiehen ennen tämän lain voimaantuloa tekemät maanparannustyöt.

Siirron toimeenpano voidaan edellä tässä pykälässä mainituissa tapauksissa määrätä lykättäväksi, kunnes aluetta ryhdytään käyttämään edellytettyihin tarkoituksiin, ei kuitenkaan pitemmäksi ajaksi kuin kymmeneksi vuodeksi siirtoa koskevan lopullisen päätöksen antamisesta. Samalla määrättäköön, vastaavasti huomioonottaen 5 §:n 1 momentin säännökset, mitä entiseen vuokra-alueeseen kuulunutta aluetta vuokramies saa hänen omakseen erotetun alueen sijasta siirron toimeenpanoon, saakka hallita.

4 §. Vuokranantaja ja vuokramies olkoot, tämän lain estämättä, oikeutetut vapaaehtoisesti sopimaan tässä laissa tarkoitettun vuokra-alueen tai sen sijasta muun alueen luovuttamisesta vuokramiehen omaksi tai vuokrasuhteen jatkamisesta taikka vuokra-alueen lunastamisesta vuokranantajan hallittavaksi; kuitenkin noudatettakoon aluetta kantatilasta erotettaessa, mitä tämän lain 21, 22 ja 24 §:ssä siitä säädetään.

5 §. Alueeseen, joka tämän lain mukaan lunastetaan vuokramiehen omaksi, luettakoon tarpeellinen asuntotontti sekä siihen välittömästi liittyvä vuokramiehen hallinnassa oleva alue. Jos alueen lisääminen tai vähentäminen katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, olkoon siihen oikeus. Kuitenkaan älköön tämän lain nojalla lunastettako suurempaa aluetta kuin kaksituhatta neliometriä, jollei tilusten sopiva ja tarkoituksenmukainen sijoitus vaadi suuremman alueen lunastamista.

Jos alueelle, jolla vuokra-alue sijaitsee, on vahvistettu tai lunastusmenettelyn aikana vahvistetaan asemakaava tai määräyksiä alueen käytöstä, on vuokramiehelle lunastettavaa aluetta määrättävässä noudatettava asemakaavaa tai sanottuja määräyksiä, ja on tällöin vuokramiehelle, jos asemakaava on vahvistettu, mikäli mahdollista erotettava hänen hallitsemaansa vuokra-aluetta vastaava, asemakaavassa rakennustontiksi tarkoitettu alue.

Jos alueelle, jolla vuokra-alue sijaitsee, on vahvistettu tai lunastusmenettelyn aikana vahvistetaan rakennussuunnitelma, on vuokramiehelle, mikäli mahdollista, erotettava asuntoalua rakennussuunnitelmaa noudattaen.

6 §. Jos vuokranantaja ja vuokramies sopivat lunastettavan alueen laajuudesta, noudatettakoon sopimusta, jollei asutuksen tarkoituksenmukaisen järjestelyn, ottaen huomioon 5 §:n 2 ja 3 momentin säännökset, katsota vaativan siitä poikettavaksi.

7 §. Jos vuokra-alueella, joka tämän lain mukaan lunastetaan vuokramiehen omaksi, on vuokramiehen hallinnassa olleita vuokranantajan rakennuksia, jotka ovat vuokramiehelle hänen vastedes aluetta hallitessaan tarpeen, olkoon hän oikeutettu ne lunastamaan. Jos vuokranantaja sitä vaatii ja rakennukset alueen lunastamisen

jälkeen kävisivät hänelle tarkoitustaan vastaamattomiksi, olkoon vuokramies niiden lunastamiseen velvollinen.

8 §. Lunastettavan alueen ja siihen kuuluvien etuuskien hinta määrätään paikkakunnalla lunastamista vaadittaessa käyvän hinnan mukaan. Vuokramiehen ja hänen edeltäjänsä lunastettavalla alueella suorittamia parannuksia ei lasketa lunastushintaan.

9 §. Vuokra-alueella olevien, vuokranantajalle kuuluvien ja vuokramiehen lunastettavien rakennusten lunastushinta määrätään paikkakunnalla lunastamista vaadittaessa käyvän hinnan mukaan. Jos vuokramies, joka lunastamista vaatii, tai hänen lähin edeltäjänsä, jolta hän on vuokraoikeuden perinyt tai siirtosumman suorittamalla hankkinut, on hallintakautensa aikana rakennukset rakentanut tai tehnyt niihin parannuksia, vähennettäköön niiden käyvästä hinnasta se osa, joka rakennuksien arvosta on rakennustyön ja parannuksien osalle tuleva, mikäli vuokramies ei jo ole saanut niistä korvausta alhaisen vuokramaksun muodossa tai vapaavuosina taikka muuna niiden korvaamista tarkoittavana hyväkkeenä.

10 §. Alue, joka on luovutettu perintöosuuden vastikkeena hallittavaksi ilman vuokramaksua, tai osa siitä erotettakoon haltijan omaksi tämän lain säännöksiin mukaan ja lunastushintaa suorittamatta, jos se on edelleen alkuperäisen haltijan tai hänen perillisensä hallussa. Sama olkoon lakina, jos alue on annettu vuokralle jatkuvasti perinnöllisellä vuokra-ajalla, siihen katsomatta, kuka vuokra-alueita lunastamista vaadittaessa hallitsee.

Jos vuokramaksua tällöin suoritetaan, maksettakoon lunastushintana vuokramaksun pääoma-arvo, kapitalisoituna viiden prosentin mukaan, ja korkeintaan se määrä, mihin lunastushinta tämän lain mukaan, vähennettynä aikaisemmin kertakaikkiaan suoritettun vastikkeen määrällä, nousisi.

11 §. Jos asianomaiset sopivat lunastushinnasta, noudatettakoon sopimusta edelläolevien säännösten estämättä.

12 §. Jos vuokramies on sellainen tilattomaan väestöön kuuluva henkilö, kuin vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä lokakuuta 1918 annetun lain 76 §:ssä mainitaan, tai hänen varallisuutensa, tulonsa taikka ansiomahdollisuutensa ovat sellaiset, ettei hänen katsota voivan ilman valtion välitystä suorittaa tämän lain mukaan erotettavan alueen lunastushintaa, suorittaa sen etukäteen valtio viiden prosentin korkoa kasvavissa obligatioissa tahi rahassa taikka osaksi kummassakin. Älköön lunastushintaa kuitenkaan valtion varoista etukäteen suoritettako, jos alue on lunastettu kaupungin omistamasta maasta tai jos lunastushinta on tuhatta markkaa pienempi.

13 §. Lunastushinta, jonka valtio on välittänyt, on uuden kiinteistön omistajan maksettava takaisin valtiolle kuuden prosentin vuotuismaksuilla, joista viisi prosenttia luetaan koroksi kulloinkin maksamatta olevalle pääomalle ja jäännös pääoman kuoletukseksi.

Jos 12 §:ssä mainittu vuokramies on lunastanut alueensa val-

tion tai kaupungin omistamasta maasta, noudatettakoon vastavasti, mitä 1 momentissa on säädetty.

Lunastushintaa voidaan lyhentää suuremallakin määrällä, kuin edellä on sanottu, taikka maksaa se kertakaikkiaan, noudattaen, mitä siitä asetuksella säädetään.

14 §. Kun vuokramies 3 §:n 1 momentissa mainituista syistä siirtyy entiseltä alueelta uudelle, maksakoon valtio, kunta, seurakunta tai taajaväkinen yhdyskunta siirtokustannukset.

Jos vuokramies 3 §:n 2 momentissa mainituista syistä siirretään muualle, suoritakoon tällöin kunta siirtokustannukset, jotka kuitenkin voidaan etukäteen maksaa valtion varoista sillä tavalla, kuin siirtokustannusten suorittamisesta jakotoimituksissa on säädetty.

Jos siirto tapahtuu 3 §:n 3 momentin perusteella, suoritakoon maanomistaja siirtokustannukset.

Siirtokustannuksiin luetaan ainoastaan menot rakennuksien purkamisesta, siirtämisestä ja entiseen kuntoon rakentamisesta ynnä siihen tarvittavista uusista aineista, kaivon kaivamisesta, teiden ja viemäriojain tekemisestä sekä tontin tasoituksesta ja ai-
taamisesta.

15 §. Kun vuokra-alue tai sen sijasta muu alue luovutetaan vapaaehtoisella sopimuksella sellaisen vuokramiehen omaksi, kuin 12 §:ssä on sanottu, on valtion välitettävän lunastushinnan määrä harkittava sillä tavalla, kuin vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä lokakuuta 1918 annetun lain 48 §:ssä säädetään.

Jos luovutettava alue tällöin on suurempi kuin kaksituhatta neliometriä, on valtion varoista välitettävä ainoastaan mainittua alaa vastaava osa lunastushinnasta.

16 §. Valtion saamisella on maksamattoman kauppahinnan oikeus lunastettuun tonttiin tai tilaan, ja voidaan se uutta omistajaa kuulematta siihen kiinnittää.

Jos lunastushinnasta vain osa on etukäteen suoritettu valtion varoista, on maanomistajan saamisella valtion saamisen jälkeen maksamattoman kauppahinnan oikeus lunastettuun tonttiin tai tilaan; ja on molemmat saamiset asianomaisen valtion rahalaitoksen toimenpiteestä samalla kertaa kiinnitettävä.

17 §. Jolleivät vuokranantaja ja vuokramies ole vapaaehtoisesti sopineet vuokra-alueen tai sen sijasta muun alueen lunastamisesta vuokramiehen omaksi ja jos vuokramies tahtoo saada alueen omakseen lunastetuksi tämän lain mukaan, ilmoittakoon siitä 1 §:n 4 momentissa säädetyn ajan kuluessa todistettavasti vuokranantajalle sekä asutuslautakunnalle tai, jos kunnassa on vuokra-
lautakunta, tälle.

18 §. Kun 1 §:ssä lunastamisilmoitusten tekemistä varten säädetty määräaika on umpeenkulunut, on asutus- tai vuokralautakunnan lähetettävä lunastamisilmoitukset maaherralle, jonka tulee määrätä sen asumusryhmän alue, millä vuokra-alueiden järjestely on samalla kertaa toimeenpantava, ja ilmoittaa siitä läänin maanmittaus-

konttorille toimitusmääräyksen antamista varten. Maaherran tässä asiassa antamaan päätökseen älköön muutosta haettako.

19 §. Toimitusmiehenä tässä laissa säädetyssä vuokra-alueiden järjestelyssä on läänin maanmittauskonttorin määräämä maanmittausinsinööri ja uskottuina miehinä kaksi asutuslautakunnan jäsentä, yksi asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain 3 §:ssä tarkoitettusta kummastakin väestöryhmästä tahi, jos kunnassa on vuokralautakunta, kaksi vuokralautakunnan jäsentä, joista toinen on vuokranantajain ja toinen vuokramiesten valitsema.

20 §. Jos toimitusmiehet vuokra-alueiden järjestelyn ensimmäisessä kokouksessa toteavat, että lunastamisilmoituksen tehneiden joukossa on tämän lain mukaan lunastamiseen oikeutettu vuokramies, ja alueelle jo on vahvistettu asemakaava tai rakennussuunnitelma, on toimitusmiesten ratkaistava tehdyt lunastamisvaatimukset, määrättävä lunastettava alue, lunastushinta sekä miten se on suoritettava ja kuoletettava ynnä muut lunastamisedot, noudattaen, mitä siitä on tässä laissa säädetty.

Vuokra-alueiden järjestelyssä olkoon lupa vaihtaa tiluksia sekä toimittaa muidenkin kuin tässä laissa tarkoitettujen vuokra-alueiden siirtoja ja vuokrasuhteiden muutoksia, mikäli se sopivan järjestelyn aikaansaamiseksi on tarpeen. Jos asemakaava tai rakennussuunnitelma edellyttää, että lunastettavaan alueeseen on erotettava muidenkin kuin vuokranantajan tiluksia, saatakoon ne siihen lunastaa tässä laissa säädettyä korvausta vastaan.

Alue, joka tämän lain mukaan lunastetaan vuokramiehen omaksi, on erotettava itsenäiseksi kiinteistöksi; ja on erottaminen toimitettava ilman eri määräystä järjestelyn yhteydessä sillä tavalla, kuin siitä on erikseen säädetty.

Jos asianosainen kieltäytyy hyväksymästä toimitusta, on asia kokonaisuudessaan jätettävä maanjako-oikeuden ratkaistavaksi.

21 §. Kaupungissa ja eri kunnassa olevassa kauppalassa on toimitusmiesten, jollei alueelle ole vahvistettu asemakaavaa, vuokra-alueiden järjestelyn ensimmäisessä kokouksessa keskeytettävä toimitus ja tehtävä jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain 4 §:ssä säädetty ilmoitus läänin maanmittauskonttorille, joka ilmoittakoon asiasta heti kaupungin- tai kauppalanhallitukselle siinä tarkoituksessa, kuin sanotun lain 5 §:ssä säädetään.

Jos kaupungin- tai kauppalanvaltuusto päättää, että alueelle on ryhdyttävä laatimaan asemakaavaa tai määräyksiä alueen käyttämisestä, mutta niitä ei voida saada vahvistetuksi edellämaitun lain 5 §:ssä säädetyn kahden vuoden kuluessa, taikka muut erityiset syyt niin vaativat, voi maaherra kaupungin- tai kauppalanhallituksen anomuksesta myöntää niiden vahvistamista varten pidenetyn ajan, enintään kymmenen vuotta siitä lukien, kun kaupungin- tai kauppalanhallitus sai maanmittauskonttorin ilmoituksen toimituksen keskeyttämisestä. Tällainen anomus on tehtävä viimeis-

tään yhden vuoden kuluessa sen jälkeen, kuin kaupungin- tai kauppalahallitus sai maanmittauskonttorin edellämainitun ilmoituksen.

Jos on myönnetty pidennetty aika, älköön toimitusta ennen sen loppuunkulumista jatkettako, jollei asemakaavaa tai määräyksiä alueen käytöstä sitä ennen vahvisteta.

22 §. Kun toimitus koskee muuta kuin 21 §:ssä mainittua aluetta, tulee toimitusmiesten, jollei alueelle ole vahvistettu rakennussuunnitelmaa, ensimmäisessä kokouksessa keskeyttää toimitus ja tehdä 17 päivänä heinäkuuta 1931 siitä, mitä jakotoimituksissa taajahkoa asutusta varten maaseudulla on huomioonotettava, annetun lain 3 §:ssä säädetty ilmoitus läänin maanmittauskonttorille, jonka tulee alistaa maaherran harkittavaksi, onko alueelle laadittava rakennussuunnitelma; ja noudatettakoon tällöin myös, mitä sanotun lain 4 §:ssä on säädetty.

23 §. Asemakaavaa, määräyksiä alueen käytöstä tai rakennussuunnitelmaa laadittaessa alueelle, jolla tässä laissa mainittu järjestelytoimitus on vireillä, on, mikäli mahdollista, otettava huomioon esitetyt lunastamisvaatimukset.

24 §. Jos toimitusmiehet 20 §:ssä mainittua järjestelyä suunnitellessaan havaitsevat, että alueelle vahvistettu asemakaava, rakennussuunnitelma tai vahvistetut määräykset alueen käyttämisestä ovat omansa vaikeuttamaan tai ehkäisemään tarkoituksenmukaisen järjestelyn aikaansaamista, tulee heidän siitä ilmoittaa maaherralle; ja ryhtyköön maaherra, jos katsoo sen tarpeelliseksi, toimenpiteisiin sellaisten muutosten tekemiseksi asemakaavaan, rakennussuunnitelmaan tai määräyksiin, jotka tekevät mahdolliseksi aiotun järjestelyn toteuttamisen.

25 §. Mitä vuokramiehen turvaamisesta hädöltä vuokra-alueita koskevan lunastusmenettelyn kestäessä sekä metsänkäytön rajoittamisesta tiloilla, joilla on lunastettavia vuokra-alueita, 11 päivänä maaliskuuta 1921 annetuissa laeissa on säädetty, olkoon soveltuville osin voimassa myöskin tässä laissa mainittuihin vuokra-alueisiin nähden.

26 §. Jos kiinteistö, josta alue tämän lain mukaan lunastetaan, on kiinnityksen johdosta taikka maksamattoman kauppahinnan oikeutta koskevien säännöksiin nojalla vastaamassa saamisesta taikka määrätyn raha- tai tavaratulon kantamisoikeudesta, vapautettakoon lunastettu kiinteistö sellaisesta vastuusta, ja olkoon velkojalla sen sijaan lunastushintaan sama oikeus, kuin hänellä on aikaisemmin ollut kiinteistöön.

Jos lunastushinnasta on vapaaehtoisesti sovittu tahi jos vuokra-alue tai sen sijasta muu alue luovutetaan vapaaehtoisella sopimuksella vuokramiehen omaksi, tulee 1 momentissa säädettyyn vapauttamiseen olla kiinnityksen haltijan suostumus. Jollei sitä saada, vapautettakoon kiinteistö kuitenkin sellaisesta vastuusta, jos harkitaan jäljelläolevan kiinteistön arvon täysin vastaavan 1 momentissa mainitun saamisen tai oikeuden arvoa taikka jos lunastus- tai kauppahinnan harkitaan vastaavan käypää hintaa ja hinta talle-

tetaan, niinkuin vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä loka-kuuta 1918 annetun lain 55 §:ssä säädetään.

Tässä säädetystä vapauttamisesta on toimitusmiesten päätettävä; ja on myös kiinnityksen haltija oikeutettu tällaisesta päätöksestä valittamaan. Maanjako-oikeuden ratkaisu asiassa on lopullinen.

Toimitusmiesten ja maanjako-oikeuden on heti lähetettävä jäljennös päätöksestään tai tuomiostaan asianomaiseen alioikeuteen, ja tehtäköön siitä merkintä ulosmitattujen kiinteistöjen luetteloon.

Vapauttaminen on voimassa siinäkin tapauksessa, että alueen alkuperäisiin rajoihin ja luovutusehtoihin tehdään sellaisia muutoksia, jotka johtuvat asemakaavasta tai rakennussuunnitelmasta.

27 §. Kun lunastusmenettely on tämän lain mukaisesti pantu vireille taikka kun alue on vapaaehtoisesti luovutettu ja vapautettu kiinteistöä rasittavista, 26 §:n 1 momentissa mainituista oikeuksista ja vapauttaminen merkitty ulosmitattujen kiinteistöjen luetteloon, älköön kiinteistön luovutus estäkö alueen erottamista itsenäiseksi kiinteistöksi.

28 §. Kun kiinteistö on vapautunut vastaamasta saamisesta taikka määrätyn raha- tai tavaratulon kantamisoikeudesta, sen mukaan kuin 26 §:ssä on sanottu, ilmoittakoon maanmittauskonttori asiasta kirjallisesti asianomaiselle alioikeudelle, ja merkittäköön vapautuminen kiinnitysasiain pöytäkirjaan ja poistettakoon merkintä ulosmitattujen kiinteistöjen luettelosta.

29 §. Vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä lokakuuta 1918 annetun lain 37, 39—41, 43—47, 50, 55—57 §:n sekä 59 §:n 1 momentin, 61, 70, 71, 73 ja 74 §:n, 59 §:n säännökset sellaisina kuin ne ovat 10 päivänä heinäkuuta 1919 annetussa laissa, olkoot soveltuville kohdin voimassa myöskin tämän lain nojalla lunastettaviin vuokra-alueisiin nähden.

30 §. Lunastettaessa evankelis-luterilaisten tai kreikkalais-katolisten seurakuntain papiston tai lukkarin virkataloihin kuuluvia, tässä laissa tarkoitettuja vuokra-alueita, on noudatettava sanottujen virkatalojen torppa- ja mäkitupa-alueiden lunastamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1921 annetun lain 1 §:n 2 momentin, 2 §:n, 3 §:n 3 momentin sekä 4—6 §:n säännöksiä. Muuten on näiden vuokra-alueiden lunastamiseen nähden noudatettava, mitä tässä laissa säädetään.

31 §. Edellä 30 §:ssä mainituista ja valtion virkataloista sekä valtion metsämaista tämän lain nojalla erotetut tilat saavat perintömaan luonnon, mikä on lunastamista koskevassa päätöksessä mainittava.

32 §. Kun erottaminen on maarekisteriin tai tonttikirjaan merkitty, on uuden kiinteistön katsottava tulleen vuokramiehen omaksi, ja alkakoon hän sitä lunastamista koskevassa päätöksessä määrättyillä ehdoilla hallita joko 1 päivänä maaliskuuta tai 1 päivänä marraskuuta, riippuen siitä, kumpiko näistä päivistä maarekisteriin tai tonttikirjaan merkitsemisen jälkeen lähinnä seuraa.

Saman maaliskuun tai marraskuun 1 päivänä lakkaa vuokramiehen oikeus 3 §:n 6 momentissa säädettyin poikkeuksin niihin alueisiin ja etuihin, joita hän on vuokrasuhteen perusteella hallinnut, mutta jotka eivät kuulu lunastettuun kiinteistöön.

33 §. Mitä asemakaavalaissa on säädetty asemakaavan ja rakennussuunnitelman laatimisesta ja siitä johtuvista kustannuksista, olkoon vastaavasti voimassa tämän lain aiheuttamia asemakaavoja ja rakennussuunnitelmia laadittaessa.

34 §. Jos 12 §:ssä tarkoitettulle henkilölle tämän lain mukaan lunastettu kiinteistö luovutetaan muulle kuin sanotunlaiselle henkilölle, ennenkuin valtion tai kaupungin saaminen on lopullisesti suoritettu, erääntyä saaminen heti maksettavaksi.

35 §. Tämän lain mukaan lunastettu kiinteistö ei ole asutuslainsäädännön alainen.

36 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta annetaan asetuksella.

37 §. Tässä laissa tarkoitettua vuokra-aluetta koskeva vuokrasuhde, joka oli olemassa 12 päivänä maaliskuuta 1921 ja joko silloisen tai uuden vuokrasopimuksen mukaan päättyä ennen 14 päivää maaliskuuta 1937, katsotaan pidennetyksi olemaan voimassa viimeksimainittuun päivään saakka.

38 §. Tämä laki tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 1936.

23. Asetus tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta.

Annettu maaliskuun 10 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 126)

Tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta 28 päivänä helmikuuta 1936 annetun lain, jota tässä asetuksessa kutsutaan asuntoalueiden lunastamislainsiksi, 36 §:n nojalla, säädetään, apulaismaatalousministerin esittelystä, seuraavaa:

1 L u k u.

Lunastamismenettelyn alkutoimenpiteet.

1 §. Asutuslautakunnalle tai, jos kunnassa on vuokralautakunta, tälle annettava ilmoitus vuokra-alueen lunastamisesta on kirjallisesti laadittuna annettava lautakunnan puheenjohtajalle, jonka tulee ilmoitukselle merkitä, milloin se on jätetty, sekä tehdä siitä merkintä 4 §:ssä mainittuun luetteloon.

Ilmoittajalle annettakoon kirjallinen todistus, joka osoittaa, kuka ilmoituksen on tehnyt ja milloin se on tapahtunut, sekä, mikäli mahdollista, mihin ja kenen omistamaan kiinteistöön kuuluvaa vuokra-aluetta ilmoitus koskee.

2 §. Ilmoitus, joka vuokramiehen on tehtävä vuokranantajalle, on laadittava kirjallisesti ja annettava tiedoksi niinkuin haasteesta on säädetty.

Jos lunastamisvaatimus koskee valtion maata, katsotaan ilmoituksen kuitenkin tulleen vuokranantajan tiedoksi silloin, kun 1 §:n 1 momentissa mainittu ilmoitus on asutuslautakunnalle tai tämän sijasta vuokralautakunnalle jätetty. Tehty ilmoitus on lautakunnan puheenjohtajan heti lähetettävä asutushallitukselle, joka vuorostaan toimittaa siitä tiedon sille valtion viranomaiselle, jonka hallintoon vuokra-alue kuuluu.

3 §. Kirjallisten ilmoitusten kaavoja tulee asutus- tai vuokralautakunnan puheenjohtajalla olla asianosaisten saatavana.

4 §. Asutuslautakunnan tai vastaavasti vuokralautakunnan tulee pitää vahvistetun kaavan mukaista luetteloa tehdyistä lunastamisvaatimuksista.

5 §. Kun asuntoalueiden lunastamislain 1 §:n 4 momentissa säädetty aika on päättynyt, on, jos lunastamisvaatimuksia on tehty, asutuslautakunnan tai vuokralautakunnan viipymättä pidettävä kokous, jossa lautakunnan pöytäkirjaan merkitään kaikki tehdyt lunastamisvaatimukset.

Pöytäkirjanote ja tehdyt lunastamisilmoitukset on lähetettävä maaherralle.

6 §. Asumusryhmän alue, jolla järjestely on samalla kertaa toimeenpantava, on määrättävä siten, että sille voidaan laatia yhtenäinen asemakaava tai rakennussuunnitelma.

Jos samassa kunnassa tehdyt lunastamisvaatimukset koskevat sekä asuntoalueiden lunastamislain mukaan lunastettavia vuokra-alueita että sanotun lain 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuja vuokra-alueita, on maaherran määrätessään asumusryhmän alueen, mikäli mahdollista, erotettava mainitut vuokra-alueet eri toimituksiksi.

Järjestelytoimitus voidaan ulottaa koskemaan myöskin eri tiloja.

7 §. Ennen määräyksen antamista tulee maaherran, jolle hän katso muutoin voivansa määritellä sen asumusryhmän aluetta, millä vuokra-alueiden järjestely on samalla kertaa toimeenpantava, antaa maanmittausinsinöörille määräys toimituksen suorittamisesta tämän alueen selvittämistä varten. Toimitukseen on kutsuttava asianosaiset sekä maaherran ja kunnan määräämät edustajat.

8 §. Saatuaan määräyksen järjestelytoimitukseen tulee toimitusinsinöörin hankkia tiloja koskevat maarekisteriotteet ja rasis-todistukset sekä tarpeen vaatiessa henkikirjan otteet.

9 §. Järjestelytoimituksen alkukokous on kuulutettava säädetyllä tavalla, ja on siitä lisäksi ilmoitettava asutushallitukselle sekä kaupungin- tai kauppalanhallitukselle taikka kunnallislautakunnalle ja rakennustarkastajalle, niin myös rasis-todistuksissa nimeltään mainituille kiinnityksenhaltijoille.

Ilmoitus on, vaikka tunnustusta sen vastaanottamisesta ei olekaan saapunut, katsottava asianmukaisesti annetuksi, jos kirje vähintään

kolmea viikkoa ennen ensimmäistä kokousta on kirjattuna jätetty postissa kuljetettavaksi.

10 §. Alkukokouksessa on toimitusinsinöörin merkittävä pöytäkirjaan kaikki tehdyt lunastamisvaatimukset, mitä tiloja ne koskevat sekä näiden tilojen omistajat, sikäli kuin ne ovat tiedossa.

2 L u k u.

Erityiset toimenpiteet sellaisella alueella suoritettavassa toimituksessa, jolle ei ole vahvistettu asemakaavaa tai rakennussuunnitelmaa.

11 §. Jollei alueelle ole vahvistettu asemakaavaa tai rakennussuunnitelmaa, on toimitusmiesten todettava, onko lunastamisvaatimuksen tehneiden joukossa lunastamiseen oikeutettu vuokramies.

Jos lunastamiseen oikeutettua vuokramiestä ei ole, on toimitus jätettävä sikseen ja annettava päätöksestä valitusosoitus.

Jos toimitusmiehet toteavat, että lunastamisvaatimuksen tehneiden joukossa on lunastamiseen oikeutettu vuokramies, on toimitus keskeytettävä ja toimitusinsinöörin ilmoitettava siitä maanmittauskonttorille. Ilmoitusta tulee seurata luettelo lunastamisvaatimuksen tehneistä vuokramiehistä ja niistä tiloista, joilla lunastettaviksi vaaditut vuokra-alueet sijaitsevat, sekä toimitusmiesten ehdotus sen alueen määrittelystä, jolle asemakaava tai rakennussuunnitelma olisi laadittava.

12 §. Mikäli toimitus koskee kaupungin tai eri kuntana olevan kauppalan aluetta, on maanmittauskonttorin ilmoitettava toimituksen keskeyttämisestä kaupungin- tai kauppalanhallitukselle, jonka on annettava tehdystä ilmoituksesta todistus maanmittauskonttorille. Muussa tapauksessa on ilmoitus tehtävä maaherralle.

13 §. Kaupungin- tai kauppalanvaltuuston on kiireellisesti ja viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun ilmoitus on kaupungin- tai kauppalanhallitukselle saapunut, päätettävä, ryhdytäänkö asemakaavaa tai määräyksiä alueen käyttämisestä laatimaan. Päätöksestä on annettava tieto maanmittauskonttorille.

14 §. Mikäli kaupunki tai kaupपालa pyytää maaherralta määräystä asemakaavamittauksen suorittamiseen maanmittausinsinöörin toimesta, maksettakoon tästä palkkio siten, kuin voimassaolevassa maanmittauspalkkiota koskevassa asetuksessa säädetään.

15 §. Kun maaherra on myöntänyt pidennetyn ajan asemakaavan tai alueen käyttämistä koskevien määräysten vahvistamista varten, on maaherran lähetettävä päätöksestään jäljennös maanmittauskonttorille.

16 §. Jos kaupungin- tai kauppalanvaltuusto on päättänyt, että asemakaavaa tai määräyksiä alueen käyttämisestä ei ryhdytä laatimaan, taikka jollei asemakaavaa tai mainittuja määräyksiä vahvisteta määrätyssä ajassa, on maanmittauskonttorin siitä ilmoitettava toimitusinsinöörille.

Toimitusinsinöörin on tämän jälkeen jatkettava toimitusta säädettyssä järjestyksessä.

17 §. Kun asemakaava tai määräykset alueen käyttämisestä on vahvistettu, on kaupungin- tai kauppalahallituksen ilmoitettava siitä maanmittauskonttorille, edelleen toimitusinsinöörin tietoon saatettavaksi. Ilmoituksen mukaan on liitettävä jäljennös asemakaavakartasta ja siihen kuuluvasta selityksestä sekä maastokartasta, jos se on erikseen laadittu, niin myös tonttijakokartasta, mikäli tonttijako on vahvistettu.

18 §. Saatuaan 12 §:ssä mainitun ilmoituksen on maaherran päätettävä, laaditaanko alueelle rakennussuunnitelma vai ei, sekä ilmoitettava maanmittauskonttorille päätöksestään.

Jos maaherra määrää rakennussuunnitelman tehtäväksi, on hänen, mikäli se katsotaan tarpeelliseksi, annettava asianomaisten viranomaisten toimeksi kartoituksen suorittaminen sekä ehdotuksen tekeminen rakennussuunnitelmaksi.

Rakennussuunnitelman vahvistamisesta on maaherran ilmoitettava maanmittauskonttorille ja liitettävä ilmoituksen oheen rakennussuunnitelmakartta selityksineen ja maastokartta, jos se on erikseen laadittu.

19 §. Ryhtyessään 11 §:ssä mainitun keskeyttämisen jälkeen järjestelytoimituksen käsittelyä jatkamaan, on toimitusinsinöörin siitä kuulutettava ja ilmoitettava niinkuin alkukokouksesta.

3 L u k u.

Menettely vuokra-alueiden järjestelyssä.

20 §. Jos alueelle, jolla vuokra-alueiden järjestely toimitetaan, on ennen järjestelyä vahvistettu asemakaava tai rakennussuunnitelma, on toimitusinsinöörille järjestelyä varten annettava tarpeelliset, asianomaisen viranomaisen oikeiksi todistamat jäljennökset tai otteet alueen maasto- sekä asemakaava- tai rakennussuunnitelmakartoista niihin kuuluvine selityksineen.

21 §. Kun alueelle, jolla vuokra-alueiden järjestely suoritetaan, on järjestelyä varten vahvistettu asemakaava tai rakennussuunnitelma tai määräyksiä alueen käyttämisestä, käytetään toimituskarttana alueen maastokartan jäljennöstä, johon sitä varten on sovittava asemakaava tai rakennussuunnitelma. Jollei maastokarttaa ole, saadaan toimituskarttana käyttää muun 20 §:ssä mainitun kartan jäljennöstä täydennettynä toimitusta varten tarpeellisilla maastomerkinnoilla.

Milloin asemakaava tai rakennussuunnitelma on laadittu ennen järjestelyä, on toimitusinsinöörin verrattava karttaa maahan sekä tutkittava, onko kartta riittävän tarkka järjestelyn suorittamista varten. Jos kartta on luotettava tai jos se korjaamalla voidaan sellaiseksi saada, käytettäköön sitä toimituskarttana. Jos toimitusinsinööri katsoo, että uusi kartoitus on tarpeellinen, on hänen asianosaisia kuultuaan alistettava kysymys siitä maanmittauskonttorin välityksellä maanmittaushallituksen ratkaistavaksi; ja jääköön asia maanmittaushallituksen päätöksen varaan.

Jollei järjestelynalaiselle alueelle ole vahvistettu asemakaavaa tai rakennussuunnitelmaa tai määräyksiä alueen käyttämisestä eikä niitä ole järjestelyä varten katsottu tarpeelliseksi sille laatia, noudatettakoon karttaan nähden, mitä lohkomistoimitusten kartoista on määrätty.

22 §. Toimitusmiesten on tutkittava vuokramiehen lunastamisvaatimusta vastaan ehkä tehdyt väitteet sekä annettava päätös lunastamisoikeudesta.

23 §. Myönnettyään vuokramiehelle lunastamisoikeuden on toimitusmiesten otettava selville, mitä tiluksia vuokramies vuokraoikeudella hallitsee, kenen omistuksessa kukin vuokra-alueella oleva rakennus on sekä mitä etuuksia vuokramiehelle kuuluu ja mitä suorituksia hänellä on vuokranantajalle ollut. Jos vuokramiehellä on kirjallinen vuokrasopimus, on sen jäljennös liitettävä toimitusasiakirjoihin.

24 §. Toimitusmiesten on, mikäli mahdollista, selvitettävä, milloin vuokramies tai se hänen edeltäjänsä, jonka oikeudet ovat hänelle siirtyneet, on saanut vuokra-alueen haltuunsa, sekä minkälaisessa kunnossa vuokra-alue ja sillä olevat vuokranantajan rakennukset silloin olivat, niin myös mitä parannuksia vuokramies on niihin tehnyt.

Tämän jälkeen on toimitusmiesten otettava selville, mitä vaatimuksia asianosaisilla on lunastettavan alueen sijoittamiseen nähden.

25 §. Kun toimitusmiehet ryhtyvät käsittelemään lunastettavan alueen sijoitusta, tulee heidän samalla ottaa harkittavakseen kysymykset vuokra-alueen siirrosta, tarpeellisten tilusvaihtojen toimitamisesta, muidenkin kuin asuntoalueiden lunastamislaissa tarkoitettujen vuokra-alueiden siirrosta ja vuokrasuhteiden muutoksista, ottamalla huomioon, että alue on erotettava asemakaavan, alueen käyttämisestä vahvistettujen määräysten tai rakennussuunnitelman mukaisesti.

26 §. Jos toimitusmiehet katsovat, että asuntoalueiden lunastamislain 24 §:ssä mainittu muutos on tarpeen, tulee heidän tehdä ehdotus muutokseksi.

Maaherran on käsiteltävä asia kiireellisesti. Jos muutos koskee kaupunkia tai kauppalaa, joka on eri kunta, on kaupungin- tai kauppalanhallituksen viimeistään kuudessa kuukaudessa asiasta tiedon saatuaan tehtävä siitä päätöksensä ja ilmoitettava tästä maaherralle.

27 §. Jos vuokranantaja väittää tarvitsevansa vuokra-alueen uuden teollisuuslaitoksen perustamista tai jo olemassa olevan laajentamista varten, on hänen osoitettava se siten, että hän näyttää perustamistöitä tehdyksi tai ryhdytyksi sellaisiin toimenpiteisiin, jotka tekevät todennäköiseksi, että teollisuuslaitos tai sen laajennus tulee aikaan.

28 §. Jollei lunastushinnan suorittamisesta ole vapaaehtoisesti sovittu, on toimitusmiesten, kuultuaan vuokramiestä, päätettävä, onko lunastushinta suoritettava vuotuismaksuin siten

kuin asuntoalueiden lunastamislain 12 ja 13 §:ssä on säädetty. Lunastushinta tai sen osa, jota ei vuotuismaksuin suoriteta, on maksettava tai 35 §:n 1 momentissa mainitussa tapauksessa talletettava sen maaliskuu- tai marraskuun 1 päivänä, jolloin tila asuntoalueiden lunastamislain 32 §:n mukaan siirtyy uuden omistajan hallittavaksi.

29 §. Jos asianosaiset sopivat lunastushinnasta tai jostakin sen osasta, on toimitusmiesten harkittava, onko sovittu määrä ilmeisesti suurempi kuin mihin se nousisi, jos hinta määrättäisiin asuntoalueiden lunastamislaisissa säädettyjen arvioimisperusteiden mukaan. Mikäli hinta havaitaan ilmeisesti suuremmaksi, on toimitusmiesten määrättävä, mikä osa hinnasta suoritetaan vuotuismaksuin.

Jos sovittu hinta harkitaan käypää hintaa pienemmäksi, ei lunastushintaa saa määrätä suoritettavaksi vuotuismaksuin, jollei lunastettavaa aluetta vapauteta asuntoalueiden lunastamislain 26 §:n 1 momentissa mainitusta vastuusta.

Milloin lunastettava alue on kahtatuhatta neliometriä suurempi, on maan lunastushinta jaettava pinta-alayksikön keskimääräisen hinnan mukaan.

30 §. Toimitusmiesten on laadittava lunastushinnasta arviokirja. Siinä on lueteltava lunastettavat tilukset ja rakennukset ynnä muut etuudet sekä otettava siihen lyhyt selonteko kunkin tiluksen tai etuuden laadusta, niin myös tiluksen ala ja arvo. Se mistä asianosaiset ovat sopineet, on erotettava siitä, mitä toimitusmiehet ovat määränneet. Arviokirjassa on mainittava, miten lunastushinta suoritetaan.

31 §. Toimitusmiesten on arvioitava siirrettävien vuokra-alueiden siirtokustannukset ja laadittava kunkin vuokra-alueen rakennusten siirrosta eri arviokirja.

Milloin valtio asuntoalueiden lunastamislain 14 §:n 1 momentin perusteella maksaa siirtokustannukset, on arviokirja laadittava kolmin kappalein, joista yksi annetaan asianosaiselle, yksi liitetään toimitusasiakirjoihin ja yksi lähetetään maanmittauskonttoriin samalla kuin toimitus jätetään tarkastettavaksi. Maanmittauskonttorin on lähetettävä arviokirja maaherralle, joka maksattakoon siirtokustannukset asianosaisille.

Kun siirtokustannukset asuntoalueiden lunastamislain 14 §:n 2 momentin mukaan suoritetaan etukäteen valtionvaroista, on toimitusmiesten laadittava arviokirja niin ikään kolmin kappalein ja muutoinkin meneteltävä asiassa siten, kuin siirtokustannusten suorittamisesta etukäteen valtionvaroista on voimassa.

Milloin toimituksen yhteydessä on suoritettu muidenkin, kuin asuntoalueiden lunastamislain mukaan lunastettavien vuokra-alueiden siirtoja, on niistäkin tehtävä eri arviokirja ja määrättävä, kuka siirtokustannukset maksaa.

32 §. Kun edellä tässä luvussa mainitut asiat on käsitelty, on, milloin alueelle ei ole vahvistettu tonttijakoa, toimitettava lunastettavan alueen erottaminen.

Jos alue lunastetaan valtion maasta tai muusta sellaisesta maasta, jota ei ole maarekisteriin merkitty tilaksi, on alueen erottaminen toimitettava siten, että rajat paalutetaan ja pyykitetään sekä tilan manttaali määrätään toimituksessa ilman verollepanoa 0.0001 suuruiseksi. Erotettavasta tilasta on laadittava jakokirja, joka osoittaa, mitä tiluksia ehdotettuun tilaan kuuluu, sekä tilan manttaalin ja osaluvun. Kaikki samasta maasta erotettavat tilat muodostetaan yhdeksi perintöluontoiseksi maakirjataloksi.

Muissa tapauksissa on vuokra-alueen tilaksi erottaminen toimitettava lohkamalla. Valtion tai papiston virkatalosta erotettavista tiloista muodostetaan uusi perintöluontoinen maakirjatalo. Jollei virkatalolla ole manttaalia, on lohkomisessa kunkin erotettavan tilan manttaaliksi määrättävä 0.0001.

33 §. Jos järjestely koskee aluetta, jolle on vahvistettu asemakaava tai rakennussuunnitelma, on toimitusinsinöörin, mikäli se erotettavien tilojen rajojen määrittämiseksi on tarpeen, paalutettava asemakaava tai rakennussuunnitelma maalle tarpeellisilta osilta.

34 §. Kun lunastamismenettely on pantu vireille, tulee toimitusinsinöörin asuntoalueiden lunastamislain 27 §:ssä määrättyssä tarkoituksessa ensimmäisen kokouksen jälkeen, saatuaan tarpeellisen selvityksen tiloista, joihin vuokra-alueet kuuluvat, tehdä alioikeudelle vahvistetun kaavan mukainen ilmoitus lunastamisvaatimuksesta ja siitä, milloin ne on tehty. Ilmoituksista on tehtävä merkintä ulosmitattujen kiinteistöjen luetteloon.

35 §. Toimitusmiesten on päätöksellään määrättävä, että asuntoalueiden lunastamislain 26 §:n 1 momentin mukaisesti lunastettu alue on vapautunut siinä mainitusta vastuusta sekä ratkaistava, onko sanotun pykälän 2 momentissa mainitussa tapauksessa alue tästä vastuusta vapautettava. Kun alue vapautuu mainitusta vastuusta, on samalla määrättävä, että se osa lunastushinnasta, jota ei vuotuismaksuin suoriteta, on talletettava lääninkonttoriin niinkuin vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä lokakuuta 1918 annetun lain 55 §:ssä on säädetty.

Edellisessä momentissa mainitusta päätöksestä on toimituksen loppukokouksessa annettava eri valitusosoitus, ja on valitusasia, jos toimituskin alistusteitse joutuu maanjako-oikeuden ratkaistavaksi, käsiteltävä yhdessä alustasian kanssa.

36 §. Jos järjestelytoimituksessa on määrätty lunastettaviksi sellaisella alueella olevia vuokra-alueita, jolle tonttijako on vahvistettu, on toimitusinsinöörin, lähettäessään toimituksen säädettyssä järjestyksessä tarkastusta varten maanmittauskonttoriin, liitettävä mukaan oikeiksi todistetut jäljennökset tällaisia vuokra-alueita koskevista arviokirjoista, toimitusmiesten päätöksistä ja kartoista sekä selvitys siitä, että toimitus on laillistunut. Jos toimitus on ollut maanjako-oikeuden tai korkeimman oikeuden käsiteltävänä, on myös jäljennös oikeuden tuomiosta oheenliitettävä.

37 §. Maanmittauskonttorin on lähetettävä toimitus maaherralle, jonka tulee antaa lunastamispäätös. Kuitenkaan ei lunastamis-

päätöstä ole annettava vuokra-alueesta, joka on erotettu vapaaehtoisen luovutuksen perusteella määräämättä lunastushintaa tai sen osaa vuotuismaksuin suoritettavaksi taikka vapauttamatta aluetta kantatilaa rasittavista kiinnityksistä.

38 §. Lunastamispäätöksessä on sen lisäksi, mitä sen muuttoin tulee sisältää, mainittava, millä tavalla lunastushinta on suoritettava ja talletettava sekä mikä etu oikeus kiinnityksen haltijoilla siihen on, niin myös saako lunastaja maksaa lunastushinnan siten, kuin asuntoalueiden lunastamislain 12 ja 13 §:ssä on säädetty. Jos lunastushinta suoritetaan valtionvaroista etukäteen, tulee päätöksestä myös ilmetä se lunastushinnan osa, joka näin maksetaan, sekä ne vuotuismaksut, joilla vuokramiehen on se takaisin suoritettava. Milloin alue on lunastettu valtion tai kaupungin omistamasta maasta, on päätöksessä niin ikään mainittava ne vuotuismaksut, jotka vuokramiehen on maksettava.

Jos kiinteistö, josta alue asuntoalueiden lunastamislain mukaan lunastetaan, on kiinnityksen johdosta taikka maksamattoman kauppahinnan oikeutta koskevien säännöksiens nojalla vastaamassa saamisesta taikka määrätyn raha- tai tavaratulon kantamisoikeudesta, ja lunastettu alue on sellaisesta vastuusta vapautettu, on lunastamispäätökseen siitäkin tehtävä merkintä.

Mikäli lunastushinnan suorittamisessa käytetään valtion välitystä tai alue lunastetaan valtion omistamasta maasta, on maaherran laadittava lunastetun alueen omistajalle kuittauskirja, joka osoittaa, kuinka suuri valtion saaminen on sekä kuinka paljon korkoa ja kuoletusta siitä on kullakin kerralla suoritettava.

Kappale lunastamispäätöstä on annettava kullekin asianosaiselle.

39 §. Maaherran päätös on viipymättä kartan ja asiakirjojen kanssa lähetettävä maanmittauskonttoriin toimituksen maarekisteriin merkitsemistä varten. Kun rekisteröiminen on toimitettu, on päätös maaherran toimesta saatettava asianosaisten tietoon.

40 §. Kun toimitus on maarekisteriin merkitty, on maanmittauskonttorin lähetettävä vahvistetun kaavan mukainen ilmoitus asianomaiselle alioikeudelle niistä tiloista, jotka ovat vapautuneet vastaamasta jakamatonta kiinteistöä rasittaneesta saamisesta taikka määrätyn raha- tai tavaratulon kantamisoikeudesta. Jos vuokra-alue, josta säädetyllä tavalla on ilmoitettu alioikeudelle, on jäänyt lunastamatta tai siitä muodostettua tilaa ei ole vapautettu edellä sanotusta vastuusta, on tästäkin tehtävä ilmoitus alioikeudelle.

41 §. Toimituksen tultua maarekisteriin merkityksi on maanmittauskonttorin, jos toimituksessa on määrätty lunastettavaksi myöskin tonttijakoon otetulla alueella olevia vuokra-alueita, lähetettävä 36 §:ssä mainitut jäljennökset kaupungin- tai kauppalanhallituksen välityksellä tontinmittaajalle, jonka tulee viipymättä tontinmittaustoimituksessa erottaa lunastettaviksi määrätty alueet.

Ennen kuin tontinmittaustoimitus merkitään tonttikirjaan, tulee tontinmittaajan lähettää järjestelytoimituksen asiakirjajäljen-

nökset sekä tontinmittaustoimitus asiakirjoineen, karttoineen ja selvityksineen toimituksen lainvoimaisuudesta maaherralle, jonka tulee antaa asiassa lunastamispäätös. Maaherran on lähetettävä päätöksensä kartan ja asiakirjojen kanssa tontinmittaajalle tonttien tonttikirjaan merkitsemistä varten. Kun tontit on lopullisesti tonttikirjaan merkitty, on tonttikirjanpitäjän lähetettävä maanmittauskonttorille tontteja koskevat otteet rekisterikartasta sekä jäljennökset mittakirjasta ja maaherran päätöksestä. Näiden perusteella on maanmittauskonttorin tehtävä asianmukaiset merkinnät maarekisteriin sekä annettava oikeudelle 40 §:ssä säädetty ilmoitus.

Kun tontti on lopullisesti tonttikirjaan merkitty, on lunastamispäätös maaherran toimesta saatettava asianosaisten tietoon.

42 §. Kun lunastettu alue on maarekisteriin tai tonttikirjaan merkitty, on maaherran pidettävä huolta siitä, että valtiolle suoritettavat maksut tulevat lunastetun alueen omistajalta valtionverojen kannossa perityiksi. Vahvistetuista suorituksista on lääninkonttorin lähetettävä henkikirjoittajalle ilmoitus.

43 §. Kunakin vuonna toimitettavassa henkikirjoituksessa on ne alueet, joiden lunastamispäätökset on annettu ennen sen vuoden alkua, otettava lunastettuina vuokra-alueina huomioon ja sitä varten henkikirjaan tilan tai tontin kohdalle merkittävä sanat: »lunastettu asuntoalue». Samanlainen merkintä on tehtävä veronkantokirjaan tilan tai tontin kohdalle.

44 §. Kannettavat vuotuismaksut on veronkantokirjassa otettava ylimääräisten kantorahojen joukkoon. Kunkin vuoden verolipussa on mainittava, kuinka mones vuotuismaksu siinä velotaan.

45 §. Lääninkonttorista saapuneet ilmoitukset lunastetuista vuokra-alueista sekä vuotuismaksuista tehdyt laskelmat on henkikirjoittajan säilytettävä henkikirjan laatimisesta annettujen säännösten mukaisesti järjestettyinä; ja on myös ne muutokset, jotka ilmoituksissa mainittuihin seikkoihin nähden tehdään, asianomaisiin kohtiin merkittävä.

46 §. Jäljennös lunastamispäätöksestä, johon on merkittävä, milloin toimituksen maarekisteriin tai tonttikirjaan merkitseminen on tapahtunut, on maaherran lähetettävä valtiokonttorille valtionvaroista etukäteen maksettavan lunastushinnan tai sen osan suorittamista varten.

Samoin on jäljennös lunastamispäätöksestä lähetettävä asutushallitukselle.

4 L u k u.

Lunastushinnan suorittaminen.

47 §. Lunastushinnan suorittaminen valtion välityksellä sekä siitä johtuva raha-asiain hoito on oleva valtiokonttorin tehtävänä. Samoin on kannetut vuotuismaksut tilittettävä valtiokonttorille.

Lunastushintojen suorittamiseen käytettävät varat sekä kannetut vuotuismaksut, valtion maasta erotettujen alueiden lunastus-

hintoja lukuunottamatta, hoidetaan aikaisemmin muodostetun vuokra-alueiden lunastamisrahaston yhteydessä.

Valtion maasta erotettujen vuokra-alueiden lunastushinnat huomataan valtion tulona tulo- ja menoarvion asianomaisen momentin kohdalla.

Kunkin vuokra-alueen luovuttajalle on valtiokonttorissa avattava oma tilinsä.

48 §. Lunastushinta tai sen osa, joka maksetaan etukäteen valtionvaroista, suoritetaan käyttämällä vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä lokakuuta 1918 annetun lain perusteella liikkeeseen laskettuja obligatioita, kuitenkin siten, että viittäisataa markkaa pienemmät erät maksetaan rahassa.

49 §. Oikeutta lunastushinnan nostamiseen, joka on asunto-alueiden lunastamislain 26 §:n 1 momentissa mainitun saatavan tai oikeuden vakuudeksi talletettu, haettakoon kirjallisesti valtiokonttorilta. Maanomistajan on hakemukseen liitettävä selvitys omistusoikeudestaan siihen tilaan, josta alue on lunastettu, sekä tilan rasisuustodistus, niin myös selvitys oikeudesta nostaa lunastushinta.

Kiinnekirja tai lainhuudatuspöytäkirja sekä kauppakirjat on hakemukseen liitettävä joko alkuperäisinä tai virallisesti oikeiksi todistettuina jäljennöksinä.

50 §. Valtiolle suoritettavan lunastushinnan ja vuotuismaksujen kantaminen vuokra-alueen lunastajalta on lääninkonttorin asiana. Sitä varten on kullekin lunastetun tilan tai tontin omistajalle avattava lääninkonttorissa oma tilinsä.

Edellä 38 §:n 3 momentissa mainittu kuittauskirja on esitettävä aina kun vuotuismaksu suoritetaan, ja on maksetu siihen kuitattava. Älköön suoritusta kuitenkaan kieltäydyttäkö veronkannossa vastaanottamasta, vaikkei kuittauskirjaa sillä kertaa esitettäisikään.

51 §. Joka tahtoo kuolettaa lunastushintaa suuremmalla määrällä kuin vuotuismaksuun sisältyy, suorittakoon sitä kahden tai useamman vuoden kuoletusmaksuja vastaavan määrän tahi koko lunastushinnan kerta kaikkiaan.

Ensimmäisessä momentissa mainittu suoritus on tehtävä lääninkonttoriin, ja on kuittauskirja suorituksen mukana esitettävä tarpeellisten muutoksien tekemistä varten seuraavien vuosien maksuja koskeviin merkintöihin. Kuoletus hyvitetään seuraavan maaliskuun tai marraskuun 1 päivästä, aina sen mukaan kumpana päivänä uudet maksuajat tulevat noudatettaviksi. Tällaisesta kuoletuksesta huolimatta on jällelläolevat vuotuismaksut seuraavina vuosina säännöllisesti vuosittain suoritettava.

52 §. Sellaisen kuoletuksen tapahtuessa, josta 51 §:ssä on säädetty, olkoon asianomaisena vuonna pakollisen kuoletuksen yli menevältä määrältä oikeus käyttää vuotuismaksujen suorittamiseen erääntyneitä korkokuponkeja sekä 48 §:ssä mainittuja obligatioita nimellisarvosta.

53 §. Jos 51 §:ssä säädettyjä kuoletusmaksuja on suoritettu lääninkonttoriin, on tämän siitä ilmoitettava valtiokonttorille sekä

henkikirjoittajalle, huomioonotettavaksi kuoletusmaksuja valtionverojen yhteydessä perittäessä.

54 §. Vuotuismaksut, joista 42 §:n mukaan on henkikirjoittajalle ilmoitettu, on ensimmäisen kerran kannettava vahvistettujen lunastamisehtojen voimaantuloa lähinnä seuraavan vuoden loka-kuussa tapahtuvassa valtionverojen kannossa. Vuotuismaksut saadaan maksaa myös tammikuussa pidettävässä veronkannossa.

55 §. Kussakin veronkannossa kertyneet lunastushintojen korot ja kuoletukset on kruununvoudin ja maistraatin kultakin puolelta vuodelta viimeistään tammikuun 15 päivään ja heinäkuun 15 päivään mennessä tilitettävä ylimääräisinä kantorahoina lääninkonttoriin.

Kantopalkkiona saavat henkikirjoittaja ja kruununvoudi laskea valtionvaroista hyväkseen yhteensä yhden prosentin vuotuisesta kantomäärästä, josta kolmannes tulee kruununvoudille sekä kaksi kolmannesta henkikirjoittajalle; ja on tämä määrä heille vuosittain lääninkonttorista maksettava.

56 §. Vuotuismaksuista sekä muista lunastuksesta johtuvista suorituksista, joita ei ole kannossa maksettu eikä ulosottoihin saatu perityksi, on kruununvoudin ja maistraatin lähetettävä luettelo lääninkonttoriin.

5 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

57 §. Lunastettavien alueiden erottamista varten tarvittavat oteet maarekisteristä ja henkikirjasta on annettava asianomaiselle maanmittausinsinöörille maksutta.

Lunastusmaksut rasiustodistuksista, jotka toimitusinsinööri on hankkinut vuokra-alueiden lunastamistoimituksia varten, suoritetaan asianomaisille tuomareille valtionvaroista. Sitä varten on tuomarien lähetettävä puolivuositain luettelot tällaisista rasiustodistuksista ja niiden lunastusmaksuista lääninkonttoriin, jossa ne on tarkastettava ja hyväksytty määrä maksettavaksi määrättävä.

58 §. Asutuslautakunnan tai, jos kunnassa on vuokralautakunta, tämän puheenjohtajan tulee vuokra-alueiden järjestelytoimituksen alkukokouksessa olla saapuvilla lausunnon antamista varten.

59 §. Asutuslautakunnan ja vuokralautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille maksetaan vuokra-alueiden lunastamisesta tiheissä asumusryhmissä koskevain asiain käsittelystä sellainen palkkio valtionvaroista, kuin asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain 8 §:n mukaan on asutuslautakunnille määrätty tai vastedes määrätään; ja maksetaan palkkio etukäteen kunnan varoista sillä tavalla, kuin asutuslautakunnan palkkioista on säädetty.

Todistuksesta, jonka asutus- tai vuokralautakunnan puheenjohtaja tämän asetuksen 1 §:n mukaan antaa, saadaan vuokramieheltä kantaa 10 markan lunastusmaksu, joka voidaan periä siten, kuin toimituskirjain lunastuksen perimisestä on säädetty.

60 §. Asianosaisia asuntoalueiden lunastamista koskevassa asiassa ovat vuokramies ja vuokranantaja sekä kiinnityksen haltija, mikäli asia koskee vuokra-alueen vapauttamista vastaamasta hänen saamisestaan taikka määrätyn raha- tai tavaratulon kantamisoikeudesta. Kaupungin tai kauppalan edustajalla sekä rakennustarkastajalla olkoon oikeus toimituksessa tehdä huomautuksia ja esityksiä, jotka koskevat asemakaavaa tai rakennussuunnitelmaa.

61 §. Jos vuokra-alue on vapaaehtoisesti luovutettu vuokramiehelle ja hän toimituksen kestäessä tuo luovutuskirjan toimitusinsinöörille siinä tarkoituksessa, että alue erotettaisiin itsenäiseksi tilaksi, on alueen erottaminen toimituksessa käsiteltävä ja otettava myöskin harkittavaksi kysymys siitä, voidaanko tällainen alue asuntoalueiden lunastamislain 26 §:n mukaan vapauttaa siinä mainitusta vastuusta.

62 §. Kiinnitysten hankkimisesta asuntoalueiden lunastamislain 16 §:ssä mainittujen saamisten vakuudeksi on maaherran huolehdittava.

63 §. Jos asuntoalueiden lunastamislain 12 §:ssä tarkoitettun henkilön lunastama alue on luovutettu muulle kuin sanotunlaiselle henkilölle, on maaherran asiana huolehtia erääntyneen saamisen valtiolle perimisestä.

64 §. Kun asuntoalueiden lunastamislain 1 §:n 3 momentissa mainitun vuokra-alueen lunastamisesta on tehty lunastamisvaatimus sanotun lain mukaan, on saman lain 19 §:ssä mainittujen toimitusmiesten käsiteltävä lunastusasia noudattaen soveltuvin osin vuokra-alueiden lunastamisesta 15 päivänä lokakuuta 1918 annetun lain täytäntöönpanosta voimassa olevia säännöksiä.

65 §. Lunastettaessa evankelis-luterilaisten ja kreikkalais-katolisten seurakuntain papiston ja lukkarin virkataloihin kuuluvia sellaisia vuokra-alueita, joita tarkoitetaan asuntoalueiden lunastamislaissa, on soveltuviissa kohdin noudatettava mainittuihin virkataloihin kuuluvain torppa- ja mäkitupa-alueiden lunastamista koskevan lain täytäntöönpanosta 16 päivänä kesäkuuta 1921 annetun valtioneuvoston päätöksen 2, 3, 6, 7, 21, 22, 24 ja 25 §:n säännöksiä, 22 §:n sellaisena kuin se on valtioneuvoston päätöksessä 2 päivältä joulukuuta 1926. Muutoin on näihin vuokra-alueisiin nähden noudatettava, mitä tässä asetuksessa säädetään.

66 §. Tarpeelliset kaavat vahvistaa, mikäli on kysymys asutus- tai vuokralautakunnista, asutushallitus sekä järjestelytoimituksissa käytettävät kaavat maanmittaushallitus.

67 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarpeen vaatiessa maatalousministeriö.

68 §. Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 1936.

24. Asetus jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa.

Annettu maallskuun 6 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 123)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 78)

Jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain, jota tässä asetuksessa sanotaan kaupungin jakolainksi, 32 §:n nojalla säädetään, apulaismaalaisministerin esittelystä, seuraavaa:

I L u k u.

Jakolaitos.

1 §. Kaupunkialueella suoritettavasta maanmittaustoimituksesta on kaupungille ilmoitettava erityisellä kutsukirjeellä, joka kirjattuna on jätettävä postiin vähintään seitsemän päivää ennen toimituksen alkukokousta.

Toimitukseen, jonka voimassaolevien säännösten mukaan saa suorittaa kuuluttamatta, ei edellä sanottu kutsu ole tarpeen, jos asianomainen kaupungin edustaja muutoin on toimituksessa saapuvilla.

2 §. Kun maanmittauskonttori on kaupungin jakolain 5 §:n perusteella keskeyttänyt toimituksen tai jättänyt sen hyväksymättä, on kaupunginvaltuuston kiireellisesti ja viimeistään kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen kaupunginhallitukselle saapumisesta päätettävä, ryhdytäänkö asemakaavaa tai maan käyttöä koskevia määräyksiä laatimaan. Päätöksestä on annettava tieto maanmittauskonttorille.

Jollei asemakaavaa tai maan käyttöä koskevia määräyksiä vahvisteta kaupungin jakolain 5 §:ssä säädetyn kahden vuoden kuluessa, on maanmittauskonttorin, jos toimitus on ollut keskeytettynä, ilmoitettava toimitusinsinöörille sanotun määräajan päättymisestä.

3 §. Maanmittauskonttorin pyydettyä kaupungin jakolain 6 §:n mukaan kaupunginhallituksen lausuntoa, tulee tämän antaa se viipymättä ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa maanmittauskonttorin kirjeen vastaanottamisesta.

4 §. Hyväksytyttyään kaupunkialueella tehdyn jakotoimituksen on maanmittauskonttorin siitä virkateitse annettava tieto kaupunginhallitukselle todistusta vastaan, joka on lähetettävä maanmittauskonttorille.

Valitusajan umpeenkuluttua maanmittauskonttorin on lääninhallituksesta hankittava todistus siitä, onko hyväksyminen saanut lainvoiman.

5 §. Jakotoimitusta ei merkitä maarekisteriin, ennenkuin maanmittauskonttorin hyväksyminen on saanut lainvoiman.

2 L u k u.

Tontinmittaus.

6 §. Kaupunginhallituksen on ilmoitettava tontinmittaajan valitsemisesta maistraatille.

7 §. Maistraatti antaa määräyksen tontinmittaustoimitukseen. Tontinmittaaja saa kuitenkin ottaa suorittaakseen tontinmittaustoimituksen ilman määräystäkin.

Ilman määräystä vastaanottamastaan toimituksesta tontinmittaajan on 14 päivän kuluessa ilmoitettava maistraatille.

Maistraatin on valvottava, että tontinmittaustoimitukset suorietaan viivytyksettä sekä lain ja asetusten mukaisesti.

8 §. Ennen toimituksen aloittamista toimitusmiehen on hankittava ote tonttirekisteristä tai tontinmuodostusluettelosta, jolle sitä ole hakemukseen liitetty.

9 §. Toimituksesta on toimitusmiehen viimeistään seitsemää päivää ennen todistettavasti annettava tieto asianosaisille. Jollei näitä voida tavata, on toimituksesta seitsemää päivää ennen ilmoitettava sillä tavalla kuin kunnalliset ilmoitukset paikkakunnalla julkaistaan. Jos kaikki asianosaiset siitä sopivat, voidaan toimitus suorittaa tiedoittamatta siitä edellä sanotulla tavalla.

10 §. Tonttikartan tulee sen lisäksi, mitä siitä on laissa erikseen säädetty, osoittaa tontin pinta-ala, tontin rajojen pituudet ja kulmapisteiden numerot sekä tontilla olevat rakennukset.

Karttaan on tehtävä selitys rajamerkeistä ja kulmapisteiden koordinaateista. Jollei koordinaatteja voida selittää, on kartalle merkittävä rajakulmien suuruus.

Rakennusjärjestyksessä voidaan määrätä, että tonttikartan tulee sisältää muitakin tietoja.

11 §. Mittakirjassa on selitettävä toimituksessa esitetyt saantokirjat sekä muut asiaa valaisevat asiakirjat ja kartat.

12 §. Jos rajan paikka on riitainen tai epäselvä, on karttaan tarkoin ja selvästi merkittävä kaikki hyväksytyt ja riitaiset rajamerkit ja muut sellaiset seikat, joilla voi olla merkitystä rajan määrittämisessä, sekä ne rajan eri suunnat, joita asianosaiset vaativat tai jotka eri määrittämisperusteita soveltamalla saadaan.

Mittakirjassa on tällöin mainittava kaikki, mitä rajasta ja rajamerkeistä käy selville, sekä mitä kartat, asiakirjat ja muusaatavissa oleva selvitys niistä osoittavat.

13 §. Jos tonttiin sisältyy osia eri kiinteistöistä tai yhteisiä alueita, on tonttikartassa aina osoitettava vanhemman kiinteistöjaoituksen mukaiset rajat ja mittakirjaan merkittävä niiden alueiden suuruus, kunkin erikseen, joista tontti on muodostettu.

Jos vanhemman kiinteistöjaoituksen rajat ovat epäselvät, on toimitus keskeytettävä siksi kunnes ne on lainvoimaisesti määrätty.

14 §. Jos tontinmittaustoimituksessa saadut mitat poikkeavat tonttikirjan tiedoista, on toimitusmiehen keskeytettävä toimitus

ja esitettävä maistraatin harkittavaksi, onko korttelin kaikki tontit uudestaan mitattava.

15 §. Valitusajan päätyttyä lähettäköön toimitusmies viipymättä ja viimeistään 14 päivän kuluessa toimitusasiakirjat ja kartan maistraatille, jonka tulee tarkastaa, onko toimitus suoritettu lain ja asetusten mukaan.

Toimitus, jonka kaikki asianosaiset hyväksyvät allekirjoittamalla tästä mittakirjaan tehdyn merkinnän, voidaan lähettää tarkastettavaksi ennen valitusajan päättymistä.

Jollei maistraatti toimitusta hyväksy, palauttakoon sen toimitusmiehelle ilmoittamalla, missä kohdin toimitus on havaittu puutteelliseksi tai virheelliseksi.

Kun toimitus on tarkastuksessa hyväksytty, tulee maistraatin tehdä siitä merkittävä mittakirjan kumpaankin kappaleeseen.

16 §. Jos toimituksesta on valitettu, on maistraatin liitettävä jäljennös päätöksestään, sen saatua lainvoiman, asiakirjoihin. Jos maistraatin päätöksestä on valitettu tai jos asia on riitaisena lykätty tuomioistuimen käsiteltäväksi, tulee asianomaisen viranomaisen tai tuomioistuimen lähettää maksutta jäljennös päätöksestään tai tuomiostaan maistraatille, jonka tulee liittää se toimitusasiakirjoihin.

17 §. Toimituksen saatua lainvoiman tulee maistraatin lähettää toimitusasiakirjat ja -kartta tonttikirjanpitäjälle toimituksen tonttikirjaan viemistä varten. Tonttikirjaan viemisestä on tehtävä tonttikartan ja mittakirjan kumpaankin kappaleeseen merkintä. Merkinnän tapahduttua on toiset kappaleet tonttikarttaa ja mittakirjaa palautettava toimitusmiehelle hakijalle toimitettavaksi.

18 §. Maistraatissa on pidettävä vireillä olevista tontinmittaus-toimituksista luetteloa, johon merkitään toimituksen numero, toimitusmiehen nimi, milloin toimitukseen on annettu määräys tai toimitus on otettu vastaan, toimituksen esine, milloin toimitus on jätetty tarkastettavaksi sekä milloin se on hyväksytty.

19 §. Tontinmittaajan on niinkään pidettävä tontinmittaus-toimituksista luetteloa, johon sen lisäksi, mitä 18 §:ssä on säädetty, on merkittävä toimituksen eri asteet ja milloin toimitus on tonttikirjaan viety.

Vuosittain ennen tammikuun loppua on tontinmittaajan lähetettävä maistraatille luettelosta ote, johon on merkittävä edellisenä vuonna käsitellyt ja vuoden lopussa vireillä olevat toimitukset.

20 §. Tontinmittauksesta suoritetaan korvaus taksan mukaan, jonka sisäasiainministeriö vahvistaa.

21 §. Sillä osalla kaupunkialuetta, jolle tonttijako on vahvistettu, olevan muun alueen kuin tontin mittauksessa on soveltuvalta kohdin noudatettava, mitä edellä on tontinmittauksesta säädetty.

3 L u k u.

Maarekisteri ja rekisterikartta.

22 §. Kaupungin maarekisteriä ensi kertaa laadittaessa on siihen merkittävä kaupunkialueella sijaitsevat tilat ja pakkolunastetut alueet, mikäli ne eivät ole kaupungin omistamia eivätkä ole laillisella tonttijaolla tai muutoin vanhastaan tontteihin kokonaisuudessaan jaetut.

Merkintöjä tehtäessä on mahdollisuuden mukaan noudatettava entistä kameraalista jaoitusta ja tilat ja alueet merkittävä entisillä nimillä ja rekisterinumerolla.

Muut kaupunkialueella sijaitsevat maarekisteriin merkittävät alueet merkitään maarekisteriin 5 ja 6 luvuissa mainittujen toimitusten jälkeen.

23 §. Vahvistetuista asemakaavoista, tonttijaosta, rakennussuunnitelmista, asemakaavantakaisista määräyksistä ja muista alueen käyttämistä koskevista määräyksistä on maarekisteriin tehtävä asianmukainen merkintä tilan muistutussarekkeeseen.

24 §. Maarekisteriin merkitty tila tai alue pysytetään maarekisterissä, kunnes se on lopullisesti tonttikirjaan merkitty.

25 §. Tontin ja yleisen alueen lopullisesta muodostamisesta on maarekisteriin tehtävä merkintä asianomaisen tilan muistutussarekkeeseen ja siitä aiheutuvat muutokset tilan pinta-alasarekkeeseen. Tila, jonka koko alue on lopullisesti merkitty tonttikirjaan, on poistettava maarekisteristä vetämällä punainen viiva kaikkien tilaa koskevien merkintöjen yli. Jos tilalla on osuus yhteisiin alueisiin ja etuuksiin, on tila kuitenkin pysytettävä maarekisterissä merkintöineen, jotka koskevat tätä osuutta.

26 §. Kaupungin maarekisterin liitteenä on maanmittauskonttorissa pidettävä kaksi luetteloa, joihin merkitään, toiseen maanmittaustoimituksissa osakkaiden yhteisiksi erotetut tai jakamatta jätetyt alueet ja millä tiloilla on osuus niihin, ja toiseen yleiseen käyttöön erotetut tiet ja yleiset paikat.

27 §. Kaupungin maarekisteriin merkityistä tiloista ja alueista on laadittava rekisterikartta, kuten siitä on erikseen säädetty.

4 L u k u.

Tonttikirja ja tonttirekisterikartta.

28 §. Tonttikirja pidetään vahvistetun kaavan mukaan joko sidotuissa niteissä tai irtolehkillä, jotka yhdistetään niteiksi.

29 §. Tonttikirjaan merkityistä alueista on pidettävä tonttirekisterikarttaa.

30 §. Tonttikirjan pitämisestä huolehtii maistraatti ja tonttirekisterikarttaa pitää ja hoitaa maistraatin määräämä tonttikirjanpitäjä.

31 §. Tonttikirja käsittää:

- 1) tonttirekisterin;
- 2) yleisten alueiden rekisterin;
- 3) tontinmuodostusluettelon; ja
- 4) yleisten alueiden muodostusluettelon.

Tonttirekisteri sisältää laillisesti muodostetut tontit sekä muutoin vanhastaan tonteiksi muodostuneet alueet.

Yleisten alueiden rekisteri sisältää tonttijakoon otetulla alueella olevan katumaan, urheilupaikat, liikennealueet, vaara-alueet ja hautausmaat sekä muut yleiset paikat, jotka joko vanhastaan eivät kuulu mihinkään kiinteistöön tai ovat laillisesti kiinteistöä erotetut.

Tontinmuodostusluettelon merkitään vahvistettuun tonttijakoon otetulla alueella olevat tontit, joita 2 momentin mukaan ei ole tonttirekisteriin merkittävä.

Yleisten alueiden muodostusluettelon merkitään tonttijakoon otetulla alueella olevat kadut ja muut yleiset paikat, joita ei ole laillisesti kiinteistöä erotettu.

32 §. Tonttirekisteriä pidetään korttelittain. Kullekin korttelille tehdään oma alusteensa, jolle varataan tarpeellinen määrä lehtiä. Korttelien aluste tehdään joko numerojärjestyksessä tai aakkosjärjestyksessä korttelien nimien mukaan. Jos korttelit on numeroitu kaupunginosittain, on tonttirekisteri laadittava kaupunginosittain. Muutoinkin voidaan tonttirekisteri tehdä kaupunginosittain, jos se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

33 §. Korttelissa olevat tontit merkitään tonttirekisteriin numerojärjestyksessä.

34 §. Korttelin alusteelle on merkittävä tonttirekisterikartan karttaosa ja tiedot korttelia koskevista asemakaava- ja tonttijakopäätöksistä sekä asemakaavamääräyksistä tai vastaavista vanhemmista rakennusmääräyksistä. Jos edellä mainitut päätökset tai määräykset koskevat vain joitakin korttelin tontteja, on vastaava merkintä tehtävä kunkin asianomaisen tontin kohdalle muistutus-sarekkeeseen.

35 §. Tonttirekisteriin merkitään kunkin tontin kohdalle: ensimmäiseen sarekkeeseen tontin voimassaoleva numero; toiseen aika, jolloin tontti on lopullisesti tonttikirjaan merkitty; kolmanteen tontin laatu; neljänteen tontin pinta-ala; viidenteen tontin eri sivujen pituudet; kuudenteen aika, jolloin tontti on viimeksi mitattu, toimitusmiehen nimi ja tontinmittausasiakirjojen säilytysnumero; seitsemänteen rasiteoikeudet, -velvollisuudet ja muut sopimukset, jotka asianomainen viranomaisen on määrännyt tonttikirjaan merkittäviksi; ja

kahdeksanteen, muistutussarekkeeseen, milloin oikeuden suostumus, jos sellainen on tontin muodostamista varten tarpeen, on annettu, tontin aikaisempi nimitys tai numero ja muita tonttia koskevia tietoja.

36 §. Yleisten alueiden rekisteriin merkitään:
 ensimmäiseen sarakkeeseen rekisterikartan karttaosa;
 toiseen alueen littera kartalla;
 kolmanteen alueen nimitys;

neljänteen, mistä rekisteriyksiköistä tai niiden osista alue on muodostettu ja pinta-alat, mikäli ne ovat tiedossa;

viidenteen, milloin ja minkä toimenpiteen kautta alue on lopullisesti erotettu, ja asiakirjojen säilytysnumero; sekä

kuudenteen, muistutussarakkeeseen, milloin alue on merkitty yleisten alueiden rekisteriin ja muita aluetta koskevia tietoja.

37 §. Tontinmuodostusluetteloon, joka pidetään korttelittain, merkitään:

ensimmäiseen sarakkeeseen rekisterikartan karttaosa;

toiseen aika, jolloin tonttijako on vahvistettu, ja asiakirjain säilytysnumero;

kolmanteen tontin numero;

neljänteen tontin pinta-ala;

viidenteen tontin eri sivujen pituudet;

kuudenteen aika, jolloin tontti on mitattu, toimitusmiehen nimi ja tontinmittausasiakirjojen säilytysnumero;

seitsemänteen, mihin rekisteriyksikköön tontin alue kuuluu ja, jos osia siitä kuuluu eri rekisteriyksikköihin, näiden osien pinta-ala; sekä

kahdeksanteen, muistutussarakkeeseen, muita tonttia koskevia tietoja.

38 §. Yleisten alueiden muodostusluetteloon merkitään:

ensimmäiseen sarakkeeseen rekisterikartan karttaosa;

toiseen alueen littera kartalla;

kolmanteen alueen nimitys;

neljänteen, mihin rekisteriyksikköön alue kuuluu, ja alueen pinta-ala, milloin se on tiedossa; sekä

viidenteen, muistutussarakkeeseen, muita aluetta koskevia tietoja.

39 §. Tonttirekisteri, yleisten alueiden rekisteri sekä tontinmuodostusluettelo ja yleisten alueiden muodostusluettelo sidotaan kukin yhdeksi tai useammaksi niteeksi. Kukin nide on varustettava sisällysluettelolla.

40 §. Tontin merkitsemisen tonttirekisteriin tulee perustua tontinmittaustoimitukseen.

Kun tontinmittaustoimitus suoritetaan omistajan pyynnöstä, tapahtuu merkintä suorastaan toimituksen perusteella. Muussa tapauksessa vaaditaan lisäksi tontinomistajan tonttikirjanpitäjälle tai toimitusmiehelle tontinmittaustoimituksessa esittämä anomus tontin tonttirekisteriin merkitsemisestä.

Milloin tontin muodostamiseen, sen mukaan kuin siitä on säädetty, vaaditaan oikeuden suostumus, ei tonttia saa tonttirekisteriin merkitä, ennenkuin on selvitetty, että suostumus on saatu.

Kun tontti on lopullisesti tonttikirjaan merkitty, on se poistettava tontinmuodostusluettelosta vetämällä punainen viiva merkintö-

jen yli. Kahdeksanteen sarakkeeseen on samalla merkittävä, milloin tontti on tonttirekisteriin viety.

Kun maarekisteriin merkitystä alueesta muodostettu tontti merkitään tonttirekisteriin, on tonttikirjanpitäjän viipymättä lähetettävä maanmittauskonttorille tonttia koskeva ote rekisterikartasta ja jäljennös mittakirjasta.

41 §. Kun yleisten alueiden muodostusluetteloon merkitty muiden kuin kaupungin omistama alue tai osa siitä laillisessa järjestyksessä erotetaan siitä kiinteistöstä, johon se on kuulunut, on alue tai sen osa kaupunginhallituksen ilmoituksesta merkittävä yleisten alueiden rekisteriin ja poistettava yleisten alueiden muodostusluettelosta. Kaupungin omistamat yleisten alueiden muodostusluetteloon merkityt alueet merkitään kaupunginhallituksen ilmoituksesta yleisten alueiden rekisteriin ja poistetaan yleisten alueiden muodostusluettelosta. Kun alue on määrätty merkittäväksi yleisten alueiden rekisteriin, on kaupunginhallituksen lähetettävä sitä koskevat asiakirjat tonttikirjanpitäjälle.

Kun alue poistetaan yleisten alueiden muodostusluettelosta, vedetään punainen viiva merkintöjen yli, ja jos osa alueesta on viety yleisten alueiden rekisteriin, tehdään tästä aiheutuvat merkintäin muutokset. Viidenteen sarakkeeseen on samalla merkittävä, milloin ja millä perusteella alue tai osa siitä on viety yleisten alueiden rekisteriin. Yleisten alueiden rekisterin muistutusarakkeeseen on tehtävä merkintä, jossa viitataan yleisten alueiden muodostusluettelon vastaavaan kohtaan.

Edelläolevasta merkinnästä, mikäli se koskee maarekisteriin merkittyä aluetta, on tonttikirjanpitäjän annettava tieto maanmittauskonttorille ja samalla lähetettävä aluetta koskeva rekisterikartan ote.

42 §. Maistraatin on, saatuaan tonttijaon vahvistamista koskevat kartat ja asiakirjat, lähetettävä ne tonttikirjanpitäjälle, jonka on niiden perusteella merkittävä vahvistetut tontit tontinmuodostusluetteloon. Merkinnän tapahduttua on kartat ja asiakirjat palautettava maistraattiin.

43 §. Sitten kuin edellä 42 §:ssä säädetty merkintä on tehty ja tonttijako tullut vahvistetuksi, on tonttikirjanpitäjän laadittava ja maistraatille toimitettava ehdotus alueella olevien yleisten paikkojen merkitsemisestä yleisten alueiden muodostusluetteloon. Ehdotus laaditaan rekisterikartan jäljennökselle ja on siinä selitettävä eri rekisteriyksiköistä tonttikirjaan vietävien alueiden rajat ja pinta-alat. Maistraatti ratkaisee lopullisesti asian. Ratkaisun mukaisesti on alueet sitten merkittävä yleisten alueiden muodostusluetteloon.

44 §. Tonttia koskevista rasiteoikeuksista ja -velvollisuuksista ynnä muista sopimuksista, jotka asianomainen viranomaisen on määrännyt tonttikirjaan merkittäviksi, on tämän toimitettava tonttikirjanpitäjälle tieto merkinnän tekemistä varten tonttikirjaan.

45 §. Tonttirekisterikartta laaditaan mittakaavassa 1:2000 tai sitä suuremmaksi. Kartalla on toisistaan selvästi eroavilla mer-

kinnöllä osoitettava rekistereihin ja muodostusluetteluihin merkityt tontit ja alueet.

Kun rekisterikartan osoittamissa olosuhteissa tapahtuu muutos, on siitä tehtävä merkintä kartalle samalla kuin tonttikirjaankin.

46 §. Jollei korttelilla ole nimeä tai numeroa, tulee maistraatin viipymättä ryhtyä toimenpiteisiin, että ne laillisessa järjestyksessä määrätään.

5 L u k u.

Rajan määrääminen tonttikirjaan vietävien ja maarekisteriin merkittävien alueiden välillä.

47 §. Sen seikan selvittämiseksi, mitkä alueet kaupungin tonttikirjaa ensiksi laadittaessa on merkittävä tonttikirjaan ja mitkä vietävä kaupungin maarekisteriin, on suoritettava erityinen toimitus.

48 §. Kaupunginhallituksen toimesta on tehtävä ehdotus tonttirekisteriin ja yleisten alueiden rekisteriin sekä tontinmuodostusluetteloon ja yleisten alueiden muodostusluetteloon merkittävistä tonteista ja alueista. Ehdotukseen on liitettävä selvitys sen perusteista ja kartta, joka osoittaa tonttirekisteriin ja yleisten alueiden rekisteriin vietäväksi ehdotettujen sekä tontinmuodostusluetteloon ja yleisten alueiden muodostusluetteloon merkittäviksi ehdotettujen alueiden rajat.

Ehdotus on vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulemisesta toimitettava maistraatille, joka lähettää sen oman lausuntonsa seuraamana maanmittauskonttorille.

Valtioneuvosto voi kuitenkin myöntää tässä pykälässä mainitun määräajan pidennystä.

49 §. Ehdotuksen saatuaan antaa maanmittauskonttori jollekulle virkamiehelleen tai maanmittausinsinöörille määräyksen 47 §:ssä mainittuun toimitukseen.

50 §. Toimituksesta on kuulutettava kuten jakotoimituksesta. Lisäksi on kaupunginhallitukselle ilmoitettava toimituksesta erityisellä kutsukirjeellä.

51 §. Toimituksessa on määrättävä ja kartalle merkittävä raja 31 §:n säännösten mukaisesti tonttikirjaan vietävien ja maarekisteriin merkittävien alueiden välillä sekä tontinmuodostusluetteloon ja yleisten alueiden muodostusluetteloon vietävien alueiden rajat.

52 §. Kun rajanmäärääminen on suoritettu, julistakoon toimitusmies toimituksen tältä osalta päättyneeksi ja toimittakoon toimitusasiakirjat ja kartat kaksin kappalein maistraatille, jonka tulee pitää ne asianosaisten nähtävinä kymmenen päivän ajan siitä lukien kuin toimituksen päättymisestä on ensi kerran ilmoitettu. Toimituksen päättymisestä ja siitä, että toimituksen asiakirjat ja kartat ovat maistraatissa asianosaisten nähtävinä edellämainitun määräajan, on toimitusmiehen ilmoitettava siten kuin kunnallisten ilmoitusten julkaisemisesta paikkakunnalla on määrätty ja lisäksi kirjeellä kaupunginhallitukselle.

Asianosainen ja kaupunginhallitus on oikeutettu 30 päivän kuluessa siitä kuin ilmoitus on ensi kerran julkaistu tekemään maistraatille kirjalliset huomautukset rajan määräystä vastaan.

53 §. Edellä 52 §:n 2 momentissa mainitun määräajan päätyttyä on maistraatin lähetettävä toimitusasiakirjat ja kartat sekä rajamääräystä vastaan mahdollisesti tehdyt huomautukset maanmittauskonttoriin.

Maanmittauskonttorin on viipymättä annettava asiasta lausuntonsa ja samalla palautettava toimitusasiakirjat ja kartat maistraatille, joka, jos se on yhtä mieltä maanmittauskonttorin kanssa, lopullisesti vahvistaa rajan. Jos maistraatti ja maanmittauskonttori ovat eri mieltä rajan asemasta, alistakoon maistraatti asian maanmittaushallituksen lopullisesti ratkaistavaksi.

54 §. Kun raja on lopullisesti määrätty, on toiset kappaleet toimitusasiakirjoja ja kartoja lähetettävä maanmittauskonttorin kautta toimitusmiehelle toimituksen jatkamista varten ja toiset kappaleet tonttikirjanpitäjälle tonttikirjan laatimista varten.

55 §. Saatuaan 54 §:ssä mainitut asiakirjat ja tiedon rajan vahvistamisesta, on toimitusmiehen tehtävä kaupungin omistamista maarekisteriin merkittävistä alueista maarekisterin muotoon kaksin kappalein laadittu luettelo, johon alueet on merkittävä aikaisemman kameraalisen jaoituksen mukaisesti, tai, ellei tämä ole tiedossa, muulla tavoin tarkoituksenmukaisesti ryhmitettyinä.

Muiden kuin kaupungin omistamista tiloista tai alueista, jotka rajamääräyksen mukaan osaksi tulevat kuulumaan tonttikirjaan, toimitusmiehen on tehtävä maarekisterin muotoon laadittu luettelo, jossa kunkin tilan kohdalle on merkittävä, mitä alueita siitä kuuluu tonttikirjaan.

Lisäksi toimituksessa on selvitettävä ja edellä mainittuihin luetteluihin asianomaisen tilan tai alueen kohdalle muistutussarekkeeseen merkittävä, mille alueille on vahvistettu tonttijako, asemakaava tai määräyksiä alueen käyttämisestä.

Toimituksessa on myös tehtävä rekisterikartan muotoon laadittu yleissilmäyskartta edellä mainituista alueista.

Toimitusasiakirjat ja kartat on toimitettava maanmittauskonttoriin, jonka on lähetettävä 1 momentissa mainittu luettelo ja jäljennös 4 momentissa sanotusta kartasta kaupunginhallitukselle.

56 §. Maanmittauskonttorin on tässä luvussa mainitun toimituksen perusteella maarekisteriin tehtävä muiden kuin kaupungin omistamien tilojen tai pakkolunastettujen alueiden kohdalle ne merkinnät, jotka toimituksesta aiheutuvat.

6 L u k u.

Kaupungin omistaman maan jakaminen uusiksi rekisteriyksiköiksi.

57 §. Jos kaupunki haluaa, että sen omistama maa jaetaan uusiksi rekisteriyksiköiksi, aikaisemmasta kameraalisesta kiinteistöjaoituksesta riippumatta, tulee sen kuuden kuukauden kuluessa

siitä kuin 55 §:ssä mainittu luettelo on kaupunginhallitukselle saapunut, antaa tontinmittaajan tehtäväksi laatia ehdotus tällaiseksi jaoksi taikka tehdä esitys maanmittauskonttorille toimitusmiehen määräämisestä ehdotusta laatimaan.

58 §. Edellä 57 §:ssä mainittua ehdotusta tehtäessä on toimituskarttana mahdollisuuden mukaan käytettävä kaupungin toimitusta varten antamia karttoja.

Toimitusmiehen on selvitettävä, minkäluontoisia tilat ja alueet ovat, minkälaisin oikeuksin niitä hallitaan, onko niillä ja minkä perusteen mukaan osuutta yhteisiin alueisiin ja etuuksiin, tiloja ja alueita koskevat rasitteet sekä muut seikat, jotka ehdotusta tehtäessä on otettava huomioon.

Ehdotuksessa on kuhunkin uuteen rekisteriyksikköön nähden selostettava, mistä tiloista, alueista tai niiden osista rekisteriyksikkö on muodostettu, sekä niillä olevat alueet, joilla on vahvistettu tonttijako, asemakaava tai määräyksiä alueen käyttämisestä.

Uusien rekisteriyksiköiden tilukset saa selittää summittain, kuitenkin eri tiluslajit erikseen. Kullekin ehdotetulle rekisteriyksikölle on annettava nimi.

59 §. Eri tiloihin kuuluvia maa-alueita ei saa yhdistää samaan rekisteriyksikköön eikä myöskään alueita, joita kaupunki omistaa erilaisin oikeuksin. Tiloja, jotka kiinnityksen johdosta tai maksamattoman kauppahinnan oikeutta koskevien säännöksiin nojalla ovat vastaamassa saamisesta taikka määrätyn raha- tai tavaratulon kantamisoikeudesta, ei saa muodostaa uusiksi rekisteriyksiköiksi.

60 §. Ennen kuin maanmittauskonttori hyväksyy sille saapuneen ehdotuksen, tulee sen pyytää kaupunginhallituksen lausunto siitä.

Jollei maanmittauskonttori hyväksy toimitusta, palauttakoon sen toimitusmiehelle määräämällä, miten se on korjattava.

61 §. Maanmittauskonttorin hyväksytyä ehdotuksen, on tilat ja alueet, jotka on uusiksi rekisteriyksiköiksi jaettu, ensin merkittävä maarekisteriin 58 §:ssä mainittuine selvityksineen. Uudet rekisteriyksiköt on sitten merkittävä säädetyllä tavalla maarekisteriin.

62 §. Jollei kaupunki tee 57 §:ssä mainitun ajan kuluessa siinä sanottua esitystä, on kaupungin omistama maa merkittävä maarekisteriin 5 luvussa mainitun toimituksen ja muun saatavissa olevan selvityksen perusteella.

7 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

63 §. Kaupunginvaltuusto valitsee maanjako-oikeuden valitut jäsenet.

64 §. Jos osoittautuu tarpeelliseksi toimittaa maanmittaus-toimituksena suoritettava rajankäynti, joka koskee muiden kuin

tonttien välisten rajojen selvittämistä, on myös kaupungilla oikeus hakea määräys tällaiseen toimitukseen.

65 §. Kun asemakaava- tai tonttijakoehdotus taikka ehdotus asemakaavantakaisiksi määräyksiksi lähetetään vahvistettavaksi, on siihen, mikäli se koskee maarekisteriin merkittyä aluetta, sen lisäksi, mitä 29 päivänä tammikuuta 1932 annetussa rakennussäännössä säädetään, liitettävä:

asemakaavaehdotukseen toinen jäljennös ehdotuksesta, maastokartasta ja selityksestä;

tonttijakoehdotukseen toinen jäljennös kartasta ja selityksestä; sekä

ehdotukseen asemakaavantakaisista määräyksistä toinen jäljennös kartasta ja selityksestä.

Asemakaavan, tonttijaon tai asemakaavantakaisten määräysten tultua vahvistetuiksi sisäasiainministeriö lähettää edelläsanotut jäljennökset asianmukaisine merkintöineen vahvistamisesta maanmittaushallitukselle sieltä edelleen maanmittauskonttoriin toimitettaviksi.

Samoin on meneteltävä myös asemakaavaa, tonttijakoa taikka asemakaavantakaisia määräyksiä muutettaessa.

66 §. Kun valtioneuvostolle annetaan tieto kaupunginvaltuuston vahvistamasta pienehköstä asemakaavan, tonttijaon taikka asemakaavantakaisten määräysten muutoksesta, joka koskee maarekisteriin merkittyä aluetta, on asiakirjat lähetettävä kaksinkappalein. Sisäasiainministeriö toimittaa toiset kappaleet maanmittaushallitukselle, joka lähettäköön ne edelleen maanmittauskonttorille.

67 §. Kaupungin viranomaisten tulee luovuttaa maarekisterin ja rekisterikartan laatimista ja pitämistä varten tarpeelliset kartat ja asiakirjat maanmittauskonttorin käytettäväksi sekä antaa selvitys kaupungin omistamista tiloista ja tiluksista. Lisäksi niiden on maanmittauskonttorille toimitettava jäljennökset aikaisemmin vahvistettua asemakaavaa, tonttijakoa tai alueen käyttämisestä annettuja määräyksiä koskevista kartoista ja asiakirjoista.

68 §. Kaupungin viranomaisten on 5 ja 6 luvuissa mainittuja toimituksia varten annettava toimitusmiehen käytettäväksi kaikki asemakaavaa ja tonttijakoa selvittävät sekä muut toimitusta varten tarpeelliset kartat ja asiakirjat.

Toimitusmiehellä on myös oikeus saada maanmittauskonttorista lainaksi asiaa valaisevat kartat ja asiakirjat.

69 §. Maanmittaushallituksella on, mikäli se havaitaan tarpeelliseksi, oikeus määrätä maanmittausinsinööri laatimaan kaupungin aluetta koskevaa maarekisteriä ja rekisterikarttaa, ja on maanmittausinsinööri oikeutettu tällaisesta tehtävästä saamaan palkkion maanmittauspalkkiosta annetun asetuksen mukaan.

70 §. Valtio maksaa maarekisterin ja sitä koskevan rekisterikartan laatimista varten tarvittavien toimitusten kustannukset.

71 §. Maanmittaustoimituksista annettuja säännöksiä ja ohjeita on soveltuvilta kohdin noudatettava myös kaupunkialueella suoritettavissa maanmittaustoimituksissa.

Samoin on maarekisterin ja rekisterikartan laatimisessa ja pitämisessä noudatettava siitä annettuja säännöksiä.

72 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty kaupungista, sovelletaan vastaavasti kauppalaan, joka on eri kuntana.

Kaupungin jakolokia ja tätä asetusta sovellettaessa eri kuntana olevassa kauppalassa on huomioonotettava, että maistraatin tehtävät kuuluvat kauppalan järjestysosastolle ja kaupunginhallituksen tehtävät kauppalanhallitukselle.

Järjestysosasto valitsee uskotut miehet eri kuntana olevassa kauppalassa tapahtuvia maanmittaustoimituksia varten.

73 §. Tarkemmat määräykset menettelystä tontinmittauksessa ja tonttirekisterikartasta antaa valtioneuvosto.

Tonttikirjat ja muut tämän asetuksen edellyttämät asiakirjat on laadittava kaavojen mukaan, jotka sisäasiainministeriö vahvistaa.

74 §. Tontinmittauksen ja tonttikirjan pidon ylin johto ja valvonta kuuluu sisäasiainministeriölle, joka tarpeen vaatiessa antaa siitä tarkempia määräyksiä ja ohjeita.

75 §. Tällä asetuksella kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1931 annettu asetus kaupunkialueella sijaitsevien tilojen merkitsemisestä maarekisteriin.

25. Asetus tonttikirjan pitämisen johtamisesta ja valvonnasta.

Annettu maaliskuun 6 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 124)

Jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain 32 §:n nojalla säädetään, apulaismaalaisministerin esittelystä, seuraavaa:

1 §. Tonttikirjan ja tonttirekisterikartan laatimista ja pitämistä johtaa ja valvoo toistaiseksi tonttikirjan tarkastajana sisäasiainministeriön virkamies, jonka mainittu ministeriö siihen määrää.

2 §. Tonttikirjan tarkastajan tulee erityisesti huolehtia, että tonttikirja ja tonttirekisterikartta viipymättä laaditaan kaupungissa ja eri kuntana olevassa kauppalassa, ohjein ja neuvoin johtaa tätä työtä sekä tehdä tarpeellisia tarkastusmatkoja.

3 §. Maistraatin, järjestysosaston ja tonttikirjanpitäjän tulee tarkastajalle antaa tämän vaatimat tiedot ja selonteot tonttikirjan ja rekisterikartan laatimisesta ja pitämisestä.

4 §. Tärkeät, periaatteelliset ja laajakantoiset kysymykset valmistellaan neuvottelukunnassa, johon tarkastajan lisäksi kuuluu kaksi maanmittaushallituksen vuodeksi kerrallaan määräämää jäsentä.

5 §. Jos tonttikirjan tarkastaja havaitsee, että tonttikirjanpitäjä on tehnyt itsensä syyppääksi laiminlyöntiin tai virheellisyysten virkansa hoitamisessa, tulee tarkastajan saattaa asia maistraa-

N:o 25 (jatk.)

tin tai järjestäsoikeuden tietoon niihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten, joihin asia voi antaa aihetta.

6 §. Sisäasiainministeriö antaa tarpeen vaatiessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

26. Valtioneuvoston päätös menettelystä tontinmittauksessa ja tonttirekisterikartasta.

Annettu maaliskuun 6 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 125)

Valtioneuvosto on, maatalousministeriön esittelystä, nojautuen jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 6 päivänä maaliskuuta 1936 annetun asetuksen 73 §:ään, päättänyt seuraavaa:

1 L u k u.

Uuden tai uudelleen järjestetyn tontin mittaus.

1 §. Uuden tai uudelleen järjestetyn tontin mittaus on toimitettava vahvistetun tonttijako- ja asemakaavakartan perusteella.

2 §. Jos tontin kulmapisteiden paikat on määrätty numeroilla, on näitä tai niistä laskettuja mittoja käytettävä kulmapisteitä maalle määrättäessä.

Jollei kulmapisteitä ole numeroilla määrätty, on raja paalutettava kartan mukaan huomioonottamalla kartan kutistuminen ja sen muut mahdolliset epätarkkuudet.

3 §. Tontin kulmapisteet on, mikäli kaupungin rakennusjärjestyksen mukaan ei suurempaa tarkkuutta vaadita, maalla määrättävä sellaisella tarkkuudella, ettei ero kahdesta eri linjasta mitatun paikan välillä ole suurempi kuin 0.0006 l + 0.01 m, missä l merkitsee sivun pituutta metreissä.

Kulmapisteiden oikea asema on, mikäli mahdollista, tarkistettava korttelissa jo määrättyjen rajamittojen perusteella.

4 §. Jos paalutuksessa käytettyjä kiintopisteitä tai linjoja ei voida myöhemmin käyttää tulevien uutisrakennusten tai muiden esteiden vuoksi, on tontin kulmapisteiden paalutuksen yhteydessä tehtävä täydentävä monikulmiomittaus, joka liitetään ennestään olevaan kolmio- tai monikulmioverkkoon. Uudet kiintopisteet on sijoitettava niin, että myöhemmin toimitettava paalutus on niiden perusteella mahdollinen. Paalutetut rajapisteet sidotaan uuteen monikulmiomittaukseen.

2 L u k u.

Tonttirekisteriin merkityn tontin ja tonttikirjaan merkityn muun alueen mittaus.

5 §. Tonttirekisteriin merkityn tontin ja tonttikirjaan merkityn muun alueen mittauksessa on toimituksen teknilliseen suorittamiseen ja tarkkuusvaatimuksiin nähden noudatettava, mitä 1 luvussa on säädetty.

Jos mittauksen tulokset eroavat toisistaan enemmän kuin 3 §:ssä säädetty virheraja sallii, on toimitus keskeytettävä ja meneteltävä sillä tavoin kuin jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 6 päivänä maaliskuuta 1936 annetun asetuksen 14 §:ssä on säädetty.

3 L u k u.

Tontin rajojen merkitseminen.

6 §. Tontin kulmapisteisiin on asetettava rajamerkit.

Rajamerkkeinä käytetään kivi tai betonipyykkiä taikka rautaputkea tai -tankoa.

Kivipyykin pienimmän läpimitan tulee olla vähintään 40 sm, ja betonipyykin läpimitan alapäästä vähintään 30 sm ja yläpäästä 15 sm sekä sen kokonaiskorkeuden vähintään 70 sm. Pyykkiin on tukevasti kiinnitettävä vähintään 2 sm läpimittainen rautaputki tai -putti.

Milloin rajamerkin paikka sattuu suuremman maaperäkiven tai kallion kohdalle, voidaan putki ja putti kiinnittää tähän.

Jos rajamerkinä käytetään rautaputkea tai -tankoa, tulee sen olla olosuhteisiin nähden sopivalla tavalla kiinnitetty ja läpimitaltaan vähintään 2 sm.

Rajamerkki on asetettava niin, että sen yläpää on korkeintaan 5 sm maanpinnan yläpuolella. Liikennöidyllä paikalla ja muutoinkin, jos rajamerkin liikkuminen on pelättävissä, on rajamerkki kuitenkin upotettava vähintään 15 sm maanpinnan alapuolelle.

Milloin alueesta on laadittu tarkkamittaukseen perustuva kartta ja sellaisen rajamerkin tekeminen kuin edellä on säädetty tuottaa vaikeuksia, saadaan rajamerkinä käyttää olosuhteiden mukaan sopivalla tavalla kiinnitettyä ja läpimitaltaan vähintään 2 sm rautaputtia tai -putkea. Tällöin on rajapisteelle laskettava koordinaatit monikulmiomittauksen koordinaatistossa.

7 §. Jos rajapiste sattuu rakennuksen alle tai muuhun sellaiseen paikkaan, johon rajamerkkiä ei voi asettaa, on rajapisteet vastaista määräämistä varten sidemittattava toisiin rajamerkkeihin tai muihin tarkoin määrättyihin pisteisiin. Ellei tällaisia sidemittauspisteitä ole läheisyydessä riittävästi, on asetettava pysyväisiä varamerkkejä, joista käsin sidemittaus suoritetaan. Sidemitat on senttimetrin tarkkuudella merkittävä kartalle.

4 L u k u.

Tonttikartan laatiminen.

8 §. Tonttikarttaan on käytettävä virallista paperia n:o 1 tai muuta siihen verrattavaa ohutta, lujaa paperia. Karttalehden tulee olla tavallista virallisen paperin arkkikokoa. Vaihtoehtoisesti voidaan kartan kokoon nähdessä noudattaa myös kansainvälisiä, Suomen standardisoimislautakunnan hyväksymiä mittoja $A0 = 841 \times 1189$ mm, $A1 = 594 \times 841$ mm, $A2 = 420 \times 594$ mm, $A3 = 297 \times 420$ mm ja $A4 = 210 \times 297$ mm huomioonottaen, että $A4$ on pienin sallittu koko. Suurempaa kokoa käytettäessä on karttalehdet huolellisesti taitettava $A4$:n kokoisiksi, niin että piirustuspuoli jää sisäpuolelle.

9 §. Kartta on piirrettävä tušilla.

Karttaan on tehtävä otsake, joka osoittaa tontin ja korttelin numeron tai nimen ja aseman, milloin ja mitä tarkoitusta varten mittaus on toimitettu ja kuka sen on suorittanut.

Kartalle on merkittävä myöskin katujen nimet ja naapuritonttien numerot, rakennusten laatu ja rakennusaine, merkkien selitys, pohjoisviiva ja mittakaava. Jos tonttiin sisältyy osia eri kiinteistöistä tai yhteisiä alueita, on näiden rajat ja rekisterimerkit kartalle merkittävä.

10 §. Kartalle otettavat yksityiskohdat merkitään seuraavasti: *Tonttiraja* 0.3 mm vahvuisella mustalla viivalla. Toimituksessa käydyn rajan vieren vedetään 1 mm levyinen punainen raita.

Vanhemman kiinteistöajatuksen raja 0.1 mm vahvuisella mustalla katkoviivalla, jossa viivan osat ovat 2 mm pitkiä ja välit 0.5 mm.

Aita 0.1 mm vahvuisella mustalla viivalla, varustettuna noin 1 senttimetrin etäisyydellä toisistaan olevilla 1 mm pituisilla vinoilla kaksoisviivoilla.

Kuivierotus 0.1 mm vahvuisella mustalla viivalla.

Kivirakennukset harmaalla värillä (laimennettu vaalea tuši).

Puurakennukset ruskealla värillä (poltettu sienna).

Rajan kulmapiste ympyrällä, jonka halkaisija on 1.5 mm.

Rajamerkki samanlaisella ympyrällä, jonka ulkoreunoihin piirretään kahden toisiaan vastaan kohtisuorassa olevat halkaisijan 1 mm pituiset jatkeet.

Kiintopiste tasasivuisella kolmiolla, jonka sivut ovat 2 mm pituiset.

Rakennusjärjestyksessä voidaan määrätä, että kartassa saa käyttää muunkinlaisia merkitsemistöjä.

5 L u k u.

Alanlasku.

11 §. Tontin pinta-ala lasketaan numeroilla koordinaateista, jos ne ovat määrättyt, muussa tapauksessa tasatuista mittaustulok-

sista. Pinta-ala ilmoitetaan neliömetreinä vähintään 0.1 m² tarkkuudella.

12 §. Tontin osien ala voidaan laskea graafisesti. Tällöin ei kahden laskun tulos saa poiketa toisistaan enempää kuin $0.0004 \times s \times \sqrt{A}$ missä A on tontin ala neliömetreinä ja $1/s$ kartan mittakaava.

13 §. Alanlasku on toimitettava¹ selvälle kaavakkeelle. Laskusta tulee näkyä virheitten tasotus.

6 L u k u.

Tonttirekisterikartan laatiminen.

14 §. Tonttirekisterikartta tehdään standardikokoisille karttalehdille, joissa karttapiirros saa ulottua 60 × 80 tai 60 × 90 sm suuruiselle alalle. Jos kaupungin tai kauppalan kartasto on järjestetty lehdittäin toiseen kokoon, saa tonttirekisterikartan laatia saman kokoisille karttalehdille.

15 §. Kartta laaditaan kolmio- tai monikulmiopisteiden perusteella, milloin se on mahdollista, käyttämällä saatavissa olevaa kartta-aineistoa, sekä tarpeen mukaan toimittamalla side- ja täydennysmittauksia.

16 §. Kartalla käytetään seuraavia merkintöjä:

— + — + — + —	(0.3 mm) kaupunkialueen raja.
— + — + — + —	(0.1 mm) kaupunginosan raja.
-----	(0.1 mm) maarekisteriyksikön raja.
—————	(0.1 mm) vahvistetun tonttijaon mukainen raja.
.....	(0.1 mm) muu asemakaavassa vahvistettu raja.
-----	(0.3 mm) mittaustoimituksessa määrätty tontin muodostamislue- lossa olevan tontin raja sekä mittaustoi- mituksessa määrätty yleisten alueitten muodostamislue- lossa olevan alueen raja.
—————	(0.3 mm) tonttirekisteriin merki- tyn tontin raja ja yleisten alueiden re- kisteriin merkityn

XI KÄRKI

4 KUKKO

1 / 15

①

⑮

VILKONKATU

Saajalahti

1¹⁵ tai RN:o 2

a, b j. n. e. aa, ab j. n. e.

A, B j. n. e. AA, AB j. n. e.

Aa, Ab j. n. e. Ba, Bb, Bc j. n. e.

Aa¹, Aa² j. n. e. Ab¹, Ab² j. n. e.

..... (0.1 mm) muu yleisen alueen tai sen osan raja.

alueen asemakaavan mukainen raja.

kaupunginosan numero ja nimi.

korttelin numero ja nimi.

tontin numero.

tonttirekisteriin merkityn tontin numero.

kadun tai paikan nimi. rantaviiva ja vesi-alueen nimi.

maarekisterinumero.

maanjaossa yhteiseksi erotetun alueen merkki.

maanjaossa yleiseen käyttöön erotetun alueen merkki.

yleisten alueiden muodostamislueeteloon merkityn alueen merkki.

yleisten alueiden rekisteriin merkityn alueen rekisterimerkki.

..... (0.3 mm) uudelle rekisterikartalle viedyn alueen raja.

kolmiopiste.

monikulmiopiste.

Hävitetty tai muutettu merkintä osoitetaan tarvittaessa päälle vedetyllä ristillä.

Kaikki merkinnät kartalle tehdään mustalla tušilla.

17 §. Kun karttaosa monien merkintöjen ja muutoksien vuoksi tai muusta syystä tulee epäselväksi, on se laadittava uudestaan joko kokonaan tai osaksi.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 4.

Sisällys: 27. Oppikoulutontteja luovutettaessa sovellettavat periaatteet, s. 113. — 28. Rahastovekseleitä koskevat määräykset, s. 114. — 29. Kaupungin antama sitoumus vastata erinäisistä Kiljavannummen keuhkotautiparantola osakeyhtiön ja sen ylläpitämän parantolan menoista, s. 114. — 30. Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 4 ja 6 §:n muutokset ja lisäys mainittuun johtosääntöön, s. 115. — 31. Helsingin kaupungin poliisilaitoksen suojeluosaston sairausosaston nimityksen muuttaminen, s. 116. — 32. Helsingin kaupungin vesijohtolaitoksen taksa, s. 116. — 33. Lisäys Helsingin kaupungin viranpitäjän eläkesäännön 4 §:ään, s. 121. — 34. Kaupungin pakkahuoneella olevan vaakamestarin tehtävät, s. 122. — 35. Helsingin kaupungin satamahallintotoimiston johtosäännön 2, 3, 16 ja 20 §:n muutokset, s. 122. — 36. Kansakoulujen apukoulujen uudelleenjärjestäminen, s. 123. — 37. Viranhaltijalle tuleva palkka hänen erotessaan virastaan työkyvyttömyyden vuoksi, s. 123. — 38. Viransijaisuuspalkkioita koskevien määräysten muuttaminen, s. 123. — 39. Kansakoulujen vuosisijaisopettajien ja lomaviransijaisten kesä- ja sairaalomia koskevat määräykset, s. 123. 40. Vapunpäivä kaupungin virastoissa ja laitoksissa, s. 124. — 41. Taksa, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua, s. 124. — 42. Ohjeet kompassintarkastuspaalun ja -poijun käyttämiseen, s. 124.

27. Oppikoulutontteja luovutettaessa sovellettavat periaatteet.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat maaliskuun 4 p:nä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että oppikoulutontteja luovutettaessa on sovelletettava seuraavia periaatteita:

1) sekä valtiolle että yksityisille luovutettavat tontit merkitään asemakaavaan koulutontteiksi, ja niihin liittyvillä asemakaavamääräyksillä määrätään, ettei tonteille saa rakentaa muita asuinhuoneistoja, kuin mitkä ovat rakennuksen hoitohenkilökunnalle tarpeellisia;

2) valtiolle luovutettaviin koulutontteihin nähden jatketaan entistä menettelyä, kuitenkin siten, että kauppahinta eräännyy maksettavaksi valtion luovuttaessa tontin yksityiselle, ellei kaupunginvaltuusto katso voivansa jatkaa lainasuhdetta;

Koulutontteja on aikaisemmin luovutettu valtiolle ehdoin, että kauppasumma kokonaisuudessaan on jäänyt korottomaksi lainaksi, eräännyen maksettavaksi ainoastaan siinä tapauksessa, että tonttia ryhdyttäisiin käyttämään muuhun tarkoitukseen.

3) yksityisille luovutettavat tontit myydään käypään hintaan ja muuten voimassaolevin myyntiehdoin, paitsi että kauppahinta jätetään kokonaisuudessaan korottomaksi lainaksi, joka eräännyy maksettavaksi siinä tapauksessa, että tontin omistaja myy tontin, ellei kaupunginvaltuusto katso voivansa jatkaa lainasuhdetta;

4) tämän lainan ja rakennusvelvollisuuden mahdollisesta laiminnonjohtuvan maksusuorituksen vakuudeksi on yksityiskouluille

luovutettaviin tontteihin ja niille rakennettaviin rakennuksiin otettava kiinnitys niiden kiinnitysten jälkeen, jotka vastaavat 75 % tontille rakennettavien rakennusten rakennuskustannuksista;

5) mikäli tontin luovutusmuotona käytetään vuokrausta, on vuokraajan suoritettava tontin vuokrana kaupungille kohtuullinen korvaus tontin katuosuuksien kunnossapidosta; vuokramaksun vaakuudeksi otetaan ensimmäinen kiinnitys;

6) koulutontille rakennettavien rakennusten piirustukset ja kustannusarviot on alistettava kaupunginhallituksen hyväksyttäväksi.

28. Rahastovekseleitä koskevat määräykset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat maaliskuun 18 p:nä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupunginhallituksen kaupungin tilapäisluottoa ottaessaan kaupungin nimiin asettamaan rahastovekseleitä noudattamalla seuraavia perusteita:

1) Rahastovekselien maksuaika ei saa olla kolmea kuukautta pitempi.

2) Rahastovekseleitä ei saa uudistaa.

3) Kunkin vekselin rahamäärä on oleva vähintään kaksikymmentäviisituhatta (25,000) markkaa.

4) Rahastovekselien lankeamispäivät on asetettava kunnallisveroien eri osakantojen päättämisen jälkeiseksi päiväksi.

5) Lankeamispäiviä määrättäessä on sen lisäksi, mitä edellisissä kohdissa määrätään, otettava huomioon, että muitten sitoumusten suorittaminen ei ole esteenä vekselin lunastamiselle.

6) Kunkin lankeamispäivänä lunastettavien rahastovekselien yhteinen rahamäärä ei saa nousta yli 50 %:n asianomaisen osakannon arvioidusta tuotosta.

7) Rahastovekselit on kirjoitettava kaupunkiliiton hallituksen toimesta painatetuille veksellilomakkeille.

8) Kunkin vuoden lopussa on kaupunkiliiton raha-asiaainneuvostolle tehtävä ilmoitus asetetuista rahastovekseleistä ja niiden lunastamisesta.

29. Kaupungin antama sitoumus vastata erinäisistä Kiljavannummen keuhkotautiparantola osakeyhtiön ja sen ylläpitämän parantolan menoista.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 18 p:nä 1936.

Helsingin kaupunki, Kiljavannummen keuhkotautiparantola osakeyhtiön osakkeenomistajana, sitoutuu noudattamaan seuraavia määräyksiä:

1) Kiljavannummen keuhkotautiparantola osakeyhtiön osakas on velvollinen osakkeittensa luvun mukaan suorittamaan vuosittain tilinpäätöksen osoittaman osuutensa yhtiön velkojen kuoletuksista ja koroista sekä parantolan uudistamisen tai muutoksen aiheuttamista menoista. Näillä maksuilla veloitetaan osakasta, vaikka tämä ei olisikaan itse käyttänyt kaikkia potilaanpaikkojaan.

2) Parantolan vuotuisten kunnossapito- ja käyttökustannusten peittämiseksi, joihin kustannuksiin luetaan johtokunnan jäsenten palkkiot, menot rakennusten, kaluston, varaston ja muiden tarpeellisten varusteiden kunnossapidosta, lääkärien, hoito- ja muun henkilökunnan sekä tilapäisten apulaisten palkkauksista, potilaiden sekä hoito- ja muun henkilökunnan ruoasta, lääke- ja sideaineista, vedenhankinnasta, lämmöstä, valosta, sähkö- ja muusta voimasta, pesusta ja puhtaanaapidosta, palovakuutuksesta ja henkilökunnan tapaturmavakuutuksesta, erinäisistä juoksevista suorituksista sekä kunnossapito- ja käyttökustannuksiin tarvittavan lainan koroista, on ensisijassa käytettävä valtiolta siihen tarkoitukseen tuleva avustus ja sen jälkeen maksavien potilaiden hoitovuorokausimaksuista kertyvät y. m. tulot. Jälle jäävä osa kunnossapito- ja käyttökustannuksista jaetaan tasan kaikkien niiden hoitovuorokausien summalla, joina osakkaat yhteensä varainhoitovuoden kuluessa ovat käyttäneet parantolaa, ja siten saadulla hoitovuorokausikustannusten keskimäärällä veloitetaan kutakin osakasta jokaiselta sen käyttämältä hoitovuorokaudelta. Tarpeen vaatiessa on osakkaan suoritettava vuoden varrella etumaksua johtokunnan määräämissä erissä, mitkä etumaksut lasketaan osakkaan hyväksi yllämainitussa veloituksessa.

30. Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 4 ja 6 §:n muutokset sekä lisäys mainittuun johtosääntöön.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat huhtikuun 8 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 36 ja 1933 : 26)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa joulukuun 10 päivänä 1930 vahvistamansa kiinteistötoimiston johtosäännön 4 ja 6 §:n, sellaisina kuin ne ovat kaupunginvaltuuston toukokuun 23 päivänä 1933 tekemän päätöksen nojalla, sekä vahvistaa mainittuun johtosääntöön uuden 5 a §:n näin kuuluvaksi:

4 §. Kansliaosaston henkilökuntana on sihteeri, notaari, kirjaja, toimistoapulaisia ja palveluskunta.

5 a §. Notaarin tehtävänä on pitää pöytäkirjaa lautakunnan ja sen jaostojen kokouksissa sekä suorittaa ne muut tehtävät, jotka lautakunta määrää.

6 §. Sihteerin apuna on kirjaja ja toimistoapulaiset, joiden tehtävät sihteeri määrää.

31. Helsingin kaupungin poliisilaitoksen suojeluosaston sairaosaston nimityksen muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 8 p:ltä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 64)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingin kaupungin poliisilaitoksen suojeluosaston sairaosaston nimitys on muutettava nimitykseksi Helsingin kaupungin sielullisesti sairaiden vastaanottoasema — Helsingfors stads upptagningsstation för psykiskt sjuka.

32. Helsingin kaupungin vesijohtolaitoksen taksa.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 29 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1914 : 1 ja 1931 : 56)

1 §. Helsingin kaupungin vesijohtolaitoksen tehtävänä on kaupungin teknillisten laitosten hallituksen alaisena huolehtia vedenhankinnasta yleisiä tarpeita ja yksityiskulutusta varten.

2 §. Jos kiinteistön omistaja tahi haltija haluaa saada vettä kaupungin vesijohdosta, tulee hänen siitä tehdä sopimus vesijohtolaitoksen kanssa, jolla on oikeus vaatia vakuus vesimaksujen ja tarpeellisista töistä tulevan korvauksen suorittamisesta.

Sopimus on kuluttajan irtisanottava kirjallisesti, ja lakkaa se olemasta voimassa seuraavan vuosineljänneksen alusta. Vesijohtolaitoksen puolelta toimitetaan irtisanominen joko kirjallisesti tahi ilmoittamalla niissä sanomalehdissä, joissa kaupungin kuulutukset julkaistaan, ollen irtisanomisaika tässä tapauksessa vähintään kolme (3) kuukautta.

Jos kiinteistön omistaja vaihtuu, on siitä heti ilmoitettava vesijohtolaitokselle, mutta on se, joka laitoksen kanssa on sopimuksen tehnyt, siitä huolimatta velvollinen sen täyttämään, kunnes sitoumus on lakannut olemasta voimassa. Vesijohtolaitoksella on tällöin kuitenkin oikeus vaatia sopimuksen tekijältä heti maksu toimitetusta vedestä sekä hänen laskuunsa suoritetuista töistä. Näistä vesijohtolaitoksen saatavista on kiinteistön uusi omistajakin vastuunalainen samoin kuin edeltäjänsä, jos hän haluaa vesijohtoa edelleen käyttää.

3 §. Kussakin kiinteistössä, johon vettä johdetaan, tulee olla kaupungin putkiverkoston liittyvä eri syöttöjohtonsa, ellei kaupungin teknillisten laitosten hallitus poikkeustapauksessa ole sallinut muuta järjestelyä.

Syöttöjohdolla tulee olla vesijohtolaitoksen määräämä vähin läpimitta, ja on se sijoitettava vesijohtolaitoksen osoittamaan paikkaan ja syvyyteen.

Kaikki syöttöjohdossa katujohton ja vesimittarin välillä tehtävät metallityöt sekä vesimittarin asennus putkijohtoon on suoritettava kaupungin vesijohtolaitoksen toimesta, mutta kiinteistönomistajan kustannuksella.

Vesijohtolaitos suorittaa muitakin vesijohtotöitä, mutta on kiinteistönomistajalla oikeus harkintansa mukaan teettää niitä laitoksen urakoitsijoillakin.

Kun syöttöjohto, kiinteistössä oleva johto tai niihin kuuluvat osat havaitaan puutteellisiksi tahi terveydellisiä haittoja tuottaviksi, on kiinteistönomistaja velvollinen vesijohtolaitoksen määräyksestä omalla kustannuksellaan ne viipymättä korjauttamaan tai muuttamaan.

Kaikista vesijohtolaitoksen suorittamista töistä ja toimittamista aineista y. m. veloitetaan kaupungin teknillisten laitosten hallituksen vahvistaman taksan mukaan, ja jäävät työainekset vesijohtolaitoksen omaisuudeksi, kunnes korvaus niistä on täysin maksettu.

Liittymisen kaupungin katujohdosta kadussa olevaan sulkuventtiiliin ynnä tämän venttiilin sekä sen arkun ja hatun pitää vesijohtolaitos kunnossa ilman erityistä korvausta.

4 §. Kuluttajan tulee neljännesvuosittain kohta laskun saatuaan suorittaa vesijohtolaitokselle maksu kuluttamastaan vedestä siten, että kultakin vuosineljännekseltä suoritetaan:

- a) kulutuksen ollessa enintään 1,000 m³, kultakin m³:ltä Smk. 2: 20;
- b) kultakin m³:ltä 1,001 ja 2,000 m³:n välillä Smk. 2: 10;
- c) kultakin m³:ltä 2,001 ja 4,000 m³:n välillä Smk. 2: —;
- d) kultakin m³:ltä 4,001 m³:stä ylöspäin Smk. 1: 90.

Jos jonkin vuosineljänneksen kuluessa vettä ei ole kulutettu ensinkään tai jos kulutus on 15 m³ vähempi, maksaa kuluttaja kuitenkin hallinto- y. m. kustannusten korvausta 33 markkaa, joka maksu suoritetaan siinäkin tapauksessa, että kulutus on alkanut tai lakannut vuosineljänneksen kuluessa.

Jos vesijohtolaitos toteaa vesimittarissa sellaisen virheen, ettei vedenkulutusta ilmeisesti voida määrätä oikein mittarin mukaan, tulee laitoksen aikaisemman kulutuksen perusteella tai muulla tavoin määrätä todennäköisen vedenkulutuksen suuruus ja veloittaa kuluttajaa tästä vesimäärästä. Jos kuluttajan vaatimassa tarkastuksessa vesimittari havaitaan väärin näyttäväksi ja erhenäyttö on suurempi kuin 5 % kuluttajan eduksi, kuormituksen ollessa likimain puolet nimellismäärästä, on tämä velvollinen suorittamaan vastaavan lisämaksun, mutta jos erhenäyttö on 5 % tai enemmän kuluttajan vahingoksi, vähennetään vastaava määrä kulutusmaksusta. Tuollaista lisäystä tai vähennystä ei missään tapauksessa lasketa neljää viimeistä vuosineljänneistä pitemmältä ajalta.

Tulipalon sammuttamiseen käytetystä vedestä ei suoriteta maksua. Jos tähän tarkoitukseen käytetty vesi on kulkenut mittarin kautta, on ilmoitus siitä heti tehtävä vesijohtolaitokselle, jonka tulee arvioida siten kulutetun veden määrä sekä huomioida se seuraavassa veloituksessa. Mittaamatta voidaan vettä saada samaan tarkoitukseen erikoisesti asennetuista paloposteista tai palohanoista, jos ne teetetään ja pidetään lyijytettyinä, kuten siitä erikseen säädetään.

Jos veden hukkaa on syntynyt vuodon takia eikä vika ole ollut tavallisella hoidolla vältettävissä eikä heti huomattavissa, on kuluttajalla oikeus saada siten hukkaanvaluneen veden maksun alennetuksi 50 %:lla.

Saadakseen tällaisen alennuksen tulee kuluttajan, heti kun vedenhukka on huomattu, siitä ilmoittaa vesijohtolaitokselle, joka kuluttajan aikaisemman tunnetun vedenkulutuksen ja esiintyneiden seikkojen perusteella toteaa vedenhukan määrän ja syyn.

Tällaista maksunalennusta ei myönnetä kuluttajalle, jonka johdot tai muut varusteet eivät täytä tämän taksan määräyksiä tai sen perusteella annettuja säännöksiä.

Kuluttaja on velvollinen vesijohtolaitokselle viipymättä ilmoittamaan syöttöjohdossa katujohdon ja vesimittarin välillä havaitut viat sekä vastaamaan kaikesta viivytyksen tällaisessa tapauksessa tuottamasta vahingosta.

5 §. Vedenkulutuksen määräämiseksi vesijohtolaitos asettaa 3 §:n 3 momentin mukaisesti tarpeellisen määrän kaupungin omistamia vesimittareita, mutta on kuluttajan suoritettava vuokrana mittarien kunnossapidosta maksu, josta kuluttajaa veloitetaan kunkin kalenterivuosi neljänneksen päättyessä. Tämä maksu on vesimittarista, jonka antokyyky on

3 m ³ tunnissa (läpim. 13 mm)	Smk. 15:—
5 » » » 20 »	» 20:—
7 » » » 25 »	» 30:—
10 » » » 30 »	» 40:—
20 » » » 40 »	» 50:—
30 » » » 50 »	» 60:—
50 » » »	» 70:—
100 » » »	» 100:—
200 » » »	» 150:—

Kuluttajalla on oikeus kirjallisen hakemuksen tehtyään saada mittarinsa tarkastetuksi. Tässä tarkoituksessa mittari otetaan paikoiltaan ja koetellaan sitä varten hankitulla kojeella. Tarkastuksen ajasta ja paikasta ilmoitetaan kuluttajalle, jotta hän voisi olla siinä saapuvilla. Tarkastuksen tulos on sekä vesijohtolaitosta että kuluttajaa sitova.

Kuluttajalla on oikeus kutsua tarkastukseen maistraatin tätä tarkoitusta varten määräämä asiantunteva henkilö. Sellainen asiantuntija saa palkkiota 80 markkaa kultakin hänen läsnäollessaan tarkastetulta mittarilta.

Jos mittari osoittaa vähintään 5 % yli todellisen määrän, kuormituksen ollessa likimain puolet nimellismäärästä, toimitetaan tarkastus maksutta, mutta muussa tapauksessa korvaa kuluttaja tarkastuskustannuksen.

Korvaus tarkastuksesta, siihen luettuna mittarin paikoiltaan ottaminen, kuljetus ja uuden mittarin sijaanpano, on tarkastettaessa mittaria, jonka antokyyky on

3—7 m ³ tunnissa	Smk.	70: —
10—30 » »	»	100: —
50 » » ja suurempi	»	140: —

mihin lisäksi tulee maistraatin määräämän asiantuntevan henkilön palkkio, jos hänet on kuluttajan toivomuksesta paikalle kutsuttu.

Vesijohtolaitoksella on oikeus harkintansa mukaan vaihtaa mittari toiseen saman tai muun kokoiseen.

Kaikki pakkasen tai muun syyn takia paikalleen asennetulle mittarille aiheutuneet vahingot korjataan kuluttajan kustannuksella, ja on tämä velvollinen vaadittaessa vesijohtolaitokseen vakuudeksi tallettamaan mittarin arvon.

6 §. Kulutusmaksun veloittamista varten luetaan vesimittari vesijohtolaitoksen toimesta kunkin vuosineljänneksen lopulla sekä tarpeellisen tarkastuksen aikaansaamiseksi kerran vuosineljänneksen molempina muinakin kuukausina.

Vedenkulutusmaksusta annetussa laskussa on mainittava maksun määrä sekä mittarinnäyttö ja sen päiväys vastaavana neljänneksenä, sekä lähinnä edellisen neljänneksen aikana toimitetun lukemisen aika ja silloin merkitty mittarin näyttö.

Tiedon vesimäärästä, minkä mittari on osoittanut muissa lukemistilaisuuksissa, tai n. s. yksityismittarien näytöstä, jotka on pantu mittaamaan vedenkulutusta jossakin kiinteistön osassa, voi kuluttaja saada vesijohtolaitokselta.

Jos vedenkulutus osoittautuu niin suureksi, että on syytä epäillä vuotoa, tulee vesijohtolaitoksen heti saattaa asia asianomaisen kuluttajan tietoon.

Kiinteistöä varten kirjoitetaan ainoastaan yksi lasku, ellei erityisestä, kaupungin teknillisten laitosten hallitukselle tehdystä pyynnöstä, poikkeustapauksissa muuta ole myönnetty.

7 §. Kun asianhaarat vaativat sijoittamaan tulensammutusta varten erikoisesti soveltuvia paloposteja tai palohanoja täydellisine, kaupungin palopäällikön hyväksymine varusteineen, on ne, ellei niihin yhdistetä vesimittaria, kokonaisuudessaan annettava vesijohtolaitoksen tehtäväksi, ja ovat niiden asentamisesta ja käyttämisestä voimassa ne määräykset, mitkä kaupungin teknillisten laitosten hallitus katsoo tarpeelliseksi antaa.

Kustakin liittymisestä, mikä katujohdossa tehdään tuollaisten ilman vesimittaria toimivien palopostien syöttämiseksi, suorittaa kuluttaja vesijohtolaitokselle maksua 160 markkaa kalenterivuodelta tahi sen osalta sekä kustakin ilman vesimittaria toimivan palohanan liittämisestä katujohdossa 40 markkaa kalenterivuodelta tahi sen osalta.

Siinä tapauksessa, että vesimittarinkin osoittama kulutus käy samasta liittymisestä, suoritetaan puolet edellä mainituista maksuista. Muunlaatuista ilman mittaria toimivista tulensammutuslaitteista suoritetaan kaupungin teknillisten laitosten hallituksen kussakin eri tapauksessa määräämä maksu.

Jos palopostiin tai palohanaan tarvittava vesi kulkee vesimittarista ja kuluttaja tämän johdosta vaatii, että mittarin tulee olla suurempi kuin tavallista kulutusta varten on tarpeen, tulee hänen suorittaa, paitsi suurempaa mittarinvuokraa, 40 markan lisämaksu kalenterivuodelta tai sen osalta, kun mittarin antokyky on enintään 10 m³ tunnissa, mutta 80 markkaa mittarin antokyvyn ollessa suurempi.

Kaikki edellä luetellut maksut suoritetaan vesijohtolaitoksen vuosittain antaman laskun mukaan.

8 §. Töitä, joiden suorittamisesta ei vesijohtolaitos yksinomaan huolehdi, eivät saa suorittaa muut henkilöt tai toiminimet kuin ne, jotka kaupungin teknillisten laitosten hallitus on hyväksynyt vesijohtourakoitsijoiksi. Hallitus on oikeutettu antamaan heille johtosäännön ja peruuttamaan urakoitsijan oikeuden suorittaa vesijohtotöitä, jos hänet johtosäännön rikkomisen takia tai muusta syystä havaitaan sopimattomaksi toimimaan urakoitsijana.

9 §. Jos tontilla tai rakennuksessa oleva vesijohto on liitettävä vesijohdon putkiverkostoon tai jos johtoa on muutettu, on se ilmoituksen jälkeen, heti kun on mahdollista, vesijohtolaitoksen katsastusmiehen tarkastettava. Johtoa ei saa käyttää ennenkuin katsastusmies on sen hyväksynyt. Johdon hyväksyminen katsastuksessa ei velvoita vesijohtolaitosta vastaamaan työn kestävydestä.

Tässä pykälässä mainitut katsastukset toimitetaan korvauksetta.

10 §. Johdoista ja niiden varusteista sekä työn suorittamisesta, niin myös siitä, mitä muutoin saattaa olla noudatettava vesijohtoa rakennettaessa tai korjattaessa, on kaupungin teknillisten laitosten hallituksella valta antaa erikoismääräyksiä.

Niinikään on kaupungin teknillisten laitosten hallituksella oikeus antaa määräyksiä, joita erikoistapauksissa voidaan pitää tarpeellisina kaupungin vesijohtolaitoksen antaman veden käyttämisen suhteen.

11 §. Kiinteistönomistaja on, milloin vesijohtolaitos tarpeelliseksi katsoo, aina velvollinen sallimaan laitoksen henkilökunnan päästä vapaasti niihin huoneistoihin, joihin putkijohto ja hanat sekä vesimittari varusteineen ovat sijoitettuina, sekä vesimittarien vaihtoa, puhdistusta ja lukemista varten pitämään nämä helposti luoksepäästävänä.

12 §. Vesijohtolaitoksella on seuraavissa tapauksissa oikeus heti keskeyttää vedensaanti kiinteistöön:

a) kun kuluttaja ei noudata tämän taksan määräyksiä tai niiden nojalla annettuja säännöksiä;

b) kun kuluttaja on jättänyt vedenkulutusmaksun suorittamatta;

c) kun kiinteistön vesijohtotöistä ja vesijohdon korjauksista ynnä tarvikkeista sekä särkyneen tai jäätyneen vesimittarin tarkastuksesta ja korjauksesta johtuvia maksuja ei ole suoritettu;

d) kun putkiverkkoon tai syöttöjohtoon syntynyt vuoto taikka vesijohdon kunnossapito- tai laajennustyöt sitä vaativat;

e) kaupungin palopäällikön vaatimuksesta tulipalon sattuessa, siksi ajaksi kuin se kestää, jos tulensammutukseen tarvittavan veden puutetta muutoin on pelättävä; sekä

f) kun kuluttaja jatkuvasti kieltää päästämästä vesijohtolaitoksen henkilökuntaa 11 §:ssä mainittuihin paikkoihin.

Kun työn suorituksen takia on välttämätöntä sulkea vedensaanti useammaksi tunniksi, on vesijohdon sulkemisesta vesijohtolaitoksen toimesta ilmoitettava kiinteistönomistajalle kirjallisesti viimeistään 24 tuntia ennen sulkemisen toimeenpanoa.

Koko putkiverkon tahi jonkun sen osan sulkemisesta voidaan asianomaisille kuluttajille myös antaa tieto, kun se käy päinsä, niissä sanomalehdissä ilmoittamalla, joissa kaupungin kuulutukset yleensä julkaistaan.

Kaikissa näissä tapauksissa, samoin kuin myös jos veden saanti tai käyttö käy mahdottomaksi jonkin poikkeuksellisen tapahtuman johdosta, joka ei ole vesijohtolaitoksen aiheuttama, ei kuluttajalla ole oikeutta saada korvausta siten syntyneestä vedenhankinnan keskeytymisestä eikä siitä johtuvista vahingoista. Vesijohtolaitos ei takaa määrättyä vedensaantia eikä määrättyä vesipainetta.

Milloin vesijohtolaitos kuluttajan vian tai laiminlyönnin tähden sulkee vesijohdon, on kuluttaja velvollinen vesijohdon sulkemisesta ja avaamisesta suorittamaan 40 markkaa sekä vaadittaessa laskun mukaan kustannukset mittarin poistamisesta ja paikalleen panosta ynnä sulkemisaikana vahingoittuneen mittarin tai johdon korjauksesta, niin myös, milloin johdon muuttaminen on tullut tarpeelliseksi, muutoksen aiheuttamat kustannukset.

Taksa otetaan käytäntöön v:n 1936 neljännen vuosineljänneksen alusta.

33. Lisäys Helsingin kaupungin viranpitäjäin eläkesäännön 4 §:ään.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 29 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 75)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä helmikuun 27 p:nä 1924 vahvistetun Helsingin kaupungin viranpitäjäin eläkesäännön 4 §:n ensimmäiseen momenttiin uuden viidennen kohdan seuraavasti:

4 §. Viranpitäjä on oikeutettu täyteen eläkkeeseen täytettyään 63 ikävuotta ja palveltuaan 30 vuotta; kuitenkin ovat sellaiseen oikeutetut:

— — — — —; sekä
lastentarhain opettajattaret 60 ikä- ja 28 palvelusvuoden jälkeen.

34. Kaupungin pakkahuoneella olevan vaakamestarin tehtävät.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 13 p:ltä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin pakkahuoneella olevan vaakamestarin tulee huolehtia, paitsi tullisäännön edellyttämistä punnitsemisista, tulli- ja pakkahuoneella olevan kaupungin omaisuuden hoidosta.

35. Helsingin kaupungin satamahallintotoimiston johtosäännön 2, 3, 16 ja 20 §:n muutokset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat toukokuun 13 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 45)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa joulukuun 2 päivänä 1931 vahvistamansa Helsingin kaupungin satamahallintotoimiston johtosäännön 2, 3, 16 ja 20 §:n näin kuuluviksi:

2 §. Satamahallintotoimisto jakautuu seuraaviin osastoihin:

1) satamaliikenneosastoon, jonka aliosastona on ilmoitusosasto; sekä

2) satamakannantaosastoon.

Edellämainittujen osastojen henkilökunnan lisäksi on toimistossa aktuaari, joka samalla toimii sihteerinä, ja toimistoapulaisia.

3 §. Aktuaarin tehtävänä on:

1) hoitaa satamalautakunnan pöytäkirjanpito ja kirjeenvaihto; sekä

2) suorittaa ne muut tehtävät, jotka lautakunta määrää.

16 §. Satamakannantaosaston henkilökuntana on satamakamreeri, avustava satamakamreeri, sivuosaston esimiehiä, aliosaston esimiehiä, laskuttajia, vanhempi kassanhoitaja, nuorempia kassanhoitajia, vanhempi kirjanpitäjä, nuorempia kirjanpitäjiä, toimentajia, konttorikirjureita, vaakamestari, vanhempia vahtimestareita, nuorempia vahtimestareita sekä koneenkäyttäjiä ja koneenkäyttäjän apulaisia pakkahuoneissa olevia hissejä ja lämpöjohtoja varten.

Osaston alaisina on sitäpaitsi pakkahuoneitten ulkopuolella olevien tavaroiden punnitusta toimittavia vaakamestareita apulaisineen sekä tavaravajain katsantomies.

20 §. Laskuttajien, vanhemman kassanhoitajan, nuorempien kassanhoitajien, vanhemman kirjanpitäjän, nuorempien kirjanpitäjien, toimentajien, konttorikirjurien, vaakamestarin, vanhempien vahtimestarien, nuorempien vahtimestarien, koneenkäyttäjien ja palveluskunnan tehtävät määrää ja järjestää satamakamreeri.

36. Kansakoulujen apukoulujen uudelleenjärjestäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 13 p:ltä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että apukoulut järjestetään vuodesta 1937 lähtien 7-luokkaisiksi kouluiksi ilman jatkoloukkia.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että apukoulun opettajien palkka on oleva sama kuin yläkoulun opettajien palkka.

37. Viranhaltijalle tuleva palkka hänen erotessaan virastaan työkyvyttömyyden vuoksi.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 9 p:ltä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 46)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että viranhaltija erotessaan virastaan, paitsi saavuttamansa ikärajan vuoksi, myös todistetun sairauden aiheuttaman pysyvän työkyvyttömyyden vuoksi on oikeutettu saamaan sen kuukauden palkan, jonka aikana ero tapahtuu.

38. Viransijaisuuspalkkioita koskevien määräysten muuttaminen.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 9 p:ltä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 48)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että viransijaisuuksista suoritetaan vuoden 1937 alusta lukien vähintään 10 % hoidetun viran pohjapalkkaa alempi palkka.

39. Kansakoulujen vuosisijaisopettajien ja lomaviransijaisten kesä- ja sairaslomia koskevat määräykset.

Kaupunginhallituksen vahvistamat helmikuun 20 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 49)

1) Vuosisijaisopettajana on pidettävä sellaista väliaikaista opettajaa, joka vähintään kokonaiseksi lukuvuodeksi on määrätty hoitamaan avoinna olevaa virkaa, sekä sellaista opettajaa, joka lukuvuoden alussa luokkia muodostettaessa on määrätty lomasijaiseksi, mutta joka lukuvuoden kuluessa, viran jouduttua avoimeksi, on määrätty hoitamaan samaa virkaa lukuvuoden loppuun saakka. Tällainen opettaja nauttii samoja lomaoikeuksia kuin vakainainen kansakoulunopettaja, mutta sairaslomaan nähden on hän samassa

asemassa kuin määrärahapalkkainen viranhaltija. Vuosisijaisen on katsottava astuneen virkaansa hoitamaan sen kuukauden alussa, jonka kuluessa hänet on virkaansa määrätty.

2) Lomaviransijainen sekä sellainen väliaikainen kuukausipalkkaa nauttiva opettaja, joka on määrätty lyhyemmäksi aikaa kuin kokonaiseksi lukuvuodeksi hoitamaan avoinna olevaa virkaa eikä tällöin joudu 1) kohdassa mainitulla tavalla hoitamaan samaa virkaa kokonaisen lukuvuoden ajan, nauttii samoja kesä- ja sairaslomasetuja, jotka virkasääntö myöntää kaupungin määrärahapalkkaisille viranhaltijoille.

40. Vapunpäivä kaupungin virastoissa ja laitoksissa.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 30 p:nä 1936.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin virastot ja laitokset on vapunpäivänä pidettävä suljettuina.

41. Taksa, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua.

Satamalautekunnan vahvistama huhtikuun 7 p:nä 1936.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 770)

Satamavesiposteista aluksille annetusta vedestä on maksettava Smk. 12: — kuutiometriltä.

Jos alus käyttää omia letkujaan vedenottoon, suoritetaan ainoastaan Smk. 8: — kuutiometriltä.

42. Ohjeet kompassintarkastuspaalun ja -poijun käyttämiseen.

Satamalautekunnan vahvistamat huhtikuun 7 p:nä 1936.

1) Lupa kaupungin omistamain kompassintarkastuspaalun ja -poijun käyttämiseen on hankittava satamakapteenilta tai avustavalta satamakapteenilta.

2) Kompassintarkastuspaalua saadaan käyttää korkeintaan 1,200 bruttorekisteritonni vetoisten alusten kompassintarkastuksiin.

3) Aluksen kompassintarkastuspaalulle ja -poijulle aiheuttamat vahingot on aluksenomistajan korvattava.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 5.

Sisälllys: 43. Helsingin kaupungin sairaanhoitajatarkoulun johtosääntö, s. 125. — 44. Palkkion vahvistaminen niille kaupunginhallituksen vuosijäsenille, jotka eivät ole kaupunginvaltuuston jäseniä, heidän saapuvilla olostaan kaupunginvaltuuston kokouksissa, s. 130. — 45. Johan Gustaf Rosenbergin ja Lasten kesäsiirtolain rahaston korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi, s. 130. — 46. Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon elävän karjan myyntiosaston käyttämisestä, s. 130. — 47. Lisäys Kivinokan kansanpuiston järjestyssääntöihin, s. 130. — 48. Aika, jona satama-alueella aluksista tapahtuva kauppa on sallittu, s. 131. — 49. Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta, s. 131. — 50. Rokotuslaki, s. 133. — 51. Rokotusasetus, s. 137. — 52. Työnvälityslaki, s. 143. — 53. Asetus työnvälityslain toimeenpanosta, s. 148.

43. Helsingin kaupungin sairaanhoitajatarkoulun johtosääntö.

Lääkintöhallituksen vahvistama toukokuun 27 p:nä 1936.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 29 p:nä 1936)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 58 ja 1935 : 26)

1 §. Helsingin kaupungin ylläpitämän sairaanhoitajatarkoulun ja siihen kuuluvan valmistavan koulun tarkoituksena on valmistaa sairaanhoitajattaria etupäässä kaupungin omia tarpeita varten.

2 §. Sairaanhoitajatarkoulun toiminnassa noudatetaan sellaista sairaanhoitajatarkouluista voimassa olevia määräyksiä ja ehtoja, joiden kouluttamilla sairaanhoitajattarilla on oikeus tulla merkityiksi lääkintöhallituksessa pidettyyn koulutettujen sairaanhoitajattarien luetteloon.

3 §. Sairaanhoitajatarkoulun ylin hallinto ja valvonta kuuluu Helsingin kaupungin sairaalahallitukselle, jonka tehtävänä tällöin on erityisesti:

1) hyväksyä koulun tietopuolisen ja käytännöllisen opetuksen ohjelma sekä hankkia sille, kaupunkien kunnallislain 31 §:n 2 mom:ssa säädetyssä järjestyksessä, lääkintöhallituksen vahvistus;

2) määrätä, missä kaupungin sairaaloista oppilaille koulutusta annetaan, ja hankkia tälle määräykselle lääkintöhallituksen hyväksyminen;

3) toimittaa lääkintöhallitukselle koulun vuosikertomus ynnä muut tarpeelliset tiedot ja selostukset;

4) valita kunkin kalenterivuoden alussa koulun johtokunta;

5) ottaa toimeensa, koulun johtokuntaa kuultuaan, koulun johtajatar ja apulaisjohtajatar; sekä

6) määrätä joku kaupungin sairaalain toimitsijoista hoitamaan koulun taloutta.

4 §. Sairaanhoitajatarkoulun toimintaa johtaa ja valvoo koulun johtokunta.

Johtokuntaan kuuluu viisi jäsentä, joista ainakin yhden tulee olla kaupungin jonkin sairaalan ylihoitajatar. Näistä sairaalahallitus määrää yhden puheenjohtajaksi.

Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

5 §. Johtokunnan tehtävänä on:

1) laatia koulun tietopuolisen ja käytännöllisen opetuksen ohjelma ja lähettää se sairaalahallituksen hyväksyttäväksi;

2) määrätä lääkintöhallituksen hyväksymistä oppikirjoista opetuksessa käytettävät kirjat sekä koulun toiminnassa käytäntöön tulevat kaavakkeet;

3) valvoa, että oppilaat saavat vahvistetun ohjelman edellyttämän tietopuolisen ja käytännöllisen koulutuksen sekä että siitä voimassaolevia määräyksiä noudatetaan;

4) valvoa, että oppilaiden palvelus sairaaloissa järjestetään opetuksen vaatimuksia tyydyttävällä tavalla ja että tällöin eri sairaaloiden tarve, mikäli mahdollista, otetaan huomioon;

5) vahvistaa oppilaiden kesälomien ajat;

6) järjestää oppilaiden tarvitsema sairaanhoito ja heidän lääkärintarkastuksensa;

7) kuuluttaa uudesta oppijaksosta viimeistään kolme kuukautta ennen sen alkamista;

8) valita kouluun otettavat oppilaat ja lähettää kutsu hyväksytyille, jolloin on ilmoitettava oppilaan velvollisuudet ja edut;

9) ratkaista oppilaan koulunkäynnin lopettamista ja oppilaan erottamista koskevat asiat;

10) antaa oppilaalle, tämän suorittettua koulun vahvistetun kurssin ja tultua siinä hyväksytyksi, todistus sekä viipymättä lähettää hänestä sairaalahallitukselle vahvistetun kaavakkeen mukaiset tiedot lääkintöhallituksessa pidettyyn koulutettujen sairaanhoitajatarien luetteloon merkitsemistä varten;

11) ottaa toimeensa ne koulun viranhaltijat, joiden toimeensa ottaminen ei kuulu sairaalahallitukselle tai taloudenhoitajalle;

12) ottaa koulun tuntiopettajat ja vahvistaa heidän palkkionsa menoarvion puitteissa;

13) antaa vuosittain ennen maaliskuun 1 päivää sairaalahallitukselle lääkintöhallituksen määräysten mukainen vuosikertomus;

14) antaa säädettynä aikana koulun taloutta hoitavalle sairaalatoimitsijalle talousarvioehdotuksen laatimista varten tarvittavat tiedot ja tällöin tehdä tarpeelliseksi katsomansa ehdotukset; sekä

15) tehdä sairaalahallitukselle koulun toiminnan edistämistä tarkoittavia ehdotuksia.

6 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen estyneenä ollessaan, varapuheenjohtajan kutsusta.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtajan lisäksi vähintään kaksi jäsentä on saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä; äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

Johtokunnan kokouksissa on koulun johtajattarella ja kaupungin-hallituksen edustajalla oikeus olla saapuvilla ja ottaa osaa keskusteluihin, mutta ei päätösten tekoon.

Kokouksissa pitää pöytäkirjaa koulun johtajatar tai, milloin johtokunta katsoo sen tarpeelliseksi, muu johtokunnan määräämä henkilö. Pöytäkirjan tarkistavat kokouksen puheenjohtaja ja yksi jäsen.

7 §. Sairaanhoidajatarkoulun henkilökuntana on johtajatar, apulaisjohtajatar ja tarpeellinen määrä muita viranhaltijoita.

8 §. Sairaanhoidajatarkoulun taloutta hoitaa sairaalatarkastajan johdon alaisena sairaalahallituksen määräämä sairaalan toimit-sija, ja on tällöin soveltuvilta kohdin noudatettava, mitä sairaalain hallinnosta on säädetty.

Taloudenhoitaja, neuvoteltuaan johtajattaren kanssa, ottaa toi-meensa tarpeellisen palveluskunnan.

9 §. Johtajattaren ja apulaisjohtajattaren, samoin kuin koulun opettajattareksi vakinaisesti otetun sairaanhoidajattaren tulee olla lääkintöhallituksessa pidettyyn luetteloon merkitty koulutettu sairaanhoidajatar, ja on heihin nähden voimassa, mitä sairaanhoidajat-tarista kaupungin virkasäännössä tai muualla on säädetty.

10 §. Johtajattaren tehtävänä on:

1) järjestää työskentely sekä valmistavassa että varsinaisessa koulussa ja johtaa sitä voimassa olevien säännöksien ja johtokunnan päätösten mukaisesti;

2) laatia yksityiskohtainen ehdotus tietopuolisen opetuksen järjestämiseksi ja esitellä se johtokunnalle;

3) järjestää oppilaiden käytännöllinen työ eri sairaaloissa;

4) edistää käytännöllisen ja tietopuolisen opetuksen yhtenäistä-mistä ja yhteistyötä koulun opettajien keskuudessa saadakseen ope-tuksen mahdollisimman tarkoituksenmukaiseksi;

5) valvoa, että annetuista lukutunneista pidetään vahvistettua päiväkirjaa;

6) pitää vahvistetun kaavakkeen mukaista kirjaa oppilaista, heidän opetuksestaan ja käytännöllisestä työstään;

7) järjestää oppilaiden kesälomat johtokunnan määrääminä aikoina;

8) antaa opetusta johtokunnan määräämissä oppiaineissa;

9) valmistella ja johtokunnalle esitellä sen käsiteltävät asiat;

10) laatia ehdotus koulun vuosikertomukseksi; sekä

11) yleensä noudattaa johtokunnan antamia määräyksiä.

11 §. Apulaisjohtajattaren tehtävänä on:

1) avustaa johtajataria tämän virkatehtävien suorittamisessa;

2) antaa opetusta johtokunnan määräämissä oppiaineissa;

3) suorittaa johtajattaren tehtävät tämän tilapäisesti estyneenä ollessa;

4) hoitaa oman virkansa ohella johtajattaren virkaa tämän kesä- ja talviloman aikana; sekä

5) yleensä noudattaa johtokunnan ja johtajattaren antamia määräyksiä.

12 §. Vakinaisen opettajattaren tulee antaa opetusta johtokunnan määräämissä oppiaineissa ja avustaa johtajattarta tämän virkatehtävien suorittamisessa sekä yleensä noudattaa johtokunnan, johtajattaren ja apulaisjohtajattaren antamia määräyksiä.

13 §. Niiden sairaalain ylihoitajatar ja osastonhoitajatar, joissa oppilaiden käytännöllinen koulutus on määrätty suoritettavaksi, ovat velvolliset vahvistetun ohjelman mukaisesti antamaan oppilaille tietopuolista opetusta ja käytännöllisen sairaanhoidon opetusta sekä ohjaamaan ja valvomaan oppilaiden työtä.

14 §. Sairaanhoidajatarkoulun oppijakso alkaa valmistavan koulun neljä kuukautta kestäväällä kurssilla ja jatkuu kahden viikon loman jälkeen varsinaisen koulun kurssilla, joka kestää kahden vuoden kahdeksan kuukauden ajan, sisältäen tähän yhteensä kahden kuukauden loma-aika. Tällainen oppijakso järjestetään alkavaksi kahdesti vuodessa sairaalahallituksen määrääminä aikoina.

Sairaalahallitus määrää kunkin oppijakson oppilaiden lukumäärän, huomioonottaen lääkintöhallituksen tästä antamat määräykset.

Oppijaksojen opetus annetaan joko suomen- tai ruotsinkielellä kaupunginvaltuuston päätöksen mukaisesti.

15 §. Sairaanhoidajatarkoulun oppilaaksi pyrkivältä vaaditaan:

1) että hän on täyttänyt 19, mutta ei 30 vuotta;

2) että hän on käynyt täydellisen tyttökoulun tai keskikoulun tai että hänellä on näissä oppilaitoksissa annettua opetusta vastaavat tiedot; sekä

3) että hänellä on sairaanhoidajatar-toimen harjoittamiseen tarvittava terveys.

Etusija annetaan yleensä hakijalle, jolla, paitsi sairaanhoitoon tarvittavia ominaisuuksia, on suurempi koulusivistys ja jolla on kotipaikkaoikeus Helsingin kaupungissa.

Jos sairaalahallitus niin määrää, voidaan erityinen pääsykoe toimeenpanna koulun oppilaaksi pyrkivälle.

Sairaalahallitus voi koulun johtokunnan ehdotuksesta, milloin on olemassa erittäin painavia syitä, oikeuttaa 30 vuotta vanhemmankin henkilön pääsemään oppilaaksi kouluun.

16 §. Hakemus sairaanhoidajatarkoulun oppilaaksi pääsemisestä on, hakijan omakätisesti kirjoittamana, vähintään kuusi viikkoa ennen oppijakson alkamista toimitettava koulun johtokunnalle.

Hakemuksessa on ilmoitettava hakijan ristimä- ja sukunimi, ammatti, siviilisääty, kotipaikka ja postiosoite.

Hakemukseen on liitettävä:

1) papin tai muun rekisteriviranomaisen antama syntymä- ja mainetodistus;

2) hakijan terveydentilaa koskeva lääkärintodistus, joka on laadittu lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukaisesti;

3) hammaslääkärin antama todistus;

4) todistus hakijan oppi- ja sivistysmäärästä sekä selvitys aikaisemmasta toiminnasta ja perhesuhteista sairaalahallituksen vahvistaman kaavan mukaisesti; sekä

5) selvitys siitä, että hakija kykenee suorittamaan kustannukset ylläpidostaan koulussa, tai hyväksyttävä vakuus näiden kustannusten suorittamisesta.

17 §. Sairaanhoidajatarkouluun tullessaan on oppilaan suoritettava kaupunginvaltuuston vahvistama sisäänkirjoitusmaksu.

Valmistavaa koulua käydessään tulee oppilaan asua koulun oppilaskodissa.

Valmistavassa koulussa ollessaan oppilaan on ruoasta kuukausittain etukäteen suoritettava kaupunginhallituksen vahvistama maksu. Valmistavan koulun kurssin päätettyään oppilas saa vapaan ruoan. Koko kouluajan saa oppilas maksuttoman asunnon, pesun, lääkärin hoidon sekä enintään kaksi kuukautta kalenterivuodessa maksuttoman sairaalahoidon. Sairastuessaan tuberkuloosiin on oppilas kuitenkin oikeutettu, valmistavassa koulussa ollessaan, puolen vuoden sekä, varsinaisessa koulussa ollessaan, yhden vuoden maksuttomaan sairaalahoitoon.

Opetus sairaanhoidajatarkouluissa on maksuton, minkä ohessa oppilas toisena lukuvuotenaan saa kaupunginhallituksen vahvistaman n. k. virkapukurahan. Kolmantena vuotena, jolloin oppilas suorittaa alihoidattaren tehtäviä, hän saa kaupunginvaltuuston vahvistaman palkkion. Sairasloman aikana oppilas ei saa palkkiota.

Koululle suoritettavista maksuista ja niiden suoritustavasta on oppilaalle kutsuntakirjeessä ilmoitettava.

18 §. Jos lääkäri harkitsee oppilaan terveydentilan sellaiseksi, ettei hän voi koulutustaan jatkaa, voi johtokunta määrätä oppilaan lopettamaan koulunkäyntinsä.

Jos oppilas osoittautuu sairaanhoidattaren toimeen ilmeisesti sopimattomaksi, voi johtokunta tästäkin syystä määrätä hänen lopettamaan koulunkäyntinsä, ei kuitenkaan sen jälkeen, kuin hän on ollut puoli vuotta varsinaisessa koulussa.

19 §. Kouluaikanaan on oppilas velvollinen tarkoin noudattamaan koulun järjestys- y. m. sääntöjä.

Jos oppilas osoittaa huolimattomuutta tehtävissään tai rikkoo koulun järjestystä vastaan tahi muuten käyttäytyy sopimattomasti, antakoon koulun johtajatar hänelle varoituksen ja ilmoittakoon siitä johtokunnalle. Ellei oppilas saamastaan varoituksesta ojennu tai jos rikkomus on törkeä, on johtokunnalla oikeus erottaa hänet koulusta.

20 §. Oppilaalle, joka suoritettujen opintojen ja tutkintojen nojalla on hyväksytty sairaanhoidattareksi, antaa johtokunta lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukaisen sairaanhoidattar-todistuksen ja julistaa hänet koulutetuksi sairaanhoidattareksi.

44. Palkkion vahvistaminen niille kaupunginhallituksen vuosijäsenille, jotka eivät ole kaupunginvaltuuston jäseniä, heidän saapuvilla olostaan kaupunginvaltuuston kokouksissa.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 3 p:ltä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupunginhallituksen vuosijäsenelle, joka ei ole kaupunginvaltuutettu, on saapuvilla olostaan kaupunginvaltuuston kokouksissa suoritettava sama kokouspalkkio kuin valtuutetuille ja että tämä palkkio suoritetaan kaupunginhallituksen palkkiotililtä.

45. Johan Gustaf Rosenbergin ja Lasten kesäsiirtolain rahastojen korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 26 p:ltä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Johan Gustaf Rosenbergin ja Lasten kesäsiirtolain rahastojen korkovarot vuoden 1937 alusta luovutetaan lastensuojelulautakunnan käytettäväksi näistä rahastoista voimassa olevien määräysten mukaisesti.

46. Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon elävän karjan myyntiosaston käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 26 p:ltä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 6)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä helmikuun 12 p:nä 1936 vahvistamaansa taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon elävän karjan myyntiosaston käyttämisestä seuraavan muistutuksen:

Muist.: Eläimestä, jonka lihat myydään lihantukkumyyntihallissa, ei kanneta maksua elävän karjan myyntiosaston käyttämisestä.

47. Lisäys Kivinokan kansanpuiston järjestyssääntöihin.

Kiinteistölautakunnan vahvistama kesäkuun 15 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 77)

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä lisätä maaliskuun 26 päivänä 1934 vahvistamiinsa Kivinokan kansanpuiston järjestyssääntöihin näin kuuluvan määräyksen:

Kivinokan alueella on polkupyöräily kielletty, samoin ratsastus sekä auto- ja muu ajelu ilman erikoislupaa.

48. Aika, jona satama-alueella aluksista tapahtuva kauppa on sallittu.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 25 p:ltä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 32)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä määrätä, että satama-alueella aluksista tapahtuvan kaupan harjoittaminen on sallittua ainoastaan arkipäivisin klo 8 ja 14 välisenä aikana.

49. Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu toukokuun 29 p:nä 1936. (Lyhennysote).

(Suomen as.-kok. 1936 : 226)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 2, 1927 : 53, 1928 : 6, 1929 : 13, 1930 : 13 ja 1931 : 25)

Valtiovarainministeriön esittelystä muutetaan, noudatettavaksi, mikäli ei joissakin tapauksissa ole toisin määrätty, kuluvan vuoden alusta, valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen 3 ja 13 §, 3 § sellaisena kuin se on muutettuna 17 päivänä helmikuuta 1928, 22 päivänä maaliskuuta 1929, 14 päivänä helmikuuta 1930, 20 päivänä maaliskuuta 1931, 10 päivänä maaliskuuta 1933, 2 päivänä maaliskuuta 1934 ja 8 päivänä maaliskuuta 1935 annetuilla asetuksilla, näin kuuluviksi:

3 §. Alempana mainitut virat ja toimet luetaan palkkausluokkiin seuraavasti:

III palkkausluokka: 81,000 markkaa.

Helsingin poliisimestari.

VI palkkausluokka: 63,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen etsivän osaston johtaja.

VII palkkausluokka: 57,000 markkaa.

Helsingin poliisimestarin lainopillinen apulainen ja poliisimestarinapulainen.

X palkkausluokka: 43,500 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen toimiupseeri, etsivän osaston johtajan apulainen ja sihteeri.

XII palkkausluokka: 36,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen vanhempi poliisikomisario.

XIII palkkausluokka: 33,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen apulaissihteeri.

XIV palkkausluokka: 30,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen antropometrisen toimiston ja tutkinto-toimiston johtaja sekä nuorempi komisario.

XV palkkausluokka: 28,500 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen tiedonantotoimiston ja passitoimiston johtaja sekä taloudenhoitaja.

XVII palkkausluokka: 25,500 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen kirjapainonjohtaja, varastonhoitaja ja valokuvaaja.

I palkkausluokan kaupunkilaisylikonstaapeli.

XVIII palkkausluokka: 24,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen rahastonhoitaja.

I palkkausluokan tarkastuskonstaapeli.

XIX palkkausluokka: 22,500 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen vanhempi kanslisti.

I palkkausluokan vanhempi kaupunkilaiskonstaapeli.

XX palkkausluokka: 21,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen etsivän osaston varastonhoitaja ja nuorempi kanslisti.

I palkkausluokan nuorempi kaupunkilaiskonstaapeli.

XXII palkkausluokka: 18,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen vanhempi kirjuri.

XXIII palkkausluokka: 16,800 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen nuorempi kirjuri ja vanhempi hoitajatar.

XXIV palkkausluokka: 15,600 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen nuorempi hoitajatar.

13 §.

50. Rokotuslaki.

Annettu helmäkuun 10 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 258)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 934)

1 L u k u.

Rokotusvelvollisuus.

1 §. Isorokon ja sen levenemisen ehkäisemiseksi on jokainen, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, velvollinen antamaan rokotaa itsensä.

2 §. Lapsi on rokotettava viimeistään ennen sen kalenterivuoden päättymistä, jona hän täyttää kaksi vuotta.

Se, jota ei 1 momentissa säädettyssä ajassa ole rokotettu, on edelleen rokotusvelvollinen, jollei hänessä ole ollut isorokkoa tai hän muuten ole tämän lain mukaan rokotuksesta vapautettu.

3 §. Isorokon esiintyessä tai kulkutautina uhatessa on rokotaminen määrättävä toimitettavaksi niin laajalti, kuin tarpeelliseksi havaitaan. Milloin lääkintöhallitus katsoo tällaisen rokotuksen tarpeelliseksi, antakoon maaherra määräyksen sen toimeenpanemisesta. Määräyksessä on tarkasti mainittava, minkä ajan kuluessa ja millä alueella sekä missä laajuudessa rokottaminen on toimeenpantava. Puolustuslaitoksessa, niin myös vankilassa sekä pakkotyö- tai kasvatuslaitoksessa antaa määräyksen asianomainen ylilääkäri tai lääkäri.

4 §. Siitä rokotuksesta riippumatta, joka toimitetaan 2 §:n nojalla, ovat rokotusvelvollisia:

1) puolustuslaitoksen tahi rajavartio- tai merivartiolaitoksen vakinaiseen miehistöön otetut palvelukseen tullessaan;

2) asevelvolliset, alkaessaan suorittaa vakinaista palvelusta rauhan aikana; sekä

3) asevelvolliset, jotka liikekannallepanon johdosta kutsutaan palvelukseen.

5 §. Jos asianomainen rokottaja katsoo rokotettavan hänessä olevan taudin, tautiin taipumuksen tai yleisen heikkouden tahi jonkin hänen perheessään esiintyvän taudin takia tulevan kärsimään haittaa rokotuksesta tai jos rokotettava esitetyn lääkärintodistuksen mukaan tulisi sanotunlaisen syyn takia kärsimään haittaa, on rokottaminen lykättävä toistaiseksi, ei kuitenkaan, milloin on kysymyksessä 2 §:än perustuva rokotus, pitemmäksi ajaksi kuin vuodeksi kerrallaan.

Jos rokotettava on vähintään kolmen vuoden ajan ollut 1 momentin mukaisesti rokotuksesta vapautettuna ja hänen edelleen lääkärin todistuksen perusteella katsotaan siinä mainituista syistä tulevan kärsimään haittaa rokotuksesta, voi piirilääkäri sen anomuksesta, joka on rokotusvelvollisuuden noudattamisesta vastuussa, vapauttaa hänet kokonaan 2 §:än perustuvasta rokotuksesta.

Lääkärin, joka on valtion tai kunnan palveluksessa, on annettava 1 ja 2 momentissa säädetty todistukset maksutta.

6 §. Milloin kulkutautina esiintyy tai on uhkaamassa jokin muu tauti kuin isorokko tai kun terveydenhoidollisista syistä muutoin havaitaan välttämättömäksi, määrätköön sisäasiainministeriö, lääkintöhallituksen esityksestä, että 2 §:än perustuvaa rokotusvelvollisuutta määrätyn ajan kuluessa ei ole noudatettava valtakunnassa tai jossakin sen osassa. Samoista syistä voi puolustuslaitokseen nähden puolustusministeriö sekä rajavartio- ja merivartiolaitokseen nähden sisäasiainministeriö, lääkintöhallituksen esityksestä, määrätä poikkeuksia 4 §:ssä säädetystä rokotusvelvollisuudesta.

7 §. Edellä 3 ja 4 §:ssä säädetystä rokotusvelvollisuudesta on vapautettu se, joka viimeksikuluneiden viiden vuoden aikana, ennenkuin hänet olisi mainittujen pykäläin mukaisesti rokotettava, on sairastanut isorokkoa tai tuloksellisesti rokotettu.

8 §. Sitä, joka ei ole sairastanut isorokkoa tai jota ei myöskään ole 2 §:n nojalla rokotettu, älköön otettako

- a) katselmuksiin palvelukseen merimiehenä ulkomaanliikenteessä käytettävään alukseen;
- b) tulli- tai luotsilaitoksen tahi yleisen terveyden- ja sairaanhoitodon tai terveystoimintoihin palvelukseen;
- c) lääketieteen kandidaattina opiskelutarkoituksessa sairaanhoitolaitokseen; eikä
- d) oppilaaksi kättilöiden tai sairaanhoitajattarien opetuslaitokseen.

2 L u k u.

Rokottaminen.

9 §. Rokotusta ovat oikeutetut toimittamaan lääkärit sekä ne kättilöt ja koulutetut sairaanhoitajattaret, jotka ovat saaneet siihen lääkintöhallituksen luvan.

10 §. Rokotus on toimitettava eläimessä kehitetyllä rokotusaineella.

11 §. Rokotuksesta huolehtivat kunnat alueillaan valtion asianomaisten viranomaisten valvonnan alaisina.

12 §. Kunnallisena rokottajana toimii asianomaisen kunnan lääkäri tai muu kunnan palkkaama lääkäri. Lääkintöhallituksella on oikeus, kunnan terveydenhoitolautakunnan esityksestä, määrätä kunnalliseksi rokottajaksi 9 §:ssä mainittu kättilö tai sairaanhoitajatar.

13 §. Vanhemmat, holhooja tai muu rokotusvelvollisuuden alaisen henkilön huoltaja ovat vastuussa huollettavansa rokotettavaksi toimittamisesta.

Työnantaja älköön estäkö työntekijänsä rokottamista tai rokotus- ja tarkastustilaisuuksiin saapumista.

14 §. Rokotuksen tapahduttua on rokotettu tarkastettava. Tarkastuksen suorittaa se, joka on toimittanut rokotuksen, ja hänen on ilmoitettava tarkastustoimituksen aika ja paikka. Terveydenhoitolautakunta voi antaa lääkärin toimittaman rokotuksen tarkastuksen 9 §:ssä mainitun muun rokottajan suorittavaksi. Tarkastuksesta ovat kuitenkin vapautetut 3 §:n nojalla uudelleen rokotetut henkilöt.

Jos tarkastuksessa ilmenee, että rokotus on ollut tulokseton, on rokotus uudistettava viimeistään vuoden kuluessa ensimmäisestä rokotuksesta. Jollei rokotus silloinkaan tehoa, katsotaan rokotus kuitenkin asianmukaisesti toimitetuksi, jos rokotusaine kummallakin kerralla on todettu tehokkaaksi.

15 §. Rokotuksesta, joka toimitetaan 2 §:n nojalla rokotus- tai tarkastustilaisuudessa tai terveydenhoitoviranomaisen muuten järjestämänä taikka 3 §:n tai 4 §:n perusteella, älköön rokotettavalta maksua otettako. Tällaista rokotusta varten tulee valtion rokotusaineen valmistuslaitoksen maksutta toimittaa rokotusainetta.

Kun rokotus toimitetaan 2 §:n nojalla rokotus- tai tarkastustilaisuudessa tai terveydenhoitoviranomaisen muuten järjestämänä,

on rokottajalle valtion varoista suoritettava kohtuullinen palkkio. Kunta on velvollinen toimittamaan rokottajalle kyydin rokotus- ja tarkastustilaisuuteen ja sieltä takaisin; vähävaraisille, harvaan-asuville kunnille voidaan tähän tarkoitukseen myöntää valtion varoista avustusta tulo- ja menoarvion rajoissa.

Isorokon esiintyessä tai kulkutautina uhatessa antakoon maaherra 3 §:n mukaan toimeenpantavaa rokotusta varten asianomaisille kunnille määräyksen asettaa tarpeen vaatiessa ylimääräisiä rokottajia. Sellaisesta rokottamisesta maksetaan rokottajille valtion varoista kuntien välityksellä kohtuullinen palkkio.

3 L u k u.

Rokotuksen valvonta.

16 §. Rokotuksen ylin valvonta kuuluu lääkintöhallitukselle.

Puolustuslaitoksessa palvelevien henkilöiden sekä vakinaisessa palveluksessa tai reservin kertausharjoituksissa olevien asevelvollisten rokottamista valvoo yksissä neuvoin lääkintöhallituksen kanssa sotaväen ylilääkäri.

17 §. Jos valtion, kunnan tai yksityiseen kouluun tai opetus- tai kasvatuslaitokseen on otettu oppilas, joka ei ole rokotettu eikä tämän lain mukaan rokotuksesta vapautunut, tulee koulun tai laitoksen johtajan kuukauden kuluessa oppilaan kouluun tai laitokseen ottamisesta lukien ilmoittaa oppilas paikkakunnan terveydenhoitolautekunnalle rokottamista varten.

4 L u k u.

Erinäiset säännökset.

18 §. Jos se, joka on vastuussa 2 §:ssä mainitun rokotusvelvollisuuden noudattamisesta, jättää täyttämättä siihen kuuluvat tehtävänsä, velvoittakoon terveydenhoitolauteakunta hänet, noudattamalla 1 päivänä heinäkuuta 1927 annetun terveydenhoitolain 25 §:ssä olevia säännöksiä, vähintään sadan markan suuruisen sakon uhalla täyttämään velvollisuutensa.

Terveydenhoitolauteakunnan 1 momentin mukaan tekemistä päätöksistä voidaan valittaa, niinkuin terveydenhoitolain 27 §:ssä on säädetty.

19 §. Joka ei täytä tämän lain mukaista rokotusvelvollisuutta tai ei vie rokotettavaksi toista, jonka rokotettavaksi toimittamisesta hän 13 §:n mukaan on vastuussa, eikä, 18 §:ssä mainitussa tapauksessa, ole ottanut ojentuakseen määrätystä uhkasakosta, tai joka rikkoo 17 §:n säännöksiä, rangaistakoon, jollei teosta muulla laissa ole ankarampaa rangaistusta säädetty, sakolla.

20 §. Joka toimittaa rokotusta olematta siihen oikeutettu, rangaistakoon vähintään kymmenellä päiväsakolla.

Samoin rangaistakoon rokottaja, jos hän rokotusta toimittaessaan tai muutoin hänelle kuuluvia tehtäviä suorittaessaan on osoit-

tanut huolimattomuutta, eikä rikkomuksesta muualla laissa ole ankarampaa rangaistusta säädetty.

21 §. Joka ennen tämän lain voimaantuloa on saanut oikeuden toimittaa rokotusta, saakoon 9 §:n säännösten estämättä sitä edelleenkin toimittaa.

22 §. Tarkemmat määräykset terveydenhoidollisista vaatimuksista, joita rokotusaineen valmistuksessa ja käsittelyssä on noudatettava, niin myös rokotus- ja tarkastustilaisuuksista, rokotajille suoritettavista palkkioista sekä muusta tämän lain toimeenpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

23 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937, ja sillä kumotaan 17 päivänä joulukuuta 1883 rokotuksesta Suomenmaassa annettu asetus sekä 6 päivänä helmikuuta 1920 rokotusvelvollisuudesta isorokon liikkeessa tai uhatessa annettu laki.

51. Rokotusasetus.

Annettu heinäkuun 10 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 259)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 936)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään tänä päivänä annetun rokotuslain 22 §:n nojalla seuraavaa:

1 L u k u.

Rokottajien koulutus.

1 §. Lääketieteen opiskelijoille on annettava täydellinen opetus rokotuksessa.

Kätilöoppilaille ja niille valtion sairaanhoitajatarkoulujen oppilaille, jotka erikoistuvat terveydenhoidon alalle, on koulutuksen yhteydessä annettava opetusta rokotuksessa, ja heille on valmistettava tilaisuus rokottamisen käytännölliseen harjoitteluun sillä paikkakunnalla toimeenpantavassa yleisessä rokotuksessa, jossa sairaanhoitajatarkoulu on. Näin saavutettu perehtyneisyys rokottajan tehtävään on merkittävä oppilaan päästötodistukseen.

Koulutettu sairaanhoitajatar, joka ei aikaisemmin ole koulutuksensa yhteydessä saavuttanut 2 momentissa mainittua perehtyneisyyttä, voi suorittaa yksityisesti sille lääkäriille, joka sairaanhoitajatarkoulussa antaa opetusta rokotuksessa, sellaisen tutkinnon, jossa hän osoittaa, että hänellä on rokottajan tehtävään vaadittavat tiedot ja taito.

2 §. Opetukseen tulee sisältyä selostus istutusrokon säännöllisestä kulusta ja tuntomerkeistä, tavallisimmista poikkeuksista sen säännöllisestä kehityksestä sekä niistä rokotettavia koskevista seikoista, jotka rokotuslain 5 §:n mukaan voivat aiheuttaa rokotuksen lykkäämisen.

Niinikään tulee opetuksen käsittää rokotuspäiväkirjain laatimisen sekä rokotusta ja rokottajain velvollisuuksia koskevat säännökset ja määräykset.

2 L u k u.

Rokotusaineen valmistus ja jakelu.

3 §. Rokotukseen käytettävää, eläimessä kehitettyä rokotusainetta valmistetaan Helsingin kaupungissa olevassa, lääkintöhallituksen valvonnan alaisessa laitoksessa. Tarpeen tullen voidaan käyttää myös ulkomailta hankittua ja lääkintöhallituksen tarkoitukseen hyväksymää rokotusainetta.

4 §. Rokotusaineen valmistuslaitoksessa on johtaja, eläinlääkäri, kanslia-apulainen ja vahtimestari. Lisäksi voidaan laitokseen ottaa ylimääräistä palveluskuntaa valtion tulo- ja menoarvion rajoissa.

5 §. Johtajan, jonka tulee olla erityisesti immunitetioppiin perehtynyt lääkäri, ja eläinlääkärin ottaa toimeen ja vapauttaa siitä lääkintöhallitus sekä kanslia-apulaisen ja vahtimestarin johtaja.

6 §. Laitoksen johtajan on huolehdittava siitä, että käytettäväksi hyväksytyä rokotusainetta on aina riittävästi saatavana.

7 §. Älköön rokotusainetta hyväksyttäväksi, ellei eläin, josta se on otettu, heti teurastamisen jälkeen toimitetun tutkimuksen perusteella osoittaudu olleen täysin terve, eikä ennen kuin rokotusaineen tehokkuus on eläinkokeella todettu ja se on lääkintöhallituksen määräämässä bakteriologisessa laitoksessa havaittu vapaaksi tautia aiheuttavista bakteereista.

8 §. Yleistä rokotusta varten tarvittava rokotusaine on tilauksesta maksutta toimitettava asianomaisille terveydenhoitolautakunnille ja rokottajille. Yksityiseen rokotukseen käytettävästä rokotusaineesta on suoritettava lääkintöhallituksen vahvistaman taksan mukainen maksu.

9 §. Rokotusaineen vastaanottaja on velvollinen valmistuslaitoksen johtajan määräyksestä antamaan tarkat tiedot aineen laatu ja vaikutusta koskevista havainnoistaan.

Jos vastaanottaja havaitsee rokotusaineen laadun tai tehokkuuden antavan aihetta muistutukseen, ilmoittakoon siitä viipymättä laitoksen johtajalle.

10 §. Tarkemmat määräykset rokotusaineen valmistuksesta, tarkastuksesta ja jakelusta sekä muista sitä koskevista seikoista annetaan rokotusaineen valmistuslaitoksen ohjesäännössä.

3 L u k u.

Rokotuksen toimittaminen ja valvonta.

11 §. Rekisteriviranomaisen tulee:

1) vuosittain viimeistään ennen helmikuun loppua toimittaa terveydenhoitolautakunnalle täydelliset luettelot kaikista rekis-

terissä olevista, edellisenä vuonna syntyneistä lapsista sekä sitä ennen syntyneistä, mutta viittätoista vuotta nuoremmista, tiettävästi rokottamattomista henkilöistä, jotka edellisenä vuonna on rekisteriin otettu tai siitä poistettu; sekä

2) tehdä terveydenhoitolautakunnan hänelle lähettämäin rokotuspäiväkirjain mukaan rekisteriin merkinnät rokotuslain 2 §:n perusteella toimitetuista ja muista aikaisemmin rokottamattomiin, rekisteriin otettuihin henkilöihin kohdistetuista rokonistutuksista ja näiden tuloksista sekä palauttaa päiväkirjat omine allekirjoituksineen ja mahdollisine huomautuksineen terveydenhoitolautakunnalle kuukauden kuluessa päiväkirjain saapumisesta lukien.

Ensimmäiseen tämän asetuksen voimaantulon jälkeen laadittavaan 1 momentin 1 kohdassa mainittuun luetteloon on otettava kaikki rekisterissä olevat 15 vuotta nuoremmat, tiettävästi rokottamattomat henkilöt.

Kun luettelo vuosittain tehdään niistä koulupiirissä olevista lapsista, jotka sen vuoden kuluessa saavuttavat koulunkäyntiä varten säädetyn iän, on rekisteriviranomaisen merkittävä luetteloon kustakin lapsesta, onko tämä rokotettu tai rokotuslain 5 §:n mukaan siitä vapautettu.

12 §. Rokotuksen toimeenpanosta huolehtii lähinnä terveydenhoitolautakunta, jonka tulee:

1) laatia lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukaiseen rokotuspäiväkirjaan rekisteriviranomaisen toimittaman luettelon sekä edellisen vuoden rokotuspäiväkirjan perusteella luettelot kuluvan vuoden aikana kaksi vuotta täyttävistä ja sitä nuoremmista rokottamattomista lapsista sekä sitä vanhemmista, tiettävästi rokottamattomista henkilöistä ja toimittaa päiväkirja rokottajalle;

2) yksissä neuvoin rokottajan kanssa määrätä, missä ja milloin rokotus- ja tarkastustilaisuuksia on kunnassa toimeenpantava, huomioonottaen rokotuslain 3 §:n nojalla toimitettavaan rokotukseen nähden maaherran asiasta antamat määräykset;

3) ilmoittaa rokotus- ja tarkastustilaisuuksista viipymättä asianomaiselle piirilääkärille sekä tilata häneltä rokotuspäiväkirjoja ja -todistuksia varten tarvittavat lomakkeet;

4) hankkia rokotus- ja tarkastustilaisuuksia varten tarvittavat huoneistot;

5) antaa rokotuslain 2 §:ssä säädettyä rokotusta varten järjestettyjen rokotus- ja tarkastustilaisuuksien ajasta ja paikasta vähintään 14 päivää ennen ensimmäistä tilaisuutta tieto, niinkuin kunnallisten ilmoitusten julkaisemisesta on säädetty, sekä ilmoittaa saman lain 3 §:n nojalla toimitettavasta rokotuksesta maaherran antamain määräysten mukaisesti;

6) tilata asianomaisen piirilääkärin välityksellä tai suoraan rokotusaineen valmistuslaitoksesta tarvittava määrä rokotusainetta;

7) valvoa, että rokottaja asianmukaisesti ja viipymättä täyttää hänelle kuuluvat tehtävät ja että myöskin kunnan alueella yksityi-

sinä rokottajina toimivat henkilöt noudattavat, mitä rokotuslaissa ja tässä asetuksessa on säädetty tai niiden nojalla määrätty;

8) toimittaa ennen tammikuun loppua rekisteriviranomaisille, lääkintöhallituksen antamien tarkempien ohjeiden mukaan, kunnallisten ja kunnassa toimivien yksityisten rokottajien edellisen vuoden päiväkirjat sekä, sitten kuin rekisteriviranomaiset ovat palauttaneet päiväkirjat, toimittaa ne asianomaiselle piirilääkärille;

9) valvoa, että rokotuslain 2 ja 3 §:ssä säädettyä rokotusvelvollisuutta noudatetaan; sekä

10) ryhtyä tarpeen vaatiessa rokotuslain 18—20 §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin.

Terveydenhoitolautakunnan tulee, ennen kuin se 1 momentin 8 kohdan mukaisesti lähettää rokotuspäiväkirjat piirilääkärille, laatia arkistossaan säilytettäväksi jäljennökset niistä. Samoin on luettelot uudelleen rokotetuista terveydenhoitolautakunnan arkistossa säilytettävä.

Lähettyessään piirilääkärille rokotuspäiväkirjat tulee terveydenhoitolautakunnan samalla ilmoittaa, mihin toimenpiteisiin se on ryhtynyt niihin henkilöihin nähden, jotka ovat jättäneet rokotusvelvollisuutensa täyttämättä tai muuten rikkoneet rokotuslakia ja tätä asetusta vastaan.

13 §. Rokottajan tulee:

1) rokottaa kaikki sitä varten rokotustilaisuuteen saapuneet henkilöt, mikäli heitä ei ole rokotuksesta vapautettava tai heidän rokottamistaan lykättävä, sekä toimittaa, jollei terveydenhoitolautakunta rokotuslain 14 §:n 1 momentin nojalla toisin määrää, asianmukainen rokotuksen tarkastus;

2) tehdä terveydenhoitolautakunnan toimittamaan rokotuspäiväkirjaan jokaisen rokotustilaisuuteen rokotettavaksi saapuneen henkilön nimen kohdalle merkintä suoritetusta rokonistutuksesta ja, mikäli rokottaja myöskin toimittaa tarkastuksen, rokotuksen tuloksesta, niin myös määrääjäksi rokotuksesta vapauttamisesta, rokotusaineelle vastaanottamattomuudesta ynnä muista päiväkirjaan merkittävistä seikoista;

3) laatia päiväkirjaan luettelo rokotetuista, jotka ovat kotoisin toisesta kunnasta, ja tehdä heitä koskevat 2 kohdassa mainitut merkinnät sekä tällaisesta rokotuksesta heti ilmoittaa asianomaisen kunnan terveydenhoitolautakunnalle;

4) laatia erikoisluettelo uudelleen rokotetuista;

5) laatia ja neljäntoista päivän kuluessa rokotus- ja tarkastustilaisuuden päättymisestä lukien terveydenhoitolautakunnalle toimittaa luettelo rokotettavista, jotka ilman pätevää syytä ovat jääneet rokottamatta;

6) toimittaa rokotuspäiväkirja ja 4 kohdassa mainittu luettelo terveydenhoitolautakunnalle ennen 15 päivää tammikuuta rokotusta seuraavana vuonna; sekä

7) laatia jokaisesta rokotuslain 2 §:n 1 momentin nojalla rokotettavasta lääkintöhallituksen hyväksymän kaavan mukainen terveys-

kortti, lääkintöhallituksen määräämällä tavalla säilytettäväksi ja käytettäväksi.

Jos rokotuslain 3 §:n mukaan toimeenpannun rokotuksen yhteydessä rokotetaan lain 2 §:ssä tarkoitettuja rokotettavia tai saman lain 14 §:n 2 momentin mukaan uudelleen rokotettavia, tulee rokottajan näihin nähden menetellä niinkuin 1 momentin 2, 3, 4 ja 6 kohdassa on säädetty.

14 §. Rokotuksen toimittamisessa käytetään ihohaavaan istuttamista (perkutaani rokotus) tai ihon sisäistä ruiskutusta (intra-kutaani rokotus) lääkintöhallituksen antamien ohjeiden mukaan.

15 §. Rokotusta saa toimittaa kaikkina vuodenaikoina. Rokotuslain 2 §:ssä säädetyn rokotusvelvollisuuden täyttämistä varten järjestettävät rokotustilaisuudet on kuitenkin, mikäli mahdollista, pidettävä 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana.

16 §. Jos jollakin asuma-alueella rokotustilaisuutta varten määrättyinä aikana liikkuu kulkutautina jokin muu tarttuva tauti kuin isorokko, lykättäköön rokotus, kunnes kulkutauti on lakannut.

17 §. Ennen rokottamista tulee rokottajan, rokotuslain 5 §:ssä mainittujen, rokotuksen lykkäämisen tai siitä vapauttamisen aiheuttavien seikkojen selville saamiseksi, huolellisesti tarkastaa ne rokotusvelvolliset, joiden terveydentilasta ei lääkärintodistusta esitetä.

18 §. Kun rokotus on suoritettu, ilmoittakoon rokottaja rokotetulle tai, kun tämä on lapsi, hänen huoltajalleen, milloin ja missä tarkastus tulee toimitettavaksi.

19 §. Tarkastus on toimitettava aikaisintaan kymmenentenä ja viimeistään viidentenäkolmatta päivänä rokotuksesta lukien; poikkeustapauksissa saa sen kuitenkin toimittaa muulloinkin.

20 §. Tarkastustilaisuudessa on pyydettyäessä maksutta annettava vahvistetun kaavan mukainen todistus tuloksellisesta rokotuksesta sekä rokotuslain 14 §:n 2 mom. mainitussa tapauksessa todistus siitä, että rokotus on katsottu asianmukaisesti toimitetuksi.

21 §. Jos tarkastuksessa havaitaan, ettei rokotuksesta ole ollut tulosta, on rokotettavalle tai, kun tämä on lapsi, hänen huoltajalleen huomautettava, mitä rokotuslain 14 §:ssä on säädetty rokotuksen uusimisesta.

22 §. Siitä rokotuksesta, josta rokottaja rokotuslain 15 §:n 1 momentin mukaan ei saa ottaa maksua rokotettavalta, suoritetaan rokottajalle kunnan välityksellä valtion varoista palkkiota, jos rokotus tapahtuu sanotun lain 2 §:n perusteella, kutakin henkikirjoissa olevain kunnan asukasten täyttä satalukua kohti Oulun ja Kuopion läänissä viisikymmentä markkaa sekä muissa lääneissä ja Ahvenanmaan maakunnassa kaksikymmentäviisi markkaa tai, jos rokotus tapahtuu sanotun lain 3 §:n perusteella, kolme markkaa kultakin rokotetulta henkilöltä. Vähävaraisissa ja harvaanasutuissa kunnissa voidaan valtion varoista tulo- ja menoarvion rajoissa suorittaa rokottajalle lisävavustusta kyydityskustannuksiin. Jos tarkastuksen

suorittaa muu henkilö kuin rokottaja itse, vähennetään hänen palkkiostaan viidesosa korvaukseksi tarkastuksen suorittajalle.

Yksityisesti muualla kuin rokotus- tai tarkastustilaisuudessa toimittamastaan rokotuksesta on rokottaja oikeutettu saamaan sopimuksen mukaisen kohtuullisen palkkion.

23 §. Poliisiviranomaisen tulee rokotus- ja tarkastustilaisuudessa antaa tarpeen vaatimaa virka-apua.

24 §. Lääkärin ja muun rokottamiseen oikeutetun, joka yksityisesti toimittaa rokotusta, on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä tässä asetuksessa on rokottajasta säädetty. Erittäinkin tulee hänen noudattaa 13 §:n rokotuspäiväkirjaa koskevia säännöksiä.

25 §. Lääkintöhallitus voi määrätä aluelääkärin toimimaan kunnallisena rokottajana kunnassa, jossa ei ole kunnanlääkärinä eikä muuta kunnan palkkaamaa lääkäriä.

26 §. Piirilääkärin tulee:

1) valvoa rokotuksen toimittamista;
2) huomauttaa kunnallisille rokottajille näiden toiminnassa havaitsemistaan virheistä ja puutteellisuuksista ja antaa heille tarpeellisia ohjeita sekä, jollei asia tällä korjaudu, tehdä siitä ilmoitus lääkintöhallitukselle;

3) valvoa, että muutkin henkilöt, jotka kunnissa rokotusta toimittavat, asianmukaisesti täyttävät velvollisuutensa;

4) valvoa, että kunnat ja niiden terveydenhoitoviranomaiset täyttävät rokotusta koskevat velvollisuutensa;

5) asianomaisen terveydenhoitolautakunnan tai rokottajan pyynnöstä hankkia tarvittava rokotusaine sekä rokotuspäiväkirja- ja rokotustodistuslomakkeet;

6) terveydenhoitolautakunnilta tulleiden rokotuspäiväkirjojen perusteella laatia vahvistetun kaavan mukainen luettelo edellisena vuonna rokotetuista ja rokotusaineelle vastaanottamattomiksi havaituista sekä lähettää lääkintöhallitukselle ennen huhtikuun loppua tämä luettelo ja kertomus rokottajakunnassa ehkä tapahtuneista muutoksista, rokotuksen järjestämisestä ja tuloksista eri rokotuspiireissä; sekä

7) säilyttää arkistossaan asianmukaisessa järjestyksessä rokotuspäiväkirjat.

27 §. Rokotuksen ylin valvonta kuuluu lääkintöhallitukselle, jonka tulee myös vahvistaa ohjesääntö rokotusaineen valmistuslaitokselle, johtosääntö rokottajille, rokotuspäiväkirjain ja -todistusten sekä terveyskorttien kaavat ja yleensä ryhtyä kaikkiin sellaisiin toimenpiteisiin rokotuksen asianmukaista toimittamista ja säännöllistä, jatkuvaa suorittamista varten, jotka ovat lääkintöhallituksen vallassa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937, ja sillä kumotaan 15 päivänä tammikuuta 1884 annettu rokotusta Suomessa koskeva ohjesääntö.

52. Työnvälityslaki.

Annettu Helsingissä heinäkuun 23 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 263)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 19)

1 §. Oikeutettu harjoittamaan työnvälitystä, niinkuin tässä laissa säädetään, on kunta sekä sellainen yhdistys, joka on saanut siihen toimiluvan.

Sairaanhoitajataryhdistysten oikeudesta harjoittaa sairaanhoitajattarien työnvälitystä säädetään asetuksella.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on sanottu, saakoot viranomaiset välittää työpaikkoja vakinaisessa väessä palveleville asevelvollisille heidän palvelusaikansa päättyessä, niin myös valtion tarkastuksen alaiset laitokset ja yhteiskunnallista huoltoa toimeenpanevat viranomaiset mainituista laitoksista pääseville ja huollon alaisina oleville tai siitä vapautuville henkilöille, kuitenkin ehdolla, että tehtävät suoritetaan maksutta.

Tämä laki ei koske työpaikan hankkimista työntekijälle eikä työntekijän toimittamista työnantajalle, jos se tapahtuu ainoastaan tilapäisesti ja ottamatta siitä missään muodossa palkkiota.

2 §. Kunta on velvollinen, milloin se katsotaan tarpeelliseksi, työnvälitystä varten perustamaan työnvälitystoimiston tai asettamaan yhden tai useampia työnvälitysasiamiehiä.

Työnvälitystoimiston perustamisesta ja työnvälitysasiamiehen asettamisesta, niin myös toimiston sekä asiamiehen toimen lakkauttamisesta päättää kunnan valtuuston aloitteesta tai, kun sitä on kuultu, valtioneuvosto. Jos erikoiset olosuhteet vaativat tilapäisen työnvälitysasiamiehen asettamista kuntaan, päättää siitä sosialiministeriö, niin ikään kunnan valtuuston aloitteesta tai sitä kuultuaan.

Milloin kaupunkiin rajoittuvassa maalaiskunnassa on huomattavaa esikaupunkiasutusta tai kaksi tahi useammat kunnat taikka huomattavat osat niistä muuten muodostavat yhtenäisen talousalueen, jossa on olemassa järjestetyn työnvälityksen tarvetta, voi valtioneuvosto, kun asianomaisia kunnan valtuustoja on kuultu, määrätä, että kuntien on yhteisesti perustettava työnvälitystoimisto. Toimiston vaatimat kustannukset on jaettava kuntien kesken niiden hengille kirjoitetun väkiluvun mukaan kunkin vuoden alussa, elleivät kunnat siinä järjestyksessä, kuin kuntain yhteistoinnasta on säädetty, ole muusta jakoperusteesta sopineet.

3 §. Kunnan, jossa laivaliikenne on suuri, tulee, jos sosialiministeriö, kunnan valtuustoa kuultuaan, niin päättää, järjestää työnvälitystoimistoonsa merimiesten työnvälitystä varten eri osasto tai asettaa erityinen työnvälitysasiemies, joka toimii työnvälitystoimiston alaisena. Osaston johtajan ja asiamiehen tulee olla merisioihin käytännössä perehtynyt.

Sosialiministeriöllä olkoon myös oikeus, milloin työnvälityksen

tarkoituksenmukainen hoito sitä vaatii, kunnan valtuustoa kuuluttamaan, määrätä, että kunnan on työnvälitystoimistoonsa perustettava erityinen osasto nuorison työnvälitystä ja ammatinvalinnan ohjausta tahi henkisen työn tekijäin työnvälitystä taikka muuta erikoistyönvälitystä varten.

4 §. Työnvälitystoimiston ohjausta ja valvontaa varten tulee olla työnvälityslautakunta, johon kunnan valtuusto tai 2 §:n 3 momentissa mainitussa tapauksessa asianomaiset kunnat yhteistoimin valitsevat kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä tasaluvun jäseniä ja saman määrän varajäseniä. Varapuheenjohtajalla, joka on kutsuttava lautakunnan kaikkiin kokouksiin, on äänioikeus vain puheenjohtajana toimiessaan.

Työnvälityslautakunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja on valittava tehtävään sopivista henkilöistä, joiden ei voida katsoa edustavan työnantajain eikä työntekijäin etua, ja on vaalista ilmoitettava sosialiministeriölle.

Jäsenet ja varajäsenet on valittava siten, että puolet heistä edustaa työnantaja ja puolet työntekijöitä ja että he, mikäli mahdollista, edustavat eri ammattialoja. Asianomaisille edustaville työnantajaja työntekijäjärjestöille, jos sellaisia on paikkakunnalla, on annettava tilaisuus esittää ehdokkaansa jäseniksi.

Työnvälityslautakunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, jäsenten ja varajäsenten vaalikelpoisuudesta sekä valitun oikeudesta kieltäytyä tointa vastaanottamasta tai erota siitä on muutoin vastaavasti voimassa kaupungissa, mitä kunnan luottamustoimesta yleensä, ja maalaiskunnassa, mitä kunnallislautakunnasta on säädetty.

5 §. Milloin työnvälitystoimistoon järjestetään eri osasto merimiesten tai nuorison työnvälitystä varten, tulee työnvälityslautakunnan valita sen toimintaa lähinnä ohjaamaan ja valvomaan erityinen toimikunta.

Kun työnvälitystoimistoon perustetaan osasto muuta kuin 1 momentissa mainittua erikoistyönvälitystä varten, määrätköön sosialiministeriö, onko sitä lähinnä ohjaamaan ja valvomaan valittava erityinen toimikunta.

Edellisissä momenteissa mainittujen toimikuntien puheenjohtajana toimii työnvälityslautakunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja. Toimikuntien jäseniä valittaessa noudatettakoon soveltuvin osin, mitä 4 §:n 3 momentissa on säädetty työnvälityslautakunnan vaalista. Nuorison työnvälitystä varten asetettavaan toimikuntaan valittakoon lisäksi koululaitoksen ja vapaan nuorisotyön edustaja.

6 §. Työnvälitystoimistolla tulee olla johtaja, jonka valitsee kunnan valtuusto tai 2 §:n 3 momentissa mainitussa tapauksessa asianomaiset kunnat yhteistoimin. Johtaja valittakoon kuitenkin ainoastaan sosialiministeriön toimeen sopiviksi hyväksymistä henkilöistä. Vaalista on viipymättä ilmoitettava sosialiministeriölle.

Työnvälitystoimiston osaston johtajan ja muiden toimihenkilöiden nimittämisyjärjestyksestä määrättäköön 8 §:ssä mainitussa ohjesäännössä.

7 §. Työnvälitysasiamiehen valitsee kunnan valtuusto sosiaaliministeriön toimeen sopiviksi hyväksymistä henkilöistä. Milloin työnvälitysasiamiehen toimi on tilapäinen, ei mainittu hyväksymisen kuitenkaan ole tarpeellinen. Vaalista on sosiaaliministeriölle viipymättä ilmoitettava.

Sosiaaliministeriön asiana on, kunnan valtuustoa kuultuaan, määrätä, toimiiko työnvälitysasiamies itsenäisenä vai jonkin lähellä olevan työnvälitystoimiston alaisena.

8 §. Työnvälityslautakunnalla ja -toimistolla sekä työnvälitysasiamiehellä tulee olla kunnan valtuuston hyväksymä ohjesääntö, jonka sosiaaliministeriö vahvistaa. Tämä ei kuitenkaan koske tilapäistä työnvälitysasiamiestä, jonka toiminnan järjestämisestä sosiaaliministeriö on oikeutettu tarpeen mukaan antamaan ohjeita.

9 §. Työnvälitystoimiston ja -asiamiehen tulee tarkoin seurata kunnan ja sen ympäristön työoloja ja antaa niistä tietoja työnhakijoille ja työnantajille, niin myös huolehtia tarjonnan ja kysynnän saattamisesta toistensa yhteyteen työmarkkinoilla.

Työnvälityksessä on huomioonotettava, että työnantaja saa tarjottuun työpaikkaan sopivimman ja parhaan saatavissa olevan työntekijän ja työntekijä sitä työtä, jota hän parhaiten kykenee suorittamaan.

Työnhakijaa, joka ilmoittautuu erikoistyönvälitysosastolle, älköön merkittäkö osaston kirjoihin, jollei hän esittämällä työtodistusta tai muulla osaston johtajan hyväksymällä tavalla selvitä, että hänellä on hyväksyttävä taito ja perehtymys niillä työaloilla, joilla osasto välittää työntekijöitä.

10 §. Työnhakijaa, joka on ilmeisesti työkyvytön, älköön merkittäkö kunnan työnvälitystoimiston tai -asiamiehen luetteloihin.

Kun on syytä epäillä, että työnhakijaksi ilmoittautunut henkilö on sellainen, että hän voi joutua irtolaislaissa säädettyjen toimenpiteiden alaiseksi, on työnvälitystoimiston tai -asiamiehen ilmoitettava siitä huoltolautakunnalle mahdollisia toimenpiteitä varten. Jos henkilö tällaisen ilmoituksen johdosta tai muutoin todetaan irtolaiseksi, on huoltolautakunnan annettava siitä tieto työnvälitystoimistolle tai -asiamiehelle, joka poistaa henkilön luetteloistaan, kunnan irtolaishuolto on päättynyt.

Jos työtön työnhakija ilman pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta hänen työtaitoaan vastaavaa työpaikkaa, josta maksetaan kohtuullisena pidettävä palkka, on työnvälitystoimiston tai -asiamiehen ilmoitettava siitä huoltolautakunnalle.

Jos työnhakija rikkoo työnvälitystoimiston järjestyssääntöjä tai käyttäytyy toimistossa muuten sopimattomasti, olkoon toimiston johtaja oikeutettu antamaan hänelle varoituksen. Jos rikkomus tai sopimaton käytös uusiintuu taikka on laadultaan törkeä, olkoon työnvälityslautakunta toimiston johtajan esityksestä oikeutettu

poistamaan hänet toimiston luetteloista enintään yhden vuoden ajaksi. Lautakunnan päätökseen älköön muutosta haettako.

11 §. Työnvälitystoimistolle älköön annettako työttömyys-huoltoon kuuluvia tai muita työnvälitykselle vieraita tehtäviä. Kuitenkin tulee työnvälitystoimiston antaa työnhakijalle, joka on työttömyyskassan jäsen, todistus työttömyydestä.

12 §. Sosialiministeriöllä olkoon oikeus, harkittuaan sen tarpeelliseksi, määrätä, että työnvälitystoimistoon on järjestettävä erityiset odotus- ja toimistohuoneet eri osastoja sekä mies- ja naispuolisia paikanhakijoita varten taikka että toimistossa on tätä varten otettava käytäntöön eri aukioloajat.

13 §. Työriidan aiheuttama työnseisaus ei vaikuta muutosta kunnan työnvälitystoimiston tai -asiamiehen toimintaan. Kuitenkin tulee niiden hankkia tarkat tiedot riidan laadusta ja laajuudesta sekä antaa siitä tietoja työnvälitystä hakeville henkilöille.

Kieltäytäminen vastaanottamasta työtä työriidan alaisella työpaikalla älköön olko aiheena 10 §:n 3 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen huoltolautakunnalle.

14 §. Valtio osallistuu kunnan työnvälitystoimiston kustannuksiin korvaamalla kunnalle neljäkymmentä sadalta toimiston todellisista vuosimenoista, niinkuin siitä asetuksella säädetään.

Erikoistyonvälityksestä aiheutuvista menoista korvaa valtio kunnalle kuitenkin viisikymmentä sadalta tai, jos valtioneuvosto erikoisten olosuhteiden takia harkitsee tarpeelliseksi, suuremmankin osan.

Socialiministeriön asiana on määrätä, mitä osaa työnvälitystoiminnasta on pidettävä erikoistyonvälityksenä.

15 §. Kunnalle, jossa on työnvälitysasiamies, suorittaa valtio apurahaa kymmenen markkaa kutakin asiamiehen vapaisiin eli muihin kuin työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin töihin toimittamaa työnvälitystä kohti omassa kunnassa sekä kaksikymmentäviisi markkaa kutakin toiseen kuntaan toimitettua samalaista työnvälitystä kohti. Lisäksi suorittaa valtio sille kunnalle, jossa täytetty työpaikka on, apurahaa kymmenen markkaa, jos tämän kunnan työnvälitysasiamies on ollut osallisena välityksessä.

Kunnalle, jossa on merimiesten työnvälitysasiamies, suorittaa valtio apurahaa kutakin hänen toimittamaansa merimiesvälitystä kohti kaksikymmentä markkaa, milloin alus on kotoisin samalta paikkakunnalta ja tekee säännöllisesti matkoja ainoastaan toisesta Suomen satamasta toiseen, Petsamo lukuunottamatta, mutta muussa tapauksessa neljäkymmentäviisi markkaa.

Milloin työnvälitysasiamies on määrätty asetettavaksi pääasiassa paikkakuntainvälistä työnvälitystä varten tai milloin erikoiset olosuhteet sitä muuten vaativat, on valtioneuvostolla oikeus 1 ja 2 momentin säännösten estämättä päättää apurahan suuruudesta.

16 §. Yhdistys, joka aikoo ryhtyä harjoittamaan työnvälitystä, hakekoon siihen toimiluvan sosialiministeriöltä. Jos yhdistys tahtoo välittää työtä tai työntekijöitä ainoastaan omille jäse-

nilleen, tulee sen toimilupaa hakiessaan ilmoittaa, aikooko se ottaa välityksestään maksua ja, siinä tapauksessa, kuinka paljon.

Hakemuksen johdosta on hankittava lausunto asianomaisen kunnan valtuustolta.

Toimilupa myönnettäköön enintään viideksi vuodeksi kerrallaan, ja on siinä mainittava ne ehdot, joilla yhdistys saa harjoittaa välitystä.

17 §. Yhdistyksen harjoittamaa työnvälitystä johtavan henkilön tulee olla sosialiministeriön tehtävään hyväksymä. Hyväksymistä varten vaaditaan selvitys siitä, että asianomainen nauttii kansalaisyhdistämystä, että hän hallitsee itseään ja omaisuuttaan ja että hänellä muuten on sellaiset ominaisuudet, jotka takaavat työnvälityksen säännöllisen ja tarkoituksenmukaisen johdon.

18 §. Erikoistyönvälitystä harjoittavalle yhdistykselle myönnettäköön valtion varoista apurahaa enintään ne määrät, jotka mainitaan 15 §:n 1 momentissa, jollei valtioneuvosto jossakin tapauksessa erikoisten olosuhteiden takia katso tarpeelliseksi määrätä suurempaa avustusta.

19 §. Työnvälitystoiminnassa tarvittavat lomakkeet vahvistaa sosialiministeriö. Ne lomakkeet, joita on määrätty käytettäväksi tietojen antamiseen sosialiministeriölle, toimitetaan asianomaisille maksutta.

20 §. Työnvälityksen tulee olla maksuton. Kuitenkin olkoon yhdistyksellä, joka, saatuaan siihen toimiluvan, välittää työtä tai työntekijöitä ainoastaan omille jäsenilleen, oikeus ottaa näiltä tällaisesta välityksestä toimilupaa myönnettäessä hyväksytty maksu.

21 §. Työnvälitystä älköön harjoitettako ravintola-, kahvila- eikä muun senkaltaisen liikkeen yhteydessä.

22 §. Työnvälitystoimistojen ja -asiamiesten sekä työnvälitykseen toimiluvan saaneiden yhdistysten ja 1 §:n 3 momentissa mainittujen viranomaisten ja laitosten, jotka toimivat samassa kunnassa, niin myös eri kuntain työnvälitystoimistojen ja -asiamiesten tulee olla yhteistoiminnassa, noudattaen sosialiministeriön siitä antamia tarkempia määräyksiä.

23 §. Työnvälitystoiminnastaan tulee kunnan työnvälitystoimistojen ja -asiamiesten sekä työnvälitykseen toimiluvan saaneiden yhdistysten ja 1 §:n 3 momentissa mainittujen viranomaisten ja laitosten antaa sosialiministeriölle tarvittavat tilasto- ja muut tiedot.

24 §. Sosialiministeriöllä on oikeus tarkastuttaa työnvälitystoimiston ja -asiamiehen sekä työnvälitystä harjoittavain yhdistysten tämän lain alaan kuuluvaa toimintaa, jota varten tarkastajan tulee päästä toimistohuoneisiin ja saada nähtäväkseen kaikki sitä koskevat asiakirjat ja kirjeenvaihto.

Socialiministeriöllä olkoon oikeus tarkastuttaa kunnan ja yhdistyksen työnvälitystoimintaa koskevat tilit.

Tässä pykälässä tarkoitettua valvontaa varten sosialiministeriö voi, harkittuaan sen tarpeelliseksi, asettaa myös paikallisia tarkastajia.

25 §. Jollei työnvälitystoimisto tai -asiamies toiminnassaan noudata lakia tai annettuja määräyksiä eikä muistutuksesta huolimatta määräajassa muuta menettelyään, voi sosialiministeriö julistaa kunnan määrääjäksi menettäneeksi oikeuden tässä laissa säädettyyn korvaukseen tai apurahaan.

26 §. Yhdistykselle työnvälitykseen myönnetyn toimiluvan voi sosialiministeriö peruuttaa, jos yhdistys on toiminut vastoin lakia tai toimiluvassa olevia ehtoja tai jos sen työnvälitystoiminnassa on havaittu väärinkäytöksiä.

27 §. Joka luvattomasti tai noudattamatta tämän lain säännöksiä harjoittaa työnvälitystä, rangaistakoon enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla.

Jos teko on tehty ansaitsemisen tarkoituksessa tai jos asiahaarat muuten ovat raskauttavat, olkoon rangaistus vähintään sata päiväsakkoa.

28 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta annetaan asetuksella.

29 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937, ja sillä kumotaan 27 päivänä maaliskuuta 1926 annettu työnvälityslaki. Tämän lain säännöksiä on kuitenkin sovellettava jo sitä ennen, mikäli koskee toimenpiteitä, jotka ovat tarpeelliset olemassaolevien työnvälitystoimistojen ja -asiamiesten toiminnan jatkamiseksi keskeytyksestä lain voimaantultua sekä uusien työnvälitystoimistojen perustamiseksi ja työnvälitysasiamiesten asettamiseksi.

Työnvälitystoimiston johtaja ja työnvälitysasiamies, joka on toimessa lain voimaan tullessa, voi edelleenkin jäädä tähän toimeen, jos sosialiministeriö kunnan esityksestä siihen suostuu.

53. Asetus työnvälityslain toimeenpanosta.

Annettu Helsingissä heinäkuun 23 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 264)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 20)

Socialiministerin esittelystä säädetään 23 päivänä heinäkuuta 1936 annetun työnvälityslain 28 §:n nojalla:

1 §. Sosialiministeriön asiana on huolehtia työnvälitystoiminnan kehittamisestä yhtenäiseksi ja tarkoituksenmukaiseksi sekä valvoa työnvälityslain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

Erityisesti tulee sosialiministeriön:

1) antaa työnvälitystoimistoille ja -asiamiehille sekä työnvälitystä harjoittaville yhdistyksille, viranomaisille ja laitoksille työnvälitystä koskevia tietoja, neuvoja ja ohjeita;

2) vahvistaa työnvälitystoiminnassa tarvittavat lomakkeet sekä huolehtia niiden lomakkeiden painattamisesta ja asianomaisille

toimittamisesta, joita on määrätty käytettäväksi tietojen antamisessa sosialiministeriölle;

3) laatia ja julkaista työmarkkinoita koskevat viikko- ja kuukausikatsaukset sekä työnvälityssiikkeen tilastot;

4) tarvittaessa laatia ja lähettää työnvälitystoimistoille ja -asiamiehille sekä muillekin työnvälitystä harjoittamaan oikeutetuille luettelot avoimista työpaikoista ja työnhakijoista eli vakanssiluettelot; sekä

5) antaa tarvittavia tietoja työntekijäin ohjaamiseksi sellaisille työmaille, joissa on työvoiman puutetta, sekä työntekijäin varoittamiseksi siirtymästä työmaille, joissa on riittävästi työvoimaa käytettävänä.

2 §. Ennen työnvälitystoimiston johtajan tai pysyväsien työnvälitysasiamiehen vaalia tulee kaupungin- tai kauppalanhallituksen taikka kunnallislautakunnan lähettää sosialiministeriölle kaikkien hakijain hakemuskirjat ja lausuntonsa heidän sopivaisuudestaan toimeen sekä samalla ilmoittaa, ketkä kolme hakijoista katsotaan sopivimmiksi toimeen ja missä järjestyksessä. Hankittuaan hakijoista ehkä tarvittavan lisäselvityksen ratkaisee sosialiministeriö, ketkä heistä hyväksytään toimeen sopiviksi.

3 §. Kun yhdistys hakee toimilupaa työnvälityksen harjoittamiseen, on hakemuksessa sen lisäksi, mitä työnvälityslain 16 §:ssä säädetään, mainittava:

1) yhdistyksen nimi ja kotipaikka;

2) yhdistyksen työnvälitystoimiston nimi ja postiosoite;

3) millä työaloilla toimisto aikoo välittää työtä tai työntekijöitä; sekä

4) yhdistyksen jäsenten lukumäärä, niin myös jäsenmaksun ja mahdollisen sisäänkirjoitusmaksun suuruus, jos yhdistys aikoo maksusta välittää työtä tai työntekijöitä jäsenilleen.

Hakemukseen on liitettävä yhdistystä koskeva ote yhdistysrekisteristä.

4 §. Työnvälitystoimiston ja itsenäisenä toimivan työnvälitysasiamiehen tulee sosialiministeriölle lähettää ministeriön määrääminä päivinä:

1) viikoittain ilmoitus kaikkien lähetyspäivänä toimiston tai asiamiehen luetteloissa olevien työnhakijain lukumäärästä sekä niistä työpaikoista, joita toimisto tai asiamies ei saa omalta paikkakunnalta täytetyksi;

2) kuukausittain ilmoitus toimiston tai asiamiehen työnvälityssiikkeestä; sekä

3) ilmoitus lähetyspäivänä avoimina olevista työpaikoista ja työnhakijoista vakanssiluettelo varten, milloin sellaista luetteloä toimitetaan.

5 §. Työnvälitystoimiston alaisen työnvälitysasiamiehen tulee päivittäin ilmoittaa ne työnhakijat ja avoimet työpaikat, jotka hän päivän kuluessa on saanut tietoonsa, sekä toimittamansa välitykset

sille toimistolle, jonka alainen hän on, ja on työnvälitystoimiston otettava nämä tiedot 4 §:ssä mainittuihin ilmoituksiinsa.

6 §. Työnvälitykseen toimiluvan saaneen yhdistyksen tulee toimittaa 4 §:ssä tarkoitettut ilmoitukset kunnan työnvälitystoimistolle tai itsenäisenä toimivalle työnvälitysasiamiehelle, jotka lähetävät ne omien ilmoitustensa ohella sosialiministeriölle.

Jollei kunnassa ole työnvälitystoimistoa tai itsenäisesti toimivaa työnvälitysasiamiestä, on yhdistyksen lähetettävä ilmoituksensa suoraan sosialiministeriölle.

7 §. Työnvälityslain 1 §:n 3 momentissa mainittujen viranomaisien ja laitosten tulee sosialiministeriön määrääminä aikoina lähettää vahvistetun kaavan mukaiset tiedot toimittamistaan välityksistä sosialiministeriölle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu viranomainen tai laitos haluaa ilmoittaa jonkun henkilön, jolle se on oikeutettu välittämään työpaikan, 1 §:n 2 momentin 4 kohdassa mainittuun vakanssiluetteloon otettavaksi, on ilmoitus siitä sekä tarpeelliset tiedot asianomaisesta lähetettävä sosialiministeriölle.

8 §. Sosialiministeriön on vuosittain laadittava sekä työnvälitystoimistoille ja -asiamiehille ja työnvälityksen harjoittamiseen toimiluvan saaneille yhdistyksille toimitettava luettelo, jossa mainitaan kaikkien työnvälitystoimistojen, niiden eri osastojen, työnvälitysasiamiesten ja edellämainittujen yhdistysten toimistohuoneistojen osoite, aukioloaika ja puhelinnumero. Luettelon laatimista varten tulee asianomaisten vuosittain ennen 10 päivää tammikuuta antaa sosialiministeriölle tarpeelliset tiedot. Sen jälkeen sattuneista muutoksista on sosialiministeriölle viipymättä ilmoitettava.

Työnvälitystoimistojen ja -asiamiesten on pidettävä yleisön nähtävänä 1 momentissa mainittu luettelo.

9 §. Kunnan työnvälitystoimiston ja -asiamiehen tulee välittää Suomessa työtä tai työntekijöitä välitystä pyytävälle työnhakijoille ja työnantajille heidän kotipaikkaansa katsomatta.

Työntekijäin välittämisestä Suomesta ulkomaille ja sieltä Suomeen noudatettakoon sosialiministeriön antamia määräyksiä. Yhdistys älköön kuitenkaan harjoittako tässä momentissa mainittua työnvälitystä ilman sosialiministeriön antamaa lupaa.

10 §. Kunnan työnvälitystoimiston ja -asiamiehen on pyynnöstä ilmoitettava työttömyys- tai muuta yhteiskunnallista huoltoa toimeenpanevalle lautakunnalle, onko määrätty henkilö ilmoittautunut työnhakijaksi, minä aikana hän on ollut työnvälityksen luettelossa sekä milloin ja mitä työtä hänelle on välitetty.

11 §. Jos työnvälityslain 1 §:n 3 momentissa mainittu viranomainen tai laitos pyytää apua työpaikan toimittamiseksi sanotussa momentissa tarkoitettulle henkilölle, on kunnan työnvälitystoimiston tai -asiamiehen annettava sitä mahdollisuuden mukaan, huomioonottaen työnvälityslain 9 §:n 2 momentin ja 10 §:n säännökset.

12 §. Työnvälitystä on työnhakijan kunnallisilta työnvälitysviranomaisilta pyydetävä henkilökohtaisesti, mutta on työnvälitys-

toimisto tai -asiamies kuitenkin oikeutettu, harkintansa mukaan, hyväksymään muullakin tavalla tehdyn pyynnön. Hakemus on uusittava siinä ajassa ja sillä tavalla kuin työnvälitystoimisto tai -asiamies sosialiministeriön antamien ohjeiden mukaan määrää.

13 §. Työttömyyskassan jäsen, joka haluaa saada työttömyystodistuksen, tuokoon työttömäksi jouduttuaan kunnan työnvälitystoimistoon tai -asiamiehelle työttömyyskassan todistuksen siitä, että hän on kassan jäsen, sekä ilmoittautukoon työttömäksi. Työnvälitystoimisto tai -asiamies määrää, kuinka usein hänen on työttömyyden toteamiseksi käytävä leimauttamassa työttömyyskorttinsa.

14 §. Työnhakijaksi ilmoittautunut, joka on saanut työtä tai muusta syystä ei enää ole työnvälityksen tarpeessa, ilmoittakoon siitä viipymättä asianomaiselle työnvälitystoimistolle tai -asiamiehelle.

15 §. Työnantajan, joka on pyytänyt työnvälitystä kunnan työnvälitystoimistolta tai -asiamieheltä, tulee, saatuaan tarvitsemansa työvoiman näiden välityksettä tai halutessaan muusta syystä luopua välityksestä, ilmoittaa siitä viipymättä työnvälitystoimistolle tai -asiamiehelle.

16 §. Sellaisina työnvälitystoimiston vuosimenoina, joista valtio korvaa osan kunnalle, pidetään toimiston palkkausmenot, vuokra-, valaistus-, lämmitys- ja puhtaanapitomenot, puhelin- ja lennätinmaksut, ilmoitus- ja mainosmenot sekä kirjoitustarpeiden ja sosialiministeriön hyväksymäin lomakkeiden hankkimisesta aiheutuvat menot. Jos työnvälitystoimisto on kunnan omistamassa huoneistossa, lasketaan vuokramenoiksi sellaisesta huoneistosta paikkakunnalla kohtuullisena pidettävä vuokra.

Työnvälitystoimiston on lähetettävä sosialiministeriölle jäljennös kunnan työnvälitystoimintaa koskevasta menoarviosta heti kun se on vahvistettu.

17 §. Työnvälityslaisissa mainittua korvausta tai apurahaa on haettava sosialiministeriöltä kultakin kalenterivuodelta neljän kuukauden kuluessa vuoden päättymisestä.

Hakemukseen on, kun on kysymyksessä työnvälitystoimisto, liitettävä oikeaksi todistettu, täydellinen ote kunnan tileistä työnvälitystoimintaa koskevalta osalta sekä työnvälityslautakunnan puheenjohtajan ja toimiston johtajan oikeaksi vakuuttama yksityiskohtainen luettelo niistä erikoistyönvälityksen menoista, joista korvausta haetaan työnvälityslain 14 §:n 2 momentin nojalla.

Työnvälitysasiamiehen ja työnvälityksen harjoittamiseen toimiluvan saaneen yhdistyksen toimittamista työnvälityksistä apurahaa haettaessa on hakemukseen liitettävä työnvälitysasiamiehen tai, kysymyksen ollessa yhdistyksestä, sen harjoittamaa työnvälitystä johtavan henkilön oikeaksi vakuuttama luettelo, jossa on mainittuna työnvälityspäivä, työnhakija, työnantaja ja kunta, jossa täytetty työpaikka on, taikka, kun on kysymyksessä merimiesten työnvälitysasiamies, työnvälityspäivä ja työnhakija sekä alus, jossa tämä on saanut paikan, ynnä aluksen säännöllinen kulkureitti.

Korvausta tai apurahaa koskevaan hakemukseen on sen lisäksi, mitä 2 ja 3 momentissa on sanottu, liitettävä kertomus edellisen vuoden työnvälitystoiminnasta.

18 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937, ja sillä kumotaan työnvälityksen tarkastuksesta sekä apurahan myöntämisestä työnvälitystoimistoille ja -asiamiehille 22 päivänä huhtikuuta 1926 annettu valtioneuvoston päätös. Tämän asetuksen määräyksiä on kuitenkin sovellettava jo sitä ennen, mikäli koskee toimenpiteitä, jotka ovat tarpeelliset olemassaolevien työnvälitystoimistojen ja -asiamiesten toiminnan jatkamiseksi keskeytyksettä asetuksen voimaantultua sekä uusien työnvälitystoimistojen perustamiseksi ja työnvälitysasiamiesten asettamiseksi.

Kunnan, johon valtioneuvoston siitä tekemän päätöksen mukaan vuoden 1937 alusta on perustettava työnvälitystoimisto tai asetettava työnvälitysasiamies taikka jossa jo olevan toimiston tai -asiamiehen toimintaa on keskeytyksettä jatkettava, tulee, jollei valtioneuvosto päätöstä tehdessään ole määräaikaan pidentänyt, ennen 1 päivää loka-kuuta 1936 alistaa työnvälityslain 8 §:ssä mainittu ohjesääntö sosiaaliministeriön vahvistettavaksi.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 6.

Sisällys: 54. Helsingin kaupungin verotusvalmisteluviraston johtosääntö, s. 153. — 55. Helsingin verotusvalmisteluviraston tarkkailijain toimintaohjeet, s. 158. — 56. Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan johtosääntö, s. 159. — 57. Helsingin kaupunginorkesterin johtosääntö, s. 161. — 58. Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston johtosääntö, s. 162. — 59. Sielullisesti sairaiden vastaanottoaseman apulaislääkärin tehtävät, s. 163. — 60. Sielullisesti sairaiden huoltotoimiston ylihoitajattarenvirka, s. 164. — 61. Helsingin kaupungin rakennustoimiston johtosäännön 29 §:n muutos, s. 164.

54. Helsingin kaupungin verotusvalmisteluviraston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston syyskuun 16 p:nä 1936 ja Uudenmaan läänin maaherran lokakuun 6 p:nä 1936 hyväksymä.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1911 : 2, 1916 : 2 ja 1916 : 4 sekä Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 139)

1 §. Helsingin kaupungilla ja valtiolla on yhteinen verotusvalmisteluvirasto, jonka tehtävänä on valmistella kunnallistaksoitus sekä toimittaa Helsingin kaupungin tulo- ja omaisuusverotuksen valmistelu ja avustaa Helsingin kaupungin perintöverolautakuntaa perintöveron ja lahjaveron maksuunpanon valmistelussa.

Tämän yhteistoiminnan edellytyksenä on, että Helsingin kaupunki ja Uudenmaan läänin maaherra valitsevat, edellinen verotusvalmisteluviraston johtajaksi, jälkimmäinen tulo- ja omaisuusverolautakunnan puheenjohtajaksi saman henkilön.

2 §. Verotusvalmisteluviraston tehtävänä on:

1) valmistella lain ja asianomaisten verotuslautakuntien ohjeiden mukaisesti yksityiskohtaisesti kunnallistaksoitus sekä toimittaa tulo- ja omaisuusverotuksen valmistelu ja huolehtia tästä johtuvan verotustyön yhteydessä olevista toimenpiteistä, mikäli ne eivät kuulu muulle viranomaiselle;

2) avustaa Helsingin kaupungin perintöverolautakuntaa perintö- ja lahjaverotusta koskevissa asioissa;

3) pitää yleisön saatavissa veroilmoituslomakkeita;

4) järjestää tuloilmoitusten vastaanotto, puuttuvien ilmoitusten, tarpeellisten lisäselvitysten, annettujen tuloilmoitusten oikaisujen ja muiden verotuksessa tarvittavien tietojen hankkiminen sekä verotuslautakuntien verovelvollisille antamien kirjallisten kehoitusten ja tiedonantojen perilletoimittaminen sekä myös ohjauksen antaminen ilmoitusvelvollisille ja näiden avustaminen tuloilmoitusten kirjoittamisessa;

5) huolehtia tuloilmoitusten ja asiakirjojen säilyttämisestä;

- 6) valmistaa ja yleisön nähtäväksi asettaa verotusluettelot;
- 7) antaa asianomaisen viranomaisen pyynnöstä lausuntoja ja selvityksiä verotusta koskevista asioista;
- 8) tehdä kaupunginhallitukselle ja maaherralle esityksiä verotusta sekä viraston hallintoa ja sen varainhoitoa koskevista asioista;
- 9) esittelyttää kaupunginhallituksen määräämien viran- tai toimenhaltijainsa kautta kaupunginhallitukselle sellaiset kunnallisverotusta koskevat asiat,
- a) joissa kaupunginhallitukselta on vaadittu selitys valituksen johdosta;
- b) jotka koskevat kysymystä siitä, onko kaupungin puolesta valitettava verovalitusasiasta annettu päätöksestä; sekä
- c) jotka koskevat verotettujen tekemiä anomuksia saada helpotusta kunnallisveron suorittamisessa tai oikaisua verotukseen;
- 10) laadituttaa kaupunginhallituksen määräämän viran- tai toimenhaltijansa kautta edellisessä kohdassa mainittuja asioita kaupunginhallituksessa käsiteltäessä syntyvät pöytäkirjat; sekä
- 11) antaa vuosittain kaupunginhallitukselle ja maaherralle näiden määräämänä aikana seuraavan vuoden talousarvioehdotus, jota laadittaessa on noudatettava, mitä tämän johtosäännön 3 §:ssä on määrätty.

3 §. Verotusvalmisteluviraston taloutta on hoidettava huolella ja säästäväisyyttä noudattaen sekä sitä silmälläpitäen, että viraston ylläpitämisestä johtuvat kustannukset, lukuunottamatta tutkijalautakunnan, tarkastuslautakunnan sekä perintöverolautakunnan menoja, jakautuvat mahdollisimman tasan kaupungin ja valtion kesken.

Tätä tasanjakoa toimeenpantaessa on otettava huomioon myös seuraavat kunnallistaksoituksesta sekä tulo- ja omaisuusverotuksesta johtuvat menot, joita ei suoriteta verotusvalmisteluviraston määrärahoilla: menot kunnallisverolippujen ja henkikirjanotteen kirjoittamisesta, tulo- ja omaisuusverotukseen kuuluvien verolomakkeiden painatuksesta ja kaluston hankkimisesta. Niin ikään on siinä huomioonotettava kirkkokonttorin kaupungille suorittama korvaus taksoitusluettelon otteista.

Viraston on kuukausittain lähetettävä kaupunginhallitukselle ja maaherralle yksityiskohtainen selvitys viraston lähinnä edellisen kuukauden varainhoidosta, sen kokonaismenoista ja -tuloista sekä näiden jakautumisesta kunnan ja valtion kesken. Tähän selvitykseen on myös merkittävä tulot ja menot sekä niiden jakautuminen tilivuoden alusta lähinnä edellisen kuukauden loppuun saakka.

Viraston talousarvioehdotus on laadittava niin, että siitä näkyy viraston kokonaismenot sekä kunkin menoerän jakautuminen kaupungin ja valtion kesken. Talousarvioehdotukseen on liitettävä loppuyhdistelmä, joka osoittaa, huomioimalla myös ne menot ja tulot, joilla ei veloiteta tai hyvitetä viraston tilejä, viraston nettomenojen jakautuminen tasan kaupungin ja valtion kesken.

Verotusvalmisteluviraston kassa- ja tilivirastona on kaupungin

varojenhoitoon nähden rahatoimisto ja valtion varojen hoitoon nähden Uudenmaan lääninkonttori.

4 §. Kaupunginhallitus ja maaherra määräävät kumpikin yhden henkilön tarkkailemaan verotusvalmisteluviraston toimintaa ja varsinkin sen varojen käyttöä. Viraston tulee näille tarkkailijoille antaa kaikki heidän haluamansa tiedot ja selvitykset. Tarkkailijoiden tehtävät määritellään erityisissä toimintaohjeissa tai johtosäännössä.

5 §. Verotusvalmisteluviraston johtaja on kaupungin viranhaltija ja toimii maaherran määräyksestä samalla tulo- ja omaisuusverolautakunnan puheenjohtajana.

Viraston muuhun henkilökuntaan kuuluvat ensimmäinen ja toinen sihteerit, tulo- ja omaisuusverolautakunnan jäsenenä toimiva maaherran asiamies, kansliapäällikkö ja tämän lähimmän valvonnan alaisena kansliahenkilökunta. Kansliahenkilökuntaan kuuluu tarpeellinen määrä osastonjohtajia, käsittelijöitä, vanhempia ja nuorempia kanslistejä, kanslia-apulaisia, vahtimestareita, vahtimestarinapulaisia ja tilapäisiä apulaisia.

6 §. Verotusvalmisteluviraston johtajan määrää kunnalliseen virkaan kaupunginvaltuusto sekä tulo- ja omaisuusverolautakunnan puheenjohtajan toimeen maaherra. Ensimmäisen ja toisen sihteerin, joiden tulee olla tuomarinvirkaan oikeuttavan yliopistollisen tutkinnon suorittaneita henkilöitä, samoinkuin muut kaupungin sääntöpalkkaisten virkain haltijat, ottaa virkaan kaupunginhallitus. Maaherran asiamiehen toimeensa ottamisesta säädetään tulo- ja omaisuusverosta annetussa laissa. Muut viran- ja toimenhaltijat ottaa viraston johtaja, mutta on hänen alistettava kansliapäällikön ottamista koskeva toimenpiteensä kaupunginhallituksen ja maaherran hyväksyttäväksi.

Viraston johtaja voi määrätä viraston jonkun viran- tai toimenhaltijan toimimaan asianvalvojana verotuslakeja vastaan tehtyjä rikoksia koskevissa asioissa, mutta on johtajan alistettava tämä toimenpiteensä kaupunginhallituksen ja maaherran hyväksyttäväksi. Kaupunginhallitus ja maaherra voivat erityisissä tapauksissa määrätä asianvalvojan.

Kaupunginhallitus määrää verotusvalmisteluviraston sihteerin tai viraston muun viran- tai toimenhaltijan toimimaan esittelijänä verotusasioita kaupunginhallituksessa käsiteltäessä.

7 §. Verotusvalmisteluviraston viran- ja toimenhaltijan irtisanominen, erottaminen ja toimesta vapauttaminen on, sikäli kuin tällainen toimenpide kuuluu viraston johtajalle, alistettava kaupunginhallituksen hyväksyttäväksi, jos viran- tai toimenhaltija nauttii palkkaa kaupungin varoista, sekä maaherran hyväksyttäväksi, jos asianomainen nauttii palkkaa valtion varoista.

Viraston johtajalla on kuitenkin oikeus irtisanomisaikaa noudattamatta siirtää kaupungin varoista palkkaa nauttiva viran- tai toimenhaltija, jonka virka ei ole sääntöpalkkainen, valtion varoista palkatuksi ja päinvastoin.

8 §. Verotusvalmisteluviraston kanslia jakautuu osastoihin, joiden tehtävät viraston johtaja määrää.

9 §. Verotusvalmisteluviraston johtajan tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoo viraston ja sen henkilökunnan toimintaa;
2) pitää huolta siitä, että viraston työ on järjestetty tarkoituksenmukaisesti;

3) allekirjoittaa viraston kirjeet ja toimituskirjat;

4) tehdä ilmoitukset asianomaisille syytteen nostamista varten verotuslakeja vastaan tehtyjä rikoksia koskevissa asioissa;

5) tarkastaa ja tilimerkinnällä varustaa sekä hyväksyä laskut ja maksuasiakirjat;

6) antaa kuukausittain kaupunginhallitukselle ja maaherralle sellainen selvitys kuin tämän johtosäännön 3 §:n 3 momentissa on määrätty;

7) antaa vuosittain ennen huhtikuun 15 päivää kaupunginhallitukselle ja maaherralle kertomus viraston toiminnasta edellisenä vuonna;

8) antaa 3 §:n 3 momentissa mainitut selvitykset sekä viraston talousarvioehdotus 4 §:ssä mainittujen tarkkailijoiden tarkastettaviksi ennen niiden asianomaisille lähettämistä;

9) järjestää viraston henkilökunnan kesälomat;

10) olla kaupunginhallituksen kutsusta läsnä kaupunginhallituksen kokouksissa verotusvalmisteluvirastosta esiteltäviä asioita käsiteltäessä;

11) olla arkipäivisin vähintään kahden tunnin ajan virastossa yleisön tavattavana; sekä

12) seurata verotusoikeudellisen lainsäädännön ja lainkäytön kehitystä sekä tehdä asianomaisille esityksiä toimenpiteistä, jotka ovat omiaan yksinkertaistamaan ja tehostamaan verotusmenettelyä ja viraston työtä.

Viraston johtaja voi ottaa huolehtiakseen jonkin osaston välittömästi johdosta ja valvonnasta.

Viraston johtajalle tulo- ja omaisuusverolautakunnan sekä perintöverolautakunnan puheenjohtajana kuuluvista tehtävistä säädetään asianomaisissa laeissa ja asetuksissa.

10 §. Verotusvalmisteluviraston johtajan virkalamon aikana tai estettynä ollessa taikka viran joutuessa avoimeksi hoitaa hänen tehtäviään tulo- ja omaisuusverolautakunnan varapuheenjohtaja, ellei kaupunginhallitus ja maaherra yhteisesti toisin päättä.

11 §. Ensimmäisen sihteerin tehtävänä on:

1) valmistella ja esitellä tutkijalautakunnalle tehtyjä valituksia;
2) ottaa osaa kunnallistaksoitusta varten kertyneen aineiston valmisteluun ja käsittelyyn;

3) pitää pöytäkirjaa taksoitus- ja tutkijalautakunnan kokouksissa sekä vahvistaa oikeiksi sanottujen lautakuntien pöytäkirjanotteet;

4) toimia kaupunginhallituksen määräyksestä esittelijänä kaupunginhallituksessa sellaisissa verotusasioissa, jotka kuuluvat kaupunginhallituksen käsiteltäviin;

5) varmentaa sellaiset verotusvalmisteluviraston kirjeet ja asiakirjat, jotka koskevat kunnallisverotusta;

6) antaa yleisölle tietoja ja selvityksiä verotusta koskevista asioissa;

7) hoitaa toisen sihteerin kesäloman aikana tai tilapäisesti estyneenä ollessa hänen virkatehtävänsä; sekä

8) suorittaa viraston johtajan hänelle antamat muut tehtävät.

12 §. Toisen sihteerin tehtävänä on:

1) hoitaa verotusvalmisteluviraston juoksevia asioita sekä antaa yleisölle tietoja ja selvityksiä verotusta koskevista asioissa;

2) ottaa osaa kunnallistaksoitusta varten kertyneen aineiston valmisteluun ja käsittelyyn;

3) toimia kaupunginhallituksen määräyksestä esittelijänä kaupunginhallituksessa sellaisissa verotusasioissa, jotka kuuluvat kaupunginhallituksen käsiteltäviin;

4) hoitaa ensimmäisen sihteerin kesäloman aikana ja tilapäisesti estyneenä ollessa hänen virkatehtäviänsä; sekä

5) suorittaa viraston johtajan hänelle antamat muut tehtävät.

13 §. Maaherran asiamiehen tehtävät on määritelty tulo- ja omaisuusverotusta koskevista laeissa ja asetuksissa. Mikäli hänelle on annettu muita tehtäviä, on hänen niiden suorittamiseen nähden noudatettava viraston johtajan määräyksiä.

14 §. Kansliapäällikön tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoo kansliahenkilökunnan töitä;

2) pitää huolta siitä, että kanslian toiminta on tarkoituksenmukaisesti järjestetty;

3) jakaa verotusvalmisteluviraston johtajan ohjeiden mukaan työt kansliahenkilökunnan kesken ja valvoo niiden asianmukaista suorittamista;

4) ottaa osaa verotusta koskevan aineiston valmisteluun ja käsittelyyn;

5) avustaa johtajaa viraston taloudenhoidossa ja tilinpidossa;

6) varmentaa virastosta lähtevät kirjeet ja asiakirjat, jotka koskevat viraston varojen käyttöä;

7) pitää huolta siitä, että yleisöä kohdellaan asiallisesti ja huomavaisesti; sekä

8) suorittaa viraston johtajan hänelle antamat muut tehtävät.

Viraston johtaja voi määrätä kansliapäällikön toimimaan muiden tehtäviensä ohella jonkin osaston johtajana.

15 §. Asianvalvojaksi määrätyn viran- tai toimenhaltijan tehtävänä on valmistella verotuslakeja vastaan tehtyjä rikoksia koskevia asioita sekä valvoo kaupungin ja valtion etua niissä asioissa, joissa syyte on määrätty nostettavaksi.

16 §. Osastonjohtajan tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoo hänen osastonsa osalle jaettujen verovelvollisten verotuksen valmistelu- ja käsittelytyötä;

2) ottaa osaa verotusta koskevan aineiston valmisteluun ja käsittelyyn;

N:o 54 (jatk.)

- 3) tarkastaa hänen osastollaan suoritettu käsittelytyö;
- 4) pitää taksoituslautakunnan asianomaisen osaston pöytäkirjaa;
- 5) avustaa sihteerejä tutkijalautakunnan pöytäkirjan pidossa;
- 6) esitellä tutkijalautakunnalle ne valitukset, jotka on tehty hänen osastollaan valmistelluista verotuksista;
- 7) hankkia ja antaa valtion tarkastuslautakunnalle selvityksiä ja lausuntoja niistä valituksista, jotka on tehty hänen osastollaan valmistelluista verotuksista;
- 8) laatia sihteerien antamien ohjeiden mukaan selityksiä kunnallisverovalituksista; sekä
- 9) suorittaa viraston johtajan ja kansliapäällikön hänelle antamat muut tehtävät.

17 §. Käsittelijän tehtävänä on:

- 1) valmistella ja käsitellä verotusta koskevaa aineistoa;
- 2) avustaa sihteerejä tutkijalautakunnan pöytäkirjan pidossa;
- 3) esitellä tutkijalautakunnalle ne valitukset, jotka on tehty hänen valmistelemistaan verotuksista;
- 4) hankkia ja antaa valtion tarkastuslautakunnalle selvityksiä ja lausuntoja valituksista, jotka on tehty hänen valmistelemistaan verotuksista;
- 5) laatia sihteerien antamien ohjeiden mukaan selityksiä kunnallisverovalituksista;
- 6) toimittaa kirjanpitovelvollisten kirjanpidon tarkastuksia; sekä
- 7) suorittaa viraston johtajan, kansliapäällikön ja asianomaisen osastonjohtajan hänelle antamat muut tehtävät.

18 §. Muun henkilökunnan tehtävät määrää viraston johtaja.

Tämä johtosääntö tulee voimaan tammikuun 1 p:nä 1937.

55. Helsingin verotusvalmisteluviraston tarkkailijain toimintaohjeet.

Kaupunginvaltuuston syyskuun 16 p:nä 1936 ja Uudenmaan läänin maaherran lokakuun 6 p:nä 1936 hyväksymät.

1 §. Helsingin kaupunginhallitus ja Uudenmaan läänin maaherra asettavat vuosittain kumpikin yhden henkilön tarkkailemaan kaupungin ja valtion yhteisen verotusvalmisteluviraston toimintaa ja erittäinkin sen varainhoitoa.

2 §. Verotusvalmisteluviraston tarkkailijan tehtävänä on erityisesti:

- 1) tarkastaa ja tarkastusmerkinnällään varustaa virastosta kuukausittain kaupunginhallitukselle ja maaherralle lähetettävät selvitykset viraston varainhoidosta;

2) antaa kaupunginhallitukselle ja maaherralle helmikuun kuluessa kertomus edellisen vuoden toiminnastaan sekä tarpeen tullen näille useaminkin ilmoittaa tekemistään havainnoista;

3) neuvotella viraston johtajan kanssa, tämän sitä pyytäessä, viraston toimintaa ja sen varainhoitoa koskevissa asioissa; sekä

4) antaa kaupunginhallitukselle ja maaherralle lausuntoja verotusvirastoa koskevissa asioissa sekä tehdä ehdotuksia havaitsemiensa epäkohtien poistamiseksi ja viraston toiminnan kehittämiseksi.

Nämä toimintaohjeet tulevat voimaan tammikuun 1 p:nä 1937.

56. Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 16 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1921 : 1)

1 §. Helsingin kaupungin musiikkilautakunta hoitaa kaupungin musiikkiyhtiöitä sekä valvoo niiden avustusten käyttöä, jotka kaupungin varoista myönnetään musiikki- ja muille taideyhtiöille.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) johtaa Helsingin kaupunginorkesterin toimintaa, missä suhteissa lautakunnan tehtävät on tarkemmin määritelty 3 §:ssä;

2) valvoo, että kaupungin talousarviossa musiikki- sekä muille taideyhtiöille myönnetyt apurahat käytetään tarkoitukseensa sekä että näihin apurahiin liittyvät ehdot asianmukaisesti täytetään;

3) vastaanottaa edellisessä kohdassa mainittujen yritysten apuraha-anomukset ja antaa niistä lausuntonsa;

4) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä toimialaansa kuuluvissa kohdissa;

5) antaa kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista;

6) noudattaa talousarvioehdotuksen laadinnassa, kannantavarain ja ennakkoarain säilytyksessä, tilityksessä ja kirjaamisessa, laskujen hyväksymisessä ja kirjanpidossa, inventauksen sekä kiinteistö- ja kalustoluettelojen laadinnassa Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä; sekä

7) antaa kaupunginvaltuustolle vuosittain ennen huhtikuun loppua kertomus omasta ja orkesterin toiminnasta lähinnä edellisenä vuotena.

3 §. Kaupunginorkesterin toimintaa johtaessaan lautakunnan tehtävänä on:

1) valvoo orkesterin taiteellista johtoa ja hyvissä ajoin ennen soitantokauden alkua määrätä sen ohjelma;

N:o 56 (jatk.)

- 2) valvoa orkesterin taloudenhoitoa;
- 3) määrätä orkesterin konserttien tilaus- ja kertalippujen hinnat;
- 4) vahvistaa ne ehdot, joilla orkesteri luovutetaan muihin tilaisuuksiin;
- 5) huolehtia orkesterin toimintaa varten tarvittavien huoneistojen hankkimisesta;
- 6) vahvistaa orkesterin järjestyssäännöt; sekä
- 7) yleensä valvoa, että orkesteria käytetään kaupungin musiikkielämän edistämiseksi.

Lautakunta voi erikoistapauksissa lyhyeksi ajaksi, kun se musiikkielämää haittaamatta ja kaupungille kustannuksia aiheuttamatta voi käydä päinsä, määrätä orkesterin esiintymään toisella paikkakunnalla kotimaassa.

4 §. Lautakunnalla on oikeus lopullisesti ratkaista tämän johtosäännön 3 §:n 1) ja 3) kohdissa mainitut asiat sekä sille kuuluvat nimitysasiat.

5 §. Lautakunnalla on valtuus kaupungin nimessä tehdä kaupunginorkesterin toimintaan kohdistuvia sopimuksia.

6 §. Lautakuntaan kuuluu seitsemän jäsentä, jotka kaupunginvaltuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan. Näistä valitsee valtuusto puheenjohtajan ja lautakunta varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikauden päättymistä, valittakoon toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jällellä olevaksi ajaksi.

Lautakuntaa avustaa sen ottama sihteeri.

7 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen estyneenä ollessaan, varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estettynä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään viisi jäsentä on saapuvilla; kuitenkin voi lautakunta tehdä päätöksen neljänkin jäsenen saapuvilla ollessa, jos nämä ovat päätöksestä yksimieliset.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenenemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni. Milloin vaali toimitetaan umpilipuin ja äänet lankeavat tasan, ratkaisee arpa.

8 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset.

Lautakunnan pöytäkirjaa pitää sihteeri. Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

9 §. Lautakunnan kokouksista sekä niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, sosiaali- ja opetusasiain johtajalle sekä kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa.

Lautakunnan päätöksistä on kaupunginhallitukselle annettava tieto kaupunginhallituksen määräämässä ajassa ja määräämällä tavalla.

10 §. Lautakunnan alaisena toimii lautakunnan ja orkesterin toimisto.

Lautakunnan kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

Tämä johtosääntö tulee voimaan tammikuun 1 p:nä 1937.

57. Helsingin kaupunginorkesterin johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 16 p:nä 1936.

1 §. Kaupunginorkesteriin kuuluu orkesterin johtaja sekä kaupunginvaltuuston vahvistama määrä orkesterin jäseniä.

2 §. Orkesterin johtajan nimittää kaupunginhallitus musiikki-lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Orkesterin jäsenet nimittää lautakunta koesoiton perusteella koesoittoa toimittamaan asettamansa arvostelulautakunnan lausuntoon tutustuttuaan ja orkesterin johtajan mielipidettä kuultuaan. Orkesterin vahtimestarin nimittää ja sen järjestysmiehen määrää lautakunta.

3 §. Orkesterin johtajan tehtävänä on:

1) huolehtia orkesterin taiteellisesta kehittämisestä sekä johtaa orkesteria lautakunnan määräämissä esiintymistilaisuuksissa ja niitä varten tarvittavissa harjoituksissa;

2) tehdä vuosittain ennen joulukuun 1 päivää ehdotus seuraavan kevätkauden sekä ennen toukokuun 1 päivää seuraavan syyskauden ohjelmistoksi;

3) avustaa sihteeriä lautakunnan käsiteltävien asioiden valmistelussa; sekä

4) olla läsnä lautakunnan kokouksissa ja antaa lautakunnalle hänen toimialaansa kuuluvia lausuntoja.

4 §. Orkesterin jäsenen tehtävänä on suorittaa orkesterin esiintymis- ja harjoitustilaisuuksissa hänen toimeensa kuuluvat tehtävät.

Orkesterin jäsenen tulee huolellisesti hoitaa sellaista soitinta, joka hänelle kaupungin puolesta luovutetaan käytettäväksi.

5 §. Orkesterin järjestysmiehen tehtävänä on:

1) järjestää orkesterin jäsenten kesken suoritettavat työvuorot sekä pitää niistä luetteloa, ja on hänen tällöin mahdollisimman tarkasti otettava huomioon yhdenmukaisuuden ja kohtuuden vaatimukset;

2) pitää huolta siitä, että orkesterin keskuudessa noudatetaan hyvää järjestystä ja että orkesterin jäsenet johtosäännön ja järjestys-säännön mukaisesti suorittavat tehtävänsä; sekä

3) viipymättä ilmoittaa orkesterin intendentille orkesterin keskuudessa tapahtuneet häiriöt ja rikkomukset.

Tämä johtosääntö tulee voimaan tammikuun 1 p:nä 1937.

58. Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupungin-orkesterin toimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 16 p:nä 1936.

1 §. Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupungin-orkesterin toimiston tehtävänä on lautakunnan valvonnan alaisena huolehtia lautakunnan kansliatöistä ja orkesterin toiminnan käytännöllisestä järjestelystä sekä hoitaa orkesterin taloutta ja rahahallintoa tämän johtosäännön sekä Helsingin kaupungin kassa- ja tili-laitoksen johtosäännön määräyksiä noudattaen.

2 §. Toimiston henkilökuntana on lautakunnan sihteeri sekä orkesterin intendentti, taloudenhoitaja ja kirjastonhoitaja.

3 §. Intendentin ja taloudenhoitajan nimittää kaupunginhallitus lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Lautakunnan sihteerin nimittää ja orkesterin kirjastonhoitajan määrää lautakunta.

4 §. Sihteerin tehtävänä on:

1) valmistella lautakunnalle esiteltävät asiat neuvoteltuaan orkesterin johtajan, intendentin ja taloudenhoitajan kanssa näiden toimialaan kuuluvista asioista;

2) laatia lautakunnan kokousten esityslistat ja pitää sen kokouksissa pöytäkirjaa;

3) hoitaa lautakunnan kirjeenvaihto, mikäli se ei ole muun viranhaltijan tehtävänä;

4) laatia ehdotus lautakunnan ja orkesterin vuosikertomukseksi ja talousarvioksi;

5) hoitaa lautakunnan muut kansliatehtävät; sekä

6) antaa lautakunnan pyytämää muuta virka-apua.

5 §. Intendentin tehtävänä on:

1) lautakunnan ohjeiden mukaisesti ryhtyä kaikkiin orkesterin konsertteja varten tarpeellisiin käytännöllisiin toimenpiteisiin ja järjestelyihin samoin kuin tehdä sopimukset orkesterin vuokrauksesta vahvistettua tariffia noudattaen sekä ilmoittaa niistä taloudenhoitajalle;

2) hoitaa orkesteria koskeva koti- ja ulkomainen kirjeenvaihto sekä huolehtia sanomalehti-ilmoituksista, julisteista ja muusta mainostuksesta sekä pääsylippujen ja ohjelmoin painatuksista, ellei lautakunta toisin määrää;

3) lautakunnan osoitusten mukaan hankkia orkesterin tarvitsemat nuotit ja kalusto;

4) hoitaa orkesterin soittimia ja muuta kalustoa, pitää niistä ja nuottivarastosta luetteloa sekä laatia ehdotukset loppuunkuluneen kaluston ja nuottivaraston hylkäämisestä ja kirjoista poistamisesta;

5) valvoa nuottivaraston asianmukaista hoitoa ja täydentämistä;

6) koota erityisiin tarkoitusta varten laadittuihin kirjoihin orkesterin esiintymisten ohjelmat sekä tavallista huomattavammat orkesterin toimintaa koskevat sanomalehtitiedot ja arvostelut;

7) valvoa, että orkesterin jäsenet ja palveluskunta tarkoin täyttävät velvollisuutensa;

8) avustaa sihteerää lautakunnan käsiteltävien asioiden valmistelussa; sekä

9) suorittaa lautakunnan hänelle antamat muut tehtävät.

6 §. Taloudenhoitajan tehtävänä on Helsingin kaupungin kassa- ja tilityksensä johtosäännön määräyksiä noudattaen ja lautakunnan ohjeiden mukaisesti:

1) hoitaa orkesterin kassaa ja tilejä;

2) tarkastaa orkesterille tulevien maksujen ja muiden saatavien veroitukset sekä valvoa niiden suoritusta;

3) suorittaa ennakkovaroista maksettavat menot;

4) pitää kirjaa tuloista ja menoista;

5) vastata hänen hoidossaan olevista ennakkovaroista;

6) tehdä lautakunnalle ilmoitus tarpeellisten ennakkovarojen tilaamista varten kassavirastosta;

7) laatia ennakkovaroista lautakunnan annettava tilitys;

8) laatia kultakin kuukaudelta yhdistelmä kertyneistä tuloista ja maksettaviksi hyväksytyistä menoista sekä ennen seuraavan kuukauden 7 päivää antaa se lautakunnalle;

9) laatia hyvissä ajoin orkesterin palveluksessa olevien henkilöiden palkkaluettelo intendentin hyväksyttäväksi;

10) avustaa sihteerää lautakunnan käsiteltävien asioiden valmistelussa; sekä

11) suorittaa lautakunnan hänelle antamat muut tehtävät.

7 §. Kirjastonhoitajan tehtävänä on:

1) hoitaa orkesterin nuottivarastoa ja tehdä intendentille esityksiä sen täydentämisestä;

2) toimittaa tarvittaessa nuottimateriaalia orkesterin käytettäväksi ja huolehtia siitä, että se heti käyttämisen jälkeen palautetaan kirjastoon; sekä

3) hoitaa nuottivaraston lainausta lautakunnan lähempien ohjeiden mukaisesti ja sen vahvistamaa tariffia noudattaen sekä, ellei nuotteja määräjän kuluessa palauteta, tehdä siitä viipymättä ilmoitus intendentille.

8 §. Intendentin, taloudenhoitajan ja kirjastonhoitajan on lautakunnan määrääminä aikoina oltava tavattavina orkesterin toimistossa.

Tämä johtosääntö tulee voimaan tammikuun 1 p:nä 1937.

59. Sielullisesti sairaiden vastaanottoaseman apulaislääkärin tehtävät.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 16 p:nä 1936.

Perustaessaan mainittuna päivänä apulaislääkärinviran sielullisesti sairaiden vastaanottoasemalle päätti kaupunginvaltuusto, että mainitun viran haltijan tehtävänä on avustaa toista kaupun-

N:o 59 (jatk.)

ginlääkärinä ja sielullisesti sairaiden huoltotoimiston lääkäriä sekä kansakoulujen tarkastajia ja koululääkäreitä lapsia apukouluun siirrettäessä sekä tylsä- ja vähämielisten lasten ilmoittamisessa terveydenhoitolautakunnalle.

60. Sielullisesti sairaiden huoltotoimiston ylihoitajattarenvirka.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 16 p:ttä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että sielullisesti sairaiden huoltotoimiston 7 palkkaluokkaan kuuluva sairaanhoitajattaren virka muutetaan ylihoitajattaren viraksi.

61. Helsingin kaupungin rakennustoimiston johtosäännön 29 §:n muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 7 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:51)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa lokakuun 26 päivänä 1932 vahvistamansa Helsingin kaupungin rakennustoimiston johtosäännön 29 §:n näin kuuluvaksi:

29 §. Varasto-osaston henkilökuntana on varastopäällikkö, korjauspajainsinööri, varastokirjanpitäjä, varastonhoitaja, varastonhoitajan apulainen ja inventtaaja sekä toimistoapulaisia.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 7.

Sisällys: 62. Helsingin kaupungin revisiotoimiston johtosääntö, s. 165. — 63. Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 28 §:n muutos ja lisäys mainittuun johtosääntöön, s. 171. — 64. Yhteisten palomuurien rakentamista koskevien anomusten ratkaiseminen, s. 171. — 65. Mäkelän alueen tehdaskorttelien tonttien vuokra-aikojen pidentäminen, s. 172. — 66. Laki köyhäinhuoltolain 78 §:n selittämisestä, s. 172.

62. Helsingin kaupungin revisiotoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 28 p:nä 1936.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 171 ja kunn. as.-kok. 1932 : 13)

I. Yleiset jatkuvaa tarkastusta koskevat määräykset.

1 §. Helsingin kaupungin jatkuvan tilintarkastuksen suorittaa kaupunginrevisori, joka on lain edellyttämä vakinainen kaupungin tilintarkastaja, apunaan revisiotoimisto.

2 §. Jatkuvan tilintarkastuksen on valvottava:

1) että kaupungin tilitystoimi ja kirjanpito on ajanmukaisesti järjestetty sekä täsmällisesti ja hyväksytyjen perusteiden mukaan hoidettu;

2) että kirjanpito, tilitykset ja niiden perusteena olevat tositemasiakirjat ovat numerolleen sekä muodollisesti ja asiallisesti oikeat;

3) että vahvistettuun talousarvioon merkityt tai kaupungille muutoin kuuluvat tulot ovat säädettyssä järjestyksessä kannetut ja asianmukaisesti tilitetyt;

4) että maksut kaupungin kassasta perustuvat vahvistettuun talousarvioon tai asianomaisen viranomaisen päätökseen sekä ovat suoritettut kaupungin kassa- ja tililaitosjohtosäännön määräämässä järjestyksessä;

5) että kaupungin kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta pidetään säädettyjä luetteloja ja kirjoja;

6) että toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset kaupungin talousasiain hoidossa noudattavat voimassa olevia säännöksiä tai asianomaisen hallintoelimen päätöksiä, eivätkä mene sen toimivallan ulkopuolelle, mikä voimassa olevain ohje- ja johtosääntöjen mukaan niille kuuluu; sekä

7) että edellämainittujen viranomaisten varain hoitoon kohdistuvat toimenpiteet ovat järkipärisen taloudenhoidon kannalta katsoen tarkoituksenmukaisia.

3 §. Revisiotoimiston tulee, milloin sen tarpeellisenä pitää, toimittaa kaupungin rahavarojen, arvopaperien ja muun omaisuuden inventtauksia. Kassavirastojen huostassa olevat rahavarat

ovat vähintään neljästi vuodessa laskettavat, samoin muiden tilittäjän, ellei kaupunginrevisori, näiden tilittäjän ennako- tai kantavarojen ollessa vähäisiä, katso joissakin tapauksissa harvempien tarkastuksien riittävän. Tarkastuksista laadittavien pöytäkirjojen johdolla on revisiotoimiston annettava kaupunginhallitukselle aina vuosineljänneksittäin, ellei siihen aihetta useammin ilmaannu, tiedoitus, josta käy ilmi suoritettut tarkastukset sekä ne huomautukset, joihin tarkastus mahdollisesti on antanut aihetta.

4 §. Kun revisiotoimisto toimittamissaan tarkastuksissa havaitsee virheitä, puutteellisuuksia tai leväperäisyyttä ohje- tai johtosääntöisesti määrättyjen varainhoitosäännösten soveltamisessa, eikä kaupunginrevisorin muistutusta havaitun virheen tai puutteellisuuden korjaamisesta oteta varteen, on kaupunginrevisorin tehtävä asiasta ilmoitus asianomaiselle lauta- tai johtokunnalle. Ellei tämä johda puutteellisuuden korjaamiseen tai jos laiminlyönti voi tuottaa korvausvelvollisuuden taikka jos muistutus on sitä laatua, että syytteen nostaminen voi tulla kysymykseen, ilmoittakoon kaupunginrevisori, kohta kun virhe on huomattu, asian myöskin kaupunginhallitukselle.

5 §. Kaupunginrevisori on velvollinen vuosittain ennen huhtikuun loppua antamaan kertomuksen revisiotoimiston toiminnasta edellisen tilivuoden aikana. Paitsi niitä selostuksia ja esityksiä, jotka kaupunginrevisori katsoo tämän johtosäännön asettamien tehtävien mukaisesti olevan kertomuksessa saatettava kaupunginvaltuuston ja hallintoviranomaisten tietoon, tulee kertomukseen sisältyä:

- 1) tiedonanto siitä, onko kertomusvuoden kirjanpäättös oikea;
- 2) huomautukset siitä, ovatko ja missä kohdin toimeenpanoja tilittäjäviranomaiset, ilman asianomaista myönnytystä, poikenneet vahvistetusta talousarviosta tai laiminlyöneet noudattaa kaupungin omaisuuden hoidosta vahvistettujen säännösten määräyksiä.

Tämä kertomus on, samoin kuin revisiotoimiston muukin vuoden aikana kertynyt tarkastusaineisto, kuten muistutusasiakirjat, päiväkirjat ja kirjevaihto, jätettävä vuodeksi valittujen tilintarkastajain käytettäväksi ja on kaupunginrevisorin tarvittaessa toimitettava heille lisäselvityksiä muistutusaineistoon perehtymiseksi.

6 §. Kaupungin toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset ovat velvolliset revisiotoimiston vaatimuksesta jättämään sen tarkastettaviksi kaikki kaupungin taloushallinnon alaan ja tilinpitoon kuuluvat samoin kuin sitä valaisevat kirjat ja liitteet, luettelot, rekisterit, pöytäkirjat, kirjevaihdon, kustannusarviot ja hankintatarjoukset, saatava- ja velka-asiakirjat y. m. s., jotka huomataan tarpeelliseksi tarkastuksen toimittamiseksi.

Niinikään tulee kaikkien virastojen ja laitosten lähettää revisiotoimistolle jäljennös laatimistaan kertomuksista, tili-ilmoituksista ja suorittamiensa tarkastusten tarkastuspöytäkirjoista sekä pyydettyä antaa jäljennös tekemistään kauppa-, hankinta- ja välikirjoista kuin myöskin pöytäkirjoista.

7 §. Kaikki kaupungin asettamat lauta- ja johtokunnat sekä muut viranomaiset ja toimihenkilöt ovat velvolliset revisiotoimiston tekemien muistutusten, huomautusten tai kyselyjen johdosta antamaan revisiotoimiston vaatimat lausunnot ja selitykset.

8 §. Kun joku kaupungin viranomainen antaa varainkäyttelystä täydentäviä ohjeita ja määräyksiä, jotka muuttavat aikaisempia kontrollitekniillisiä järjestelyjä, on revisiotoimistolle viipymättä annettava niistä tieto ja samalla täydellinen jäljennös annetuista ohjeista.

Samoin on revisiotoimistolle toimitettava lausuntojäljennösinä tieto semmoisten tutkimusten tuloksista, joita joku virasto tai viranomainen on suorittanut kaupungin talouden- tai varainhoidossa.

II. Revisiotoimiston viranhaltijat ja heidän tehtävänsä.

9 §. Revisiotoimiston viranhaltijoina on, paitsi kaupunginreviisoria, reviisoreja ja kirjaaja. Näiden lisäksi on toimistossa tarpeellinen määrä vakinaisia ja ylimääräisiä apulaisia sekä vahtimestari.

Kaupunginreviisori ja reviisorit, joiden pätevyysehtona on ammattiin kuuluva opillinen ja käytännöllinen koulutus sekä perehtyneisyys kunnalliseen taloushallintoon ja mieluummin myöskin liiketalouteen, valitsee kaupunginvaltuusto virkojen oltua kaupunginhallituksen toimesta haettaviksi julistettuina, reviisorit kaupunginreviisorin annettua lausunnon hakijoista.

Kirjaajan ja revisioapulaiset, joiden tulee olla tilitystekniikkaan perehtyneitä, sekä vahtimestarin valitsee kaupunginhallitus virkain oltua kaupunginreviisorin toimesta haettaviksi julistettuina ja hänen annettuaan hakijoista lausuntonsa.

Tilapäiset apulaiset ottaa ja irtisanoo kaupunginreviisori.

10 §. Kaupunginreviisori on revisiotoimiston johtajana velvollinen, paitsi mitä siitä edellä on määrätty:

1) ryhtymään revisiotoimiston puolesta ja sen nimessä kaikkiin niihin toimenpiteisiin, mitkä tämän johtosäännön mukaan kuuluvat kaupungin jatkuvalle tilintarkastukselle;

2) maksettaviksi hyväksymään revisiotoimiston laskut;

3) jakamaan tarkastustehtävät toimiston viranhaltijain kesken sekä tarpeen mukaan ohjaamaan heitä töissään;

4) pitämään silmällä toimiston viranhaltijain työtä ja sitä varten valvomaan, että tilien tarkastus toimitetaan oikeassa järjestyksessä ja tarpeellisen joutuisasti ja tarkasti sekä että siinä ja muistutusten teossa noudatetaan yhtenäistä menettelyä, samoin kuin että reviisorit huolellisesti ja selvästi tekevät muistiinpanonsa tarkastuksista;

5) valvomaan, että reviisorit säädetyssä järjestyksessä toimittavat kassojen, varastojen ja irtaimen omaisuuden inventauksia;

6) tutkimaan reviisorien kaupungin tilejä tai taloudellista hallintoa vastaan tekemät muistutukset sekä ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, joihin hän harkitsee muistutusten antavan aiheita;

7) tarkastamaan, että kaupungin kassa- ja tilivirastoissa vuoden vaihteessa tehdyt tilinpäätökset ovat vahvistettujen perusteiden mukaan ja muutoin oikein laaditut;

8) antamaan kaupungin kassa- ja tilivirastoissa palveleville viranhaltijoille tarpeellista opastusta kaupungin kirjanpidon järjestämisessä ja hoitamisessa;

9) antamaan kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen pyytämiä lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

10) seuraamaan kaupungin varainhoitoa sekä tarpeen vaatiessa toimittamaan erikoistarkastuksia ja ehdottamaan toimenpiteitä, jotka saattavat edistää säästäväisyyttä tai johtaa mahdollisesti ilmaantuneiden epäkohtain korjautumiseen; samoin kuin

11) seuraamaan kehitystä kunnallisen kassa- ja tililaitoksen alalla sekä tekemään aloitteita ja esityksiä kaupungin kassa- ja tililaitoksen kehittämiseksi ynnä sitä koskevien säännösten muuttamiseksi ajanmukaiselle kannalle.

Kaupunginreviisori toimii revisiotoimiston viranhaltijoita koskevissa asioissa sinä virkasäännön 8, 10 ja 20 §:n mainitsemana viranomaisena, jonka tehtävänä on sanotuissa kohdissa edellytetyjen lausuntojen antaminen ja on hänellä virkasäännön 5, 8, 27 ja 28 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ne oikeudet ja velvollisuudet, mitkä näissä pykälissä lauta- ja johtokunnille määrätään, kaupunginhallituksen hoitaessa ne tehtävät, jotka virkasäännön 6 ja 12 §:n mukaan saattavat tulla kysymykseen.

Kaupunginreviisorin ollessa estyneenä virkaansa hoitamasta tai virasta vapaana tai viran ollessa avoinna hoitaa hänen tehtäviään virassa vanhin reviisori, ellei kaupunginvaltuusto kaupunginreviisorin tai kaupunginhallituksen esityksestä ole jossakin tapauksessa toisin päättänyt.

11 §. Reviisori on revisioapulaisten avustamana velvollinen:

1) valvomaan, että hänen tarkastettavikseen osoitetuilla hallinnon aloilla kassa- ja tilivirastojen sekä muiden tilittäjain kirjanpito täsmällisesti ja annettujen määräysten mukaisesti hoidetaan;

2) tarkastamaan kaupungin tilikirjoja ja niihin kuuluvia liitteitä, jolloin erittäin on katsottava:

a) että vuoden kirjojen avaus on oikea;

b) että kaupungin tulot ovat annettujen määräysten mukaisesti veloitetut, kannetut ja asianomaisten tulotilien hyvitykseksi merkityt sekä asianmukaisesti tositetut;

c) että menoja ei ole suoritettu muuten kuin vahvistetun talousarvion tai asianomaisesti tehtyjen päätösten asettamissa rajoissa ja pätevää kuittausta vastaan sekä kassa- ja tililaitosohjesäännön lähemmin määräämää järjestystä noudattaen;

d) että tulot ja menot tilitetään bruttoluvuin, niin ettei kirjauksissa tehdä menojen vähennystä tuloista taikka päinvastoin, paitsi niissä tapauksissa, joissa sellainen menettely on edellytetty;

e) että tilivuoden talousarvion edellyttämille tileille ei kirjata johonkin muuhun vuoteen kuuluvia tuloja ja menoja;

f) että määrärahoja ainoastaan säännöksiin määräämissä rajoissa varataan vuodesta toiseen;

g) että lyhennykset, poistot ja peruutukset ovat säännösten mukaisessa järjestyksessä toimitetut ja oikeiksi todistetut;

h) että etuanneiksi tai ennakkomenoiksi kirjatut erät perustuvat asianmukaisesti tehtyihin päätöksiin;

i) että kirjoissa olevat pankki- y. m. saatava- ja velkasaldot ovat asianmukaisesti tositetut;

j) että lunastetut obligatiot ja kupongit ovat olleet maksettaviksi erääntyneet sekä että ne asianmukaisesti säilytetään;

k) että tulojärjestysten ja kaupungin muiden saamisten periminen suoritetaan tarpeellisella joutuisuudella tai perimisesteen sattuuksa oikeassa järjestyksessä poistetaan tileistä;

l) että varasto- ja tarvikkeet ja myynnit ovat toimitetut kaupungin edun mukaisesti ja että maksetut sekä saadut hinnat ovat sopusoinnussa tavaran laadun ja vallitsevan markkinatilan kanssa;

m) että kaupungin laitosten keskkiset välitykset ovat oikein tileihin merkityt; sekä

n) että tilinpäätös on asianmukaisesti tehty ja oikea;

3) toimittamaan kaupunginreviisorin ohjeiden ja määräysten mukaan inventtauksia tilittäjän ja rahavarojen säilyttäjäin kassoissa, jolloin on katsottava, että kaupungin kassavain hoidosta annettuja säännöksiä ja määräyksiä on tarkoin noudatettu;

4) tarkastamaan, että kaupungin kassa- ja tiliviranomaisten antamat kuukausiraportit ja -taseet ovat kirjanpidon kanssa yhtäpitävät;

5) katsomaan, että laitoksissa ja virastoissa pidetään tavara- ja kalustoluetteloja annettujen määräysten mukaan sekä säädettyjä luetteloja ja kirjoja kaupungin kiinteästä omaisuudesta;

6) toimittamaan kaupunginreviisorin määräyksestä varastojen, kalustojen ja muun irtaimen omaisuuden inventtauksia ja tarkastuksia;

7) huomioimaan, ovatko lauta- ja johtokuntien tekemät päätökset muodollisesti oikeat ja varain hoidon kannalta tarkoituksenmukaiset;

8) tekemään tarkastustoimestaan ja havainnoistaan muistiinpanoja kaupunginreviisorin osoitusten mukaan;

9) tekemään viipymättä kaupunginreviisorille ilmoituksen, huomattessaan vakavampia virheellisyyksiä tileissä tahti rahain tai muiden varojen hoidossa huolimattomuutta taikka menettelyä, joka on ristiriidassa voimassaolevien taloushallinnosta annettujen säännösten kanssa taikka muutoin kaupungin taloudellisten etujen vastaista;

10) antamaan kaupunginreviisorille hänen määrääminään aikoina kirjallisen selostuksen tarkastustyön kulusta ja tarkastuksessa tekemistään huomioista; sekä

11) varmentamaan semmoiset revisiotoimiston annettavat virka-lausunnot, joiden valmistamiseen hän on osallistunut.

Reviisori on myöskin velvollinen antamaan hänen johdollaan työskenteleville revisioapulaisille tarpeellista ohjausta ja valvomaan, että he vitkastelematta ja tarkasti suorittavat heille osoitetut tehtävät.

12 §. Kirjaaja on velvollinen kaupunginreviisorin ohjeiden mukaan:

1) hoitamaan revisiotoimiston diaarioita sekä sen arkistoa, kirjastoja ja kalustoa ja pitämään niistä luetteloa;

2) pitämään tarvittavia rekisterejä kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätöksistä ja määräyksistä sekä välikirjoista, kuin myöskin antamaan niistä tietoja revisiotoimiston muille viranhaltijoille;

3) pitämään huolta siitä, että kaikki revisiotoimistosta lähtevät toimituskirjat joutuisasti ja huolellisesti kirjoitetaan puhtaaksi, vertaillaan ja lähetetään;

4) kirjaamaan ja tilimerkinnällä varustamaan sekä varmentamaan revisiotoimiston laskut;

5) pitämään nimikirjaa revisiotoimiston viranhaltijoista;

6) varmentamaan revisiotoimiston hallintoa koskevat lähtevät kirjeet; sekä

7) toimittamaan tämän lisäksi tehtäviä, jotka kaupunginreviisori tehtävien laadun mukaan katsoo hänelle soveltuviksi.

13 §. Revisioapulainen on velvollinen avustamaan revisoreja. Erityisesti tulee revisioapulaisen, annettujen ohjeiden mukaan:

1) tarkastaa tulo- ja menotodisteet, jolloin on huomio kiinnitettävä siihen:

a) että laskuissa ja muissa todisteissa esiintyvät numerolaskelmat ovat oikeat;

b) että asianomainen viranomais on tehnyt tarkastamisestaan tai hyväksymisestään säännösten mukaisen merkinnän tulo- tai menoasiakirjalle;

c) että asianmukainen kirjanpito-tili tai tilijaoittelu on merkitty kullekin kirjaustodisteeksi liittyvälle reversaalille, hyväksymiselle tai maksumääräykselle;

d) että maksumääräyksien ja muiden hyväksytyjen laskujen maksusta saadut kuittaukset ovat muodollisesti pätevä; sekä

e) että tilitodisteesta selvästi ilmenee suorituksen peruste ja että, kun maksu kassaan on saman kassaviraston palveluksessa olevan tai sen alaisen henkilön tekemä, tämä tehtävä kuuluu maksun suorittaneelle;

2) tarkastaa, että kirjanpitokirjaukset ovat alkuperätodisteiden kanssa yhtäpitävät;

3) tehdä tarkastustyöstään annettujen ohjeiden mukaisia muistiinpanoja; sekä

4) ilmoittaa viipymättä esimiehenään olevalle reviisorille huomautustaan korjausta kaipaavista virheistä tai seikoista, jotka näyttävät vaativan yksityiskohtaisempaa tarkastusta.

14 §. Muutoin ovat revisiotoimiston kaikki viranhaltijat velvolliset toimittamaan ne tehtävät, jotka kaupunginrevisori antaa heille viran puolesta suoritettavaksi.

15 §. Revisiotoimiston toimialaan kuuluvat tarkastustehtävät ovat, mikäli mahdollista, toimitettavat sen laitoksen huoneistossa, missä tarkastuksen alainen aineisto säilytetään.

63. Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 28 §:n muutos ja lisäys mainittuun johtosääntöön.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat lokakuun 28 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 36)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin kaupungin kiinteistötoimistolle joulukuun 10 päivänä 1930 vahvistamansa johtosäännön 28 §:n muutettuna näin kuuluvaksi, ottaa mainitun johtosäännön 29 §:n jälkeen seuraavan uuden 29a §:n ja muuttaa talonisännöitsijän viran nimityksen talojenisännöitsijäksi:

28 §. Talo-osaston henkilökuntana on talojenisännöitsijä, avustava talojenisännöitsijä, kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijä, halli- ja torikaupan valvoja sekä talojen ja kauppatorien hoitoon tarvittava palvelus- ja vartijakunta.

29 a §. Avustavan talojenisännöitsijän tehtävänä on:

1) talojenisännöitsijän antamain ohjeiden mukaan olla apuna talo-osaston töitä suoritettaessa; sekä

2) talojenisännöitsijän kesäloman aikana ja estettynä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

64. Yhteisten palomuurien rakentamista koskevien anomusten ratkaiseminen.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 28 p:nä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kiinteistölautakunnan lopullisesti päättämään yhteisten palomuurien rakentamista koskevista anomuksista, mikäli ne koskevat kaupungin omistamia tontteja edellytyksellä, että palolautakunta katsoo voivansa anomuksia puoltaa.

65. Mäkelän alueen tehdaskorttelien tonttien vuokra-aikojen pidentäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 28 p:itä 1936.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 523 ja kunn. as.-kok. 1929 : 64)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaen huhtikuun 4 päivänä 1920 ja marraskuun 20 päivänä 1929 tekemiänsä päätöksiä oikeuttaa kiinteistölautakunnan vuokraamaan tehdaskortteleissa n:ot 534 sekä 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698 ja 699 olevat tontit korkeintaan vuoden 1996 loppuun asti sekä pidentämään jo vuokrattujen tonttien vuokra-ajat korkeintaan yllämainittuun ajankohtaan saakka.

66. Laki köyhäinhuitolain 78 §:n selittämisestä.

Annettu marraskuun 6 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 340)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 14)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti selitetään, että 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhuitolain 78 § on 7 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa oleva näin kuuluva:

78 §. Sellaisen työlaitoksen perustamiskustannuksiin, jonka sosialiministeriö harkitsee tarpeenvaativaksi ja jonka perustamisohjelman ministeriö on hyväksynyt, ottaa valtio osaa puolella ministeriön hyväksymän kustannusarvion mukaan tai, jos todelliset kustannukset ovat arviota pienemmät, puolella niistä. Tarkemmat määräykset valtionavun myöntämisen ehdoista antaa valtioneuvosto.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 8.

Sisällys: 67. Asetus tullisäännön muuttamisesta, s. 173. — 68. Määräykset betoni- ja rautabetonirakenteista, s. 174.

67. Asetus tullisäännön muuttamisesta.

Annettu syyskuun 11 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 285)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 722 ja kunn. as.-kok. 1929 : 32)

Apulaisvaltiovarainministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1887 annetun tullisäännön 13 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 4 päivänä lokakuuta 1929 annetussa asetuksessa, sekä 16 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

Mitä purkamisessa on huomioonotettava.

13 §. 2. Purkamisessa, joka on toimitettava paikassa, minkä satamaviranomaiset määräävät, neuvoteltuaan asiasta tullikamarin kanssa, tulee päällikön tai hänen asiamiehensä olla saapuvilla merkittävässä puretun tavaran merkit ja kolliluku sekä, jos silloin huomataan tavaran päällyksissä olevan puutteellisuuksia tai tavaran vahingoittuneen, siitä tehdä merkintä, niin myös lajitella tavarat merkien tai vastaanottajien mukaan.

Tavaran käsittely.

16 §. 1. Maan ulkopuolella olevasta paikasta saapunut tullialainen tavara on yleensä heti purkamisen tapahduttua pantava pakkahuoneeseen tai muuhun tullinhoitajan hyväksymään tavarasuojaan ja siellä tarkastettava.

68. Määräykset betoni- ja rautabetonirakenteista.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 1 p:ltä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 315)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä vahvistanut seuraavat määräykset betoni- ja rautabetonirakenteista:

1 L u k u.

Yleiset ohjeet.

Määräysten soveltamisala.

1 §. Jäljempänä olevat määräykset koskevat kaikkia betoni- ja rautabetonirakenteita, jotka rakennetaan valtion lukuun tai joiden rakentamista valvoo valtion viranomainen, niin myös kaikkia betoni- ja rautabetonirakenteita, jotka kunta tai yksityinen rakentaa sellaisella paikkakunnalla, missä rakentamista varten asemakaavalain ja rakennussäännön mukaan rakennuslupa on hankittava.

Määritelmät.

2 §. Betoni on sementin, kiviainesten ja veden kovettunut seos. Rautabetoni on betonia, johon on sovitettu rautaa siten, että betoni ja rauta staattisesti toimivat yhdessä.

2 L u k u.

Ainekset.

Sementti.

3 §. Sementin tulee täyttää voimassa olevat sementin hankintaa ja koetusta koskevat määräykset.

Sementti on toimitettava rakennuspaikalle alkuperäisessä pakauksessa ja säilytettävä kuivassa paikassa.

Kiviainekset.

4 §. Hiekaksi luetaan kaikki kiviaines, joka läpäisee 7 mm:n pyöreäreikäisen seulan, ja kiveksi kaikki tätä karkeammat kiviainekset. Kivet, joiden suurin läpimitta on enemmän kuin 70 mm, pidetään säästökivinä. Rautabetoniin käytettävän kiviaineksen tulee yleensä läpäistä seula, jonka reiät ovat pyöreät ja halkaisijaltaan 40 mm.

Betoniin käytettävän hiekan ja kivien tulee olla rapautumattomia, eivätkä ne saa sisältää orgaanisia eikä muita betonia vahingoittavia aineita, ei myöskään savea sellaisessa muodossa eikä siinä määrin, että se vaikuttaa haitallisesti betonin lujuuteen.

Kiviainesten käyttökelpoisuus todetaan yleensä seulonta- ja humushapokkeilla. Elleivät nämä anna tyydyttävää tulosta, on 7 §:n mukaisesti toimitettu lujuuskoe ratkaiseva.

Vesi.

5 §. Vesi ei saa sisältää vieraita aineita siinä määrin, että ne vahingollisesti vaikuttaisivat betonin kestävyyteen tai lujuuteen.

Rauta.

6 §. Raudan vetolujuuden tulee olla vähintään 37 kg/mm² ja murtovenymän vähintään 20 %, kun mittapituus on 10 kertaa raudan halkaisija. Koesauvaa ei ennen koetta saa takoa, kiertää eikä venyttää, eikä siitä saa poistaa valssauskettoa.

Jos poikkeuksellisesti käytetään rautaa, jonka lujuus on pienempi kuin 37 kg/mm², on sen sallittuja jännityksiä vähennettävä samassa suhteessa.

Raudan tulee olla niin sitkeää, että se halkeilematta voidaan kylmitään taivuttaa silmukaksi, jonka sisäläpimitta on yhtä suuri kuin raudan kaksikertainen paksuus.

3 L u k u.

L u j u u s k o k e e t.

Koekuutiot, -prismat ja -palkit.

7 §. Betonin puristuslujuus määrätään 20 cm korkuisista rautamuotteihin tehdyistä koekuutioista. Koekuutiot tehdään rakennukseen käytettävästä betonista, sateelta, kylmyydeltä ja säteilevältä lämmöltä suojatussa paikassa sekä sarjoittain, joissa jokaisessa on ainakin 3 kuutiota ja vähintään yksi sarja jokaisesta 100 m³:stä betonia. Betoni pannaan muotteihin ja sullotaan samanlaisilla työkaluilla ja samalla tavalla kuin työpaikalla betonoitaessa, ja on erityisesti huolehdittava siitä, että betoni täyttää muotit hyvin kautaltaan.

Jokaiseen koekappaleeseen on selvästi ja pysyvästi merkittävä valmistuspäivä ja tuntomerkki.

Rautamuotin sivuseinät saa poistaa aikaisintaan 24 tunnin kuluttua koekuutioon valmistumisesta, pohjalevyn vasta 24 tuntia myöhemmin. Sen jälkeen pannaan koekappaleet rima-alustalle, jotta ilma pääsee niihin vapaasti vaikuttamaan, ja pidetään ne toisesta päivästä alkaen seitsemänten asti kosteina. Kuutiot säilytetään suljetussa huoneessa + 12° C— + 18° C lämmössä puristuskokeeseen asti.

Kuljetuksia varten on koekuutiot pakattava sahajauhoihin tai muuhun sellaiseen.

Jos koekuutioilla tahdotaan saada selville betonin kovettumisaste esimerkiksi telineitten poistamista varten, on koekuutiot säilytettävä rakennusbetonin lämpötilassa.

Puristuslujuuden ilmaisee saman sarjan koekuutioitten murtolujuuksien keskiarvo, jolloin viallisten koekuutioitten antamia tuloksia ei oteta huomioon. Murtolujuudella tarkoitetaan murtokuormituksesta laskettua jännitystä eikä sitä, joka aiheuttaa ensimmäisen halkeaman.

Koekuutioitten sijasta voidaan käyttää rautamuotteihin sullottuja prismoja, joitten poikkileikkaus on 15×15 cm ja pituus 45 cm. Sullottaessa asetetaan prismamuotti makaavaan asentoon. Prismalujuuden ja kuutiolujuuden suhteeksi otaksutaan 0,8.

Myös saksalaisilla normaalikoepalkeilla tehdyt lujuskokeet voidaan hyväksyä, jolloin palkista lasketun murtolujuuden ja kuutiolujuuden suhteeksi otaksutaan 1,4.

Koeprismojen ja koepalkkien valmistukseen, käsittelyyn ja koe-
tukseen nähden on voimassa, mitä edellä on sanottu koekuutioista.

Koekuormitus.

8 §. Jos betoni- tai rautabetonirakenteitten koekuormitus katsotaan tarpeelliseksi, annettakoon sen järjestäminen pätevän ammattimiehen tehtäväksi.

Koekuormitus saa tapahtua aikaisintaan 45 vuorokauden kuluttua betonoimisen päättymisestä, mihin aikamäärään ei lueta niitä vuorokausia, jolloin betonin lämpötilä on ollut alle $+3^{\circ}$ C. Jos koekuutioilla, -prismoilla tai -palkeilla todetaan betonin tarpeeksi kovettuneen, saa koekuormituksen toimittaa aikaisemminkin.

Koekuorma ei rakennuksen sisällä olevissa rakenteissa saa ylittää staattisissa laskelmissa käytettyä hyötykuormitusta enempää kuin 50 % eikä ulkosalla olevissa rakenteissa enempää kuin 10—20 %. Kuormittaminen on tehtävä varovaisesti ja kuormituksen tulee olla paikoillaan ainakin 2 tuntia sen jälkeen, kuin kuormitetun rakenteen taipumat tai muut muodonmuutokset ovat lakanneet lisääntymästä.

Koekuormitustulosten arvostelemisessa pidetään hyvin tehdyille rakenteille ominaisena, ettei niissä synny halkeamia, että muodonmuutokset eivät enää kasva, kun kuormitus on ollut paikoillaan 16 tuntia, ja että pysyvä muodonmuutos 12 tunnin kuluttua kuormituksen poistamisesta on enintään $\frac{1}{4}$ suurimmasta havaitusta muodonmuutoksesta, kun otetaan huomioon tukien painumat ja lämpötilan vaihtelujen vaikutus mittauskojeeseen.

4 L u k u.

Työn suoritus.

Muotit.

9 §. Muottien tulee olla niin lujat ja niin hyvin tuetut, että ne täysin varmasti kestävät niihin vaikuttavat voimat eivätkä beto-
noitaessa haitallisesti muutu muodoltaan.

Muottien sisällä olevien, vaikeapääsyisten paikkojen puhdistamista varten varataan puhdistusaukkoja sopiviin kohtiin, kuten pilarien ala- ja yläpäihin, korkeiden palkkien pohjiin ja muihin sellaisiin paikkoihin.

Betonoitaessa tulee muottien olla kosteat.

Muottien sivut ja yleensä sellaiset muotit, jotka eivät ole kantavia, saadaan poistaa heti, kun se voidaan tehdä rakennetta vahingoittamatta.

Kantavia tukia ei saa poistaa, ennen kuin koekuutioilla, koepalkeilla tai muuten luotettavasti on todettu betonin kovettuneen niin paljon, että rakenteet riittävän varmasti kestävät niille tulevat rasitukset. Pilarien muotit on yleensä poistettava aikaisemmin kuin kantavat tuet.

Kaikki muotit ja telineet on poistettava varovasti, iskuja ja tärinää aiheuttamatta.

Epäsuotuisalla säällä, erittäinkin pakkasella, on muotit pidettävä paikallaan kauemmin, ottaen huomioon se aika, minkä epäsuotuisa sää on kestänyt. Betonin ei saa otaksua kovettuvan tai sen kantokyvyn lisääntyvän sinä aikana, jolloin sitä ympäröivän ilman lämpö on alle + 3° C.

Betoni.

10 §. Betoniin käytettävät ainekset on mitattava tarkkoja mittoja käyttäen. Tarkimmin mitataan sementti punniten ja otaksutaan sementin painoksi tällöin 1,300 kg/m³.

Sementin, veden ja kiviainesten sekoitussuhde on valittava siten, että saavutetaan riittävä lujuus ja tiiveys sekä sopiva notkeusaste. Notkeusaste todetaan painumakokeella tai muulla vähintään yhtä tarkalla tavalla.

Rautabetonirakenteitten tulee sisältää huonerakennuksissa vähintään 270 kg sekä silloissa ja vesirakenteissa vähintään 300 kg sementtiä kovettunutta betonikuutiometriä kohti, eikä sementin ja hiekan tilavuussuhde saa olla pienempi kuin 1 : 3, mikä vastaa 435 kg sementtiä hiekkakuutiometriä kohti.

Sementti, hiekka, kivet ja vesi sekoitetaan siten, että saadaan kauttaaltaan samanlainen, tasavärinen ja tasakostea seos. Betonin sekoittaminen on yleensä toimitettava koneella, eikä sekoitus aika tällöin saa olla yhtä minuuttia lyhempi. Ainoastaan vähäpätöisissä töissä ja muuten poikkeustapauksissa saa käyttää käsisekoitusta, joka on tehtävä erikoisen huolellisesti.

Betonin valamisen tulee tapahtua heti sekoittamisen jälkeen. Jos kivet kuljettaessa tai muusta syystä erottautuvat laastista, on massa vielä välittömästi ennen muotteihin sullomista sekoitettava lapiolla.

Valettaessa on betoni sullottava sopivin välinein niin, että se tiiviisti täyttää muotit ja ympäröi raudat niiden ollessa oikeassa asennossa.

Pilarien, seinien sekä korkeitten ja kapeitten palkkien alaosa valetaan 15 om korkeuteen sementtilaastilla ilman kiviä.

Säästökiviä saa käyttää piirustuksissa osoitetuissa paikoissa, kun rakenneosan tarkoitus, laatu ja mittasuhteet sen sallivat. Säästökivet on tarpeen vaatiessa pestävä ja aina kastettava ennen käyttämistä. Ne on sijoitettava mahdollisimman tasaisesti kauttaaltaan betoniin siten, että betonimassa täydellisesti ympäröi ne joka puolelta.

Työsaumojen paikat on yleensä määrättävä ennen betonoimisen alkamista ja jatkospinnat tehtävä mahdollisimman kohtisuoriksi puristussuuntaa vastaan. Jos työsaumaan tulee leikkausjännityksiä, on siihen pantava rautoja, jotka yksinään kestävät nämä jännitykset. Kun betonoimista jatketaan sellaisesta työsaumasta, joka on jo sitonut, on betonin pinta puhdistettava irtonaisista kappaleista ja mahdollisesti syntyneestä sementtiliejusta sekä siveltävä juoksevalla lihavalla sementtilaastilla, jolloin on tarkasti huolehdittava, ettei laasti pääse kuivumaan eikä sitomaan ennen uuden betonin valamista. Jos betoni työsauman kohdalla on ehtinyt kovettua, on kovettunut pinta sitäpaitsi raapittava karkeaksi.

Jäätäneitä ja jäisiä aineksia ei saa käyttää, eikä jäätyneestä betonipinnasta saa valamista jatkaa.

Kun ilman lämpö on alle + 3° C, on ainekset lämmitettävä niin, että betonimassa valettaessa on vähintään + 3° C ja enintään + 30° C lämmintä. Aineksia lämmitettäessä on tarkasti pidettävä silmällä, etteivät hiekka ja kivet pala rikki. Jos ilman lämpö on alle — 10° C, saa betonoiminen yleensä tapahtua ainoastaan lämmitetyssä suojuksessa.

Valamisen jälkeen ei betonia saa varomattomasti kuormittaa, ja se on peittämällä suojattava auringonpaisteen, sateen ja virtaavan veden vaikutuksilta, kunnes se on tarpeeksi kovettunut. Ensimmäisinä vuorokausina saa betonille astua vain, jos betoni suojataan laudoilla ja muotit ovat niin tukevat, ettei niissä synny muodonmuutoksia.

Kylmällä säällä on betoni kolmen ensimmäisen vuorokauden aikana peittämällä, lämmittämällä tai muulla tavoin pidettävä vähintään + 3° C lämpöisenä.

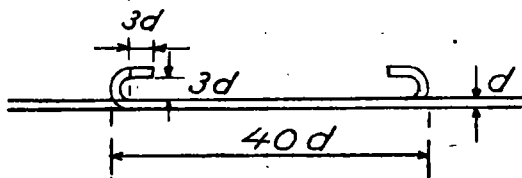
Raudoitus.

11 §. Rautojen tulee olla puhtaat liasta, rasvasta, maalista ja ruostehilseestä ja muusta sellaisesta.

Pyörörautojen päihin tehdään kuvan I mukaiset tai yhtä tehokkaat koukut. Puristetussa raudoissa saa käyttää myös lyhyitä suorakulmaisia koukkuja. Muissa pääraudoitukseen kuuluvien rautojen taivutuksissa tulee sisäpuolisen säteen olla vähintään yhtäsuuri kuin 5 d (d = raudan vahvuus).

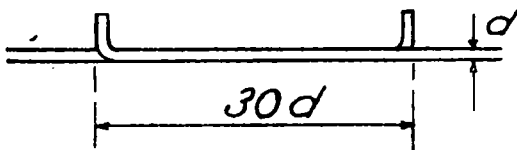
Koukkujatkosta käytettäessä tulee vedonalaisten rautojen jatkos-

pituuden olla vähintään $40d$ (kuva 1) ja puristuksenalaisten rautojen jatkospituuden vähintään $30d$ (kuva 2).

Kuva 1.

Vedonalaisissa raudoissa hitsausjatkosta käytettäessä on jatkoskohta lysmistettävä vähintään 25 % paksummaksi tai pantava jatkoksen kohdalle lisärautoja, joiden poikkileikkausala on vähintään 50 % jatkettun raudan poikkileikkausalaista ja joiden pituus

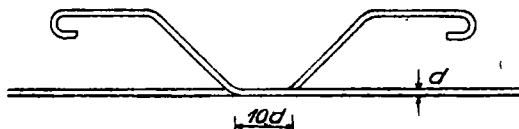

Kuva 2.

on vähintään 60 kertaa jatkettun raudan läpimitta. Puristuksen alaisissa raudoissa ei kuitenkaan lysmistystä eikä lisärautaa vaadita.

Erikaisen tärkeissä tapauksissa on käytettävä muhviilitosta.

Eniten rasitetuissa poikkileikkauksissa ei vetopuolella saa käyttää hitsausjatkosta, ja koukkujatkosta käytettäessä on tällaisissa tapauksissa jatkettu raudat, mikäli mahdollista, ankkuroitava puristuspuolelle (kuva 3).

Kuva 3.

Vierekkäisten vedonalaisten rautojen jatkamista samalla kohtaa on vältettävä.

Rinnakkaisten rautojen vapaan välin tulee olla ainakin yhtä suuri kuin raudan läpimitta ja vähintään 2 cm sekä päällekkäin olevain rautojen välimatkan ainakin yhtä suuri kuin raudan läpimitta ja vähintään 1,5 cm. Koukkujatkoksissa käytettäessä saavat raudat olla kiinni toisissaan.

Etäisyys raudan pinnasta betonin pintaan on laatoissa oleva vähintään 1 cm. Muissa rakenteissa on pienin etäisyys hakojen pinnasta betonin pintaan oleva 2 cm. Ulkosalla olevissa rakenteissa sekä nestepaineen, savukaasujen tai kosteuden vaikutuksen alaisissa rakenteissa tulee vastaavien mittojen olla vähintään 1,5 ja 3 cm.

5 L u k u.

S t a a t t i s e t l a s k e l m a t.

Kuormitusotaksumat.

12 §. Betoni- ja rautabetonirakenteita laskettaessa ovat soveltuvin kohdin ja alempana mainituin muutoksina ja lisäyksin voimassa ne *kuormitusmääräykset*, jotka on vahvistettu rautatiehallituksen sekä tie- ja vesirakennushallituksen noudattamien teräsrakenteiden normaalmääräysten yhteydessä.

Huonerakennuksissa, joita säännöllisesti lämmitetään, ei *lämpöjännitystä* yleensä tarvitse laskelmissa ottaa huomioon.

Ulkosalla olevissa rakenteissa otaksutaan lämpötilan vaihtelevan 15° C yli ja 30° C alle + 10° C, joka on betonin oletettu keskimääräinen lämpötila työn aikana.

Rakenteissa, joiden pienin vahvuus on 70 cm tahi jotka ovat soratäytteellä tai muuten suojatut, voidaan lämpötilan vaihteluiksi otaksua 10° C yli ja 25° C alle yllämainitun betonin työaikakeskilämpötilan.

Rakenteissa, jotka aina ovat veden alla, otaksutaan lämpötilan vaihtelevan 10° C yli ja 10° C alle saman työaikakeskilämpötilan.

Rakenteissa, jotka ovat keinokestoisten lämmönvaihtelujen alaisia, ovat nämäkin otettavat huomioon.

Betonin ja rautabetonin *lämpölaajennuskertoimena* 1° C lämpötilan vaihtelua kohden käytetään 0,00001.

Betonin *kutistumisen* otaksutaan vastaavan 15° C lämpötilan alenemista. Käytettäessä erikoisia rakennustapoja, jolloin kutistumisjännitykset saadaan pienemmään, voidaan mainittua astelukua vastaavasti vähentää.

Siltoja laskettaessa otaksutaan *sysäyslukujen* (φ) suuruudet seuraavasti:

$$\text{Kanteen kuuluvat rakenneosat } \varphi = \frac{1,4}{0,9 + \frac{s}{3}}$$

$$\text{Pääkannattajat } \dots \varphi = \frac{1,36 - 0,006 l}{0,9 + \frac{s}{3}}$$

jossa s on täytteen vahvuus ja l jännemitta, kumpikin metreinä.

Sysäyslukua ei tarvitse otaksua suuremmaksi kuin 1,4 eikä sitä saa otaksua pienemmäksi kuin 1,0.

Laakerit ja nivelet lasketaan samaa sysäyslukua käyttäen kuin niiden tukemat rakenneosat.

Maatukia ja massiivisia välipilareita laskettaessa ei dynaamisia vaikutuksia tarvitse ottaa huomioon.

Tuulen vaikutusta ei tarvitse ottaa huomioon holvi- ja kaarisiltoja laskettaessa, jos ajotie on ylhäällä ja holvin leveys vähintään $\frac{1}{10}$ tai ulommaisten kaarien väli vähintään $\frac{1}{9}$ jännemittasta.

Muut ulkoisten voimien määräämisperusteet.

13 §. 1. Muodonmuutoksia ja staattisesti epämääräisiä suureita laskettaessa oletetaan betoni ja rautabetoni tasalaatuisiksi aineiksi ja poikkileikkausalaaksi rakenneosan koko poikkileikkausala joko lisättyinä rautojen 10-kertaisella poikkipinta-alalla tai ilman sitä. Laattapalkeissa (T-palkeissa) otaksutaan toimiva laattaleveys 14 §:n 5 momentin mukaisesti.

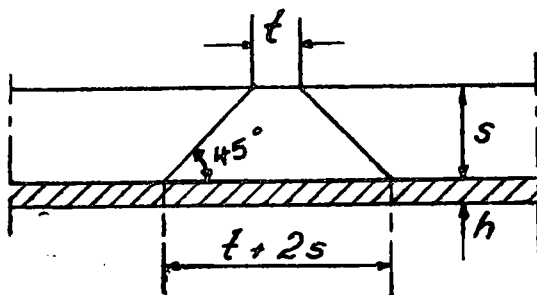
Kimmo kertoimeksi otetaan $210,000 \text{ kg/cm}^2$.

2. Laskettaessa laattoja ja palkkeja jatkuvan palkin teorian mukaan pidetään tukien keskiöitten välimatkoja jännemittoina. Vapaasti tuettujen ja kiinnitettyjen laattojen ja palkkien jännemittoja ei yleensä tarvitse otaksua suuremmiksi kuin vapaa väli 5 % lisäyksin.

3. Momenteja laskettaessa sellaisessa laatussa, jonka kuormituksenä on yksityisvoima, kuten pyöräpaine tai koneen jalustan kautta johtuva paino, voidaan hyödylliseksi leveydeksi ottaa suurempi seuraavista arvoista,

$$b = t + 2s \text{ tai } b = \frac{2}{3} l,$$

jossa l merkitsee laatan jännemittaa. Pääraudoituksen suunnassa voidaan kuormituksen otaksua jakautuvan tasaisesti pituudelle $t + 2s$ kuvassa 4 osoitetulla tavalla.

Kuva 4.

Laskettaessa laatan keskustan työntöjännityksiä, voidaan samoin käyttää suurempaa yllämainituista leveyksistä; tuella ei hyö-

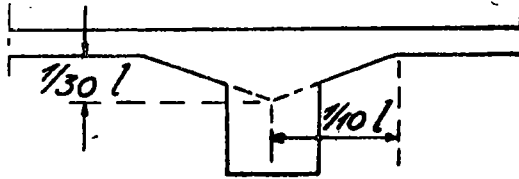
N:o 68 (jatk.)

dyllistä leveyttä kuitenkin saa otaksua suuremmaksi kuin $t + 2(s + h)$. Väliarvot interpoloidaan suoraviivaisesti.

4. Yhteen suuntaan raudoitettut jatkuvat laatat lasketaan yleensä vapaasti tuetun jatkuvan palkin teorian mukaan. Positiivisia aukkomentteja ei kuitenkaan saa otaksua pienemmiksi kuin vastaavat momentit välitukien kohdilta täysin kiinnitetyissä palkeissa. Jos myös reunatuki voidaan todeta kiinnitetyksi, saa reuna-aukon positiivisen momentin laskea sen mukaisesti. Tukimomenteja laskettaessa otaksuttakoon tukireaktiot tasan jaetuiksi koko tukipinnalle. Laatan tukireaktioita laskettaessa ei jatkuvaisuutta oteta huomioon.

Huonerakenteissa laskettakoon rautabetonipalkkeihin kiinteästi liittyvien laattojen momenteille seuraavat arvot, kuitenkin ainoastaan, jos jännemitat ovat yhtäsuuret tai jos vierekkäisten aukkojen jännemitat eivät eroa toisistaan enempää kuin suhteessa 3 : 4.

Positiiviset momentit laatoissa, joiden viisteiden leveys on vähintään $\frac{1}{10}l$ ja korkeus vähintään $\frac{1}{30}$ jännemitasta:

Kuva 5.

$$\text{reuna-aukoissa maks } M = \frac{ql^2}{12}$$

$$\text{keskiaukoissa maks } M = \frac{ql^2}{18}$$

Positiiviset momentit laatoissa, joissa ei ole viisteitä tai joissa viisteet ovat yllämainittuja pienemmät:

$$\text{reuna-aukoissa maks } M = \frac{ql^2}{11}$$

$$\text{keskiaukoissa maks } M = \frac{ql^2}{15}$$

Tukimomentit 2-aukkoisissa laatoissa:

$$M = -\frac{ql^2}{8}$$

Tukimomentit useampiaukkoisissa laatoissa:

$$\text{reuna-aukon sisätuen kohdalla: } M = -\frac{ql^2}{9}$$

$$\text{muitten keskitukien kohdalla: } M = -\frac{ql^2}{10}$$

Jos jännemitat ovat erisuuret, käytetään tukimomenteja laskettaessa tällöin niiden keskiarvoa.

Rautabetonipalkkeihin kiinteästi liittyvien laattojen negatiivisia aukkomentteja liikkuvasta kuormasta määrättäessä tarvitsee ottaa huomioon ainoastaan puolet niistä arvoista, jotka saadaan, kun kummallakin puolella lähinnä olevat aukot kuormitetaan täydellä kuormalla. Jos laatan jännemitat eroavat toisistaan enintään suhteessa 3 : 4, voidaan keskiaukkojen negatiivisten aukkomenttien suuruudeksi otaksua:

$$\min M = \frac{l^2}{24} \left(g - \frac{p}{2} \right).$$

Jatkuvat, poikkipalkeilla jäykistettyjen palkkien tukemat ja palkkeihin kiinteästi liittyvät siltojen ajotilaatat saa laskea siten, että omanpainon aukko- ja tukimomenteja ja liikkuvan kuorman tukimomenteja määrättäessä otaksutaan täysi kiinnitys palkkien keskelle. Liikkuvan kuorman aukkomentiksi otetaan vapaasti tuetun ja täysin kiinnitetyn laatan aukkomenttien aritmeettinen keskiarvo. Negatiivisen aukkomentin varalta viedään laatan yläpinnassa läpi vähintään $\frac{1}{3}$ alapinnan rautamäärästä.

5. Suorakulmaisia, kaikilta sivuiltaan tuettuja ristiin raudoitettuja laattoja laskettaessa oletetaan, ellei tarkempia laskutapoja käytetä, laatta muodostuneeksi ristiinkulkevista sivujen suuntaisista kaistaleista, jotka tukitavasta riippuen lasketaan yksinkertaisen, kiinnitetyn tai jatkuvan palkin teorian mukaan. Tasainen kuormitus jaetaan tällöin kummallekin suunnalle siten, että ajateltujen palkkien taipumat kentän keskipisteessä tulevat samoiksi. Kentissä, joitten sivut eroavat toisistaan enintään suhteessa 1 : 1,5, saa näin laskettujen positiivisten kenttämomenttien arvoista vähentää 20 %. Negatiivisia kenttämomenteja liikkuvasta kuormasta määrättäessä tarvitsee ottaa huomioon ainoastaan puolet niistä tukimomenttien arvoista, jotka saadaan, kun kummallakin puolella lähinnä olevat kentät kuormitetaan.

6. Sienikatot eli ristiinraudoitetut suorakulmaiset laatat, jotka kiinteästi liittyvät pilareihin ilman palkkien välitystä, voidaan, jollei tarkempia laskutapoja käytetä, laskea kumpaankin suuntaan jatkuvina palkkeina tai kehinä, jolloin poikkileikkauksen leveydeksi otetaan poikkisuuntainen pilariväli ja poikkileikkauksen korkeudeksi laatan vahvuus. Nämä palkit tai kehät lasketaan kummassakin

suunnassa täydelle kuormitukselle huomioimalla vaarallisimmat kuorma-asennot. Momenteja määrättäessä tarvitsee ottaa huomioon ainoastaan välittömästi laatan ylä- ja alapuolisissa kerroksissa olevien pilarien taivutusvastus.

Jännitysten määräämiseksi laatan eri kohdilla jaetaan kukin kenttä kummassakin suunnassa kaistaleihin seuraavasti:

keskikaistale = puolet kentän leveydestä symmetrisesti keski-viivan kummallakin puolen,

kaksi pilarikaistaleetta = keskikaistaleen kummallekin puolen jäävät kentän neljännekset.

Näille kaistaleille jaetaan lasketut momentit siten, että kenttä-momenteista tulee keskikaistaleelle 45 % ja molemmille pilarikaistaleille kummallekin 27,5 % sekä tukimomenteista keskikaistaleelle 25 % ja pilarikaistaleille kummallekin 37,5 %.

Jos sienikaton ulkoreuna on jatkuvasti tuettu, otetaan reunimaisen kaistaleen leveydeksi $\frac{3}{4}$ reunatuen ja lähimmän pilaririvin välistä ja lasketaan tällä osalla momentit pituusyksikköä kohden 25 % pienemmiksi kuin normaalisessa keskikaistaleessa.

Reikiä saa sienikattoon tehdä mille kohdalle tahansa, mutta on tällöin ne momentit, jotka reian kohdan tulisi kestää, lisättävä viereisten osien momentteihin. Pilarikaistaleeseen sattuvien reikien projektiot eivät kuitenkaan saa peittää enempää kuin $\frac{1}{4}$ kaistaleen leveydestä.

7. Jatkuvat palkit lasketaan yleensä vapaasti tuetun jatkuvan palkin teorian mukaan. Positiivisia aukkomentteja ei kuitenkaan saa otaksua pienemmiksi kuin vastaavat momentit välitukien kohdilta täysin kiinnitetyissä palkeissa. Jos myös reunatuki voidaan todeta kiinnitetyksi, saa reuna-aukon positiivisen momentin laskea sen mukaisesti. Tukimomenteja laskettaessa otaksuttakoon tukireaktiot tasan jaetuiksi koko tukipinnalle. Tukireaktioita määrättäessä ei jatkuvaisuutta huomioida, paitsi laskettaessa siltojen pääkannattajia sekä huonerakenteitten pääpalkkien sellaisia tukia, joitten kummallakin puolella olevien aukkojen jännemitat eroavat toisistaan enemmän kuin suhteessa 3 : 2.

Jos palkit ovat toisiinsa yhdistetyt rautabetonilaatalla ja liittyvät kiinteästi rautabetonipalkkeihin tai pilareihin, ei negatiivisia aukkomentteja liikkuvasta kuormasta määrättäessä tarvitse ottaa huomioon enempää kuin $\frac{2}{3}$ niistä arvoista, jotka saadaan, kun lähimmät aukot kummallakin puolella täysin kuormitetaan. Jos palkin jännemitat eroavat toisistaan enintään suhteessa 3 : 4, voidaan negatiivisten aukkomenttien suuruudeksi keskiaukoissa olettaa:

$$\min M = \frac{1^2}{24} \left(g - \frac{2}{3} p \right).$$

Leikkausvoimat voidaan huonerakenteissa, joiden kuormitus ei aiheuta erikoista tärinää, laskea kaikkien aukkojen kokonaiskuormi-

tuksesta. Muissa rakenteissa, erittäinkin sellaisissa, joiden satunnainen kuormitus on liikkuva, määrätään leikkausvoimat epäedullisimmasta kuorma-asennosta.

Jännitysten laskeminen.

14 §. 1. Betonin ja rautabetonin veto- ja puristusjännitykset lasketaan olettaen, että ne, samoin kuin pituudenmuutoksetkin ovat suhteellisia etäisyyksiin neutraaliakselista, ja että raudan ja betonin kimmokertoimien suhde $n = 15$. Betonin suurinta puristusjännitystä ja raudan vetojännitystä määrättäessä otaksutaan kuitenkin, että betoni ei kestä vetoa. Puristuksen alaisissa rakenneosissa olevat raudat saa laskea toimiviksi ainoastaan, jos niiden nurjahtaminen estetään hakarauodoilla, joiden väli ei ole suurempi kuin sidottavan raudan 48-kertainen pienin hitaussäde, mikä pyöröraudoissa vastaa 12-kertaista läpimittaa.

2. Puristuksen rasittamissa rautabetonirakenteissa, joissa on hakarauodoitus eikä hakaväli ole suurempi kuin rakenneosan pienin poikkimitta, lasketaan jännitykset ottamalla poikkileikkausalaaksi $F_1 = F_b + 15 F_e$, missä F_b merkitsee koko poikkileikkausala ja F_e pitkittäisraudoituksen poikkileikkausala. Toimivaa poikkileikkausala ei kuitenkaan saa laskea suuremmaksi kuin $140 F_e$ eikä myöskään suuremmaksi kuin $1,8$ kertainen sydänpinnan ala, eli sen pinnan ala, mikä poikkileikkauksesta on poikkirauodoituksen keskiviivan sisäpuolella.

3. Puristuksen alaisissa rakenteissa, joiden sydänpinta on ympyränpinta ja joiden poikkisiteinä on sellainen kierre- tai rengasraudoitus, että sideväli on enintään $\frac{1}{5}$ sydänpinnan läpimitasta ja enintään 8 cm, ja joissa pitkittäisrautojen poikkileikkausala on vähintään 0,8 % F_b :stä ja lukumäärä vähintään 6, saa jännityksiä laskettaessa ottaa huomioon poikkirauodoituksen vaikutuksen ottamalla rakenteen toimivaksi poikkileikkausalaaksi $F_1 = F_k + 15 F_e + 45 F_s \leq 2 F_k$, missä

F_k = sydänpinnan eli sen pinnan ala, mikä poikkileikkauksesta on poikkirauodoituksen keskiviivan sisäpuolella,
 F_e = pitkittäisraudoituksen poikkileikkausala,

$$F_s = \frac{\pi Df}{s}, \text{ missä}$$

D = sydänpinnan halkaisija,

f = poikkirauodoituksen käytetyn raudan poikkileikkausala ja

s = kierteen nousu tai rengasväli.

4. Rautabetonirakenteiden nurjahdusvaara, joka tulee kysymykseen, kun pilarin tai muun puristuksen alaisen rakenneosan vapaa pituus (l) on suurempi kuin 50 kertaa poikkileikkauksen

N:o 68 (jatk.)

pienin hitaussäde (i), otetaan huomioon kertomalla normaalivoima luvulla ω , jonka arvo on:

$$\omega = 0,8 + 0,0008 \left(\frac{1}{i}\right)^2, \text{ kun } \frac{1}{i} = 50-70$$

$$\omega = 0,00025 \left(\frac{1}{i}\right)^2, \text{ kun } \frac{1}{i} > 70$$

Kierreraudoitusta ei i:tä määrittäessä saa huomioida.

Jos pilarin poikkileikkaus on suorakaiteen muotoinen, voidaan ω :n arvo ottaa seuraavasta taulukosta, jossa $\frac{1}{s}$ merkitsee vapaan pi-tuuden ja poikkileikkauksen pienemmän sivun suhdetta.

$\frac{1}{s}$	15	20	25	30	35	40
ω	1,00	1,15	1,75	2,50	3,40	4,40

Väliarvot interpoloidaan suoraviivaisesti.

Määrittäessä epäkeskeisen puristuksen aiheuttamia reunajänni-tyksiä ei normaalivoimaa tarvitse kertoa ω :lla.

5. Kaksipuolisten laattapalkkien (T-palkkien) toimivaksi levey-
deksi lasketaan enintään pienin seuraavista mitoista (kuva 6):

a) $12 d + b_0 + 2b_s$,

b) keskiarvo kysymyksessä olevien laattojen teoreettisista jänne-
väleistä,

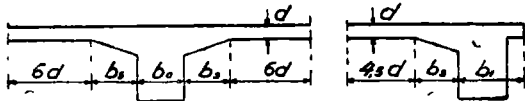
c) puolet palkin teoreettista jänneväliä.

Toispuolisten laattapalkkien toimivaa leveyttä ei saa laskea suu-
remmaksi kuin pienin seuraavista mitoista:

d) $4,5 d + b_s + b_1$,

e) puolet vapaata palkkiväliä + b_1 ,

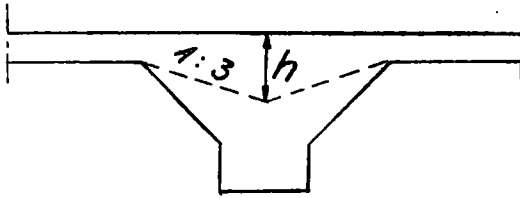
f) neljännes palkin teoreettista jänneväliä.

Kuva 6.

b_s :n arvoksi otetaan pienin seuraavista arvoista: viisteen leveys, 3-kertainen viisteen korkeus tai 3-kertainen laatan vahvuus, joista viimeksi mainittu rajoitus ei kuitenkaan koske pääpalkkeja.

6. Laattojen ja palkkien tukiviisteet saa jännityksiä laskettassa käyttää hyväksi ainoastaan kaltevuutta 1 : 3 myöten.

Kuva 7.

7. Rautabetonirakenteitten työntöjännitykset lasketaan niillä kohdin, missä hyödyllinen korkeus pysyy muuttumattomana, lauskeesta

$$\tau_0 = \frac{Q}{b_0 \cdot z},$$

missä Q on leikkausvoima b_0 poikkileikkauksen leveys (laatta- ja laippapalkeissa rivan leveys) ja z vetorausojen painopisteen etäisyys puristusjännitysten resultantista. Viisteistä johtuvan työntöjännitysten vähenemisen saa huomioida.

Työntövoiman aiheuttamien vinojen vetojännitysten varalta taivutettujen rautojen sijoitusta määrättäessä otaksutaan työntöjännityskuvion perusviiva keskelle palkin korkeutta.

8. Rautojen ja betonin välinen tartuntajännitys lasketaan lauskeesta:

$$\tau_1 = \frac{b_0 \cdot \tau_0}{u},$$

jossa b_0 on palkin leveys, τ_0 työntöjännitys ja u rautojen yhteenlaskettu ympärysmitta.

Jos taivutettuja rautoja on ja ne yksin tai yhdessä hakarautojen kanssa kestävät kaikki vinot vetojännitykset, ei tartuntajännitystä laskettaessa tarvitse ottaa huomioon enempää kuin puolet leikkausvoiman laskettua arvoa.

Sallitut jännitykset.

A. Betonirakenteet.

15 §. Puristuksen vaikuttaessa keskeisesti saa jännitys olla enintään $\frac{1}{6}$ betonin kuutioluudesta 28 vuorokauden kovettumisen jälkeen sekä enintään 30 kg/cm^2 .

Puristuksen vaikuttaessa epäkeskeisesti saa suurin puristusjännitys olla enintään $\frac{1}{4}$ edellä mainitusta kuutioluudesta sekä enintään 50 kg/cm^2 .

N:o 68 (jatk.)

Jollei kuutiolujuutta erityisesti todeta, käytettäkään ylimpinä rajoina seuraavia arvoja:

Betoniseos sementtiä, hiekkaa, kiviä (tilavuussuhteissa)	Keskeinen puristus kg/cm ²	Epäkeskeinen puristus kg/cm ²
1 : 2 : 2	25	42
1 : 3 : 3	22	36
1 : 4 : 4	18	30
1 : 5 : 5	13	22
1 : 6 : 6	9	14

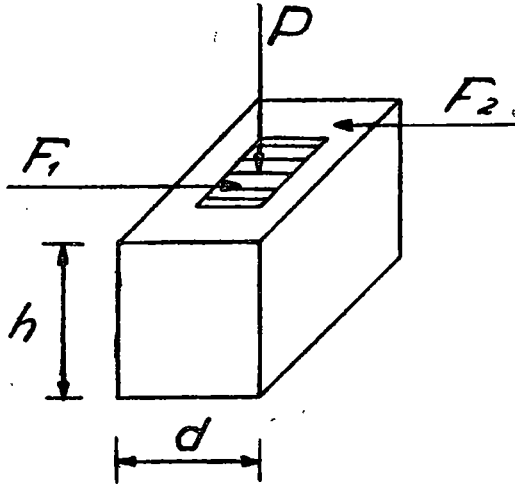
Pilareissa, joiden pituus (l) on suurempi kuin 5 kertaa pienin läpimitta (b), on sallittuja rasituksia vähennettävä siten, että suhteen l/b kasvaessa 5:stä 10:een sallittu jännitys vähenee suoraviivaisesti puoleen ylläolevista arvoista.

Raudoittamatonta betonipilaria, jossa suhde l/b on suurempi kuin 10, ei saa laskea kantavaksi.

Jos pilarien perustuksissa, laakerien alla tai muissa rakenneosissa pinnasta F on puristuksen alaisena ainoastaan keskellä oleva osa F₁ sekä h ≥ d, sallitaan pinnalle F₁ jännitys:

$$\sigma_1 = \sigma \sqrt[3]{\frac{F}{F_1}}$$

missä σ merkitsee edellisen mukaan keskeiselle puristukselle sallittua arvoa. Näin laskettu jännitys σ₁ ei saa olla suurempi

Kuva 8.

kuin 40 % 28 päivän kuutiolujuudesta eikä suurempi kuin 100 kg/cm².

Jos staattisesti epämääräisissä rakenteissa lämpötilan vaihtelujen vaikutus otetaan huomioon, saa sallittuja jännityksiä lisätä 20 %.

B. Rautabetonirakenteet.

Raudan sallittu jännitys on 1,200 kg/cm².

Betonin sallitut jännitykset jakaantuvat betonin laadusta riippuen tavallisesti sallittuihin ja korotettuihin sallittuihin jännityksiin.

Tavallisesti sallittujen jännitysten käyttö edellyttää, että betonin kuutiolujuus 7 § mukaan 28 päivän vanhana (σ B28) on vähintään 140 kg/cm².

Korotettujen sallittujen jännitysten käyttö edellyttää, että ennakkokeilla näytetään käytettäväksi tulevan betonin kuutiolujuuden 28 päivän vanhana olevan vähintään 180 kg/cm² ja että sitäpaitsi seuraavat ehdot täytetään:

että työ järjestetään siten, että sekotussuhde, vesimäärä y. m. betonin laatuun vaikuttavat seikat valamisen aikana aina ovat helposti ja nopeasti todettavissa ja että tarkoituksen mukaisilla kokeilla osoitetaan betonin laadun jatkuvasti pysyvän ennakkokeita vastaavana,

että piirustukset ja staattiset laskelmat laatii pätevä insinööri, että päävoimien lisäksi huomioidaan huonerakennuksia laskettaessa myös betonin kutistuminen sekä siltoja ja vesirakenteita laskettaessa kaikki mahdolliset lisävoimat,

että betonin valmistus ja valaminen tapahtuu kysymyksessä olevien rakenteitten lujuuslaskelmiin täysin perehtyneen, kokeen insinöörin valvonnan alaisena.

Betonin sallitut *puristusjännitykset* ovat:

	Tavallisesti sallitut jännitykset.	Korotetut sallitut jännitykset.
Keskeisen puristuksen vaikuttaessa	35 kg/cm ²	$\frac{\sigma \text{ B28}}{4} \leq 60 \text{ kg/cm}^2$
Taivutuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaikuttaessa	40 kg/cm ²	$\frac{\sigma \text{ B28}}{3,5} \leq 65 \text{ kg/cm}^2$

Vähintään 20 cm korkeissa täysissä suorakaiteen muotoisissa poikkileikkauksissa saa yllämainittuja taivutuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaikuttaessa sallittuja jännityksiä ylittää 10 kg/cm².

N:o 68 (jatk.)

Jännevälän ollessa ≥ 80 m, voidaan holvisiltojen pääkannattajissa käyttää $\frac{\sigma B28}{3,5} \leq 80 \text{ kg/cm}^2$.

Niveliön takana, laakerien alla ja muissa rakenneosissa, joissa puristus ei vaikuta koko poikkileikkausalaan, saa keskeiselle puristukselle sallittua jännitystä korottaa samalla tavoin kuin betonirakenteissa.

Rakenteissa, joihin vaikuttaa nesteen paine, saa betonin *vetojännitys* nesteen koskettamissa pinnoissa yksinomaan vedon vaikuttaessa olla enintään $\frac{\sigma B28}{12} \leq 18 \text{ kg/cm}^2$ ja puhtaan taivutuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaikuttaessa enintään $\frac{\sigma B28}{6} \leq 32 \text{ kg/cm}^2$. Taivutuksen ja vedon yhtäaikaan vaikuttaessa on tarkastettava, ettei normaalivoima yksinään saa aikaan suurempaa vetojännitystä kuin $\frac{\sigma B28}{12} \leq 18 \text{ kg/cm}^2$.

Betonin tavallisesti sallittu työntöjännitys τ_0 on 14 kg/cm^2 ja korotettu sallittu *työntöjännitys* 16 kg/cm^2 . Tavallisissa rautabetonirakenteissa on niihin osiin, missä työntöjännitys ylittää $5,5 \text{ kg/cm}^2$, varattava taivutettuja rautoja ja hakarautoja niin paljon, että ne yksin kestävät työntövoiman näillä osilla aiheuttamat vinot vetojännitykset. Siltojen palkeissa tulee rautojen kestää kaikki työntövoiman aiheuttamat vinot vetojännitykset.

Tartuntajännitys τ_1 ei saa olla suurempi kuin $5,0 \text{ kg/cm}^2$. Sitä ei kuitenkaan tarvitse laskea, jos rautojen päissä on 11 §:n mukaiset koukut, eikä rautojen halkaisija ole suurempi kuin 25 mm.

Betonille sallitaan *vääntöjännitystä* $4,0 \text{ kg/cm}^2$. Niillä kohdin, missä vääntöjännitys ylittää tämän arvon, on rakenteeseen sovitettava rautoja, jotka yksinään kestävät väännön aiheuttamat vetojännitykset.

6 L u k u.

Rakenteellisia määräyksiä.

16 §. Yhteen suuntaan raudoitettujen laattojen hyödyllisen korkeuden tulee olla: vapaasti tuettujen vähintään $\frac{1}{35}$, jatkuvien ja kiinnitettyjen vähintään $\frac{1}{45}$ teoreettisesta jännemitasta.

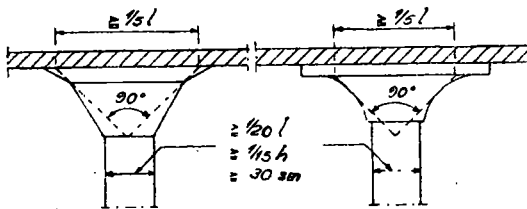
Ristiin raudoitettujen laattojen hyödyllisen korkeuden tulee olla: vapaasti tuettujen vähintään $\frac{1}{50}$, jatkuvien ja kiinnitettyjen vähintään $\frac{1}{60}$ pienemmästä jännemitasta.

Kantavien rautabetonilaattojen paksuus ei huonerakenteissa saa olla pienempi kuin 6 cm. Alalautoja, joiden kuormituksena on ainoastaan omapaino ja tavallinen välipohjatäyte, ei kuitenkaan tarvitse tehdä 4 cm vahvemmiksi, ellei vapaa palkkiväli ole suurempi kuin 120 cm. Silloin tulee laatan paksuuden olla jalkakäytävien kohdalla vähintään 8 cm ja ajotien kohdalla vähintään 12 cm.

Laattapalkkien puristuslaatan tulee olla vähintään 6 cm paksu ja laippapalkkien laipan vähintään 8 cm.

Palkkien hyödyllisen korkeuden tulee olla: vapaasti tuettujen vähintään $\frac{1}{24}$, jatkuvien ja kiinnitettyjen vähintään $\frac{1}{30}$ teoreettisesta jännemitasta.

Sienikatoissa ei laatan paksuus saa olla pienempi kuin $\frac{1}{32}$ suuremmasta jännemitasta eikä pienempi kuin 15 cm, paitsi vesikatoissa, joissa se saa olla $\frac{1}{40}$ suuremmasta jännemitasta, mutta kuitenkin vähintään 12 cm. Sienikaton pilarin pienimmän poikkimitan tulee olla vähintään $\frac{1}{20}$ sen kohdalla yhtyvien kenttien suurimmasta sivusta tai $\frac{1}{15}$ kerroskorkeudesta sekä vähintään 30 cm. Pilarin pään muoto saa olla mielivaltainen, mutta tulee sen sisään piirretyn suorakulmaisen kartion ja laatan alapinnan leikkausympyrän tai, jos pilarin ja laatan välillä on erikoinen vahvistuslaatta, sanotun kartion ja vahvistuslaatan alapinnan leikkausympyrän halkaisijan olla vähintään $\frac{1}{5}$ pilarin kohdalla yhtyvien kenttien suurimmasta sivusta. (Kuva 9).

Kuva 9.

Muissa tapauksissa ei yleensä saa tehdä 25 cm ohuempia pilareita.

Palkkien ja laattojen päihin on, vaikka ne laskettaessa otaksutaisiinkin vapaasti tuetuiksi, mahdollisen kiinnitysmomentin takia varattava yläpintaan rauditus ja alapintaan riittävä betonipinta.

Vaikka laskettu työntöjännitys ei vaatisikaan erikoista työntöraudoitusta, on kuitenkin kaikissa palkeissa käytettävä hakarautoja niin paljon, että niitten poikkileikkausala pituusmetriä kohden on vähintään 10 % palkin keskikohtaan vektoraudoituksesta. Hakaväli ei saa olla suurempi kuin palkin korkeus eikä missään tapauksessa yli 50 cm.

Puristusraudan taipumista estävän hakaraudan poikkileikkausalan tulee olla vähintään $\frac{1}{20}$ sidottavan raudan poikkileikkausala. Jos hakaväli on pienempi kuin 14 §:n 1 ja 2 kohdan mukaan on sallittu, saa hakaraudan poikkileikkausala olla myös vastaavasti pienempi.

Rautaväli saa suurimman positiivisen momentin kohdalla olla yhteen suuntaan raudoitetuissa laatoissa enintään 1,5 kertaa ja ristiinraudoitetuissa laatoissa enintään 2 kertaa laatan vahvuus, enintään kuitenkin 40 cm kummassakin tapauksessa. Edellisessä tapauksessa ei kuitenkaan tarvitse käyttää 15 cm eikä jälkimmäi-

N:o 68 (jatk.)

sessä tapauksessa 20 cm pienempää väliä. Jakorautoja tulee olla vähintään 20 % pääraudoituksesta, ja on niiden väliin nähden voimassa se, mitä edellä on sanottu ristiinraudoitettujen laattojen rautavälistä, sillä erotuksella, että 30 cm pienempää väliä ei tarvitse käyttää.

Laattapalkkien hyödylliseksi lasketun laatan osan ja palkin yhteistoiminnan turvaamiseksi on palkin kohdalle pantava laatan lasketun leveyden pituisia poikittaisia rautoja.

Taivutettuja vetorautoja, jotka voivat lohkaista irti betonipeitteensä, on vältettävä ja niiden sijasta käytettävä ristiin kulkevia suoria rautoja.

Yleensä ei ole käytettävä pienempiä rautoja kuin \varnothing 5 mm laatoissa ja hakarautoina \varnothing 10 mm palkkien pääraudoituksessa ja \varnothing 16 mm pilarien pystyrautoina.

Niiden vaarallisten vaikutusten vähentämiseksi, jotka johtuvat lämpötilan vaihteluista ja betonin kutistumisesta sen kovettuessa, on tarpeen vaatiessa järjestettävä liikuntasauvoja tai käytettävä muita tarkoituksenmukaisia sovituksia.

7 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

17 §. Tämä valtioneuvoston päätös tulee voimaan heti, ja sillä kumotaan valtioneuvoston 11 päivänä huhtikuuta 1929 antama päätös betoni- ja rautabetonirakenteita koskevista määräyksistä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 9.

Sisällys: 69. Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston ohjesääntö, s. 193. — 70. Asutuslautakunnan jäsenten ja varajäsenten lukumäärä, s. 198. — 71. Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä päiväraha ja korvaus matkakuluista, s. 198. — 72. Terveydellisten tutkimusten laboratorion eräiden virkojen nimitysten muuttaminen, s. 199. — 73. Veneeristen tautien poliklinikan uudelleen järjestäminen, s. 199. — 74. Sähkötaksan alentaminen, s. 199. — 75. Viranhaltijan ja työntekijän oikeus saada raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapautta täysin palkkaeduin, s. 200. — 76. Raajarikkoisten huoltolaitos Helsingissä nimisessä laitoksessa hoidettavien kansakoululasten hammashoito, s. 200.

69. Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama marraskuun 12 p:nä 1936.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 7 p:nä 1936)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1928 : 13 ja 1930 : 14)

1 §. Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston tehtävänä on välittää kaikkien ammattialojen työntekijöille työtä ja työnantajille työvoimaa; sekä

tarkoin seurata kaupungin ja sen ympäristön työoloja ja antaa niistä tietoja työnhakijoille ja työnantajille.

2 §. Toimisto on jaettu mies- ja naisosastoon. Miesosasto on edelleen jaettu ammattimiesten ja sekatyöläisten alaosastoihin sekä naisosasto kotiapulaisten, ravintolahenkilökunnan, ammattityöläisten ja siivoojien sekä sekatyöläisten alaosastoihin. Lisäksi on erikoisosastot merimiesten, nuorison ja henkisen työn tekijäin työnvälitystä varten, minkä ohessa valtuuston päätöksellä voidaan perustaa muitakin osastoja erikoistyönvälitystä varten.

3 §. Työnvälityksessä on huomioonotettava, että työnantaja saa tarjottuun työpaikkaan sopivimman ja parhaan saatavissa olevan työntekijän ja työntekijä sitä työtä, jota hän parhaiten kykenee suorittamaan.

Toimisto välittää työtä tai työntekijöitä välitystä pyytävien kotipaikkaan katsomatta.

Työnvälitys on maksuton.

4 §. Työnvälitystoimiston toimintaa ohjaa ja valvoo työnvälityslautakunta.

Työnvälityslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä vähintään neljä muuta jäsentä ja yhtä monta varajäsentä, jotka kaupunginvaltuusto valitsee kolmeksi vuodeksi.

Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja on valittava henkilöistä, joiden ei voida katsoa edustavan työnantajain eikä työntekijäin etua.

Jäsenet ja varajäsenet on valittava siten, että puolet heistä edustaa työnantajia ja puolet työntekijöitä, ja että he, mikäli mahdollista, edustavat eri ammattialoja. Asianomaisille edustaville työnantaja- ja työntekijäjärjestöille on annettava tilaisuus esittää ehdokkaansa jäseniksi. Jos paikkakunnalla ei ole tällaisia järjestöjä tai jos ehdokkaitten esittäminen laiminlyödään, valitsee valtuusto työnvälityslautakunnan ilman näiden esitystä.

Jos puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, jäsen tai varajäsen kuolee tai eroaa taikka menettää 3 ja 4 momentissa mainitun kelpoisuutensa toimikauden kestäessä, on uusi valittava hänen sijaansa jäljellä olevaksi ajaksi.

Kaupunginhallituksen edustuksesta työnvälityslautakunnan kokouksissa, kokousten ja päätösten ilmoittamisesta sekä päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi on voimassa mitä kaupunkien kunnallislaisissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätään.

Lautakunnalla on oikeus lopullisesti ratkaista 14 §:ssä mainitut nimitysasiat.

5 §. Erikoistyönvälitystä varten asetettujen osastojen toimintaa ohjaavat ja valvovat lähinnä erityiset toimikunnat, joiden puheenjohtajina ja varapuheenjohtajina ovat työnvälityslautakunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja. Lisäksi kuuluu kuhunkin toimikuntaan vähintään neljä muuta jäsentä ja yhtä monta varajäsentä sekä nuorison työnvälitysosaston toimikuntaan vielä koululaitoksen ja vapaan nuorisotyön edustaja ja tämän varamies, jotka työnvälityslautakunta valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Toimikuntien jäseniä valittaessa noudatettakoon soveltuvin osin, mitä tämän ohjesäännön 4 §:n 4 momentissa on säädetty työnvälityslautakunnan vaalista.

6 §. Työnvälityslautakunnan ja toimikuntien puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja jäsenet saavat palkkiota kaupunginvaltuuston vahvistaman määrän.

7 §. Lautakunta kokoontuu milloin puheenjohtaja sen tarpeelliseksi katsoo tai kun vähintään kaksi jäsentä sitä vaatii. Jos jäsen ei voi kokoukseen saapua, on hänen ilmoitettava puheenjohtajalle esteensä niin hyvissä ajoin, että varajäsen ennätetään kutsua kokoukseen.

Kutsu on lautakunnan määräämällä tavalla annettava tiedoksi lautakunnan varapuheenjohtajalle sekä jäsenille ja on siinä, mikäli mahdollista, ilmoitettava kokouksessa käsiteltävät asiat.

8 §. Lautakunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tahi varapuheenjohtaja ja vähintään yksi työnantaja ja yksi työntekijöitä edustava jäsen on saapuvilla.

Äänestyksiin ottaa osaa yhtä monta työnantajien ja työntekijöiden edustajaa. Tarpeen vaatiessa määrätään läsnäolevien ääni-oikeus arvalla.

Varapuheenjohtajalla on äänioikeus vain puheenjohtajana toimissaan.

Varajäsen on oikeutettu olemaan läsnä lautakunnan kokouksissa, mutta on hänellä äänioikeus ainoastaan silloin, kun hän tulee poissaolevan varsinaisen jäsenen tilalle.

9 §. Lautakunnan ja toimikuntien kokouksissa pidetään pöytäkirjaa, johon merkitään läsnäolevat jäsenet, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset, tarvittaessa perusteltuina. Pöytäkirja tarkistetaan lautaita toimikunnan päättämällä tavalla.

Jäsenellä on oikeus saada eriyvä mielipiteensä pöytäkirjaan merkityksi.

Lautakunnan ja toimikuntien kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa asianomainen sihteeri.

10 §. Mitä edellä 7—9 §:ssä on määrätty lautakunnasta, on vastaavasti voimassa myös toimikunnasta.

11 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) antaa työnvälitystoimintaa koskevia yleisiä ohjeita ja valvoa, että toimisto toimii voimassaolevien lakien ja asetusten, kaupunginvaltuuston päätösten sekä sosialiministeriön antamien määräysten ja ohjeiden mukaan;

2) vahvistaa työnvälitystoimiston ja osastojen järjestyssäännöt;

3) tehdä kaupunginhallitukselle esitys toimiston päivittäisestä aukioloajasta;

4) ratkaista toimiston henkilökuntaa vastaan tehdyt valitukset sekä jos asiasta päättäminen voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaan ei kuulu lautakunnalle, ryhtyä muihin asian vaatimiin toimenpiteisiin;

5) antaa vuosittain ennen maaliskuun loppua kaupunginvaltuustolle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan;

6) vuosittain kaupunginhallituksen määräämänä aikana antaa kaupunginhallitukselle perusteltu ehdotus toimiston seuraavan vuoden talousarvioksi ja lähettää siitä jäljennös sosialiministeriölle heti, kun kaupunginvaltuusto on sen vahvistanut; sekä

7) noudattaa ennakkovarain säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa sekä inventtauksen laadinnassa Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä.

12 §. Toimikunnan tulee erikoisesti:

1) valvoa, että osasto toimii osaston työnvälityksen erikoisvaatimusten mukaisesti;

2) laatia lautakunnalle ehdotus osaston talousarvioksi ja vuosikertomukseksi; sekä

3) käsitellä osaston toiminnassa esiintyvät erikoiskysymykset sekä tarpeen vaatiessa tehdä niiden johdosta esityksiä työnvälityslautakunnalle.

Toimikunnan käsittelemä asia on, jos lautakunnan puheenjohtaja tai työnvälitystoimiston johtaja sitä vaatii, alistettava lautakunnan ratkaistavaksi.

13 §. Nuorison työnvälitysosaston toimikunnan tulee, sen lisäksi mitä 12 §:ssä on määrätty, erikoisesti valvoa, että työnhakija,

mikäli mahdollista, osotetaan sellaiseen työhön, jossa hän ansion ohella saa tilaisuuden sellaisen ammatin oppimiseen, missä hänellä on kehitys- ja vastaisia ansiomahdollisuuksia sekä huolehtia siitä, että työnhakijalle, mikäli mahdollista, annetaan tarpeellista ammatinvalinnan ohjausta.

14 §. Työnvälitystoimistossa on toimiston johtaja, erikoistyönvälitystä varten asetettujen osastojen johtajat sekä tarpeellinen määrä alaosastojen hoitajia ja apulaisia.

Toimiston johtajan valitsee kaupunginvaltuusto sosialiministeriön toimeen sopiviksi hyväksymistä henkilöistä, sen jälkeen kuin lautakunta on antanut lausunnon hakijoista.

Erikoistyönvälitystä varten asetettujen osastojen johtajat valitsee toimeensa lautakunta, sen jälkeen kuin asianomainen toimikunta on antanut lausunnon hakijoista.

Muut vakinaiset viranhaltijat ottaa toimeensa lautakunta, toimiston johtajaa ja asianomaisten erikoistyönvälitystä varten asetettujen osastojen johtajia kuultuaan. Tilapäiset apulaiset ottaa toimiston johtaja.

Viranhaltijat ovat Helsingin kaupungin virkasäännön määräysten alaiset.

15 §. Työnvälitystoimiston johtajan tehtävänä on:

1) johtaa työnvälitystoimiston työtä ja valvoa, että toimiston henkilökunta suorittaa tehtävänsä huolellisesti, annettuja määräyksiä noudattaen;

2) pitää huolta toimiston taloudesta ja kirjanpidosta;

3) allekirjoittaa työnvälitystä ja tilastoja koskevat kirjeet sekä viikko- ja kuukausiselostukset;

4) toimia työnvälityslautakunnan sihteerinä;

5) valvoa, että toimiston välitystoiminnassa syntynyt tilastoaineisto sekä korttiluettelot pidetään asianmukaisessa kunnossa;

6) lähettää sosialiministeriölle sekä kaupunginhallitukselle säännölliset viikkoilmoitukset ja kuukausikertomukset sekä antaa vakanssiluettelon toimittamista varten tarpeelliset tiedot;

7) antaa sosialiministeriön asianomaiselle virkamiehelle tai paikalliselle tarkastajalle vaaditut tiedot työmarkkinatilanteesta sekä työnvälityksestä ja toimiston muusta toiminnasta;

8) ilmoittaa, milloin on syytä epäillä, että työnhakijaksi ilmoittautunut henkilö on sellainen, että hän voi joutua irtolaislaissa säädettyjen toimenpiteiden alaiseksi, siitä mahdollisia toimenpiteitä varten huoltolautakunnalle;

9) ilmoittaa huoltolautakunnalle, milloin työtön työnhakija ilman pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta hänen työtaitoaan vastaavaa, työrūdasta vapaana olevaa työtä, josta maksetaan koh- tuullisena pidettävä palkka;

10) vuosittain ennen helmikuun loppua laatia ehdotus kertomukseksi toimiston toiminnasta edellisen vuoden aikana;

11) valmistaa ja työnvälityslautakunnan määräämänä aikana antaa lautakunnalle perusteltu ehdotus toimiston seuraavan vuoden talousarvioksi;

12) huolehtia siitä, että työnvälitystoimiston arkisto pidetään asianmukaisessa kunnossa; sekä

13) muuten noudattaa työnvälityksestä voimassa olevia lakeja ja asetuksia sekä lautakunnan antamia ohjeita ja määräyksiä.

16 §. Erikoistyönvälitystä varten asetettujen osastojen johtajien tehtävänä on:

1) johtaa ja jakaa työt osastonsa käytännöllisessä välitystoiminnassa;

2) hoitaa osastonsa kirjeenvaihto välitysasioissa;

3) toimia osastonsa toimikunnan sihteerinä;

4) valvoa, että hänen osastonsa välitystoiminnassa syntynyt tilasto-aineisto sekä korttiluettelot ovat asianmukaisessa kunnossa; sekä

5) muuten noudattaa työnvälityksestä voimassa olevia asetuksia ja säännöksiä sekä työnvälityslautakunnan, toimikunnan sekä toimiston johtajan määräyksiä ja ohjeita.

17 §. Toimiston johtajan sijaisen, joka määrätään kuukautta pitemmäksi ajaksi toimiston johtajan virkaa hoitamaan, tulee olla sosialiministeriön sijaiseksi hyväksymä.

18 §. Työnvälitystoimiston toimihenkilöiden tulee kohteliaasti ja auliisti kohdella välitystä pyytäviä sekä toiminnassaan noudattaa puolettomuutta ja työntä harkintaa.

19 §. Toimistoon ilmoittautuessaan on työnhakijan annettava itsestään ja työnantajan tarjoamastaan työpaikasta ne tiedot, jotka välityksen aikaansaamiseksi tarvitaan.

Työnhakijaa, joka ilmoittautuu erikoistyönvälitysosastolle tai ammattityöhön, älköön merkittäkö osaston tai alaosaston kirjoihin, jollei hän esittämällä työtodistusta tai muulla osaston johtajan tai alaosaston hoitajan hyväksymällä tavalla selvitä, että hänellä on hyväksyttävä taito ja perehtymys niillä työaloilla, joilla osasto tai alaosasto välittää työntekijöitä.

Työnhakijaa, joka on ilmeisesti työkyvytön, älköön merkittäkö toimiston luetteloihin.

Jos huoltolautakunta on ilmoittanut, että työnhakija on todettu irtolaiseksi, poistettakoon hänet toimiston luetteloista, kunnes irtolaishuolto on päättynyt.

20 §. Työnvälitystoimiston ja erikoistyönvälitystä varten asetettujen osastojen on oma-alotteisesti sanomalehti-ilmoituksin, työnantajain puoleen kääntymällä tai muita sopivia keinoja käyttäen pyrittävä sijoittamaan työntekijöitä työhön kysyntää ja tarjontaa vastaavasti, varsinkin milloin työvoiman kysyntä on paikkakunnalla työvoiman tarjontaa suurempi tai milloin työntekijöitä on enemmän tarjolla kuin työpaikkoja.

21 §. Työnhakijaksi ilmoittautuneelle työttömyyskassan jäsenelle, jonka työttömyys on todettu, on työnvälitystoimiston pyynnöstä annettava työttömyystodistus.

22 §. Jos työnhakija rikkoo työnvälitystoimiston järjestysääntöjä tai käyttäytyy toimistossa muuten sopimattomasti, olkoon toimiston johtaja oikeutettu antamaan hänelle varoituksen.

Jos rikkomus tai sopimaton käytös uusiintuu taikka on laadultaan törkeä, olkoon työnvälityslautakunta oikeutettu poistamaan hänet toimiston luetteloista enintään yhden vuoden ajaksi. Lautakunnan päätökseen älköön muutosta haettako.

23 §. Valitukset toimiston toiminnasta on tehtävä kirjallisesti työnvälityslautakunnan puheenjohtajalle ja on hänen ne viipymättä esitettävä lautakunnalle.

24 §. Työnvälitystoimiston kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

70. Asutuslautakunnan jäsenten ja varajäsenten lukumäärä.

Asutushallituksen vahvistama lokakuun 21 p:nä 1936.

(*Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 13 p:ltä 1936*)

Asutushallitus on mainittuna päivänä antamallaan päätöksellä määrännyt, että Helsingin kaupungin asutuslautakunnassa on oleva neljä jäsentä ja neljä varajäsentä.

71. Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä päiväraha ja korvaus matkakuluista.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 13 p:ltä 1936.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 48 sekä 1929 : 12 ja 1930 : 27*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä: että asutuslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille suoritetaan samat palkkiot kuin kaupunginhallituksen asettamien komiteain puheenjohtajalle ja jäsenille; sekä

että päiväraha ja matkakulujen korvaus asutuslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille suoritetaan Helsingin kaupungin matkustussäännön ensimmäisen luokan mukaisesti.

Kaupungeissa ja kauppaloissa on asutuslautakunnan puheenjohtajan päiväraha kokouksesta ja toimituksesta 60 markkaa sekä jäsenten ja asutusneuvojan 40 markkaa, ollen nämä palkkiot voimassa huhtikuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän 1936 välisenä aikana. *Maatalousministeriön päätös kesäk. 28 p:ltä 1936.*

Kaupunginvaltuuston yllämainitun päätöksen mukaan on asutuslautakunnan puheenjohtajan kokouspalkkio 150 markkaa ja jäsenen 100 markkaa.

72. Terveystieteiden tutkimusten laboratorion eräiden virkojen nimitysten muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 11 p:ltä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa terveystieteiden tutkimusten laboratorion vahtimestarin viran laboratorion viraksi ja saman laboratorion vahtimestarinapulaisen viran vahtimestarin viraksi.

73. Veneeristen tautien poliklinikan uudelleen järjestäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 11 p:ltä 1936.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 916)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että veneeristen tautien poliklinikka on uudelleen järjestettävä sillä tavoin, että kaupunki yksinään ylläpitää siinä sekä naisten että miesten osastoa edellytyksellä kuitenkin, että valtio myöntää vuosittain avustusta tämän poliklinikan ylläpitämiseen kohtuullisessa määrin.

74. Sähkötaksan alentaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 11 p:ltä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 23 ja 82)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että vuoden 1937 ensimmäisestä veloitusjaksosta lukien kannetaan

valaistusvirrasta	Smk.	2: —	kWh:lta
voimavirrasta	»	1: 20	»
kotitaloustariffin pohjamaksuna:			
1 huoneesta tai keittiöstä	»	200: —	vuodessa
1 » ja » tai 2 huoneesta	»	270: —	»
2 » » »	»	400: —	»
sekä jokaisesta tämän lisäksi tulevasta huoneesta	»	130: —	»
kotitaloustariffin kulutusmaksuna	»	—: 50	kWh:lta
tehotariffin kulutusmaksuna	»	—: 50	»
yötariffin mukaan käytetystä virrasta	»	—: 50	»

sekä

että teknillisten laitosten hallitus oikeutetaan käytännössä soveltamaan näitä taksoja eräät aikaisemmin vahvistetut lisämääräykset huomioonottaen.

75. Viranhaltijan ja työntekijän oikeus saada raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapautta täysin palkkaeduin.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 11 p:ttä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 10 ja 1932 : 21)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä: että toukokuun 27 p:nä 1931 vahvistetun Helsingin kaupungin virkasäännön 29 §:n 1 mom:n jälkeen on lisättävä seuraava uusi momentti:

Jos viranhaltijalle on myönnetty virkavapaus raskauden ja synnytyksen vuoksi, olkoon hänellä tätä lomaa nauttiessaan oikeus saada täysi palkka neljän viikon ajalta ennen synnytystä sekä neljän viikon ajalta sen jälkeen. Tämä loma on oikeuteen nähden kantaa palkkaa myöhemmin myönnetyn sairasloman ajalta pidettävä sairaslomana;

sekä että vastaava etu on myönnettävä kaupungin naispuolisille työntekijöille, jotka ovat olleet keskeytyksettä kuusi kuukautta kaupungin töissä.

76. Raajarikkoisten huoltolaitos Helsingissä nimisessä laitoksessa hoidettavien kansakoululasten hammashoito.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 11 p:ttä 1936.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Raajarikkoisten huoltolaitos Helsingissä nimisessä laitoksessa hoidettaville kansakoululapsille saadaan antaa ilmaista hammashoitoa kaupungin kouluhammasklinikalla.

BELSINGIN KAUPUNGIN KUNHALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 10.

Sisällys: 77. Asetus Helsingin kaupungin yhteiskunnallisen huollon hallinnosta, s. 201. — 78. Helsingin kaupungin huolto-ohjesääntö, s. 202. — 79. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesääntö, s. 209.

77. Asetus Helsingin kaupungin yhteiskunnallisen huollon hallinnosta.

Annettu joulukuun 4 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 374)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 48)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään kunnallisesta huoltolautakunnasta 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun lain 9 §:n 2 momentin nojalla Helsingin kaupungin yhteiskunnallisen huollon hallinnosta seuraavaa:

1 §. Helsingin kaupungissa on yhteiskunnallisen huollon hallinto ja toimeenpano, siten kuin siitä on erikseen säädetty, huoltolautakunnan asiana tässä asetuksessa mainituin poikkeuksin.

Lapsiin ja nuoriin henkilöihin kohdistuvan yhteiskunnallisen huollon hallinnosta ja toimeenpanosta, paitsi milloin on kysymyksessä 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun lastensuojelulain 9 §:n 2 momentin a) kohdassa mainittu tapaus taikka kotipaikkaoukouden selvitys tai korvauksen haku hoitokustannuksista, pitää huolta lastensuojelulautakunta.

2 §. Lastensuojelulautakuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään viisi muuta jäsentä sekä tarpeelliset varajäsenet, jotka kaikki kaupunginvaltuusto valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Lautakunnan jäsenistä, samoin kuin varajäsenistä, tulee ainakin yhden olla nainen, yhden koulunopettaja ja, mikäli mahdollista, yhden terveydenhoitoon perehtynyt henkilö.

Kaupunginvaltuusto määrää lautakunnan jäsenistä lautakunnan alaisissa laitoksissa toimivien kansakoulujen johtokunnan, sillä tavoin kuin siitä kansakoulun järjestysmuodosta annettujen säännösten mukaisesti on lautakunnan ohjesäännössä tarkemmin määrätty.

3 §. Huoltolautakuntaan voidaan asettaa osastoja ja jaostoja, sen mukaan kuin huolto-ohjesäännössä tarkemmin määrätään, käsittelemään sellaisia yhteiskunnallisen huollon hallintoa koskevia asioita, joita ei ole määrätty muun toimielimen päätettäväksi, niin myös huoltolautakunnan päätösvaltaan kuuluvia kiireellisiä ja muitakin sen toimialaan kuuluvia asioita.

4 §. Huoltolautakunnan osaston ja jaoston samoin kuin lautakunnan alaisen laitoksen johtokunnan puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi ja jäseneksi voidaan valita tai ohjesäännössä määrätä lautakunnan jäsen tai sen alainen, toimestaan tilivelvollinen virkamies.

Edellä 4 §:ssä tarkoitetun osaston ja jaoston kokoonpanosta määrätään tarkemmin ohjesäännössä.

5 §. Huoltolautakunta jakaa kaupungin huoltotoimintaa varten piireihin, sillä tavoin kuin tarkoituksenmukaiseksi havaitaan, ja määrää piirivalvojain tehtävät.

6 §. Mitä laissa ja tässä sekä muissa asetuksissa on säädetty huoltolautakunnasta, oikeudesta jakaa se osastoihin ja jaostoihin, asianomaisesta osastosta ja jaostosta sekä näiden puheenjohtajasta ja jäsenestä, koskee vastaavasti lastensuojelulautakuntaa, sen jaostoa sekä näiden puheenjohtajaa ja jäsentä.

Lastensuojelun ohjesäännössä määrätään tarkemmin, miten lasten- ja nuorisosuojelu Helsingin kaupungissa on järjestettävä.

7 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937 ja sillä kumotaan 31 päivänä elokuuta 1934 Helsingin kaupungin köyhäinhoidon hallinnon perusteista annettu asetus.

78. Helsingin kaupungin huolto-ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama joulukuun 11 p:nä 1936.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 7 p:nä 1936)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 49)

I L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. Yhteiskunnallisesta huollosta Helsingin kaupungissa huolehtivat huoltolautakunta, sen osastot ja niiden jaostot sekä huoltovirasto ja huoltolaitokset, sillä tavoin kuin laissa ja asetuksissa säädetään sekä tässä ohjesäännössä määrätään.

2 §. Huoltolautakunnan tulee:

1) valvoa yleistä hallintoa ja täytäntöönpanoa yhteiskunnallisen huollon alalla;

2) määrätä kunkin vuoden alussa jäsenet ja lisjäsenet osastoihin ja jaostoihin sekä näiden varapuheenjohtajat;

3) määrätä kunkin vuoden alussa puheenjohtajat, varapuheenjohtajat ja jäsenet kunnalliskodin ja työlaitosten johtokuntiin;

4) jakaa kaupunki kunkin vuoden alussa huoltotoimintaa varten piireihin sillä tavoin kuin tarkoituksenmukaiseksi havaitaan, valita piiriin valvojat ja määrätä heidän tehtävänsä;

5) valmistaa vuosittain ehdotus yhteiskunnallisen huollon talousarvioksi;

6) huolehtia lautakunnan kirjanpidosta ja tehdä tili hallinnostaan;
7) antaa vuosittain kaupunginvaltuustolle kertomus yhteiskunnallisesta huollosta edellisestä vuonna;

8) ryhtyä, kun katovuoden, lamakauden, työttömyyden tahi muiden syiden vuoksi yleisempi puute on uhkaamassa, tarpeellisiin toimenpiteisiin hädän ehkäisemiseksi tai lievittämiseksi; sekä

9) tehdä kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle olosuhteiden vaatimia esityksiä kunnan päätettävänä olevista toimenpiteistä yhteiskunnallisen huollon tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi.

II L u k u.

Huoltolautakunnan osastot ja jaostot.

3 §. Huoltolautakunnassa on neljä osastoa: hallinto-osasto, köyhäinhoito-osasto, irtolaishuolto-osasto ja alkoholistihuolto-osasto.

4 §. Hallinto-osasto käsittelee kaikki sellaiset yhteiskunnallisen huollon hallintoa koskevat asiat, joita ei ole määrätty muun elimen päätettäväksi.

Hallinto-osastolla on oikeus yksimielisellä päätöksellä ratkaista myös huoltolautakunnan päätösvaltaan kuuluvia asioita, jos ne ovat niin kiireellisiä, etteivät ne siedä lykkäystä lautakunnan seuraavaan kokoukseen. Ratkaisusta on ilmoitettava lautakunnan seuraavassa kokouksessa.

5 §. Köyhäinhoito-osaston asiana on:

1) valvoa, että annetaan tarpeenmukaista elatusta ja hoitoa henkilöille, joille kunta lain mukaan on velvollinen sitä hankkimaan, tai että annetaan tarkoituksenmukaista avustusta, jotta estettäisiin varaton joutumasta elatuksen tai hoidon puutteeseen;

2) päättää köyhäinhoidon hyväksi tehtyjen lahjoitusten käytöstä lahjoittajan määräysten mukaisesti;

3) täyttää ne muut tehtävät, jotka köyhäinhoitolain mukaan huoltolautakunnalle kuuluvat; sekä

4) täyttää 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun lastensuojelulain 9 §:n 2 momentin a) kohdassa mainitussa tapauksessa ne lasten ja nuorten henkilöiden yhteiskunnallista huoltoa koskevat tehtävät, jotka lastensuojelulain ja lastensuojeluasetuksen mukaan kuuluvat huoltolautakunnalle.

6 §. Huoltolautakunta jakaa kunkin vuoden alussa köyhäinhoito-osaston tarpeellisiin jaostoihin käsittelemään asioita, jotka koskevat:

1) köyhäinhoidon antamista ja edellisen pykälän 4 kohdan mukaan osastolle kuuluvaa yhteiskunnallista huoltoa;

2) täyden köyhäinhoidon varaan joutuneen henkilön omaisuuden haltuun ottamista;

3) edellisessä kohdassa tarkoitettun omaisuuden käyttämistä hoidon korvaamiseen;

4) luopumista köyhäinhoidon korvauksesta;

5) hoidokin ottamista kunnalliskotiin tai työlaitokseen sekä hoidokin toimittamista muuhun hoitolaitokseen tai sijoittamista yksityiskotiin; sekä

6) köyhäinhoidon työtupia ja työmaita.

7 §. Irtolaishuolto-osaston asiana on täyttää irtolaislain ja irtolaisasetuksen mukaan huoltolautakunnalle kuuluvat tehtävät.

Huoltolautakunta jakaa kunkin vuoden alussa irtolaishuolto-osaston kahteen jaostoon, joista toinen käsittelee miespuolisia ja toinen naispuolisia irtolaisia koskevia, irtolaislain 24 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

8 §. Alkoholistihuolto-osaston asiana on täyttää alkoholilain ja alkoholiasetuksen mukaan huoltolautakunnalle kuuluvat tehtävät.

Huoltolautakunta jakaa kunkin vuoden alussa alkoholistihuolto-osaston kahteen jaostoon, joista toinen käsittelee miespuolisia ja toinen naispuolisia alkoholisteja koskevia, alkoholilain 17 §:n 1 momentin 1—3 kohdissa tarkoitettuja toimenpiteitä.

9 §. Osastojen tulee, mikäli ei 2 ja 4 §:ssä ole toisin määrätty, kunkin erikseen huoltoalallaan täyttää ne tehtävät, joista säädetään kunnallisesta huoltolautakunnasta annetun asetuksen 1 §:ssä.

Jos osaston käsittelemä asia on periaatteellista laatua tai koskee muutakin huollon alaa, on se esiteltävä huoltolautakunnan ratkaistavaksi.

10 §. Osastoilla ja jaostoilla on, sen mukaan kuin edellä on määrätty, oikeus käyttää huoltolautakunnan päätösvaltaa.

Jaoston käsittelemä asia on, jos osaston puheenjohtaja tai huolto-toimen toimitusjohtaja sitä vaatii, alistettava osaston ratkaistavaksi.

III L u k u.

Huoltolautakunnan sekä sen osastojen ja jaostojen puheenjohtajat ja jäsenet.

11 §. Huoltolautakunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään seitsemän muuta jäsentä sekä osastoissa ja jaostoissa käsiteltäviä asioita varten vähintään kymmenen lisäjäsentä samoin kuin yhtä monta varajäsentä kuin lautakunnassa on jäseniä ja lisäjäseniä.

12 §. Hallinto-osastossa on puheenjohtajana huoltolautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtajana lautakunnan varapuheenjohtaja ja muina jäseninä toisten osastojen puheenjohtajat sekä kaksi lautakunnan keskuudestaan valitsemaa jäsentä.

13 §. Köyhäinhoito-osastossa on puheenjohtajana huoltotoimen toimitusjohtaja ja muina jäseninä jaostojen varapuheenjohtajat, joista yksi määrätään osaston varapuheenjohtajaksi.

Köyhäinhoito-osaston jaostossa, joka käsittelee 6 §:n 1, 2, 4 ja 5 kohdissa mainittuja asioita, on puheenjohtajana huoltolautakunnan määräämä apulaisjohtaja sekä jaostossa, joka käsittelee

saman pykälän 3 ja 6 kohdissa mainittuja asioita, puheenjohtajana huoltotoimen toimitusjohtaja. Muina jäseninä jaostossa on huoltolautakunnan määräämä yksi jäsen ja yksi lisäjäs, joista edellinen toimii varapuheenjohtajana.

14 §. Irtolaishuolto-osastossa on puheenjohtajana huoltolautakunnan määräämä apulaisjohtaja ja muina jäseninä jaostojen varapuheenjohtajat, joista toinen määrätään varapuheenjohtajaksi, sekä kaksi lautakunnan määräämää jäsentä tai lisäjäsentä.

Irtolaishuolto-osaston molemmissa jaostoissa on puheenjohtajana osaston puheenjohtaja sekä muina jäseninä huoltolautakunnan määräämä yksi jäsen ja yksi lisäjäs, joista edellinen toimii varapuheenjohtajana.

15 §. Mitä edellisessä pykälässä on määrätty irtolaishuolto-osastosta, on vastaavasti noudatettava alkoholistihuolto-osastossa.

16 §. Huoltolautakunnan puheenjohtajan tulee:

1) pitää silmällä yhteiskunnallisen huollon hallintoa ja täytännönpäonoa;

2) allekirjoittaa huoltolautakunnan kokouksessa käsitellyistä asiasta ylemmälle viranomaiselle lähetettävä toimituskirja; sekä

3) täyttää se, mikä kunnallisesta huoltolautakunnasta annetun asetuksen 2 §:n mukaan lautakunnan puheenjohtajalle kuuluu, mikäli sitä ei tässä ohjesäännössä ole määrätty asiamiehen tehtäväksi.

17 §. Osaston puheenjohtajan tulee allekirjoittaa osaston kokouksessa käsitellyistä asiasta ylemmälle viranomaiselle lähetettävä toimituskirja. Osaston puheenjohtajan samoinkuin jaostonkin puheenjohtajan tulee muuten täyttää se, mikä edellisessä pykälässä mainitun asetuksen mukaan puheenjohtajalle kuuluu.

IV L u k u.

Huoltolautakunnan, osastojen ja jaostojen kokoukset.

18 §. Huoltolautakunta kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa ja lisäksi aina tarpeen vaatiessa puheenjohtajan kutsusta taikka kun kolmannes lautakunnan jäsenistä niin vaatii.

Osasto ja jaosto kokoontuu puheenjohtajan kutsusta.

19 §. Huoltolautakunnan, osaston ja jaoston kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, johon lyhyesti merkitään tehdyt päätökset, tarvittaessa perusteltuina.

Jäsenellä on oikeus saada eriyvä mielipiteensä pöytäkirjaan merkityksi.

Päätös katsotaan heti tarkistetuksi, jollei jossakin erikoistapauksessa toisin päätetä.

20 §. Huoltolautakunnan, sen osastojen ja sen jaoston, joka käsittelee tämän ohjesäännön 6 §:n 3 ja 6 kohdissa mainittuja asioita, sekä lautakunnan alaisten laitosten johtokuntien kokouksista samoinkuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupungin-

johtajalle sekä kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa. Päätöksistä on kaupunginhallitukselle annettava tieto kaupunginhallituksen määräämässä ajassa ja sen määräämällä tavalla.

21 §. Huoltolautakunnan ja hallinto-osaston kokouksissa ovat, sen mukaan kuin johtosäännössä määrätään, toimitusjohtaja, asiamies ja kassa- ja tilitoimiston kamreeri velvolliset sekä apulaisjohtajat, apulaisiamies, kunnalliskodin ja työlaitosten johtajat sekä kaupunginhallituksen edustaja oikeutetut olemaan saapuvilla, ja on heillä oikeus ottaa osaa keskusteluihin, mutta ei päätöksen tekoon.

Huoltolautakunnan puheenjohtajalla, toimitusjohtajalla sekä kaupunginhallituksen edustajalla on oikeus olla saapuvilla muidenkin osastojen sekä jaostojen samoin kuin lautakunnan alaisten laitosten johtokuntain kokouksissa sekä ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

Kaikki huoltolautakunnan alaiset viranhaltijat ovat velvolliset puheenjohtajan kutsusta saapumaan lautakunnan, osaston tai jaoston kokoukseen.

22 §. Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, on huoltolautakunnan, sen osastojen ja 20 §:ssä mainitun jaoston sekä johtokunnan noudatettava, mitä kaupunkien kunnallislaissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty. Kuitenkin on lautakunnalla oikeus lopullisesti ratkaista 32 §:ssä mainitut sille kuuluvat nimitysasiat.

V L u k u.

Huoltovirasto sekä sen viran- ja toimenhaltijat.

23 §. Yhteiskunnallisen huollon toimeenpanevana elimenä on huoltovirasto, jossa on kolme toimistoa:

- 1) yleinen toimisto;
- 2) asiamiestoimisto; sekä
- 3) kassa- ja tilitoimisto.

24 §. Yleisen toimiston hoidettavina ovat yhteiskunnallisen huollon hakemista, antamista ja valvontaa, huoltotoimeen kuuluvaa tai sen huostassa olevaa omaisuuden hoitoa, huoltolaitoksia, työtupia ja työmaita, yhteiskunnallisen huollon talousarviota sekä viran- ja toimenhaltijain ottamista ja erottamista koskevat sekä myös ne muut huolto-asiat, jotka eivät kuulu muille toimistoille.

Yleisen toimiston alaisina ovat keskuskanslia, rekisterikanslia ja huoltokansliat.

25 §. Asiamiestoimiston hoidettavina ovat yhteiskunnallisen huollon korvausta, kotipaikkaoikeutta, kotipaikkakuntaan toimitamista, oikeudenkäyntiä sekä hoidokkien omaisuuden haltuunottoa, sen hoitoa ja rahaksimuuttoa koskevat asiat.

Asiamies kantaa ja vastaa ilman eri määräystä tai valtuutusta huoltolautakunnan puolesta korvausta ja hyvitystä koskevissa asioissa.

26 §. Kassa- ja tilitoimisto on huoltolautakunnan kassa- ja tilivirastona erityisen johtosäännön mukaisesti.

27 §. Huoltoviraston päällikkönä on huoltotoimen toimitusjohtaja, joka samalla on yleisen toimiston päällikkönä, asiamiestoimiston päällikkönä asiamies sekä kassa- ja tilitoimiston päällikkönä kamreeri.

Huoltovirastoon palkataan lisäksi, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu, muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita.

28 §. Toimistojen päälliköiden on, sen mukaan kuin johtosäännössä tarkemmin määrätään, huoltolautakunnan ja osaston kokouksissa esiteltävä heille kuuluvat asiat, pantava päätökset täytäntöön sekä varmennettava kokouksessa käsitellyistä asioista ylemmille viranomaisille lähetettävät toimituskirjat, mikäli lautakunta ei ole toisin määrännyt. Muista asioista lähetettävät toimituskirjat allekirjoittaa asianomainen toimistopäällikkö, mikäli viranhaltijain johtosäännöissä ei ole toisin määrätty.

29 §. Toimistojen päälliköt ovat ensi sijassa vastuussa siitä, että toimistoille kuuluvat asiat tulevat ajallansa käsitellyiksi ja ratkaistuksi.

30 §. Huoltotoimen toimitusjohtajan tulee:

1) johtaa kaupungin huoltotoimintaa sekä valvoa, että huoltolautakunnan viranhaltijat täyttävät tehtävänsä ja että huoltolaitoksia huolellisesti hoidetaan;

2) panna täytäntöön huoltolautakunnan päätökset, mikäli täytäntöönpano erityisten määräysten tai lautakunnan päätöksen mukaan ei ole muun virkamiehen asiana; sekä

3) tehdä lautakunnalle tarpeellisiksi havaitsemiaan uudistus- ja parannusehdotuksia huoltotoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi.

31 §. Huoltoviraston viranhaltijain tehtävät määrätään tarkemmin huoltolautakunnan vahvistamissa johtosäännöissä.

32 §. Toimitusjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto viran oltua huoltolautakunnan toimesta siltä haettavana ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Asiamiehen, kamreerin, apulaisjohtajan ja apulaisasiamiehen valitsee kaupunginhallitus virkojen oltua huoltolautakunnan toimesta siltä haettavina ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Muut vakinaiset viranhaltijat valitsee, asianomaisia toimistopäälliköitä kuultuaan huoltolautakunta, sen mukaan kuin kaupungin virkasäännössä tai muutoin on määrätty, paitsi vahtimestareita ja muuta palveluskuntaa, jotka samalla tavoin ottaa hallinto-osasto.

33 §. Toimitusjohtajaksi valittakoon henkilö, joka on suorittanut yliopistolaisen loppututkinnon ja erityisesti perehtynyt yhteiskunnalliseen huoltoon sekä siinä saavuttanut erikoista kokemusta tai joka yleistä tointa hoitaessaan on osoittanut hallinnollista kykyä.

Kelpoisuusehtona asiamiehen ja apulaisasiamiehen virkaan on yliopistossa suoritettu ylempi oikeustutkinto taikka oikeus- tai ylempi hallintotutkinto.

Kamreeriksi valittavalla tulee olla perusteelliset tiedot kirjantiedossa sekä tuntemusta sen soveltamisesta kameraalisissa laitoksissa.

VI L u k u.

Yhteiskunnallisen huollon hakeminen ja antaminen.

34 §. Yhteiskunnallista huoltoa haluavan tulee itse tai toisen kautta, suullisesti tai kirjallisesti, tehdä siitä ilmoitus asianomaiseen huoltokansliaan. Ilmoitus voidaan tehdä myöskin huoltolautakunnan puheenjohtajalle tai muulle jäsenelle taikka lisäjäsenelle.

Irtolaislaissa ja alkoholistilaissa tarkoitettun huollon tarpeesta olevasta henkilöstä voidaan tehdä ilmoitus myös yleiseen toimistoon.

Milloin huoltolautakunnan jäsen tai lisäjäsen, toimitusjohtaja, apulaisjohtaja, kodissakävijä tai muu lautakunnan alainen viranhaltija saa tietoonsa jonkun, joka on yhteiskunnallisen huollon tarpeesta, ilmoittakoon siitä sillä tavoin kuin tässä pykälässä on määrätty.

Tarvittavaa huoltoa annettakoon, vaikkei ilmoitusta siitä olisi-kaan tehty.

35 §. Kun ilmoitus köyhäinhoidon tarpeesta on tehty huoltokansliaan, on kanslian toimesta viipymättä toimitettava tutkimus avun tarpeesta ja kaikista asiaan vaikuttavista seikoista, minkä jälkeä asia on esiteltävä asianomaiselle jaostolle.

Jos elatuksen tai hoidon tarve on niin pakottava, ettei voida odottaa, kunnes jaosto kokoontuu, huolehtikoon kiireellisen avun toimittamisesta enintään viikon ajaksi asianomaisen huoltokanslian esimies sekä enintään kuukauden ajaksi asianomainen apulaisjohtaja tai toimitusjohtaja. Näin myönnetty avustus on ilmoitettava asianomaiselle jaostolle sen seuraavassa kokouksessa.

36 §. Köyhäinhoitoa annettaessa on kiinnitettävä huomiota, paitsi hetkellisen puutteen tai hädän lievittämiseen, myöskin köyhyyden ja puutteen syiden ehkäisemiseen sopivilla ennakkotoimenpiteillä, ja on siinä erittäinkin pidettävä silmällä alaikäisten kunnollista kasvattamista.

Avustusta on myönnettävä siten, ettei se lamaannuta avunsaajan pyrkimystä itsensä ja lähempiensä omakohtaiseen elättämiseen.

Avunsaaja on velvollinen alistumaan köyhäinhoito-osaston valvontaan sekä ilman vilppiä tai petosta laillisen seuraamuksen uhalla köyhäinhoidolle antamaan tiedot omaisuudestaan, ansioistaan tai muista tuloistaan sekä muilta tahoilta saamistaan avustuksista, niin myös vaadittaessa allekirjoituksellaan vahvistamaan esittämänsä tiedot oikeiksi.

37 §. Muuta huoltoa kuin köyhäinhoitoa koskevasta ilmoituksesta on huoltokanslian heti ilmoitettava yleiseen toimistoon,

jonka tulee viipymättä hankkia kaikki tarpeellinen selvitys asiaan, minkä jälkeen se esitellään asianomaiselle jaostolle.

Jos muualla kuin köyhäinapua saavassa kodissa kasvatettava lapsi tai nuori henkilö on yhteiskunnallisen huollon tarpeessa, tehdään lapsesta tai nuoresta henkilöstä ilmoitus lastensuojelulautakunnalle.

VII L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

38 §. Huoltokanslioiden alueet, osoitteet ja vastaanottoajat sekä huoltopiirit ja piirivalvojain nimet ja osoitteet on vuosittain saatettava yleisön tietoon kuulutuksella, joka on julkaistava niissä sanomalehdissä, joissa kaupunginvaltuuston kuulutukset annetaan tiedoksi.

39 §. Köyhäinhuitolaki, lastensuojelulaki, irtolaislaki, alkoholilaki, laki kunnallisesta huoltolautakunnasta sekä näiden lakien täytäntöönpanosta annetut asetukset, asetus Helsingin kaupungin yhteiskunnallisen huollon hallinnosta, tämä ohjesääntö samoinkuin 38 §:ssä mainittu kuulutus ovat pidettävät yleisen toimiston keskus-kansliassa ja huoltokanslioissa yleisön nähtävinä.

79. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama joulukuun 21 p:nä 1936.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 11 p:nä 1936)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 80)

I L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. Yhteiskunnallista huoltoa varten ylläpitää Helsingin kaupunki kunnalliskotia ja työlaitoksia.

2 §. Kunnalliskotiin otetaan sellaisia Helsingin kaupungissa kotipaikkaoikeutta nauttivia köyhäinhoitoa tarvitsevia henkilöitä, joita ei voida avustaa kodissaan tai sopivasti sijoittaa yksityiskoteihin.

Tarpeen vaatiessa voidaan kunnalliskotiin ottaa muitakin kaupungissa asuvia huoltoa tarvitsevia henkilöitä.

3 §. Työlaitoksiin otetaan köyhäinhuitolain 56 §:ssä tarkoitettuja henkilöitä. Niihin voidaan myös ottaa köyhäinhuitolain 31 §:ssä tarkoitettuja laitoshoidon tarpeessa olevia avunsaajia, joilla on kotipaikkaoikeus Helsingin kaupungissa.

Korkeimman sallitun paikkamäärän työlaitoksissa määrää sosiaaliministeriö.

II L u k u.

Johtokunta ja viranhaltijat.

4 §. Huoltolaitosta johtavat ja hoitavat laitoksen johtokunta a johtaja.

Kunnalliskodilla ja sen yhteydessä olevalla työlaitoksella on yhteinen johtokunta ja johtaja.

5 §. Johtokunnassa on vähintään kolme jäsentä, joista ainakin yhden tulee olla huoltolautakunnan jäsen, sekä jäsenten lukumäärää vastaava määrä varajäseniä, jotka kaikki huoltolautakunta valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Jäsenistä huoltolautakunta määrää puheenjohtajan, jonka tulee olla huoltolautakunnan jäsen, ja varapuheenjohtajan.

6 §. Johtokunnan tulee:

a) valvoa, että laitoksessa vallitsee siveä elämä ja että siinä noudatetaan siisteyttä ja järjestystä sekä että hoidokit saavat tarpeellisen hoidon sekä muut heille kuuluvat edut ja oikeudet;

b) ratkaista laitoksesta poispääsemistä koskevat anomukset sekä hoidokkien anomukset saada käyttöönsä omaisuutta;

c) tehdä huoltolautakunnalle ehdotus hoidokkien ruokajärjestyksen ja vaatetuksen perusteista;

d) tehdä vuosittain lautakunnan määräämänä aikana lautakunnalle ehdotus laitoksen talousarvioksi;

e) päättää tuotteiden myynnistä, tavaranhankinnoista sekä tavaroitten käytöstä ja varastoimisesta;

f) valvoa laitokselle myönnettyjen määrärahojen käyttöä sekä rahavarojen, rakennusten ja muun omaisuuden hoitoa sekä huolehtia hyvän taloudenpidon noudattamisesta laitoksessa;

g) antaa vuosittain lautakunnalle kertomus laitoksen edellisen vuoden toiminnasta; sekä

h) käsitellä kaikki sellaiset laitosta, sen henkilökuntaa ja hoidokkeja koskevat asiat, jotka lautakunta on määrännyt taikka johtokunnan jäsen, huoltotoimen toimitusjohtaja tai laitoksen johtaja esittänyt johtokunnan käsiteltäväksi.

7 §. Johtokunta kokoontuu vähintään kerran kuukaudessa puheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen puheenjohtajan ja kahden muun jäsenen ollessa saapuvilla.

Johtokunnan kokouksissa on laitoksen johtaja velvollinen olemaan saapuvilla.

8 §. Johtokunnan kokouksissa pidetään pöytäkirjaa, johon lyhyesti merkitään tehdyt päätökset, tarvittaessa perusteltuina.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenemmistöllä; äänten käydessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa. Johtokunnan jäsenellä on oikeus saada eriävä mielipiteensä lyhyesti pöytäkirjaan merkityksi.

Johtokunnan päätös on, jos johtokunnan puheenjohtaja tai

huoltotoimen toimitusjohtaja sitä vaatii, alistettava huoltolautakunnan ratkaistavaksi.

Pöytäkirjan tarkistamistavasta päättää johtokunta.

9 §. Johtokunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa laitoksen johtaja.

10 §. Huoltolaitoksen johtajan tulee:

- a) lähinnä johtaa ja valvoa laitoksen toimintaa;
- b) esitellä johtokunnan kokouksissa käsiteltävät asiat;
- c) panna täytäntöön johtokunnan päätökset;
- d) pitää laitoksen hoidokeista määräysten mukaista luetteloa;
- e) pitää luetteloa kurinpitotoimista; sekä
- f) muuten täyttää mitä huoltolaitoksen johtajalle on määrätty.

11 §. Huoltolaitoksessa on, paitsi johtajaa, myös muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sen mukaan kuin siitä on erikseen päätetty.

12 §. Johtajan valitsee kaupunginhallitus viran oltua huoltolautakunnan toimesta siltä haettavana ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Vaali on alistettava sosialiministeriön alaisen tarkastusviranomaisen hyväksyttäväksi.

Muut laitoksen viranhaltijat valitsee huoltolautakunta johtokunnan annettua hakijoista lausuntonsa, paitsi palveluskuntaa, jonka ottaa johtokunta; tilapäisen palveluskunnan ottaa kuitenkin johtaja.

III L u k u.

Hoidokkien oikeudet ja velvollisuudet.

13 §. Hoidokkien sijoittelussa ja muussa hoidossa on otettava huomioon heidän sukupuolensa ja ikänsä, henkinen ja ruumiillinen tilansa sekä yksilölliset ominaisuutensa.

Hoidokeille on mahdollisuuksien mukaan annettava opetusta ja sielunhoitoa. Sattuvissa sairaustapauksissa on heille hankittava lääkärinapua ja lääkkeitä.

14 §. Hoidokkien on kykynsä mukaan ahkerasti ja huolellisesti suoritettava heille määrättyjä töitä. Työlaitokseen määrätty hoidokki on velvollinen tekemään työtä myös laitoksen ulkopuolella.

15 §. Tulot hoidokkien työstä menevät laitokselle. Hoidokeille lasketaan työstään ahkeruusrahaa, palkkaa tai palkkiota sen mukaan kuin siitä on erikseen määrätty.

16 §. Jos hoidokki osoittaa huolimattomuutta tai niskoittelua tai muuten rikkoo laitoksen järjestystä, on johtajalla valta nuhdella häntä kahden kesken tai toisen läsnä ollessa tai supistaa hänelle myönnettyjä etuja, etupäässä niitä, joita hän on käyttänyt väärin.

Ellei hoidokki näistä ota ojentuakseen, meneteltäköön kuten köyhäinlaitolaissa on säädetty.

Määrätyistä kurinpitotoimenpiteistä on tehtävä merkintä kirjaan.

17 §. Jos hoidokki haluaa poistua kunnalliskodista tai työlaitoksesta, on hänen sitä anottava johtokunnalta. Työkorvaukseen

velvollisen hoidokin anomusta päästä työlaitoksesta älköön evättäkö, jos hoidokin harkitaan voivan täyttää elatus- ja korvausvelvollisuutensa taikka myös jos hoidokki on suorittanut korvauksen tai kun työssä pitämistä on kestänyt kolme vuotta.

18 §. Laitoksesta lähtiessä on hoidokille annettava takaisin hänen varansa ja muu haltuun otettu omaisuutensa, mikäli sitä ei ole käytetty köyhäinhoidon korvaukseen.

IV L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

19 §. Hoidokilla on oikeus suullisesti tai kirjallisesti kannella hänen osakseen tulleesta kohtelusta laitoksen johtajalle tai johtokunnalle, huoltotoimen toimitusjohtajalle, huoltolautakunnalle taikka sen puheenjohtajalle tai jäsenelle, taikka sosialiministeriölle tai ministeriön alaiselle tarkastusviranomaiselle. Näille viranomaisille osoitettuja suljettuja kirjeitä älkööt muut aukaisko.

Lautakunnan tahi sen osaston tai jaoston päätökseen hoidokkia koskevassa asiassa, paitsi kurinpitokysymyksessä, on hoidokilla oikeus hakea muutosta Uudenmaan läänin maaherralta.

20 §. Laitoksen viranhaltijain tehtävät määritellään tarkemmin johtosäännöissä.

Laitoksessa noudatettavasta järjestyksestä on voimassa, mitä huoltolautakunnan vahvistamissa järjestyssäännöissä on määrätty.

21 §. Laitoksen hoidokkeja voidaan määrättyinä aikoina käydä tapaamassa. Kävijän on noudatettava johtajan antamia ohjeita.

22 §. Köyhäinhuoltolaki, laki kunnallisesta huoltolautakunnasta sekä näiden lakien täytäntöönpanosta annetut asetukset, asetus Helsingin kaupungin yhteiskunnallisen huollon hallinnosta, Helsingin kaupungin huolto-ohjesääntö samoin kuin tämä ohjesääntö ovat pidettävät huoltolaitoksessa hoidokkien nähtävänä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 11.

Sisällys: 80. Helsingin kaupungin sekä Imatran voima osakeyhtiön ja Etelä-Suomen voimaosakeyhtiön välinen sopimus sähkötehon ja -energian hankinnasta Helsingin kaupungin sähkölaitokselle, s. 213. — 81. Silmätautien osaston ja poliklinikan perustaminen Kivelän sairaalaan, s. 220. — 82. Kaupungin työntekijäin alimmat tuntipalkat, s. 220. — 83. Työttömyyshuoltotoiminnan järjestäminen, s. 224. — 84. Määräykset yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia maksuja laiminlyötyessä kannettavasta sakkokorosta ja perimispalkkiosta, s. 225. — 85. Menetelytapahjeet, joita noudatetaan Helsingin kaupungin sairaaloiden ja kaupungin köyhäinhoidon välillä niihin sairaalaan pyrkijöihin nähden, jotka itse eivät kykene suorittamaan etumaksua sairaalahoidosta tai hankkimaan hoitomaksusta vakavaraisen henkilön maksusitoumusta, s. 225. — 86. Helsingin kaupungin linjavaunuaseman järjestyssääntöjen muutokset, s. 229. — 87. Helsingin kaupunginorkesterin vuokratariffi, s. 230. — 88. Taksa, jonka mukaan suoritetaan korvausta Helsingin kaupungin teurastamolla hylätystä lihasta, jota käytetään lihantarkastuslain 10 §:ssä mainittuun tarkoitukseen, s. 230. — 89. Helsingin kaupungin teurastamon määrittäminen yleiseksi teurastamoksi, s. 230. — 90. Työväenopistojen omien huoneistojen vuokra-arvojen laskuperusteiden muuttaminen, s. 231. — 91. Asetus eräiden kasvatukseen muiden laitosten maksujen perimisestä, s. 231. — 92. Laki oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun lain muuttamisesta, s. 232. — 93. Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta, s. 232. — 94. Asetus irtolaisasetuksen 4 §:n muuttamisesta, s. 233. — 95. Irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laekeminen ja tilitys sekä niiden korvauksen maksaminen, s. 234. — 96. Asetus omakotirahastosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 235.

80. Helsingin kaupungin sekä Imatran voima osakeyhtiön ja Etelä-Suomen voimaosakeyhtiön välinen sopimus sähkötehon ja -energian hankinnasta Helsingin kaupungin sähkölaitokselle.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 13 p:nä 1936 sekä teknillisten laitosten hallituksen ja hankkijayhtiöiden allekirjoittama elokuun 16 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 22)

Imatran voima osakeyhtiö ja Sydfinska kraftaktiebolaget — Etelä-Suomen voimaosakeyhtiö, joista seuraavassa käytetään nimityksiä I. V. ja E. S. V. ynnä molemmista yhteisesti hankkijat, sekä Helsingin kaupungin sähkölaitos, josta seuraavassa käytetään nimitystä H. K. S., ovat keskenään tehneet seuraavan sopimuksen sähkötehon ja -energian hankinnasta.

1 §. *Teho- ja energianhankinnan laajuus.* Tämän sopimuksen mukaan ja järempänämainituilla ehdoilla sitoutuvat hankkijat antamaan H. K. S:n käytettäväksi sähkötehoa kolmivaihevirtana, jonka jaksoluku on noin 50 sekunnissa, kumpikin 10,000 kW:n tehomäärään

asti noin 35,000 voltin jännitteisenä, I. V. Vanhankaupungin muunto-asemallaan ja E. S. V. H. K. S:n Sörnäisissä olevalla höyryvoima-asemalla. Tämän lisäksi antavat hankkijat harkintansa mukaan tehoa aina H. K. S:n kulloinkin tarvitsemaan tehomäärään saakka. Toiselta puolen olkoon hankkijoilla oikeus poikkeuksellisen syyn vaatiessa tilapäisesti supistaa antamiaan tehomääriä äskenmainittuja raja-arvoja pienemmiksiin, mutta on asiasta aina H. K. S:n kanssa sovittava.

H. K. S. sitoutuu hankkijoiden antamalla teholla tyydyttämään koko tarpeensa, sikäli kuin hankkijoiden antama tehomäärä siihen riittää ja tarpeellinen käyttövarmuus sen sallii. H. K. S:lla olkoon kuitenkin kokeitaan varten ja jätteiden tai muiden halpa-arvoisten polttoaineiden polttamista varten oikeus vastaavaan energiankehitykseen. Niinikään olkoon H. K. S:lla oikeus virranottoon kaupungin alueella toimivilta paikallisvoimalaitoksilta.

Poikkeuksellisen tilanteen vallitessa tulee H. K. S:n pyynnöstä antaa jälempänä mainitusta korvauksesta hankkijoille varatehoa ja -energiaa siinä määrin kuin H. K. S. harkitsee voivansa sitä haitatta antaa.

2 §. Hankkijoiden keskinäiset oikeudet ja velvollisuudet. Elleivät hankkijat keskenään toisin sovi, ovat heidän keskinäiset oikeutensa ja velvollisuutensa hankinnan täyttämässä seuraavat:

1) Kummallakin hankkijalla on oikeus antaa H. K. S:lle puolet tämän kulloinkin ottamasta yhteenlasketusta tehomäärästä. Näitä osuuksia nimitetään hankkijoiden teho-osuuksiksi. Sitä tehomäärää, jonka jompikumpi hankkija ehkä antaa oman teho-osuutensa lisäksi, nimitetään tämän hankkijan antamaksi ylitheoksi sekä tätä ylitheoa vastaavaa energiaa ylienergiaksi.

2) Toinen hankkijoista on oikeutettu antamaan ylitheoa sekä itse saamaan vastaavasta ylienergiamäärästä suoritettavan kulutusmaksun vain siinä tapauksessa, että toinen hankkijoista ei anna täyttä teho-osuuttansa. Jos toinen hankkija sitävastoin, ottamatta varteen alempana 6 §:ssä mainittuja säätövelvollisuuksia ja saamiaan tietoja, on antamalla ylitheoa itse estänyt toista hankkijaa antamasta täyttä teho-osuuttaan, tulee hänen suorittaa toiselle hankkijalle koko se kulutusmaksu, jonka hän H. K. S:lta on vastaavasta ylienergiasta saanut.

3) Tämän pykälän edellisten kohtien soveltamisessa otetaan täsmällistä säätöä vaikeuttavat seikat huomioon siten, että ylienergian todellisten arvojen asemesta käytetään niistä laskettuja ja mitattuja nimellisarvoja, jotka muuttuvat viimeksi saaduista ylienergia-arvoista ainoastaan silloin, kun todelliset arvot poikkeavat niistä enemmän kuin $\pm 1,500$ kWh ja tällöin ainoastaan sen verran, että nimellisarvojen ja todellisten arvojen erotus on korkeintaan $\pm 1,500$ kWh. Tällöin edellytetään, että asianomaisen hankkijan antama ylitheo lasketaan positiiviseksi, kun sen antama teho on suurempi, ja negatiiviseksi, kun se on pienempi kuin saman hankkijan teho-osuus. Tämän soveltamistavan mukaan katsotaan ylitheo yhtä kuin nol-

laksi niin kauan kuin ylienergian nimellisarvo ei muutu ja ylienergiämäärät lasketaan sen nimellisarvon muutoksista.

4) Jos häiriö viestiyhteyksissä tai 3 §:ssä mainituissa mittareissa on vaikeuttanut tehojakoa, taikka jos muut käytännölliset olosuhteet sen vaativat, suurennetaan edellisessä kohdassa mainittu toleranssimäärä esiintyneitä lisävaikeuksia vastaavan verran. Häiriön päätyttyä tulee hankkijoiden mahdollisuuksiensa mukaan keskenään jakaa tehon antaminen siten, että sanottu toleranssimäärä mahdollisimman pian voidaan jälleen supistaa \pm 1,500 kWh:iin.

3 §. *Energian mittaus.* Tämän hankintasopimuksen puitteissa myyty ja vastaanotettu sähköenergia mitataan normaalisesti H. K. S:n Sörnäisten voima-aseman 35 kV:n kiskoissa käyttämällä mittari-kytkentää järjestettynä tähän sopimukseen liitetyn piir. S 2618 b mukaan.

Kulutusmittareiden tulee olla rakennetut 3-vaiheista epäsymmetristä vaihekuormaa varten ja tulee jokaisella kulutusmittarilla olla tarkkailumittarinsa kytkettynä eri virtamuuntajille. Virtamuuntajille, joille kulutusmittarit ovat kytketyt, ei saa kytkeä muita laitteita. Kulutusmittarit varustetaan takaisinpyörintäesteellä. 2 §:n 1 kohdassa määritellyn teho- ja energiajaon tasausta tarkkaillaan erikoisella tasaus-kW- ja tasaus-kWh-mittarilla (liitteessä merkityt 5 ja 6). Tasaus-kW-mittarin tulee olla mikäli mahdollista piirtävä mittari. Tasaus-kWh-mittari varustetaan lukulaitteella, joka integroi jommankumman hankkijan mahdollisesti antaman 2 §:n 3 kohdan mukaisesti määritellyn ylienergian. Ylienergian nimellisarvot ovat luettavat joka tunti, ja lukemat on merkittävä sekä H. K. S:n päiväkirjaan että hankkijoille annettavaan vuorokausiraporttiin. Tasausmittarit ovat yksivaiheisia, mutta niiden virtakäämit tulee kytkeä samanvaiheisille virtamuuntajille. E. S. V:n käyttäessä osan H. K. S:n 35 kV:n kiskoihin antamastaan tehomäärästä omiin tarkoituksiinsa, otetaan tämä tasausmittarien kytkennässä huomioon siten, että mittarit osoittavat tasausta silloin kun E. S. V:n tehon nettoanto H. K. S:lle = Imatran tehon anto.

Mittauskojeiden laadun määräävät hankkijat ja H. K. S. yhteisesti. Ne hankkii, asentaa ja hoitaa H. K. S. omalla kustannuksellaan ja omaisuutenaan, paitsi piirtävät MW-, LMW- ja tasausmittarit, jotka hankkijat kustantavat itse ja jotka jäävät heidän omaisuudekseen.

Jokaisella sopimuskumppanilla on oikeus sinetöidä mittarit.

4 §. *Mittarien lukeminen.* Sopimuskumppanien tulee kalenterikuukausittain, aikana, josta he keskenään sopivat, lukea H. K. S:n voima-asemalla olevat, 3 §:ssä mainitut mittarit. Jos hankkijoiden edustajat eivät ole lukemistilaisuudessa saapuvilla, tulee H. K. S:n edustajan suorittaa toimitus ja viipymättä ilmoittaa lukemat hankkijoille.

Molemmilla hankkijoilla on oikeus muulloinkin milloin tahansa lukea kaikki 3 §:ssä mainitut mittarit.

Molemmilla hankkijoilla on oikeus milloin tahansa puhelimitse saada H. K. S:n voima-aseman henkilökunnalta tietoja 3 §:ssä mainittujen mittareiden osoittamista arvoista. H. K. S:n tulee pitää 3 §:ssä mainittujen piirtävien mittareiden piirrosliuskat hankkijoiden nähtävinä tavalla, josta erikseen sovitaan.

5 §. *Mittauskojeiden virheellisyydet.* Jos 3 §:n 1 kohdassa mainittujen, samaa energiaa mittaavien kilowattituntimittarien osoittamat energiankulutuksen määrät poikkeavat toisistaan, lasketaan maksut lukemien keskiarvon perusteella, ellei ilmeisesti ole syytä menetellä toisin.

Jos joku sopimuskumppaneista haluaa mittauskojeiden tarkistusta, menetellään seuraavasti:

Mittauskojeet jätetään Suomen teknillisen korkeakoulun aineen-koetuslaitoksen tai muun sopimuskumppanien valitseman koetuslaitoksen tarkistettaviksi. Kullakin kumppanilla on oikeus olla edustettuna tarkistustilaisuudessa, mutta asianomaisen poissaolo, jos kutsu hänelle on annettu, ei estä sinettien murtamista ja tarkistuksen toimittamista.

Tarkistusaikana ei mittaus saa estyä pitemmäksi ajaksi kuin on välttämätöntä, ja on energiankulutuksen määräämiseksi täksi ajaksi järjestettävä ainakin yksinkertainen mittaus.

Tarkistuksen kustantaa se sopimuskumppani, joka tarkistusta on vaatinut, ellei toisin sovita.

Jos mittaus tarkistuksessa osoittautuu virheelliseksi, korjattakoon laskutus vastaavasti, ei kuitenkaan enempää kuin 6 kuukautta taannehtivasti.

6 §. *Rinnakkaiskäyttö ja säätö.* I. V:n tulee säätää voimakoneensa siten, että jaksoluku on noin 50 sekunnissa, hetkeillisiä vaihteluja lukuunottamatta.

E. S. V:n tulee säätää voimakoneensa ja muut laitteensa siten, että E. S. V:n H. K. S:lle antama tehomäärä, H. K. S:n voima-ase-malta saatujen tietojen mukaan, on mikäli mahdollista 2 §:n määräysten mukainen, jotenka kumppanin hankkijan pystyessä antamaan teho-osuutensa, ei ylienergian nimellisarvo saisi muuttua.

H. K. S:n tulee säätää käytössä ehkä olevat voimakoneensa siten, että hankkijoiden yhteisesti H. K. S:lle antama teho mikäli mahdollista pysyy siinä määrässä, jonka H. K. S:n tämän sopimuksen mukaan tulee ottaa hankkijoilta.

H. K. S:n tulee voima-asemaltaan puhelimitse tai muulla tavalla antaa hankkijoille heidän määräämiinsä paikkoihin säätöä varten tarvittavat tiedot sekä muutenkin puolueettomasti avustaa hankkijoita näiden haluaman hankintajaon toteuttamisessa. Erikoisesti tulee H. K. S:n ilmoittaa E. S. V:lle niinhyvin milloin 2 §:ssä mainitun ylienergian todellinen arvo vastaa sen nimellisarvoa, milloin se poikkeaa tästä ± 750 kWh sekä milloin se poikkeaa tästä $\pm 1,500$ kWh, kuin myöskin nimellisarvon muutoksista, samalla ilmoittaen ylittehonkin määrän. H. K. S:n tulee myöskin välittää rinnakkaiskäyttöä ja säätöä koskevat ilmoitukset hankkijoiden välillä.

Edellisessä kohdassa edellytettyä viestiyhteyttä varten luovuttaa H. K. S. voima-asemansa ja Vanhassakaupungissa olevan I. V:n muunto-aseman välisestä viestikaapelistaan kummankin hankkijan vapaasti käytettäväksi yhden viestijohtoparin. Muut tarvittavat viestilaitteet on kummankin hankkijan kustannettava ja kunnossapidettava.

H. K. S. huolehtii siitä, että sen ottama induktiivinen loisteho ei vastoin hankkijain tahtoa ylitä 3 IMW:ia jaettuna niin tasan kummankin hankkijan osalle kuin käytettävissä olevilla laitteilla voidaan säätää. Hankkijat taas sitoutuvat huolehtimaan siitä, että jännite 35 kV:n kiskoissa voidaan tällöin aina saattaa 33—36 kV:n välille. Tätä tarkoitusta varten on hankkijoilla, mikäli H. K. S:n käyttöolot sen muuten sallivat, oikeus eri korvausta vastaan käyttää loistehon säätöön, lisäkompensointiin, H. K. S:n vapaita turbogeneraattoreita. Korvauksena tällaisesta lisäkompensoimiskäytöstä suorittavat hankkijat H. K. S:lle Smk. 100: — jokaisesta säätöä varten toimitetusta käynnistyksestä sekä hyvittävät H. K. S:ta jokaiselta kompensoattorin käyttötunnilta 300 tai 500 kWh laskettuna täysin neljänneksin ja sen mukaan onko 6 tai 10 IMW kompensoimiskykyinen kone käynnistetty. Tällöin on hankkijoilla oikeus tarvittaessa saada käytettäväkseen lisäkoneen koko kapasitiivinen loisteho. Korvauksen lisäkompensoinnista suorittavat hankkijat H. K. S:lle suhteellisesti saamaansa loisteho-osuuteen.

H. K. S:n tulee kuormittaa kaikkia kolmea vaihetta siinä määrin samanlaisesti, ettei hankkijoille synny haittaa.

Kunkin sopimuskumppanin tulee muutoinkin hoitaa ja käyttää laitteitaan siten, ettei toisen laitteiden käyttö häiriinny, sekä noudattaa toisten sopimuskumppanien tässä suhteessa asettamia kohtuullisia vaatimuksia.

7 §. *Laitosten hoito, vikojen korjaaminen y. m.* Kunkin sopimuskumppanin tulee pitää energianjako- ja käyttölaitteensa hyvässä kunnossa, niin että häiriöt energianhankinnassa ja -jakelussa mikäli mahdollista vältetään, sekä omalta kohdaltaan vastata siitä, että laitteet ovat voimassaolevan lain ja valtiovaltan antamien määräysten mukaiset.

Kunkin sopimuskumppanin tulee myöskin pitää 6 §:ssä mainitut viestilaitteensa hyvässä kunnossa, niin etteivät ne aiheuta häiriöitä käytössä.

Sopimuskumppanit ovat velvolliset viipymättä korjaamaan sellaiset omissa laitteissaan ilmenneet viat, jotka rajoittavat tai keskeyttävät tai muuten häiritsevät energianhankintaa, sekä pyynnöstä toisilleen ilmoittamaan vioista, niiden syistä ja korjaamisesta.

H. K. S. asettaa mainitulla höyryvoima-asemallaan H. K. S:lle kulloinkin sopivalle paikalle E. S. V:n maksutta käytettäväksi tarpeellisen tilan tämän hankinnan yhteydessä käytettyjä johtoja, muuntajia ja muita laitteita varten, huolehtien myöskin maksutta niiden silmälläpidosta.

8 §. *Hankintakeskeytykset.* Sopimuskumppaneilla on oikeus korjauksia, kojeiden ja johtojen laajentamista ja muuttamista sekä jännitteisten osien ja eristimien puhdistusta, samoin kuin välttämättömiä kokeita ja tutkimuksia varten keskeyttää energianhankinta tarpeellisen pitkäksi ajaksi.

Keskeytys on kuitenkin mikäli mahdollista rajoitettava enintään viideksi tunniksi kerrallaan ja sijoitettava klo 8 ja klo 17 väliseen aikaan sunnuntai- ja juhlapäivinä, ei kuitenkaan, mikäli mahdollista, molemmat hankkijat samaan aikaan. Mikäli keskeytys on ennakkolta tiedossa, tulee sopimuskumppanien mahdollisimman ajoissa ilmoittaa siitä toisilleen.

Energianhankinnan keskeytyksestä, joka on kestänyt vuorokauden tai enemmän ja jota H. K. S. ei ole aiheuttanut, on H. K. S:lla oikeus vähentää 9 §:ssä mainitusta, hankkijalle maksettavasta perusmaksusta $\frac{1}{30}$ jokaiselta täydeltä vuorokaudelta, minkä keskeytystä on kestänyt.

9 §. *Maksut ja niiden laskeminen.* H. K. S. suorittaa saamastaan sähkövirrasta hankkijoille:

1) perusmaksuna jokaiselta kalenterikuukaudelta kummallekin hankkijalle

$$10,000 \times \left(9 + \frac{H}{4}\right) \text{ Suomen markkaa;}$$

2) kulutusmaksuna kummaltakin hankkijalta ottamansa energiamäärän jokaiselta kilowattitunnilta

$$\frac{H}{300} \text{ Suomen markkaa.}$$

Luku H tarkoittaa sitä Suomen markan määräistä keskihintaa 1,000,000 tehollista lämpöyksikköä sisältävää polttoainemäärää kohti, jonka H. K. S:n täytyisi maksaa siitä kattilahuoneeseensa hankitusta polttoainemäärästä, mikä tarvittaisiin, ellei vesivoimanhankintaa tapahtuisi.

Luvun H:n arvo määrätään aina ennakkolta kahdesti vuodessa 6 kuukaudeksi kerrallaan olemaan voimassa tammikuun alusta kesäkuun loppuun ja heinäkuun alusta joulukuun loppuun, ottamalla huomioon silloin vallitsevat H. K. S:lle edullisimmat joko kotimai- tai ulkomaisen polttoaineen hinnat, kuitenkin lukuunottamatta 1 §:n 2 kohdassa mainittuja jätteitä. Sanotun luvun H:n arvon puolueeton laskeminen ja kulloinkin ilmoittaminen asiakumppaneille jätetään, erikseen sovittavasta ja asiakumppanien kesken tasan jaettavasta maksusta, Voima- ja polttoainetaloudellisen yhdistyksen tehtäväksi, elleivät asiakumppanit toisin sovi.

Hankkijat suorittavat toisillensa H. K. S:lta saamansa kulutusmaksun niistä 2 §:n 2 kohdassa mainituista ylienergiämääristä, jotka he yli oikeuksiensa ehkä ovat antaneet.

Hankkijat suorittavat H. K. S:lle sen voima-asemalta ehkä saamastaan 1 §:n 3 kohdassa mainitusta varaenergiasta sellaisen korvauksen, joka vastaa H. K. S:lle aiheutuvia lisäkustannuksia hankkijoille annetun energiamäärän ostamisesta toiselta hankkijalta tai kehittämisestä omalla höyryvoima-asemallaan.

Hankkijat suorittavat H. K. S:lle sen voima-asemalta ehkä saamastaan 6 §:n 6 kohdassa mainitusta lisäkompensoinnista aiheutuvat käynnistys- ja kompensointimaksunsa, siten kuin 6 §:n 6 kohdassa on sanottu.

Mikäli toinen hankkijoista väliaikaisesti hankkii H. K. S:lle suu-remman teho- (ja energia-) määrän kuin toinen, eikä ole kysymys ylittehon antamisesta siten, että hankkijoiden yhteensä antama teho on yli 20,000 kilowattia, on hankkijoiden keskenään sovittava siitä, miten heidän H. K. S:lta yhteensä saatavat maksut on kohtuudenmukaisesti jaettava heidän keskenään.

10 §. *Maksujen suoritustapa.* H. K. S. suorittaa kummallekin hankkijalle tämän osoittamaan maksukonttoriin, viimeistään viidentenätoista päivänä asianomaisen laskun vastaanottamisesta, tämän sopimuksen mukaiset maksunsa seuraavasti:

1) kuukausittain 9 §:n 1 kohdassa mainitun perusmaksun, huomioonottaen 8 §:n 3 kohdassa mainitut vähennykset kahden edellisen mittarilukemisen välisenä aikana ehkä sattuneista hankintakeskeytyksistä;

2) kuukausittain 9 §:n 2 kohdassa mainitun kulutusmaksun kahden lähinnä edellisen mittarilukemisen välisenä aikana k. o. hankkijalta otetusta energiasta, jolloin sanotusta energiamäärästä vähennetään 6 §:n 6 kohdan määräämä kWh-hyvitys mahdollisesti annetusta lisäkompensoinnista.

Hankkijat suorittavat toisilleen, viimeistään viidentenätoista päivänä asianomaisen laskun vastaanottamisesta lukien, 9 §:ssä mainitut maksunsa kahden lähinnä edellisen mittarilukemisen välisenä aikana yli oikeuksiensa ehkä antamistaan ylienergiämääristä.

Hankkijat suorittavat kumpikin erikseen kuukausittain H. K. S:lle, viimeistään viidentenätoista päivänä asianomaisen laskun vastaanottamisesta lukien, 9 §:n mukaiset maksunsa kahden lähinnä edellisen mittarilukemisen välisenä aikana tilauksensa mukaan ehkä saamastaan varaenergiasta sekä 9 §:n määräämän korvauksen lisäkompensointia varten mahdollisesti toimitetuista käynnistyksistä.

11 §. *Ylivoimainen este.* Ylivoimaiseksi esteeksi sopimuksen määräysten täyttämässä katsotaan sota, kapina, tulipalo, onnettomuustapaus, työlakko, asianomaisen työnantajajärjestön määräämä työsulku, poikkeuksellinen vesi- tai jäättilanne tai muu luonnoneste sekä sellainen erinomainen tapaus, jota sopimuskumppani ei ole kyennyt estämään, jos sellainen on todistettavasti tehnyt sopimusehtojen noudattamisen mahdottomaksi.

12 §. *Hyvitys ja vahingonkorvaus.* Tämä sopimus ei oikeuta eikä velvoita sopimuskumppaneita muuhun hyvitykseen tai vahingonkorvaukseen, kuin mistä sopimuksessa on nimenomaan mainittu.

N:o 80 (jatk.)

13 §. Erimielisyydet. Kaikki tästä välikirjasta aiheutuvat riidat ratkaisee keskuskauppakamarin välityslautakunta, jonka tuomio päätöstä asianomaiset sitoutuvat noudattamaan, myöskin mikäli koskee välimeskuluja.

14 §. Sopimuksen siirtäminen. Sopimuskumppanit eivät ole oikeutetut ilman toisten sopimuskumppanien suostumusta tätä sopimusta siirtämään, ellei edellisessä pykälässä mainittu välityslautakunta toisin päättä.

15 §. Voimaantuminen ja irtisanominen. Sopimus astuu voimaan heti kun kaikki sopimuskumppanit ovat sen allekirjoittaneet. Sopimuksen mukainen energianhankinta alkaa 1 päivänä tammikuuta 1937.

Sopimus lakkaa olemasta voimassa kahden vuoden kuluttua jonkun sopimuskumppanin muille tekemästä kirjallisesta irtisanomisesta lukien.

81. Silmätautien osaston ja poliklinikan perustaminen Kivelän sairaalaan.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 28 p:itä 1936.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 918)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä: että Kivelän sairaalaan 1 päivästä heinäkuuta 1937 järjestetään silmätautien osasto ja poliklinikka;

että Marian sairaalassa sijaitsevan tohtori J. G. Lindbergin silmäpoliklinikan avustus lakkautetaan vuoden 1937 kesäkuun umpeen mennessä;

82. Kaupungin työntekijäin alimmat tuntipalkat.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat joulukuun 2 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 31)

<i>Kaupungin laitosten työpajojen alaisissa töissä.</i>		Smk.
Esimiehet		12: —
Sähköistäjät, vanhemmat		11: 50
» nuoremmat	8: —	10: —
Hitsaajat, sähkö-		11: —
» kaasu-		11: —
Koneenkooajat, auto-		11: —
» polttomoottorin		11: —
Konetyöntekijät, sorvarit		11: —
» kursoajat		11: —

Konetyöntekijät, muut, työn laadusta ja ammatti- taidosta riippuen	8: — — 10: —
Viilaaajat, vanhemmat	11: —
» nuoremmat	8: — — 9: 50
» työkalu-	11: 50
Sepät, vanhemmat	11: —
» nuoremmat	8: — — 9: 50
» apulaiset	7: 50
Peltisevät	11: —
Levysepät	11: —
Puusepät	10: 50
Kirvesmiehet	9: —
Maalarit	11: —
» apulaiset	8: —
Pursimiehet	10: —
Oppilaat	4: — — 7: —

Rakennustoimiston ja kiinteistötoimiston alaisissa töissä.

Sukeltajat	18: 50
Puusepät, rakennuksilla	10: —
Kirvesmiehet, ulkotöissä	9: 50
Koneenkäyttäjät	10: 50
Satamanosturien käyttäjät	9: 50
Sähkönosturien ja vintturien käyttäjät	8: 50
Lataajat	11: —
Kivimiehet ja porarit	10: 50
Kivimiehet latomamuurin töissä	9: —
Aputyöläiset kivitöissä	8: —
Kadunlaskijat	10: —
Putkenlaskijat, saumaaajat ja asfaltoijat	9: —
Sementtityöntekijät, vanhemmat	10: —
» nuoremmat	9: —
Betonityöntekijät, ammattitaitoiset	8: 50
» apulaiset	7: 50
» raudoittajat	10: —
» raudoittajan apulaiset	8: 25
Apu- tai sekatyöläiset	7: —
Mittausapulaiset, ammattitaitoiset	9: —
» tilapäiset	7: 50
Puutarhurit	8: 50
Puistotyöläiset, miehet	7: —
» naiset	6: —
Naiset puhdistustöissä	5: 50
» muissa töissä	6: —
Yövärtijat	6: —
Kuorma-ajurit, omalla hevosella	14: —
Muurarit	10: 50

N:o 82 (jatk.)

Rappaajat	10: 50
Uunintekijät	11: —
Laastin- ja tiilenkantajat	8: —
Väliseinäntekijät	10: —
Maalarit, rakennuksilla	11: —
Asfalttityöntekijät, valurit	9: 50
» keittäjät, hiertäjät ja katutöiden asfaltoijat	8: 50
» kantajat ja katutöiden asfaltoijien apulaiset	7: 25
Huopakaton tekijät	9: —
Tilkitsijät	8: —
Viemärin puhdistajat	8: —
Päivävärtijät	7: —
Autonkuljettajat, kaupungin vaunuin	9: 75
» omin vaunuin, kuorma pienempi kuin 2,000 kg.	26: 50
» samoin, kuorma = tai suurempi kuin 2,000 kg.	32: 50

Puhtaanapitolaitoksen alaisissa töissä.

Erikoisautonkuljettajat	11: —
Kuorma-autonkuljettajat	10: —
Auton apumiehet	9: —
Ryhmäetumiehet	10: —
Kadunlakaisijat	9: —
Ajomiehet kaupungin hevosella	9: —
Vaunumiehet lastauspaikoilla	9: —
Miehet Malmin kaatopaikalla	9: —
Naiset » »	8: —
Hevostallissa palvelevat	9: —
Naiset raskaassa työssä	7: —
Muissa ammatti- tai aputöissä maksetaan samat palkat kuin rakennustoimistossa.	

Vesijohtolaitoksen alaisissa töissä.

Kemiallisen osaston työmiehet vuorotyössä	9: —
Putkenlaskijat ja asentajat, vanhemmat	11: —
S:n nuoremmat	10: —
» apulaiset, vanhemmat	9: —
» » nuoremmat	8: —
Muissa ammatti- tai aputöissä maksetaan samat palkat kuin rakennustoimistossa.	

Kaasulaitoksen alaisissa töissä.

Uuninhoitajat	11: —
Uuninlämmittäjät	10: —

Uuninapulaiset	9: —
Moottorinhoitajat	9: 50
Koukkumiehet ja seulojat	8: —
Voitelijat	9: 50
Höyrykattilanlämmittäjät	9: 50
Kemiallisen työn tekijät vuorotöissä	9: 50
» » » päivätyössä	9: —
Putkenlaskijat, vanhemmat	11: —
» nuoremmat	10: —
» apulaiset, vanhemmat	9: —
» » nuoremmat	8: —
Mittarinkorjaajat ja kojemonttöörit, vanhemmat ...	10: 50
» » » nuoremmat ...	7: 50 — 9: 50
Autonkuljettajat	10: —
Kaasu-uunimuurarit	11: —
Ulkotyöntekijät, apurit ja hiilenkuljettajat	7: —
Muissa ammatti- tai aputoissa maksetaan samat palkat kuin rakennustoimistossa.	

Sähkölaitoksen alaisissa töissä.

Nuoremmat sähköasentajat työvuosista ja ammattitaidosta riippuen	7: 50 — 10: —
Täysin ammattitaitoiset sähköasentajat	11: 50
Mittarintarkistajat	11: 50
Erikoistarkistajat	13: 50
Muissa ammatti- tai aputoissa maksetaan samat palkat kuin rakennustoimistossa.	

Asianomainen ylin työnjohto oikeutetaan yksityistapauksissa työntekijäin paremman ammattitaidon tai työkyvyn taikka ahkeruuden perusteella korottamaan palkkaa enintään 10 %.

Kaupungin kustantamaa elinkorkoa tai eläkettä nauttivan työläisen palkasta vähennetään hänen elinkorkonsa tai eläkkeensä määrä vastaavalta ajalta.

Kaupunginhallitus oikeutetaan erikoisten seikkojen perusteella korottamaan vahvistettua palkkaa määrätyn nimikkeen kohdalla enintään 10 %:lla.

Urakkatyötariiffien vahvistaminen on asianomaisen lautakunnan asia.

Yllämainittu palkkatariffi lisämääräyksineen astui voimaan tammikuun 1 päivästä 1937 lukien.

83. Työttömyyshuoltotoiminnan järjestäminen.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 3 p:itä 1936.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

1) että työttömyyshuolto Helsingissä määrätään vuoden 1937 alusta lukien huoltolautakunnan toimitettavaksi kaikissa muissa suhteissa, paitsi siltä osalta, joka koskee suhteita valtioneuvostoon ja sen asianomaisiin ministeriöihin sekä töiden järjestämistä ja teettoa, mikä osa jää kaupunginhallituksen tehtäväksi;

2) että kunnan työttömyystöihin pääsyn ehdoksi asetetaan myös yhteiskunnallisen avun tarve, jolloin kysymystä yhteiskunnallisen avun tarpeen olemassaolosta ei ole työnhakijoihin nähden tulkittava ahtaasti;

3) että työttömyyshuollon toimittamista varten perustetaan erityinen työttömyyshuoltokanslia;

4) että työttömyyskortistoon merkitseminen ja kortiston järjestäminen toteutetaan ehdotusta työttömyyshuoltotoiminnan suunta-
viivoiksi laatimaan asetetun komitean ehdottamalla tavalla;

Työttömyyskortistoon pyrkijän on täytettävä erityinen työttömyystöihin pyrkimyskaavake, joiden käsittelyssä on noudatettava seuraavaa menettelyä:

1) Kaavakkeita jaetaan halukkaille kaikista lautakunnan alaisista huoltokanslioista.

2) Työttömyyskortistoon pyrkijän on jätettävä täyttämänsä kaavake siihen alueelliseen huoltokansliaan (piirikansliaan), johon pyrkijä asuntonsa mukaan kuuluu.

3) Kanslian on ilman eri pyyntöä annettava hakemuksesta lausuntonsa ja merkittävä se hakemuskäavakkeelle sekä toimitettava kaavake viipymättä työttömyyshuoltokansliaan.

4) Työttömyyshuoltokanslian päällikön on näin saamansa hakemukset esiteltävä mahdollisimman kiireellisesti lautakunnan toimintajohtajalle tai lautakunnan määräämälle apulaisjohtajalle, jolloin esittelyn päätöksensä kaavakkeelle heti merkitään työttömyyskortistoon hyväksyminen tai anomuksen hylkääminen.

5) Myönteisen ratkaisun perusteella ottaa työttömyyshuoltokanslia pyrkijän luetteloihinsa laatimalla hänestä keskuskortin ja antamalla hänelle työttömyyskortin.

5)—7) —————

Kaupungin vakinaisista töistä varatöihin siirrettävien työntekijäin ei itsensä tarvitse ilmoittautua huoltolautakunnalle, vaan hankitaan heitä koskevat henkilötiedot huoltolautakunnan toimesta työpaikoilla, missä heille annetaan työosoitus. Kuitenkin on huoltolautakunnalle annettava ajoissa tieto työttömyystöihin siirrettävistä työntekijöistä, niin että lautakunta on tilaisuudessa toteamaan näiden työntekijäin yhteiskunnallisen avun tarpeen.
Kaup.hall. päätös jouluk. 10 p:itä 1936.

84. Määräykset yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia maksuja laiminlyötessä kannettavasta sakkokorosta ja perimispalkkiosta.

Kaupunginhallituksen päätös Joulukuun 23 p:ltä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 42)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaupungin laitoksia tehdessään yksityisoikeudellisia sopimuksia, joiden perusteella maksuja kaupungille on suoritettava, ottamaan sopimuksiin sakkokoron ja perimispalkkion suorittamista koskevan määräyksen samoinkuin määräyksen siitä, koska maksu on suoritettava, jonka ohessa päätettiin alentaa perittävän sakkokoron suuruus tammikuun 1 päivästä 1937 lukien 10 %:sta 8 %:iin, jota korkoa on sovellettava myöskin kaupunginhallituksen myöntäessä maksuajan lykkäystä, sekä että, milloin ei ole tehty sopimusta sakkokoron suorittamisesta, on maksuvelvolliselta vaadittava 6 %:n viivästyskorko, edellyttäen, että on kysymys määräaikana suoritettavaksi erääntyneestä maksusta. Perimispalkkio vahvistettiin 20 markaksi, paitsi milloin laiminlyöty maksu ei ylitä 200 markkaa, 10 markaksi.

85. Menettelytapaohjeet, joita noudatetaan Helsingin kaupungin sairaaloiden ja kaupungin köyhäinhoidon välillä niihin sairaalaan pyrkijöihin nähden, jotka itse eivät kykene suorittamaan etumaksua sairaalahoidosta tahi hankkimaan hoitomaksusta vakavaraisen henkilön maksusitoumusta.

Köyhäinhoidolautakunnan toukokuun 6 p:nä 1935 ja sairaalain hallituksen toukokuun 10 p:nä 1935 hyväkymät.

1 §. Lokakuun 28 päivänä 1925 vahvistettujen Helsingin kaupungin sairaalain sääntöjen 10 §:n mukaisesti jaetaan kaupungin sairaaloihin pyrkivät ja otettavat sairaanhoitomaksujen suoritusmenettelyyn nähden tässä sopimuksessa kahteen eri ryhmään, nimittäin:

1) ryhmään A, johon kuuluvat ne sairaat, joiden sairaus ei vaadi pikaista pääsyä sairaalaan; sekä

2) ryhmään B, johon kuuluvat ne sairaat, joiden sairaus vaatii pikaista pääsyä sairaalaan.

2 §. Kun 1 §:ssä mainittuun A-ryhmään kuuluva sairas pyrkii sairaalaan ja sairaalan lääkäri on todennut hänet sairaalahoidon tarpeessa olevaksi, on mainitun lääkärin annettava hänelle kirjallinen todistus tästä ja ohjattava hänet maksusitoumuksen hankkimiseksi kääntymään köyhäinhoidon puoleen; ja on avustuskanslian maksusitoumuspyynnön täten tai muutoin vastaanotettuaan käsiteltävä asia kiireellisessä järjestyksessä ja tällöin otettava varteen:

1) että tarpeellinen kodissakäynti suoritetaan, mikäli suinkin mahdollista, samana päivänä kuin pyyntö maksusitoumuksesta

tehdään tai ainakin sitä seuraavana arkipäivänä, niin myös että kodissakäynnistä johtuva tarkastuspöytäkirja valmistetaan saman ajan sisällä;

2) että asianomainen kodissakävijä esittelee asian avustuskanslian esimiehelle viimeistään kolmannen arkipäivän aamuna pyyntöistä lukien, pyyntöpäivää mukaanlukematta;

3) että kanslianesimies huolehtii siitä, että maksusitoumus, jos se myönnetään, laaditaan heti ratkaisun tapahduttua, niin että se on kanslian toimistosta noudettavissa 2 kohdassa mainittuna kolmantena arkipäivänä kello 12:sta alkaen;

4) että toinen kappale maksusitoumuksesta viipymättä lähetetään köyhäinhoitoviraston kassa- ja tiliosastolle;

5) että asianomaisen kodissakävijän on, jos hän havaitsee, että työnantaja köyhäinhoitolain 4 §:n mukaisesti olisi velvollinen sairastuneesta huolehtimaan ja vastaamaan tämän sairashoitomaksusta, tai että sairastuneella on maksukykyinen elatusvelvollinen omainen (köyhäinhoitolain 2 ja 3 §) heti esitettävä työnantajalle tai elatusvelvolliselle allekirjoitettavaksi tarkoitusta varten varattu maksusitoumuskaavake edelliselle siksi ajaksi, jonka työsopimus on voimassa, vähintään 14 päiväksi, ja jälkimäiselle ilman aikamäärää, sekä, jos se annetaan, esitettävä sekin kanslianesimiehelle, jonka on huolehdittava siitäkin, että näin saatu sitoumus on 3 kohdassa mainittuna aikana kanslian toimistossa asianomaiselle noutajalle jätettävissä, kuin myöskin siitä, että köyhäinhoidon maksusitoumus samalla annetaan työnantajan maksusitoumuksen jatkoksi ja täydennykseksi viimeksimainitun päätepäivästä lukien edelleen;

6) että A-ryhmään kuuluvien sairaiden maksusitoumuksista kansliassa pidetään päiväkirjaa, johon merkitään pyyntöpäivämäärät, antopäivät tai hylkäämispäivät ynnä hylkäämisen syyt; sekä

7) ettei A-ryhmään kuuluvista sairaista maksusitoumuksia avustuskanslian toimesta välittömästi lähetetä lainkaan sairaaloihin, vaan että ne jätetään ainoastaan anojille tai heidän asiamiehilleen.

3 §. A-ryhmään kuuluvalla sairaalla annettu maksusitoumus on sairaalaan pääsyyntä nähden köyhäinhoitoa sitova ainoastaan 30 päivää antopäivästä lukien, antopäivä mukaanluettuna, älköönkä sairaalassa vanhempaa sitoumusta vastaanotettako, vaan ohjattakoon sellaisella sairaalaan pyrkivä kääntymään uudelleen avustuskanslian puoleen uuden sitoumuksen hankkimiseksi.

Jos havaitaan, että sairas, joka edellisessä momentissa mainittu, vanhentuneella maksusitoumuksella pyrkii sairaalaan, on sellaisessa tilassa, että hänet on pikaisesti otettava sairaalaan, menettäköön sairaala häneen nähden niinkuin B-ryhmään kuuluvista on sovitto ja palauttakoon vanhentuneen sitoumuksen köyhäinhoidolle.

4 §. Kun 1 §:ssä mainittuun B-ryhmään kuuluva henkilö pyrkii sairaalaan ja sairaustapaus todetaan sairaalain sääntöjen 10 §:n 2 momentin mukaisesti sellaiseksi, että hänet on ilman etumaksua tai maksusitoumusta heti vastaanotettava, asianomaisen sairaalan on, köyhäinhoidon maksusitoumuksen saadakseen, otettava varteen:

1) että se sairaalan lääkäri, joka ottaa potilaan sairaalaan, heti vastaanottopäivänä, tai ellei sairauden laatu sitä mitenkään salli, niin pian kuin suinkin mahdollista, ottaa sairaalta hänen kotipaikka-oikeutensa y. m. selvittämiseksi tarvittavat tiedot ja merkitsee ne tarkoitusta varten varatulle maksusitoumuspyyntökaavakkeelle, joka sen jälkeen on heti toimitettava sairaalan toimitsijan konttoriin;

2) että toimitsijan konttorissa päivittäin 1 kohdassa mainittujen kaavakkeiden sinne saavuttua tutkitaan, onko sairaalla sellainen työnantaja, joka köyhäinhoitolain 4 §:n mukaan on velvollinen sairaanhoitomaksusta vastaamaan, tai maksukykyinen köyhäinhoitolain 2 §:ssä mainittu elatusvelvollinen omainen, sekä, jos niin on laita, että, mikäli se vaikeuksitta ja suuremmatta viivytyksettä voi tapahtua, tälle vielä samana päivänä tai ainakin seuraavana esitetään pyyntö, että hän suorittaisi sairaalaan määrätyn etumaksun taikka antaisi hoitomaksusta sitoumuksensa;

3) että jos työnantaja tai omainen ei ole 2 kohdassa edellytettyyn pyyntöön suostunut, toimitsijan konttorissa siitä heti tehdään merkintä edellämainitulle maksusitoumuspyyntökaavakkeelle ja toimitetaan maksusitoumuspyyntö köyhäinhoidon rekisteritoimistoon, mikäli suinkin mahdollista, vielä samana päivänä;

4) että jos työnantaja on suostunut 2 kohdassa esitettyyn pyyntöön, mutta vähemmältä osalta kuin mitä hoito vaatii, maksusitoumuspyyntö ylimenevältä ajalta samana tai seuraavana päivänä lähetetään rekisteritoimistoon; sekä

5) että köyhäinhoidon asianomaisille kodissakävijöille varataan päivittäin määrätunteina tilaisuus, silloin kun potilaan tila sen salli, tarpeen niin vaatiessa, käydä täydentämässä 1 kohdassa mainittuja merkintöjä kotipaikka-oikeuden y. m. selvittämiseksi.

5 §. Köyhäinhoidon rekisteritoimiston on huolehdittava siitä, että toimistoon saapuneet maksusitoumuspyynnöt kunakin päivänä viedään tarkoitusta varten varattuun päiväkirjaan ja lähetetään vielä samana päivänä tai viimeistään seuraavana aamuna ensimmäisen virkatunnin sisällä asianomaisiin avustuskanslioihin käsiteltäviksi, niin myös että avustuskanslioiden rekisteritoimistoon lähettämät maksusitoumukset tai hylkäävät vastaukset tehtyihin pyyntöihin merkitään toimiston päiväkirjaan ja lähetetään toimistosta saapumispäivänä tai ainakin seuraavana päivänä asianomaisten sairaalan toimitsijoille; ja on rekisteritoimiston valvottava, etteivät asiat viivy avustuskanslioissa pitempään kuin että ne palaavat toimistoon kulloinkin viimeistään neljäntenä arkipäivänä.

6 §. Avustuskansliassa ovat 5 §:ssä mainitut maksusitoumuspyynnöt käsiteltävät kiireellisessä järjestyksessä, ja on tällöin varteenotettava:

1) että mikäli maksusitoumuspyyntöön liittyvät kotipaikka-oikeuden y. m. selvittämiseksi tarvittavat tiedot eivät ole selvästi merkityt tai riittävät, kanslian on huolehdittava, että tehtävään määrätty kodissakävijä käy tarkoitusta varten sovittuina tunteina

asianomaisissa sairaaloissa tapaamassa potilaita ja tarvittaessa myös toimitsijaa täydentääkseen puheenalaiset tiedot, ja on tämä toimenpide suoritettava samana päivänä kuin maksusitoumuspyyntö on avustuskansliaan saapunut tai ainakin seuraavana arkipäivänä;

2) että kodissakävijä esittelee asian avustuskanslian esimiehelle viimeistään kolmannen arkipäivän aamuna maksusitoumuspyynnön kansliaan saapumispäivästä lukien, saapumispäivää mukaanluke-matta;

3) että kanslianesimies huolehtii siitä, että maksusitoumus tai kielteinen vastaus selvine perusteluineen kirjoitetaan heti ratkaisun tapahduttua ja lähetetään vielä samana päivänä rekisteritoimis-toon; sekä

4) että avustuskansliassa pidetään tässä pykälässä tarkoitetuista maksusitoumuspyynnöistä sellaista kontrolliluettelo, että sen merkinnöistä voidaan seurata, etteivät vastaukset viivästy yli määrä-tyn ajan.

7 §. Kustakin A-ryhmään kuuluvasta tapauksesta tulee sairaa-lan toimitsijan sitä varten varatulla kaavakkeella antaa köyhäinhoito-viraston kassa- ja tiliosastolle ilmoitus siitä, milloin sairas on sairaa-laan otettu, ja sekä A- että B-ryhmään kuuluvista tapauksista, mil-loin sairas on sairaalasta poistunut, niin myös miltä ajalta ja mikä määrä köyhäinhoidolta on merkitty veolitettavaksi.

8 §. Köyhäinhoidon johonkin kaupungin sairaalaan antama maksusitoumus on köyhäinhoitoa velvoittava, vaikka sairas siirret-täisiinkin toiseen kaupungin sairaalaan, mutta vain sillä ehdolla, että jälkimmäisestäkin sairaalasta köyhäinhoitoviraston kassa- ja tiliosastolle annetaan 7 §:ssä määrättyt sekä A- että B-ryhmää kos-kevat ilmoitukset.

9 §. Sama köyhäinhoidon maksusitoumus on voimassa useam-paakin hoitokautta varten samassa sairaalassa, saman sairauden joh-dosta, kuitenkin niin, että viimeisen hoitokauden tulee alkaa ennen-kuin 30 päivää maksusitoumuksen antamisesta on kulunut, mutta on tässäkin tapauksessa köyhäinhoitovirastoon tehtävä 8 §:ssä määrä-tyt ilmoitukset.

10 §. Milloin sairaala, maksusitoumusta pyydettyään tai sel-laisen saatuaan, on saanut hoitomaksun toisaalta, maksusitoumus-pyyntö on heti peruutettava tai sitoumus palautettava rekisteritoi-mistoon.

11 §. Sairaalan toimitsijan on B-ryhmään kuuluvissa tapauk-sissa otettava vastaan myös osamaksuja hoidosta ja otettava ne huomioon köyhäinhoidolta maksusitoumusta pyytäessään.

12 §. Köyhäinhoitoviraston on, mikäli suinkin mahdollista, hankittava korvausvaatimustensa perusteiksi tarvitsemansa tiedot ja selvitykset sairaaloista 6 §:n 1 kohdassa mainittujen sairaalakäyn-tien yhteydessä tai jos välttämätön tarve niin vaatii, puhelimitse tai muulla sopivalla tavalla.

13 §. Jos maksavan potilaan maksukyky lakkaa tai hänen puo-lestaan sairaalaan annettua maksusitoumusta ei pystytä täyttämään

ja sairaala tällaisesta syystä, siitä tiedon saatuaan, pyytää köyhäinhoidolta maksusitoumusta, älköön tämä sitä, mikäli pyyntö koskee Helsingissä kotipaikkaoikeutettua henkilöä, takautuvaltaakaan ajalta kieltäkö, jos potilas todetaan varattomaksi eikä muutakaan perusteltua syytä, kuten korvauksen perimisen vanhentumista ehdollisesti elatusvelvollisilta, pyynnön hylkäämiseen ilmene. Maksusitoumusta tällaisessa tapauksessa annettaessa ei tapauksen tutkimiseen sovelluteta kiireellistä tutkimisjärjestystä.

14 §. Kun maksusitoumuspyyntö koskee B-ryhmään kuuluvaa tapausta, riittää sen hylkäämiseen ainoastaan se peruste, että sairaalla itsellään tai hänen ehdottomasti elatusvelvollisella omaisellaan (köyhäinhoitolain 2 §) on varoja, rahaa, eläke, elinkorko, palkka tai muuta omaisuutta hoitomaksun suorittamiseen, joten sairaala todella voi periä hoitomaksun joko sovinnolla tai ulosottoteitse, ja on tämän omaisuuden laatu ja sen sijaitsemispaikka tällöin vastauksessa ilmoitettava.

86. Helsingin kaupungin linjavaunuaseman järjestys- sääntöjen muutokset.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat helmikuun 17 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 59)

Kiinteistölautakunta vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin linjavaunuasemalle heinäkuun 25 päivänä 1935 vahvistettujen järjestyssääntöjen 3) ja 5) kohdan muutettuina näin kuuluviksi:

3) Jokaisen liikennöitsijän on annettava matkalippuhinnastonsa asemalle. Linjavaunuasema on yksin oikeutettu huolehtimaan matkalippujen ennakkomyynnistä. Matkalippujen myynti toimistossa lopetetaan 15 min. ennen vaunun lähtöä; tällöin on kuljettajalle annettava paikkalista, ja on hän tämän jälkeen oikeutettu luovuttamaan jäljelläolevat paikat halullisille matkustajille. Jos matkustajalla on jo etukäteen ostettu paluulippu Helsinkiin saapuessaan, on hänen, halutessaan varata paikan vaunussa, käytävä merkitytämässä se toimistossa viimeistään tuntia ennen vaunun lähtöä. Helsingin linjavaunuasema ottaa vastaan Helsingistä lähteviin vaunuihin paikatilauksia sekä asemalla että puhelimitse.

5) Linjavaunujen omistajat maksavat Oy Matkahuolto Ab:lle laiturimaksua Smk. 15: — jokaista asemalta lähtevää vuoroa kohti kuukaudessa. Pienin laiturimaksu kutakin autoa kohti on kuitenkin Smk. 30: —. Matkalippujen myynnistä on liikennöitsijäin maksettava asemalle palkkiona 2 % lipun hinnasta.

87. Helsingin kaupunginorkesterin vuokratariffi.

Musikkilautakunnan vahvistama kesäkuun 2 p:nä 1936.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1335)

	Smk.
a) Kotimaiset johtajat, oma konsertti.	
2 harjoitusta	3,500: —
Ylim. harjoitus	1,000: —
b) Ulkomaalaiset johtajat, oma konsertti.	
1 harjoitus	6,000: —
2 harjoitusta	6,500: —
3 »	7,000: —
Ylim. harjoitus	1,000: —
c) Säveltäjäin konsertit, kotimaiset.	
2 harjoitusta	2,000: —
Ylim. harjoitus	600: —
d) Kuorojen konsertit.	
2 harjoitusta	2,500: —
Ylim. harjoitus	1,000: —
e) Säestyskonsertit.	
1 harjoitus	2,500: —
Ylim. harjoitus	1,000: —

88. Taksa, jonka mukaan suoritetaan korvausta Helsingin kaupungin teurastamolla hylätystä lihasta, jota käytetään lihan tarkastuslain 10 §:ssä mainittuun tarkoitukseen.

Teurastamolautakunnan vahvistama joulukuun 30 p:nä 1936.

Hylätystä lihasta, jota käytetään lihan tarkastuslain 10 §:ssä mainittuun tarkoitukseen suorittaa teurastamo tarkastuttajalle korvausta toistaiseksi seuraavien perusteiden mukaan:

- 1) Koko ruhosta tai sen vähintään 3 kg painavasta lihanosasta 2: — kg:lta
- 2) Vähintään 3 kg painavasta naudan maksasta 2: — kg:lta
- 3) Muista ruhonosista ja elimistä sekä suolatusta tai savustetusta lihasta ei makseta korvausta.

89. Helsingin kaupungin teurastamon määrääminen yleiseksi teurastamoksi.

Maatalousministeriön päätös lokakuun 8 p:ltä 1936.

Maatalousministeriö on mainittuna päivänä nähnyt hyväksi määrätä Helsingin kaupungin teurastamon sellaiseksi yleiseksi teurastamoksi, joka mainitaan 25 päivänä elokuuta 1922 annetun lihan tarkastuslain 5 §:n 1 momentissa.

90. Työväenopistojen omien huoneistojen vuokra-arvojen laskuperusteiden muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 3 p:nä 1936.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 9)

Mainittuna päivänä tekemällään päätöksellä on valtioneuvosto nähnyt hyväksi muuttaa työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvon laskuperusteita koskevan, helmikuun 11 päivänä 1932 annetun päätöksensä kolmannen kohdan näin kuuluvaksi:

3) jos työväenopiston huoneistoa samalla käytetään muuhunkin kuin opiston tarkoituksiin, on huoneiston vuokra-arvoa vastaavasti alennettava, mutta jos opiston huoneistossa pidetään kouluhallituksen kansansivistystä tai muuten yleistä hyötyä edistäviksi kursseja tai kokouksia, ei niistä saatavaa korvausta oteta huomioon opiston omien rakennusten vuokra-arvoa laskettaessa.

91. Asetus eräiden kasvatus- ynnä muiden laitosten maksujen perimisestä.

Annettu joulukuun 4 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 373)

1 §. Valtion kasvatuslaitokset, valtion tylsämielisten kasvatuslaitokset sekä valtion ammattikoulukodit ovat oikeutetut ilman tuomiota tai päätöstä perimään asianomaisen virkamiehensä maksettaviksi panemat hoito- ja oppilasmaksut siinä järjestyksessä kuin 27 päivänä helmikuuta 1897 ja 4 päivänä maaliskuuta 1927 annetuissa asetuksissa veroista ynnä eräistä muista suorituksista on säädetty.

2 §. Sellaisille kunnallisille tai yksityisille kasvatuslaitoksille sekä tylsämielisten hoitoa ja kasvatusta varten toimiville laitoksille, jotka saavat valtion avustusta, niin myös lastenkodeille ja lasten kasvatusta tarkoittaville laitoksille, joille annetaan valtion avustusta tai jotka muuten ovat valtion tarkastuksen ja valvonnan alaisia, voidaan myös myöntää 1 §:ssä mainittu oikeus, milloin se katsotaan tarpeelliseksi. Sellaisen oikeuden saamista varten tulee laitoksella tai lastenkodilla olla sosialiministeriön hyväksymä ohjesääntö ja maksuunpanon perustua maksusitoumukseen tai kirjalliseen sopimukseen, jonka kaavan sosialiministeriö on hyväksynyt.

3 §. Edellä 2 §:ssä mainitun oikeuden myöntää sosialiministeriö päätöksellä, joka on julkaistava asetuskokoelmassa.

92. Laki oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 18 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 403)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 9)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse 31 päivänä tammikuuta 1930 annetun lain 3 § näin kuuluvaksi:

3 §. Mitä tässä laissa säädetään valtion hallintoviranomaisesta, sovellettakoon myöskin tasavallan hallitukseen, vakuutusneuvostoon ja yleiseen revisio-oikeuteen sekä maistraattiin, järjestysoikeuteen, kunnallisiin hallintoviranomaisiin ja, mikäli ei kirkkolaissa toisin säädetä, kirkollisiin viranomaisiin.

93. Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu joulukuun 18 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 404)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 10)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse 31 päivänä tammikuuta 1930 annetun asetuksen 3 § sekä lisätään mainittuun asetukseen uusi 5 § seuraavasti:

3 §. Kun asiakirjoja pyynnöstä lähetetään tai 2 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa palautetaan asialliselle, suoritettakoon jokaisesta lähetyksestä postimaksu sekä lähetysmaksuna valtion ja kirkolliselle viranomaiselle 10 markkaa ja kunnalliselle viranomaiselle sen verran, kuin kunnan valtuusto ehkä määrää.

Niissä valtion virastoissa ja viranomaisissa, joissa toimituskirjoista suoritetaan ainoastaan leimaveroa tahi joissa virkatoimista ja toimituskirjoista suoritettavat maksut peritään valtiolle, niin myös tuomiokapitulissa ja kreikkalaiskatolisessa kirkollishallituksessa, menee 1 momentissa mainittu lähetysmaksu valtiolle. Muissa valtion tai kirkollisissa viranomaisissa ja virastoissa saa lähetysmaksun se viran tai toimen haltija, joka asiakirjat lähettää tai palauttaa. Onko kunnalliselle viranomaiselle suoritettava lähetysmaksu menevä viran tai toimen haltijalle taikka kunnalle, määrää kunnan valtuusto.

Asiakirjojen lähettämisestä ja palauttamisesta aiheutuneet kustannukset sekä menevistä asiakirjoista tuleva leimavero ja lunastus perittäköön, mikäli niitä ei jo ole suoritettu, postiennakkolla. Kun mitään suoritettavaa ei ole perittävänä, voidaan lähetys toimittaa asialliselle kirjattuna. Jos postiennakkolähetystä ei lunasteta, mene-

teltäköön niinkuin yleisten verojen ja maksujen ulosotosta on säädetty.

5 §. Tässä asetuksessa tarkoitetun lain 3 §:ssä mainitun viranomaisen toimivallan siirrettyä toiselle viranomaiselle sovellettakoon lain ja tämän asetuksen säännöksiä vastaavasti siihen viranomaiseen.

94. Asetus irtolaisasetuksen 4 §:n muuttamisesta.

Annettu joulukuun 18 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 406)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 15)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 8 päivänä toukokuuta 1936 annetun irtolaisasetuksen 4 § näin kuuluvaksi:

4 §. Hakemus, joka tarkoittaa kunnallisen tai yksityisen laitoksen tahi sen osaston hyväksymistä irtolaisten työlaitokseksi, on toimitettava sosiaaliministeriölle. Jos hakemus tarkoittaa laitoksen tai sen osaston hyväksymistä pakkotyölaitokseksi, toimitettakoon se oikeusministeriölle.

Hakemuksessa on ilmoitettava:

laitoksen nimi, postiosoite ja omistaja;

henkilökunnan kokoonpano;

hoitopaikkojen lukumäärä; sekä

hoitopaikoista kannettavat maksut.

Hakemukseen on liitettävä:

ehdotus laitoksen ohjesäännöksi, johon on otettava määräys siitä, että laitoksen johtajan vaali on alistettava asianomaisen tarkastusviranomaisen hyväksyttäväksi, sekä että johtaja on irtisanottava; milloin asianomainen ministeriö katsoo olevan syytä sitä vaatia;

selvitys laitoksen toiminnan taloudellisista edellytyksistä;

selvitys laitoksen aseman ja alueen sopivaisuudesta tarkoitukseen, varsinkin silmälläpitäen karkaamisen estämistä;

täydelliset piirustukset laitoksen rakennuksista ja niiden sijoituksesta, samoin kuin käyttösuunnitelma; sekä

selvitys hoidettavien työmahdollisuuksista.

Jos kunnallinen laitos, jonka tai jonka osaston hyväksymistä irtolaisten työlaitokseksi haetaan, on aikaisemmin hyväksytty köyhäinhuolain mukaiseksi työlaitokseksi ja edelleen toimii sellaisena, ei kuitenkaan vaadita 3 momentissa mainittujen määräysten ottamista laitoksen ohjesääntöön.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

95. Irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskeminen ja tilitys sekä niiden korvauksen maksaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 17 p:nä 1936.

(Suomen as.-kok. 1936 : 407)

Valtioneuvosto on sosialiministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain 41 §:n 5 momentissa olevan säännöksen nojalla, määrännyt irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä korvausten maksamisesta seuraavaa:

1 §. Sitä päivä-kustannusta määrättäessä, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle, toiselle kunnalle, kuntayhtymälle tai yksityiselle laitoksen omistajalle korvausta irtolaisen pitämisestä sitä varten perustetussa valtion työlaitoksessa tai irtolaisten työlaitokseksi hyväksytyssä kunnallisessa tai yksityisessä työlaitoksessa ja jonka perusteella myös valtio on velvollinen suorittamaan kunnalle, kuntaryhmälle tai yksityiselle korvausta irtolaisen pitämisestä kunnan, kuntayhtymän tai yksityisen omistamassa työlaitoksessa, voidaan ottaa huomioon seuraavat laitoksen menot:

1) johtajan, vartijain, lääkärin, sairaanhoitajain, emännöitsijän ja muun laitoshenkilökunnan palkkaus siihen kuuluvine luontois-etuineen;

2) kustannukset hoidettavien ravinnosta, vaatetuksesta ja sairaanhoidosta sekä pesusta ja puhtaanapidosta;

3) kustannukset lämmöstä ja valosta sekä sähkö- ja muusta käyttövoimasta; samoin kaluston, vaatevaraston ja kirjaston kunnossapidosta;

4) laitoksen hallintokustannukset ja kansliamenot; sekä

5) laitoksen arvioitua vuosivuokraa vastaava erä, joksi lasketaan enintään kahdeksan prosenttia laitoksen todellisista perustamiskustannuksista, kunnallisille ja yksityisille laitoksille maksetut valtio-avut niistä vähennettyinä.

Työlaitoksen päivä-kustannuksen määrää valtioneuvosto erikseen, enintään kolmeksi kalenterivuodeksi kerrallaan, niin suureksi kuin edellä mainitut menot keskimäärin ovat olleet hoitovuorokautta kohti kolmena edellisellä kalenterivuonna kaikissa niissä laitoksissa, jotka sanottuna aikana ovat toimineet irtolaisten työlaitoksina. Päivä-kustannus ei kuitenkaan saa nousta kolmeakymmentä markkaa suuremmaksi vuorokaudelta.

Päivä-kustannuksen suuruutta vuosiksi 1937, 1938 ja 1939 määrättäessä otettakoon 2 momentissa mainituin tavoin huomioon niiden kunnallisten työlaitoksien keskimääräiset menot, jotka kolmena edellisellä kalenterivuonna ovat toimineet köyhäinhuoltolain 31 §:ssä edellytettynä työlaitoksina.

2 §. Milloin irtolaista on pidetty valtion omistamassa työlaitoksessa, olkoon laitoksella valta periä asianomaiselta kunnalta valtiolle tuleva kolmannes 1 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaan laskettavista päivä-kustannuksista.

Kun irtolaista on hoidettu irtolaisten työlaitokseksi hyväksytyssä kunnallisessa tai yksityisessä työlaitoksessa, olkoon sellaisella laitoksella valta perä asianomaiselta kunnalta kolmannes ja valtiolta kaksi kolmannesta edellä sanotuista päiväkustannuksista.

3 §. Työlaitoksen, josta mainitaan 2 §:n 2 momentissa, tulee kultakin vuosipuoliskolta sitä lähinnä seuraavan kahden kuukauden kuluessa lähettää sosialiministeriölle ministeriön vahvistaman kaavan mukainen laskelma laitoksessa pidettyjen irtolaisten päivä-kustannusten valtion maksettavasta osasta. Tarkastettuaan laskelman ja hankittuaan ehkä tarvittavan lisäselvityksen, sosialiministeriö suorittaa laskelman sisällön työlaitokselle asianomaisen lääninkonttorin välityksellä.

4 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1937.

96. Asetus omakotirahastosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu Joulukuun 30 p:nä 1936. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1936 : 449)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 34)

Socialiministerin esittelystä muutetaan 28 päivänä toukokuuta 1927 omakotirahastosta annetun asetuksen 5 ja 5 a §, sellaisina kuin ne ovat 8 päivänä marraskuuta 1935 annetussa asetuksessa, näin kuuluviksi:

5 §. Lainoja omakotirahastosta myönnetään joko kunnille tai osuuskassoille niiden antamaa velkakirjaa vastaan, ja tulee kunnan tai osuuskassan käyttää rahastosta täten lainaksi saamansa varat asuntolainoiksi niitä rakennusyrityksiä varten, jotka asianomainen ministeriö tahi sen määräämä viranomainen hyväksyy.

Lainasta, joka myönnetään 3 §:n 2 momentissa mainittuun tarkoitukseen, suorittaa kunta tahi osuuskassa omakotirahastoon korkoa neljä prosenttia vuodessa kulloinkin jäljellä olevalle velkamäärälle sekä kuoletusta sen mukaan, kuin siitä erikseen määrätään, huomioonottaen, että kuoletusaika on oleva vähintään kaksikymmentäviisi vuotta.

Milloin on kysymys 6 §:n 2 momentissa mainitusta lainasta, älköön korkoa kannettako rakennuksen rakennusajalta, enintään kuitenkin kahdelta vuodelta, ja olkoon sen jälkeen vuotuinen korko kahdelta ensimmäiseltä vuodelta kolme ja puoli prosenttia.

Lainasta, joka myönnetään 3 §:n 3 momentissa mainittuun tarkoitukseen, suorittaa kunta tai osuuskassa omakotirahastoon korkoa kolme prosenttia vuodessa, sekä sen kalenterivuoden alusta lukien, jota ennen kolme vuotta on kulunut lainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta, korkoa ja kuoletusta yhteensä viisi prosenttia alkuperäisestä lainapääomasta, josta kolme prosenttia lue-

taan kulloinkin maksamatta olevalle pääomalle koroksi ja jäännös pääoman kuoletukseksi.

Lainatessaan edelleen rakennuttajille omakotirahastosta 3 §:n 2 ja 3 momentin mukaan lainaksi saamansa varat älköön kunta tai osuuskassa asettako lainaehdoja korkoon ja kuoletukseen nähden lainansaaajalle ankarammiksi, kuin mihin kunnan tai osuuskassan yleensä on ollut valtioon nähden sitouduttava. Hoitokustannusten peittämiseksi saavat kunnat ja osuuskassat kuitenkin lainansaaajilta kantaa puoli prosenttia 3 §:n 2 momentissa mainittuun tarkoitukseen myöntämistään lainoista. Jos varat on saatu käytettäväksi 3 §:n 3 momentissa mainitulla tavalla, korvataan hoitokustannukset, sitten kuin lainoja koskevat tilit ja rahavarain hoito on asutushallituksen toimesta tarkastettu, suorittamalla omakotirahastosta puoli prosenttia siitä velkamäärästä, mikä kunnalla tai osuuskassalla lainoista edellisen tilivuoden tammikuun 1 päivänä oli omakotirahastoon maksettavaksi erääntymättä, ensi kerran vuodelta 1936.

5 a §. — — — — —

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNHALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1936. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 12.

Sisälllys: 97. XIV kaupunginosan kortteileita n:ot 498 ja 506 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 238. — 98. XIII kaupunginosan korttelia n:o 433 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 238. — 99. XIV kaupunginosan korttelia n:o 477 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 239. — 100. V kaupunginosan kortteileita n:ot 84a ja 84b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 239. — 101. VII kaupunginosan korttelia n:o 105 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 240. — 102. Asemakaavanmuutos koskeva IV kaupunginosan korttelien n:ot 63 ja 66 kohdalla Yrjönkadun yli johtavan arkaadin poistamista, s. 241. — 103. XIV kaupunginosan korttelia n:o 525 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 241. — 104. XI kaupunginosan korttelia n:o 338a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 242. — 105. I kaupunginosan korttelia n:o 45 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 242. — 106. XII kaupunginosan korttelia n:o 361 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 243. — 107. XI kaupunginosan korttelia n:o 331 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 244. — 108. XI kaupunginosan kortteileita n:ot 338b ja 346 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 244. — 109. XIV kaupunginosan korttelia n:o 499 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 245. — 110. X kaupunginosan korttelia n:o 291 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 246. — 111. III kaupunginosan korttelia n:o 49 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 246. — 112. IV kaupunginosan korttelia n:o 72 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 247. — 113. IV kaupunginosan korttelia n:o 79 koskeva asemakaavanmuutos sekä mainittua korttelia ja korttelia n:o 80 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 247. — 114. XI kaupunginosan korttelia n:o 332 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 248. — 115. XXVI kaupunginosan korttelien n:ot 980—993 (Koskelan omakotialueen) asemakaava, s. 249. — 116. XII kaupunginosan korttelia n:o 388 koskeva asemakaavanmuutos, s. 250. — 117. XIII kaupunginosan korttelia n:o 448 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 250. — 118. VI kaupunginosan korttelia n:o 231 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 251. — 119. III kaupunginosan korttelia n:o 195 koskeva asemakaavamääräys, s. 251. — 120. XIV kaupunginosan korttelia n:o 517 koskeva asemakaavanmuutos, s. 252. — 121. III kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 252. — 122. VII kaupunginosan korttelia n:o 105 koskeva asemakaavamääräys, s. 253. — 123. XI kaupunginosan korttelia n:o 335 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 253. — 124. XI kaupunginosan korttelia n:o 343 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 254. — 125. II kaupunginosan korttelia n:o 33 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 254. — 126. XIII kaupunginosan korttelia n:o 416 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 255. — 127. I kaupunginosan korttelia n:o 45 koskeva asemakaavanmuutos, s. 255. — 128. X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 296a ja sen ympäristöä koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 256. — 129. Tonttijaon muutokset vuonna 1936, s. 257. — 130. Palkkasääntöön merkitsemättömien pysyvien virkain haltijain palkkain järjestely, s. 257. — 131. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1936, s. 261.

97. XIV kaupunginosan kortteileita n:ot 498 ja 506 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjeelmä Uudenmaan läänin maaherralle tammikuun 3 p:ltä 1936.

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1580)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 4 päivältä joulukuuta 1935, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosassa olevien korttelien n:o 498 ja 506 asemakaava sekä korttelin n:o 498 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä oheellinen tonttijakokartta lähemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei korttelin n:o 498 uusia tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 17 päivältä viime joulukuuta n:o S. 4358, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä koskeva korttelia n:o 498:

Rakennukset, jotka saavat olla enintään 6-kerroksisia, ovat tehtävät asemakaavassa merkittyyn kattolistakorkeuteen saakka ja ullakon lattia on sijoitettava 50 cm kattolistakorkeuden alapuolelle.

Tonttien välirajat on jätettävä aitaamatta, paitsi välillä A—B, joka saadaan aidata.

Tontin n:o 8:n on Ruusankadulta järjestettävä yhteinen ajoportti koko korttelia varten.

Joka tontilla on oikeus kulkutienä käyttää toisten tonttien ajettavaksi merkityjä pihaloja.

Muutoksen kautta on kortteli n:o 498 muutettu lamellirakennuskortteliksi ja korttelin n:o 506 Minna Canthin kadun puoleista rajaa siirretty 2 m länteen päin.

98. XIII kaupunginosan korttelia n:o 433 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjeelmä Uudenmaan läänin maaherralle tammikuun 9 p:ltä 1936.

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1591)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 4 päivältä joulukuuta 1935, jolla Helsingin kaupungin XIII kaupunginosan korttelissa n:o 433 oleva tontti n:o 28 Mechelininkadun varrella on hyväksytty jaettavaksi kahdeksi eri tontiksi n:o 28 a ja 28 b niinkuin oheellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja siihen liitetty tonttijakokartta lähemmin osoittavat.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 30 päivältä viime joulukuuta n:o S. 4467, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonteilla n:o 28 a ja 28 b olevat pihamaat ovat yhdistettävät yhteiseksi pihamaaksi, joka on tonttien yhteisesti kunnossapidettävä. Tonttien välinen raja on jätettävä aitaamatta.

99. XIV kaupunginosan korttella n:o 477 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle tammikuun 31 p:itä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1582)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 4 päivältä joulukuuta 1935, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 477 olevien tonttien n:o 40 Turuntien varrella sekä tonttien n:o 3, 5, 7, 9, 11, 13 ja 15 Ruusulankadun varrella asemakaava ja tonttijako on hyväksytty siten muutettavaksi kuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta lähemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei asianomaisia tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 30 päivältä viime joulukuuta n:o S. 4484, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 40 saadaan A:lla merkityn piha-alan alle tehdä kella-reita.

Ullakon lattia on tontilla n:o 3 sijoitettava tasolle + 29.10 ja tonteilla n:o 5, 7, 9, 11 ja 13 tasolle + 29.35.

100. V kaupunginosan kortteleita n:ot 84 a ja 84 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle maaliskuun 7 p:itä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1588)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 22 päivältä tammikuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin V

kaupunginosan korttelien n:o 84 a ja 84 b asemakaava ja korttelin n:o 84 a tonttijako on hyväksytty siten muutettavaksi kuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä oheellinen tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei korttelin n:o 84 a uusia tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 15 päivältä viime helmikuuta n:o S. 381, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä koskeva korttelia n:o 84 a:

Rakennukset ovat tehtävät myöskin pihanpuolella pitkin rakennusrajaa, ellei maistraatti myönnä poikkeusta.

Ulkokatto saa kohota enintään 30° kaltevuuskulmassa ja katonharja on asetettava keskelle rakennusta.

Tonttien välirajat on jätettävä aitaamatta.

Eri tontit ovat oikeutetut kulkutienä käyttämään toisten tonttien ajettavaksi merkittyjä piha-aloja.

Tontilla n:o 41 on välillä A—B julkisivuoikeus tonttia n:o 39 vastaan, samoin tontilla n:o 34 tonttia n:o 32 b vastaan välillä C—D.

Tontilla n:o 36 korttelissa n:o 84 b ovat 22. II. 1934 vahvistetussa asemakaavassa olevat määräykset voimassa.

Muutoksen kautta on korttelin n:o 84 a 4 tonttia jaettu 12 eri tontiksi noudattamalla avonaista lamellirakennustapaa. Korttelin n:o 84 b tontin n:o 36 Sinebryhoffinkadun puoleista rakennusrajaa on muutettu siten, että rakennus tulee sijaitsemaan 4 m:n päässä katurajasta.

101. VII kaupunginosan korttelia n:o 105 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle maaliskuun 9 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1602)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 22 päivältä tammikuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin VII kaupunginosan korttelissa n:o 105 oleva tontti n:o 2 Tarkk'ampujan kadun varrella on hyväksytty jaettavaksi kahdeksi eri tontiksi n:o 2 a ja 2 b niinkuin oheellinen tonttijakokartta osoittaa sekä tontteja koskevat asemakaavamääräykset siten muutettaviksi kuin oheiselle asemakaavapiirrokselle merkityt asemakaavamääräykset tarkemmin osoittavat.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 5 päivältä viime helmikuuta n:o S. 271, ilmoittaa maaherralle tie-

doksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonttien n:o 2 a ja 2 b välinen raja on jätettävä aitaamatta ja tonttien pihamaat ovat yhdistettävät yhteiseksi pihamaaksi, jota tonttien on yhteisesti kunnossapidettävä.

Tontti n:o 2 a on rakennettava siten, että tontilta n:o 2 b voidaan johtaa viemäri kaupungin yleiseen viemäriin ensinmainitun tontin eteläosan kautta.

102. Asemakaavanmuutos koskeva IV kaupunginosan korttelien n:ot 63 ja 66 kohdalla Yrjönkadun yli johtavan arkaadin poistamista.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle maaliskuun 12 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1595)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 22 päivältä tammikuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin korttelien n:o 63 ja 66 kohdalla Yrjönkadun yli johtava arkaadi on poistettu asemakaavasta niinkuin oheelliselle asemakaavapiirrokselle tehdyt merkinnät tarkemmin osoittavat.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 15 päivältä viime helmikuuta n:o S. 380, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

103. XIV kaupunginosan korttelia n:o 525 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle maaliskuun 12 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1568)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 22 päivältä tammikuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelin n:o 525 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty siten muutettavaksi kuin oheellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja tähän liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei uudelleen järjestettyjä tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 15 päivältä viime helmikuuta n:o S. 378, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonttien n:o 1, 3, 5 ja 19 b väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

Tontilla n:o 5 Toivonkadun varrella saadaan poiketen rakennusjärjestyksen määräyksistä A:lla merkitty rakennusosa rakentaa 7-kerroksiseksi.

Muutoksen kautta on Urheilukadun tontin n:o 2 kaakkoiskulmasta erotettu 38 m²:n suuruinen osa katumaaksi ja mainittu tontti sekä Turuntien tontti n:o 9 jaettu neljäksi tontiksi, jotka on merkitty n:oilla 1, 3 ja 5 Toivonkadun varrella sekä 19 b Turuntien varrella.

104. XI kaupunginosan korttelia n:o 338 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle maaliskuun 13 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1594)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 22 päivältä tammikuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelin n:o 338 a asemakaava on tontin n:o 13 Fleminginkadun kohdalla hyväksytty siten muutettavaksi kuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 15 päivältä viime helmikuuta n:o S. 379 ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

A:lla merkityn piha-alan alle saadaan tehdä kellareita.

Muutoksen kautta on Fleminginkadun tontin n:o 13 rakennusrajoja muutettu.

105. I kaupunginosan korttelia n:o 45 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle huhtikuun 20 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1581)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 4 päivältä maaliskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin I kaupunginosan korttelissa n:o 45 olevaa tonttia n:o 1 Liisankadun varrella koskeva asemakaava ja tonttijako on hyväksytty siten muutettavaksi kuin oheellinen asemakaavamuutospiirustus sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoit-

tavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei mainittua muutettua tonttia pidetä lopullisesti muodostettuna ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 27 päivältä viime maaliskuuta n:o S. 1113, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 1 Liisankadun varrella saadaan poiketen rakennusjärjestyksen määräyksistä B:llä merkitty rakennusosa rakentaa 9-kerroksiseksi, jolloin kattolista saadaan sijoittaa korkeintaan tasolle + 37.50 kaupungin 0-tasosta luettuna.

A:lla merkitty rakennusosa saadaan rakentaa 10-kerroksiseksi, korkeintaan tasolle + 42.50 0-tasosta.

Muutoksen kautta on tontista Unioninkadun levittämistä varten erotettu 213 m²:n suuruinen kaistale.

106. XII kaupunginosan korttelia n:o 361 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjeelmä Uudenmaan läänin maaherralle huhtikuun 25 p:ltä 1936.

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1605)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 4 päivältä maaliskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XII kaupunginosan korttelissa n:o 361 olevien tonttien n:o 20 ja 22 Aleksis Kiven kadun varrella asemakaava ja tonttijako on hyväksytty siten muutettavaksi kuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 27 päivältä maaliskuuta 1936 n:o S. 1094, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

A:lla merkitylle rakennusalalle tonteilla n:o 8 a ja 22 saadaan rakentaa yksikerroksinen rakennus, johon ei saa sisustaa asuinhuoneita ja jonka palomuurin yläreuna saa olla korkeintaan tasolla + 21.0.

Muutoksen kautta on Aleksis Kiven kadun tontti n:o 20 jaettu kahdeksi tontiksi, jotka on merkitty n:oilla 8 a ja 8 b Kustaankadun varrella.

107. XI kaupunginosan korttelia n:o 331 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle huhtikuun 27 p:ltä 1936.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1603*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 4 päivältä maaliskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelissa n:o 331 olevien tonttien n:o 9, 13 ja 15 Pengerkadun varrella asemakaava sekä samojen tonttien tonttijako on hyväksytty muutettavaksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei kysymyksessä olevia muutettuja tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 27 päivältä viime maaliskuuta n:o S. 1094, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

A Tonttiin n:o 9 kuuluva, 6 m levyinen ja vähintään 3.3 m korkea yleinen läpikulkuaukko, jonka rakentaminen ja kunnossapito kuuluu mainitulle tontille.

Kaupungilla on oikeus johtaa viemäri tonttia n:o 13 b varten tontin n:o 13 a rakentamattoman osan kautta.

Muutoksen kautta on Pengerkadun tontit n:ot 13 ja 15 jaettu kolmeksi tontiksi, jotka on merkitty n:oilla 13 a ja 13 b Pengerkadun varrella sekä n:olla 4 Sakarinkadun varrella. Pengerkadun tontilla n:o 9 on siipirakennusta varten varattu rakennusosa poistettu.

108. XI kaupunginosan kortteleita n:ot 338 b ja 346 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle toukokuun 2 p:ltä 1936.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1600*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 4 päivältä maaliskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosassa olevien korttelien n:o 338 b ja 346 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei muu-

tettuja tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 27 päivältä viime maaliskuuta n:o S. 1095, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Korttelissa n:o 346 on tonttien n:o 2, 4 a ja 24 väliset rajat jätettävä aitaamatta ja saadaan tonteille n:o 2 ja 24 ajaa tontin n:o 4 a pihamaan kautta.

Korttelissa n:o 338 b on tonttien n:o 4 ja 12 välinen raja jätettävä aitaamatta ja on tontilla n:o 4 oikeus käyttää tontin n:o 12 ajoporttia.

Muutoksen kautta on tontti n:o 6 korttelissa n:o 338 b jaettu kahdeksi tontiksi, jotka on merkitty n:olla 12 Harjutorin varrella ja n:olla 4 Harjutorinkadun varrella, tontti n:o 6 korttelissa n:o 346 kolmeksi tontiksi, jotka on merkitty n:olla 2 Harjutorin varrella, n:olla 4 a Helsinginkadun varrella ja n:olla 24 Pengerkadun varrella, sekä tontti n:o 20 korttelissa n:o 346 kahdeksi tontiksi, jotka on merkitty n:olla 1 Aadolfinkadun varrella ja n:olla 6 Harjutorin varrella.

109. XIV kaupunginosan korttelia n:o 499 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle toukokuun 2 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1607)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 4 päivältä maaliskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosassa olevan korttelin n:o 499 asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 27 päivältä viime maaliskuuta n:o S. 1096, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

A:lla merkitty rakennusosa saadaan rakentaa korkeintaan 1 kerroksiseksi.

Tontilla n:o 55 Töölönkadun varrella on julkisivuoikeus tonttia n:o 53 vastaan.

110. X kaupunginosan korttelia n:o 291 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle toukokuun 20 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1606)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen 18 päivältä maaliskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin X kaupunginosan korttelissa n:o 291 olevia tontteja n:o 11 ja 15 Sörnäisten rantatien varrella koskevat asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 15 päivältä huhtikuuta 1936 n:o S. 1399, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Asemakaavaan A:lla merkitty alue tontilla n:o 15 on jätettävä rakentamatta ja avoimeksi katuja vastaan 8 metrin korkeuteen. Mitta lasketaan kadun tasosta palkiston alareunaan.

Tonttien n:o 11 ja 15 välisen palomuurin siihen osaan, joka rajoittuu A:lla merkittyyn alueeseen, saadaan tehdä korkeintaan 5 metrin levyinen ja kadun tasosta laskettuna korkeintaan 8 metrin korkuinen aukko, joka on varustettava itsestään sulkeutuvalla palo-ovella.

111. III kaupunginosan korttelia n:o 49 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle kesäkuun 25 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1638)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 13 päivältä toukokuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin III kaupunginosan korttelissa n:o 49 olevien tonttien n:o 2 ja 4 Kasarmikadun varrella asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 4 päivältä kesäkuuta 1936 n:o S. 1999, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

A-B-C-D-E-F-A merkitty tontinosa saadaan rakentaa katto-
listatasoon + 31.5 m, kaupungin 0-tasosta luettuna.

Tämän tason yläpuolelle saadaan ullakkokerrokseen sisustaa liike-
tai ravintolahuoneistoja G:llä merkitylle tontinosalle.

Kasarmikadun puoleisen rakennusosan ullakkokerrokseen saa-
daan sisustaa liikehuoneistoja H:lla merkitylle tontinosalle.

112. IV kaupunginosan korttelia n:o 72 koskevia asemakaava- määräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle kesäkuun 29 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1622)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä
vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön
vahvistettavaksi alistaman päätöksen 13 päivältä toukokuuta 1936,
jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelissa n:o 72 ole-
van tontin n:o 10 Bulevardinkadun varrella asemakaavamääräykset
on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheelliselle asemakaavapiir-
rokselle tehdyt asemakaavamääräysmerkinnät tarkemmin osoittavat.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen
6 päivältä kesäkuuta 1936 n:o S. 2015, ilmoittaa maaherralle tiedoksi
sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tie-
toon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 10 Bulevardin varrella korttelissa n:o 72 saadaan
piharakennuksen ullakkokerrokseen järjestää enintään 70 m² käsit-
tävä asuinhuoneisto alla olevan huoneiston yhteyteen ja josta on
varauskäytävä pääportaaseen.

113. IV kaupunginosan korttelia n:o 79 koskeva asemakaavan- muutos sekä mainittua korttelia ja korttelia n:o 80 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle elokuun 24 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1646)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä
vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön
vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivältä kesäkuuta 1936,
jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelissa n:o 79 ole-
van tontin n:o 34 asemakaava ja tonttijako sekä saman kaupungin-

N:o 113 (jatk.)

osan korttelissa n:o 80 olevan tontin n:o 3 asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä piirrokseen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei tonttia n:o 34 pidetä lopullisesti muodostettuna ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 7 päivältä heinäkuuta 1936 n:o S. 2365, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 34 korttelissa n:o 79 saadaan Hietalahdenkadun varrelle sallittu rakennuskorkeus ulottaa Kalevankadun varrelle 18 metrin pituudelle.

Tontille n:o 3 korttelissa n:o 80 on Hietalahdenkadun puolella rakennuskorkeus laskettava 15 metrin levyisen kadun mukaan.

Muutoksen kautta on tontista n:o 34 korttelissa n:o 79 Hietalahdenkadun levittämistä varten erotettu 4 m:n levyinen kaistale.

114. XI kaupunginosan korttelia n:o 332 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle elokuun 25 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1629)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivältä kesäkuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelin n:o 332 asema-kaava ja asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 7 päivältä heinäkuuta 1936 n:o S. 2364, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 17 Porthaninkadun varrella on julkisivuoikeus Pengerkadun tonttia n:o 6 vastaan.

Muutoksen kautta on korttelin tonteille n:ot 6, 8 ja 17 merkitty rakennusrajat ja tonteille n:ot 6 ja 8 vahvistettu rakennuskorkeudet sekä määrätty istutuksilla varustetut piha-alat.

115. XXVI kaupunginosan korttelien n:ot 980—993 (Koskelan omakotialueen) asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle elokuun 31 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1626)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivältä kesäkuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XXVI kaupunginosan kortteleita n:o 980—993 eli n. k. Taivaskallion itäpuolelle perustettua omakotialuetta varten on hyväksytty uusi asemakaava sekä saman alueen kortteleita n:o 980—989 varten uusi tonttijako niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä oheelliset kymmenen eri tonttijakokarttaa tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei kysymyksessä olevia uusia tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 7 päivältä heinäkuuta 1936 n:o S. 2363, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

[] Rakennusala enintään kaksi kerroksisia, paloa pidättävään, paloa hidastavaan tai palonarkaan luokkaan kuuluvia rakennuksia varten. Kussakin rakennuksessa saa olla enintään kaksi asuinhuoneustoa. Rakennuksiin ei saa sijoittaa liikehuoneita.

[] Rakennusala enintään kaksi kerroksisia paloa pidättävään tai paloa hidastavaan luokkaan kuuluvia rakennuksia varten.

Alueelle rakennettavat uudet kadut ovat nimeltään:

Artjärventie — Artsjövägen

Askolantie — Askolavägen

Iitintie — Iittisvägen

Jaalantie — Jaalavägen

Myrskylänkujat — Mörskomgränd

Myrskyläntie — Mörskomvägen

Nastolantie — Nastolavägen

Oulunkyläntie — Äggelbyvägen

Pukkiläntie — Pukkilavägen

Pyhtääntie — Pyttisvägen

Kiinteistölautakunta oikeutettiin hyväksyttävän asemakaavan perusteella vuokraamaan tontteja Taivaskallion itäpuolelle järjestettävän omakotialueen niistä osista, missä kadut on asetettu kuntoon, suurempia rakennuksia varten merkityjä tontteja lukuunottamatta, 50 vuodeksi huomioonottaen, että kaikkien tonttien vuokra-aika päättyy samanaikaisesti ja noudattaen kaupungin omakotialueita varten vahvistettua vuokrasopimuskaavaketta. Lautakunta oikeutettiin määräämään vuokran suuruus ja on tonteille rakennettaessa noudatettava kiinteistölautakunnan hyväksymiä piirustuksia ja pihojen järjestelyssä kiinteistölautakunnan antamia ohjeita. *Kaup. valt. päätös lokak. 30 p:ltä 1935.*

Alueen nimeksi on hyväksytty *Koskelan omakotialue — Forsby egenhemsområde. Kiint. lautak. päätös lokak. 5 p:ltä 1936.*

116. XII kaupunginosan korttelia n:o 388 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle lokakuun 13 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1655)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä elokuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XII kaupunginosan korttelissa n:o 388 olevan tontin n:o 55 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 22 päivältä syyskuuta 1936 n:o S. 3202, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Muutoksen kautta on tontille n:o 55 Porvoonkadun varrella merkitty rakennusrajat, joiden mukaan rakennuksen leveys on 13 m. Kattolistakorkeus on + 42.0 yli 0-tason.

117. XIII kaupunginosan korttelia n:o 448 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle marraskuun 10 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1656)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä elokuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XIII kaupunginosan korttelissa n:o 448 olevan tontin n:o 11 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 22 päivältä syyskuuta 1936 n:o S. 3203, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti n:o 11 Apollonkadun varrella korttelissa n:o 448 on koulutontti eikä tontille saa rakentaa muita asuinhuoneistoja kuin mitkä ovat rakennuksen hoitohenkilökunnalle tarpeellisia.

Pihamaan alla olevaa tilaa saadaan käyttää rakennustarkoituksiin.

118. VI kaupunginosan korttelia n:o 231 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle marraskuun 14 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1666)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä elokuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin VI kaupunginosan korttelissa n:o 231 olevan tontin n:o 21 Merikadun varrella asemakaava ja asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 22 päivältä syyskuuta 1936 n:o S. 3201, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 21 Merikadun varrella korttelissa n:o 231 saa rakennus ulottua viereisten tonttien rajoihin saakka.

Rakennuksen maksimi pinta-ala 270 m².

119. III kaupunginosan korttelia n:o 195 koskeva asemakaavamääräys.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle marraskuun 16 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1660)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä syyskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin III kaupunginosan korttelin n:o 195 asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 9 päivältä lokakuuta 1936 n:o S. 3501, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

A:lla merkitty rakennusosa saadaan rakentaa kattolistatasoon + 24.65 kaupungin 0-tasosta luettuna.

120. XIV kaupunginosan korttelia n:o 517 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle marraskuun 16 p:ltä 1936.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1659*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä syyskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 517 olevan tontin n:o 16 Stenbäckinkadun varrella asemakaava on rakennusrajoihin nähden muutettu niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 9 päivältä lokakuuta 1936 n:o S. 3504, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

121. III kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle marraskuun 17 p:ltä 1936.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1662*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä syyskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin III kaupunginosan korttelissa n:o 51 olevat tontit n:o 1 ja 4 on hyväksytty yhdistettäväksi yhdeksi tontiksi ja niitä koskevat asemakaavamääräykset muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei kysymyksessä olevia muutettuja tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 9 päivältä lokakuuta 1936 n:o S. 3505, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Sikäli kuin tonttia n:o 13 korttelissa n:o 51 käytetään asuntotonttina saadaan tontista rakentaa 1407 m².

Yhdistämisen kautta muodostettu tontti on merkitty n:olla 13 Erottajankadun varrella.

122. VII kaupunginosan korttelia n:o 105 koskeva asemakaavamääräys.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle marraskuun 17 p:ltä 1936.

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1668)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä syyskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin VII kaupunginosan korttelissa n:o 105 olevan tontin n:o 19 Kasarmikadun varrella asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 9 päivältä lokakuuta 1936 n:o S. 3500, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 19 Kasarmikadun varrella korttelissa n:o 105 saadaan järjestää asuinhuoneisto rakennuksen A:lla merkittyihin torniosiin.

123. XI kaupunginosan korttelia n:o 335 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle marraskuun 25 p:ltä 1936.

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1665)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä syyskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelissa n:o 335 oleva tontti n:o 22 on hyväksytty jaettavaksi kolmeksi eri tontiksi ja asemakaavamääräykset sen johdosta muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 9 päivältä lokakuuta 1936 n:o S. 3503, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

A:lla merkitylle rakennusalalle tontilla n:o 22 a saadaan rakentaa yksikerroksinen rakennus.

Tonttien n:o 8, 9 a ja 22 a välirajat on jätettävä aitaamatta ja tonteille n:o 8 ja 9 a saadaan ajaa tontin n:o 22 a pihamaan kautta.

Tonteilla n:o 8 ja 9 a on julkisivuoikeus tonttia n:o 22 a vastaan.

Uudet tontit on merkitty n:olla 22 a Franzéninkadun, n:olla 9 a Fleminginkadun ja n:olla 8 Agricolaankujan varrella.

124. XI kaupunginosan korttelia n:o 343 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle marraskuun 25 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1667)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä syyskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelissa n:o 343 olevan tontin n:o 2 asemakaava ja asemakaavamääräykset sekä tonttijako on hyväksytty muutettaviksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei kysymyksessä olevaa muutettua tonttia pidetä lopullisesti muodostettuna ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 9 päivältä lokakuuta 1936 n:o S. 3502, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

A:lla merkitty rakennusosa saadaan rakentaa 8 kerroksiseksi korkeintaan tasoon $+ 51.20$ m \pm 0-tasosta luettuna.

Muutoksen kautta on tontin rajoihin tehty vähäinen muutos.

125. II kaupunginosan korttelia n:o 33 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle joulukuun 16 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1678)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivältä lokakuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin II kaupunginosan korttelissa n:o 33 oleva tontti n:o 11 on hyväksytty jaettavaksi kahdeksi eri tontiksi n:o 11a ja 11b niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 24 päivältä marraskuuta 1936 n:o S. 4141, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonttien n:ot 11a ja 11b välinen raja on jätettävä aitaamatta ja tonttien pihamaat ovat yhdistettävät yhteiseksi pihamaaksi, jota tonttien on yhteisesti kunnossa pidettävä.

Tonteille on järjestettävä yhteinen porttikäytävä tontin n:o 11a kautta.

126. XIII kaupunginosan korttelia n:o 416 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle joulukuun 16 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1687)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivältä lokakuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin XIII kaupunginosan korttelin n:o 416 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei kysymyksessä olevia muutettuja tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 24 päivältä marraskuuta 1936 n:o S. 4139, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti n:o 13 Nervanderinkadun varrella korttelissa n:o 416 on koulutontti eikä tontille saa rakentaa muita asuinhuoneistoja kuin mitkä ovat rakennuksen hoitohenkilökunnalle tarpeellisia.

Tontilla n:o 3 on välillä A-B julkisivuoikeus tonttia n:o 13 vastaan.

Muutoksen kautta on kortteli muodosteltu uudelleen jättämällä tontit n:ot 12, 14 ja 16 Museokadun varrella sekä osa tonttia n:o 3 Dagmarinkadun varrella sen rajojen ulkopuolelle puistoalueeksi.

127. I kaupunginosan korttelia n:o 45 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle joulukuun 17 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1674)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön

vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päiväältä lokakuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin I kaupunginosan korttelissa n:o 45 olevien tonttien n:o 2 ja 3 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei kysymyksessä olevia muutettuja tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 24 päiväältä marraskuuta 1936 n:o S. 4140, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Muutoksen kautta on tonteista n:ot 2 ja 3 eroitettu kaistaleet Unioninkadun leventämistä varten 6 metrillä.

128. X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 296 a ja sen ympäristöä koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle joulukuun 18 p:ltä 1936.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1661)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päiväältä syyskuuta 1936, jolla Helsingin kaupungin X kaupunginosassa olevaa tehdaskorttelia n:o 296 a ja sen ympäristöä varten on hyväksytty sellainen uusi asemakaava ja tonttijako kuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä siihen liitetty tonttijakokartta tarkemmin osoittavat. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei kysymyksessä olevia muutettuja tontteja pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten maaherran kirjeeseen 9 päiväältä lokakuuta 1936 n:o S. 3506, ilmoittaa maaherralle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

A:lla merkityille rakennusaloille tonteilla n:o 2 ja 8 korttelissa n:o 296 a saadaan rakentaa yksikerroksinen rakennus.

Korttelissa n:o 296 c on tonttien välirajat jätettävä aitaamatta.

Korttelissa n:o 296 a on tonttien n:o 1, 3, 3 a, 2, 4, 6 ja 8 väliset rajat jätettävä aitaamatta.

Muutoksen kautta on tehdaskorttelista n:o 296 a muodostettu kolme uutta korttelia, nimittäin asuntokorttelit n:ot 296 a ja 296 c sekä julkisia rakennuksia varten tarkoitettu kortteli n:o 287, johon on yhdistetty noin 8,300 m²:n suuruinen alue Hakaniementorin itäosasta. Korttelien n:ot 287 ja 296 a väliselle kadulle on annettu nimeksi *Vieherniemenkatu* — *Grönnäsgratan* ja korttelien n:ot 296 a ja 296 c väliselle kadulle *Hakaniemenkuja* — *Hagnäsgränd*.

129. Tonttijaon muutokset vuonna 1936.

Kaup. osa.	Kortteli.	Tontti.	M u u t o s.	Kaup. valt. päätös.	Sisäas. min. vahvistus.
			<i>a) Asemakaavoitetulla alueella.</i>		
I	23	5 ja 6	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 8 Kristianinkadun varrella	20.11.35	24.1.36
IV	63	1 ja 2	Tontista n:o 1 on liitetty 0.4 m:n levyinen kaistale tonttiin n:o 2, jonka numero samalla on muutettu numeroksi 14 Heikinkadun varrella	4.12.35	30.1.36
XI	339	12 ja 14	Jaettu kolmeksi eri tontiksi n:ot 12 a, 12 b ja 14 a Fleminginkadun varrella	22.1.36	14.3.36
XII	358	33	Jaettu kahdeksi eri tontiksi n:ot 33 a ja 33 b Pengerkadun varrella	•	16.3.36
			<i>b) Alueella, jolle on vahvistettu jaotuskaava.</i>		
Kumpulaa	931	44	Jaettu kahdeksi eri tontiksi n:ot 44 ja 46	13.5.36	—

130. Palkkasääntöön merkitsemättömien pysyväisten virkain haltijain palkkain järjestely.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 23 p:ltä 1936.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä palkkasääntöön merkitsemättömien pysyväisten virkojen luokittelutaulukon samoin kuin näiden virkojen sijoittamisen eri palkkaluokkiin, olemaan voimassa vuoden 1937 alusta, kuitenkin huomioonottaen, ettei kenenkään nykyään toimessa olevan viranhaltijan palkkaa alenneta entisestään.

Palkkasääntöön merkitsemättömäin pysyväisten virkain palkkaluokat.

Luokka.	Pohjapalkka.	Palkankorotus 3, 6 ja 10 vuoden kuluttua.	Luokka.	Pohjapalkka.	Palkankorotus 3, 6 ja 10 vuoden kuluttua.
1	400: —	32: —	11	650: —	52: —
2	425: —	34: —	12	675: —	54: —
3	450: —	36: —	13	700: —	56: —
4	475: —	38: —	14	725: —	58: —
5	500: —	40: —	15	750: —	60: —
6	525: —	42: —	16	775: —	62: —
7	550: —	44: —	17	800: —	64: —
8	575: —	46: —	18	825: —	66: —
9	600: —	48: —	19	850: —	68: —
10	625: —	50: —	20	875: —	70: —

Luokka.	Pohja- palkka.	Palkankorotus 3, 6 ja 10 vuo- den kuluttua.	Luokka.	Pohja- palkka.	Palkankorotus 3, 6 ja 10 vuo- den kuluttua
21	900: —	72: —	32	1,500: —	120: —
22	925: —	74: —	33	1,700: —	136: —
23	950: —	76: —	34	1,900: —	152: —
24	975: —	78: —	35	2,100: —	168: —
25	1,000: —	80: —	36	2,300: —	184: —
26	1,050: —	84: —	37	2,600: —	208: —
27	1,100: —	88: —	38	2,900: —	232: —
28	1,150: —	92: —	39	3,250: —	260: —
29	1,200: —	96: —	40	3,600: —	285: —
30	1,250: —	100: —	41	4,000: —	305: —
31	1,350: —	108: —			

Palkkasääntöön merkitsemättömät pysyvät virat ja niiden luokittelu, virastottain.

Kaupunginkanslia.

29. Puhelinapulainen.

Rahatoimisto.

17. Siivoojat (2).

Ulosottolaitos.

*Ensimmäisen kaupunginvoudin
konttori.*

32. Konttoriapulainen.

Toisen kaupunginvoudin konttori.

34. Ulosottoapulaiset (7).

*Rikostuomioiden toimeenpano-
konttori.*

38. Ulosottoapulaiset (2).

**Terveysolojen valvontahenkilö-
kunta.**

25. Lysoolipuhaanapitäjät (4).

Maidontarkastamo.

29. Pesijät (2).

Tuberkuloosihuoltotoimisto.

25. Toimiston siivooja.

25. Asuntolain siivooja.

19. Asuntolain palvelija.

**Sielullisesti sairaiden vastaanotto-
asema.**

25. Siivooja.

**Sielullisesti sairaiden naisten
keskuskoti.**

22. Palvelijatar.

**Sielullisesti sairaiden miesten
keskuskoti.**

22. Palvelijatar.

Kouluhammasklinikka.

32. Ylimääräinen assistentti.

Veneeristen tautien poliklinikka.

21. Hoitajatar.

Desinfiioimislaitos.

29. Kylvettäjä.

23. Kylvettäjä.

Marian sairaala.

18. Siivoojat (35).

18. Kylvettäjät (5).

25. Keittäjät (2).

20. Keittäjät (6).

19. Leipoja.

18. Palvelijat (14).

19. Ompelijat (5).

18. Pesuapulaiset (18).

20. Konepesijä.

28. Lämmittäjät (4).

27. Desinfiointsijan apulainen.

27. Rengit (11).

27. Yövärtijat (2).

26. Portinvartija.

Kulkutautisairaala.

- 18. Siivoojat (18).
- 18. Kylvettäjät (2).
- 25. Keittäjä.
- 20. Keittäjät (2).
- 19. Leipoja.
- 18. Palvelijat (9).
- 19. Ompelijat (2).
- 18. Pesuapulaiset (9).
- 28. Lämmittäjät (5).
- 27. Desinfioitsijan apulainen.
- 27. Rengit (6).
- 27. Yövärtija.
- 26. Portinvartija.

Kivelän sairaala.

- 18. Siivoojat (68).
- 18. Kylvettäjät (8).
- 25. Keittäjät (4).
- 20. Keittäjät (5).
- 19. Leipojat (2).
- 18. Palvelijat (24).
- 19. Ompelijat (6).
- 20. Pesuapulainen.
- 18. Pesuapulaiset (8).
- 28. Lämmittäjät (5).
- 28. Renki (0).
- 27. Rengit (10).
- 27. Yövärtija.
- 26. Portinvartija.

Nikkilän sairaala.

- 18. Puhelimenhoitajattaret (2).
- 18. Siivoojat (21).
- 18. Kylvettäjä.
- 25. Keittäjä.
- 20. Keittäjät (4).
- 19. Leipojat (2).
- 18. Palvelijat (13).
- 19. Ompelijat (3).
- 25. Pesuapulainen.
- 20. Pesuapulainen.
- 18. Pesuapulaiset (14).
- 28. Lämmittäjät (5).
- 31. Hevosmies-autonkuljettaja.
- 27. Kuski.
- 27. Rengit (4).
- 27. Yövärtija.
- 19. Sikalanhoitaja.

Tuberkuloosisairaala.

- 18. Siivoojat (51).
- 18. Kylvettäjät (5).
- 18. Palvelijat sairastosastoilla (6).
- 25. Keittäjä.
- 20. Keittäjät (3).
- 18. Palvelijat ruokalassa (7).

- 19. Ompelijat (2).
- 20. Pesuapulaiset (2).
- 18. Pesuapulaiset (7).
- 28. Lämmittäjät (2).
- 27. Rengit (5).
- 27. Yövärtija.

Sairaanhoidajatarkoulu.

- 18. Siivoojat (2).

Kunnalliskoti laitoksiin.*Yhteiset toimihenkilöt.*

- 29. Saarnaaja.
- 26. Ylikeittäjä.
- 20. Keittäjät (6).
- 19. Leipojat (2).
- 18. Tarjoilijattaret (4).

Kunnalliskoti.

- 18. Siivoojat (33).
- 18. Kylvettäjät (2).
- 18. Keittiöapulaiset (2).
- 31. Ajomies.

Maanviljelys ja sikala.

- 26. Sianhoitajat (3).
- 28. Lämmittäjä.

Pesulaitos.

- 23. Pesijät (17).
- 18. Pesijä (0).

Huoltolautakunnan alaiset työtuvat.

- 36. Johtajatar.
- 33. Johtajattaren apulaiset (2).
- 23. Keittiöapulainen.

Lastensuojeluvivasto.

- 17. Asiapoika.

Lastenhuoltolaitokset.*Sofianlehdon lastenkoti.*

- 25. Ompelija.
- 21. Keittäjä.
- 19. Palvelijat (5).

Reijolan lastenkoti.

- 25. Ompelija.
- 21. Keittäjä.
- 19. Palvelija.
- 33. Talonmies.

N:o 130 (jatk.)

Kullatorpan lastenkoti.

- 25. Ompelija.
- 21. Keittäjä.
- 19. Palvelijat (2).

Vastaanottokoti.

- 21. Keittäjä.
- 19. Palvelija.

Bengtsärin koulukoti ja maatila.

- 21. Keittäjä.
- 21. Leipoja.
- 21. Pesijät (2).
- 19. Palvelijat (3).
- 31. Tallimies.
- 31. Renki.

Ryttylän koulukoti maatiloineen.

- 17. Hoitajatarharjoittelija.
- 21. Keittäjä.
- 21. Leipoja.
- 21. Pesijä.
- 19. Pesijänapulainen.
- 19. Palvelijat (2).
- 32. Lämmittäjä.
- 32. Mieskarjakkko.
- 31. Tallimies.
- 31. Muonamiehet (3).
- 20. Navetta-apulainen.

Toivoniemen koulukoti ja maatila.

- 21. Palvelijatar ja puutarhanhoitaja.
- 30. Karjanhoitajatar.
- 30. Tallimies.
- 23. Muonamiehet (3).

Toivolän koulukoti ja maatila.

- 28. Ompelija.
- 21. Keittäjä.
- 19. Palvelijat (4).
- 31. Naiskarjakkko.
- 33. Maanviljelysmiehen apulainen.

Tavolan koulukoti.

- 24. Keittäjä-hoitajatar.

Suomenkieliset kansakoulut.

- 34. Talonmiehet, samalla lämmittäjät (4).
- 33. Talonmiehet, samalla lämmittäjät (5).

Ruotsinkieliset kansakoulut.

- 32. Talonmiehet, samalla lämmittäjät (5).

Suomenkielinen työväenopisto.

- 29. Taloudenhoitaja.

Ruotsinkielinen työväenopisto.

- 1. Taloudenhoitaja.

Kirjapainokoulu.

- 26. Vahtimestari.

Valmistava tyttöjen ammattikoulu.

- 26. Vahtimestarit (2).

Lastentarhat laitoksineen.

- 2. Psykiateri.
- 23. Vahtimestari.
- 25. Emännöitsijä.
- 21. Ylikeittäjä.
- 19. Talousapulaiset (9).
- 17. Talousapulaiset (15).
- 15. Talousapulaiset (2).
- 13. Talousapulaiset (10).
- 5. Talousapulaiset (3).
- 23. Lastenhoitajat (8).
- 17. Lastenhoitajat (12).
- 5. Aputytöt (68).

Kaupunginkirjasto.

- 26. Talonmies.
- 23. Merimiehenkadun lukuhuoneiston valvoja.
- 26. Siivooja.
- 25. Siivooja.
- 20. Siivoojat (4).
- 8. Siivooja.

Kiinteistötoimisto.*Asemakaavaosasto.*

- 32. Piirtäjä.

Maanmittaus- ja kartastotöiden osasto.

- 32. Piirtäjä.

*Talo-osasto.***Kaupungintalot.**

- 31. Talonmiehet (2).
- 5. Talonmies.
- 33. Lämmittäjä.
- 31. Lämmittäjä.
- 9. Lämmittäjä.
- 29. Yövahti.
- 7. Siivoojat (10).
- 3. Siivooja (0).

Poliisihuoneistot.

34. Lämmittäjä.
32. Lämmittäjä.
30. Lämmittäjä.

33. Turholman ja Mustasaaren
kaitsijat (2).
33. Eläinten hoitajat (5).

Rakennustoimisto.

Kunnalliset työväen-
asunnot.

32. Talonmiehet (6).
9. Talonmiehet (2).

41. Arkkitehti.

Puhtaanapitolaitos.

9. Asiapoika.

Kauppahallit.

31. Rengit (4).
5. Siivooja.
5. Vartija.

Teurastamo.

32. Portinvartija.
32. Lämmittäjät (2).
31. Navettamies.
29. Yövahti.

Kansanpuisto-osasto.

33. Seurasaaren ja Korkeasaaren
saarenvartijat (2).
34. Mustikkamaan kaitsija.

Sähkölaitos.

32. Talonmies.
39. Laboratorioapulainen.

131. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1936.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielitaitoluokka.	Kaup. valt. päätös	
						tehty.	astui voimaan.
1	Lastenhoidon neuvontasemat	Hoitajat	3	7	IV	12.2	1.7.36
2	Kiinteistötoimisto (kanslia-osasto)	Notaari	1	11	II	8.4	1.5.36
3	Kallion lastenseimi	Opettajat	1	6	—	»	1.1.37
4	Satamahallintotoimisto	Aktuaari	1	13	II	13.5	»
5	»	Vahtimestari	1	3	V	»	»
6	» (satamakannantaos.)	Laskuttaja	1	7	V	»	»
7	»	Vanhempi vahtimestari	8	4	V	»	»
8	»	Nuorempi vahtimestari	8	3	V	»	»
9	Marian sairaala	Laboratoriohoitajat	1	3	—	»	»
10	Kulkutautisairaala	Laboratoriohoitajat	1	5	—	»	»
11	Kivelän sairaala	Laboratoriohoitajat	1	3	—	»	»
12	Nikkilän sairaala	Laboratoriohoitajat	1	5	—	»	»
13	»	Apteekkihoitajat	1	5	—	»	»
14	»	Alihoitajat	2	3	—	»	»
15	»	Konttoriapulainen	1	3	—	»	»
16	»	Autonkuljettaja	1	3	—	»	»
17	Apulastentarha Aula	Opettajat	1	6	—	3.6	»
18	Suomenkieliset kansakoulut	Kouluhoitajat	2	7	—	»	»
19	Rakennustoimisto	Lämpöteknikko	1	16	III	17.6	1.9.36
20	Kruununhaan uusi lastentarha	Opettajat	4	6	—	»	1.9.37
21	Kouluhammasklinikka	Kouluhammaslääkäri	2	7	—	26.8	1.1.37
22	»	Röntgenhoitajat	1	5	—	»	»
23	Kaupunginkirjasto	Amanuenssi	5	5	—	»	»

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielitasto- luokka.	Kaup. valt. päättös	
						tehty.	astui voi- maan.
24	Satamahallintotoimisto (sa- tamajäänsärkijä)	Päällikkö	1 14	IV		16.9	1.11.36
25	»	Ylikonemestari	1 9	IV	»	»	21.9.36
26	»	Tunkkimies	1 3	V	»	»	1.1.37
27	Sielullisesti sairaiden vas- taanottoasema	Apulaislääkäri	1 9	—	»	»	»
28	Sielullisesti sairaiden huoltotoimisto	Sairaanhoitajat	2 6	—	»	»	»
29	Verotusvalmisteluvirasto	Nuorempi kanslisti	9 3	—	»	»	»
30	»	Kanslia-apulainen	20 2	—	»	»	»
31	»	Vahtimestari	1 4	—	»	»	»
32	Tilastotoimisto	Laskuapulainen	1 3	—	7.10	»	»
33	Rakennustoimisto	Korjauspajainsinööri	1 15	IV	»	»	»
34	Vesijohtolaitos	Työpajamestari	1 11	IV	»	»	1.11.36
35	»	Konttoriapulainen	1 3	V	»	»	»
36	Sähkölaitos	Johtoteknikko	1 10	IV	»	»	1.1.37
37	Sofianlehdon lastenkoti	Lämmittäjä-talonmies	1 5	V	»	»	»
38	Ensimmäisen kaupungin- voudin konttori	Ulosottoapulainen	1 9	—	»	»	»
39	Revisiotoimisto	Revisioapulainen	1 5	—	28.10	»	»
40	»	Revisioapulainen	1 4	—	»	»	»
41	Kiinteistötoimisto	Avustava talojenisännöit- sijä	1 13	IV	»	»	»
42	Kivelän sairaala (silmä- tautiosasto)	Alilääkäri	1 12	—	»	»	1.7.37
43	»	Apulaislääkäri	1 9	—	»	»	»
44	Kallion uusi lastentarha	Opettajatar	5 6	—	»	»	1.9.37
45	Toukolan lastentarha	Opettajatar	2 6	—	»	»	»
46	Työnvälitystoimisto (henki- sen työn tekijäin työn- välitysosasto)	Osastonjohtaja	1 13	III	11.11	»	1.1.37
47	Työnvälitystoimisto (nuori- son työnvälitysosasto)	Osastonjohtaja	1 12	IV	»	»	»
48	Työnvälitystoimisto	Alaosastonhoitaja	2 8	IV	»	»	»
49	»	Toimistoapulainen	4 7	IV	»	»	»
50	Veneerien tautien poli- klinikka	Lääkäri (vrt. t. B, n:o 9)	1 13	—	»	»	»
51	»	Ensimmäinen assistentti (vrt. t. B, n:o 10)	1 8	—	»	»	»
52	»	Toinen assistentti	1 6	—	»	»	»
53	»	Hoitajatar	1 2	—	»	»	»
54	Kaupunginorkesteri	Konserttimestari	1 12	—	2.12	»	»
55	»	Solisti	2 11	—	»	»	»
56	»	Äänenjohtaja	11 10	—	»	»	»
57	»	Soittaja	28 9	—	»	»	»
58	»	Soittaja	29 8	—	»	»	»
59	»	Vahtimestari	2 4	—	»	»	»

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kaup. valt. päätös	
					tehty.	astui voimaan.
1	Satamahallintotoimisto	Avustava vaakamestari	10	4	13.5	1.1.37
2	»	Vaakavahtimestari	12	3	»	»
3	Nikkilän sairaala	Laskuapulainen	1	2	»	»
4	Vesijohtolaitos	Työpajainsinööri	1	13	7.10	»
5	Lastentarha Majgård	Opettajatar	1	6	28.10	1.9.37
6	Työnvälitystoimisto	Osastonjohtaja (miesp.)	1	8	11.11	1.1.37
7	»	Osastonjohtaja (naisp.)	1	7	»	»
8	»	Toimistoapulainen (naisp.)	1	6	»	»
9	Veneeristen tautien poli-klinikka	Lääkäri (vrt. t. A, n:o 50)	1	7	»	»
10	»	Assistentti (vrt. t. A, n:o 51)	1	2	»	»
11	Bengtsårin koulukoti	Opettaja	1	10	2.12	»

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.		Kaup. valt. päätös	
				entinen.	nykyinen.	tehty.	astui voimaan.
1	Marian sairaala	Kiertävä sairaanhoitajatar	3	7	5	26.8	—
2	Verotusvalmisteluvirasto	Johtaja (aik. verotusvalmistelukunnan puheenjohtaja)	1	15	12	16.9	1.1.37
3	»	Vanhempi kanslisti (aik. osastonjohtajatar)	7	5	4	»	»
4	Tilastotoimisto	Toinen aktuaari (aik. amanuenssi)	1	8	11	7.10	»
5	»	Laskuapulainen	2	1	3	»	»
6	Rakennustoimisto	Varastonpäällikkö	1	13	15	»	»
7	»	Varastonhoitajan apulainen (aik. toimistoapulainen)	1	4	6	»	»
8	»	Inventtaaja (aik. toimistoapulainen)	1	4	6	»	»
9	Revisiotoimisto	Reviisori	1	14	12	28.10	Ensimm. avoim. joutuva
10	»	Reviisori (aik. avustava revisori)	1	11	12	»	1.1.37
11	Työnvälitystoimisto	Johtaja	1	12	16	»	»
12	Kaupunginkanslia	Kanslias sihteeri	1	16	17	2.12	»
13	»	Painatustöiden valvoja	1	12	13	»	»
14	Kaupunginhallituksen asiamiesosasto	Konttoriapulainen	1	4	5	»	»
15	Raastuvanoikeus	Kaupunginpalvelija	8	6	7	»	»
16	»	Kaupunginpalvelija	8	4	5	»	»
17	Palolaitos	Kolmas palomestari	1	11	12	»	»

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.		Palkka- luokka		Kaup. valt. päättös	
			entinen.	nykyinen.			tehty.	astui voimaan.
18	Terveystieteiden tutkimus- laboratorio	Johtaja	1	14	15		2.12	1.1.37
19	»	Laboraattori (aik. vahti- mestari)	1	6	8		»	»
20	»	Laboraattori (aik. vahti- mestarinapulainen)	1	5	6		»	»
21	»	Vahtimestari	1	1	2		»	»
22	Eläinlääkintähenkilökunta	Kaupungineläinlääkäri	1	16	17		»	»
23	Maidontarkastamo	Näytteidenottaja	6	5	6		»	»
24	»	Kanslia-apulainen	1	2	3		»	»
25	»	Laboratorioapulainen	1	2	3		»	»
26	Kouluhammasklinikka	Johtaja	1	14	15		»	»
27	»	Kirjanpitäjä	1	4	5		»	»
28	»	Klinikanapulainen	3	2	3		»	»
29	Terveystoimisto	Assistentti	1	6	7		»	»
30	»	Kaitsija	6	5	6		»	»
31	Sairaalahallitus	Kanslisti	1	5	6		»	»
32	Sairaalan tilivirasto	Inventtausapulainen	1	6	7		»	»
33	Marian sairaala	Ylilääkäri, johtaja	1	15	16		»	»
34	»	Ylilääkäri	1	14	15		»	»
35	»	Lastenosaston ylilääkäri	1	12	13		»	»
36	»	Toimitsijanapulainen	1	5	6		»	»
37	»	Liinavaatevaraston apulais- johtajat	1	1	2		»	»
38	»	Puhelimenhoitajat	1	1	2		»	»
39	»	Työnjohtaja	1	1	2		»	»
40	»	Ruokalan johtajat	1	7	8		»	»
41	Kulkutautisairaala	Työnjohtaja	1	1	2		»	»
42	»	Ruokalan johtajat	1	7	8		»	»
43	Kivelän sairaala	Ylilääkäri, laitoksen joh- taja	1	15	16		»	»
44	»	Ylilääkäri	1	14	15		»	»
45	»	Työnjohtaja	2	1	2		»	»
46	»	Ruokalan johtajat	1	7	8		»	»
47	Nikkilän sairaala	Ruokalan johtajat	1	7	8		»	»
48	»	Montööri	1	1	2		»	»
49	Huoltovirasto	Kodissakävijä	9	5	6		»	»
50	»	Ylivahtimestari	1	4	5		»	»
51	Huoltolautakunnan kassa- ja tilivirasto	Vahtimestari	1	3	4		»	»
52	Kunnalliskodin yhteydessä oleva työlaitos	Vahtimestari	2	4	5		»	»
53	Lastensuojelulautakunta	Toimitusjohtaja	1	16	17		»	»
54	»	Lastenvalvoja	1	13	14		»	»
55	Toivoniemen koulukoti	Maataloustöiden johtaja	1	3	5		»	»
56	Oikeusaputoimisto	Oikeusavustaja	1	14	15		»	»
57	»	Oikeusavustajan apulainen	1	10	13		»	»
58	»	Toimistoapulainen	1	1	3		»	»
59	Suomenkieliset kansakoulut	Alakansakoulun luokka- opettajat	103	6	7		»	»
60	»	Kallion koulun vahtimes- tari	1	4	5		»	»

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkka-		Kaup. valt.	
				luokka-	eninen.	tehty.	astui
				nyky-	nen.		voimaa.
61	Ruotsinkieliset kansakoulut	Alakansakoulun luokka-					
		opettajat	22	6	7	2.12	1.1.37
62	»	Kanslian vahtimestari	1	5	4	»	»
63	Kirjapainokoulu	Ammattiopettaja	1	8	9	»	»
64	»	Ammattiopettaja	2	6	7	»	»
65	Valmistava poikain am-						
	mattikoulu	Vahtimestari	1	3	4	»	»
66	Lastentarhat	Tarkastaja	1	9	10	»	»
67	Kaupunginkirjasto	Kirjastonhoitaja	1	15	16	»	»
68	»	Avustava kirjastonhoitaja	2	11	12	»	»
69	»	Kallion haarakirjaston joh-					
		taja	1	11	12	»	»
70	Kiinteistötoimisto	Toimistopäällikkö	1	18	19	»	»
71	»	Asemakaava-arkkitehti	1	18	19	»	»
72	»	Asemakaavainsinööri	1	15	16	»	»
73	»	Avustava asemakaavainsi-					
		nööri	1	13	14	»	»
74	»	Piirtäjä	1	3	4	»	»
75	»	Vaakitsija	1	10	11	»	»
76	»	Vaakitsija	1	9	10	»	»
77	»	Halli- ja torikaupanvalvoja	1	8	9	»	»
78	»	Eläintarhan kaitseija	1	5	6	»	»
79	Rakennustoimisto	Kaupunginarkkitehti	1	18	19	»	»
80	»	Satamarakennuspäällikkö	1	18	19	»	»
81	»	Katurakennuspäällikkö	1	18	19	»	»
82	»	Piirtäjä	2	8	9	»	»
83	»	Varastokirjanpitäjä	1	7	8	»	»
84	Puhtaanapitolaitos	Tarkastaja	1	14	15	»	»
85	»	Konttoriapulainen	1	6	7	»	»
86	»	Konttoriapulainen	1	1	2	»	»
87	Puhtaanapitolaitoksen tili-						
	virasto	Kirjanpitäjä	1	7	8	»	»
88	Satamahallintotoimisto	Ilmoitusosaston esimies	1	7	8	»	»
89	»	Ilmoitusosaston avustava					
		esimies	1	4	5	»	»
90	»	Tarkastuskonstaapeli	4	4	5	»	»
91	»	Satamakonstaapeli	17	3	4	»	»
92	»	Vedenantomies	2	2	3	»	»
93	Teurastamontoimisto	Johtaja	1	18	19	»	»
94	»	Apulaisjohtaja	1	15	16	»	»
95	»	Vanhempi tarkastuseläin-					
		lääkäri	2	14	15	»	»
96	Vesijohtolaitos	Piirtäjä	1	7	8	»	»
97	»	Kirjanpitäjä	1	9	10	»	»
98	»	Konttoriapulainen	1	1	3	»	»
99	»	Mittarinlukija	7	3	4	»	»
100	»	Kemistin apulainen	1	12	13	»	»
101	»	Ylikonemestari	1	11	12	»	»
102	»	Apulaiskonemestari	1	8	9	»	»
103	»	Laboratorion vahtimestari	1	5	6	»	»
104	»	Putkimestari	2	10	11	»	»
105	»	Aliputkimestari	1	9	10	»	»

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkka-		Kaup. valt.	
				luokka	enäinen.	päätos	astui
				enäinen.	tykyt-	tehtv.	voimaan.
				nen	nen		
106	Vesijohtolaitos	Aliputkimestari	1	8	9	2.12	1.1.37
107	»	Työestari	1	8	9	»	»
108	Kaasulaitos	Konttoristi	1	4	6	»	»
109	»	Konttoristi	1	4	5	»	»
110	»	Käyttöinsinööri	1	16	17	»	»
111	»	Kemisti	1	13	15	»	»
112	»	Varastonhoitaja	2	7	8	»	»
113	»	Laborantti	1	7	8	»	»
114	»	Avustava varastonhoitaja	2	4	5	»	»
115	»	Konttoriapulainen	3	3	4	»	»
116	»	Konemestari	1	11	12	»	»
117	»	Ylikaasumestari	1	11	12	»	»
118	»	Kaasumestari	3	10	11	»	»
119	»	Kaasumestari	1	8	9	»	»
120	»	Koksiesimies	1	5	6	»	»
121	»	Jakeluinsinööri	1	13	17	»	»
122	»	Johtoverkkoinsinööri	1	14	15	»	»
123	»	Piirtäjä	2	7	8	»	»
124	»	Katujohtotöiden työnjohtaja	1	9	10	»	»
125	»	Johtotyöinsinööri	1	12	15	»	»
126	»	Putkimestari	1	10	11	»	»
127	»	Monttöoriesimies	1	6	8	»	»
128	»	Myyälänhoitaja	1	6	8	»	»
129	Sähkölaitos	Konttoristi	1	5	7	»	»
130	»	Konttoristi	1	5	6	»	»
131	»	Insinööri käyttöosastolla	1	13	14	»	»
132	»	Apulaistyönjohtaja	1	9	10	»	»
133	»	Koneenkäyttäjä	1	9	10	»	»
134	»	Insinööri jakeluosastolla	1	12	14	»	»
135	»	Työnjohtaja	1	10	11	»	»
136	»	Varastoapulainen	1	3	5	»	»
137	»	Laboratorion insinööri	1	13	14	»	»
138	»	Näyttelyn esimies	1	8	9	»	»